

73 වන කාණ්ඩය
5 වන කලාපය

අභහරුවාද
1967 අගෝස්තු 8

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තික පිළිතුරු [නි. 817]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68 [හතර වන වෙන් කළ දිනය] :
[නි. 836]

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 817]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967/68 [ஒதுக்கப்பட்ட நான்காம் நாள்] [ப. 836] :
இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

Volume 73
No. 5

Tuesday,
8th August 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 817]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Fourth Allotted Day] :
[Col. 836]

Second Reading—Debate Adjourned

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

பிரதிநிதிகள் சபை

House of Representatives

1967 අගෝස්තු 8 වන අගනැවැද

செவ்வாய்க்கிழமை, 8 ஓகஸ்ட் 1967

Tuesday, 8th August 1967

ප්‍ර. හා. 10ට මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [එස්. සී. ෂර්ලි කොරියා මහතා] මූලාසනයැස් විය.

சபை, மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. உப சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. எஸ். சி. ஷேலி கொறியா] தலைமை தாங்கினார்கள்.

The House met at 10 A.M., Mr. DEPUTY SPEAKER [Mr. S. C. SHIRLEY COREA] in the Chair.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

විවාහ රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන් සඳහා අර්ථසාධක අරමුදලක්

விவாகப் பதிவாளர்களுக்குச் சகாய நிதி

PROVIDENT FUND FOR REGISTRARS OF MARRIAGES

1. පී. බී. ඉලංගරත්න මයා. (කොලොන්නාව)

(திரு. பி. பி. இலங்கரத்ன—கொல்லொன்னாவ)
(Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnewa)

සවදේශ කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : විවාහ රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන් සඳහා අර්ථසාධක අරමුදලක් ඇතිකිරීමට කරන ලද යෝජනාව දැන් කුමන අවස්ථාවක තිබේද?

உள்ளாட்டு விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : விவாகப் பதிவாளர்களுக்குச் சகாய நிதியொன்றை அமைப்பதற்கான ஆலோசனை சம்பந்தமாக என்ன முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது?

asked the Minister of Home Affairs : What progress has been made regarding the proposal for the setting up of a provident fund for registrars of marriages ?

2—එම් 5911—793 (67/8)

ගරු ආචාර්ය බබිලිවි. දහනායක (සවදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමති)

(கௌரவ கலாநிதி டபிள்யூ. தகநாயக்க—உள்ளாட்டு விவகார அமைச்சர்)

(The Hon. Dr. W. Dahanayake—Minister of Home Affairs)

රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන් සඳහා ප්‍රසාද දීමනා ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට දැනට කටයුතු කරගෙන යනු ලැබේ.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

අර්ථසාධක අරමුදල වෙනුවටද, නැත් නම් අතිරේක වශයෙන්ද ?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

අර්ථසාධක අරමුදල වෙනුවට. සමහර රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන්ගේ ආදායම බොහෝම අඩුයි. සමහරුන්ට සැහෙන ආදායමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අර්ථසාධක අරමුදලක් පිහිටුවීමට තරමක් අමාරුයි.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

එවැනි ප්‍රසාද දීමනා ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට යාම ගැන අපි සන්නේෂයි. මේ ප්‍රසාද දීමනාව සම්බන්ධයෙන් අපට මේ අවස්ථාවේදී සුළු විස්තරයක් කරන්නට පුළුවන්ද ?

ගරු ආචාර්ය දහනායක

(கௌரவ கலாநிதி தகநாயக்க)

(The Hon. Dr. Dahanayake)

එවැනි ප්‍රසාද මුදල් දීමේ ක්‍රමයක් සකස් කිරීමට දැනට මුදල් ඇමතිතුමාගේ නිර්දේශය ලැබී තිබෙනවා. රෙජිස්ට්‍රාර් ජනරාල් තුමා විසින් ඒ ක්‍රමය දැන් සකස් කිරීමට විධිවිධාන යොදා තිබෙනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා. (වලපනේ)

(திரு. பி. பி. எம். ஹேரத்—வலப்பனை)

(Mr. T. B. M. Herath—Walapane)

දැනට අවුරුදු ගණන් වැඩ බැලීමේ යෙදී සිටින රෙජිස්ට්‍රාර්වරුන් සම්බන්ධයෙනුත් ඒ ප්‍රතිපත්තියම ක්‍රියාවේ යොදන්නට ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවාද ?

உலக பிழை

உலக பிழை

இலங்கை விமானப் போக்குவரத்துத் திணைக்களம் “நோர்ட்” விமானத்துக்கு நிபந்தனையற்ற அனுமதியை வழங்கியதா? (ஒ) “நோர்ட்” விமானம் சம்பந்தமாக விமானிகள் கருத்துக்கள் ஏதாவது தெரிவித்திருந்தனரா? (ஒ) “நோர்ட்” விமானம் சம்பந்தமாக திருகோணமலைச் சம்பவத்தைத் தவிர்த்த வேறேதேனும் இடைஞ்சல்கள் பற்றி விமானிகள் அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளனரா?

asked the Minister of Communications: (a) What did Air Ceylon pay for the “Nord” aircraft? (b) Who are the local agents for the “Nord” aircraft? (c) What commission did the local agents receive on the sale of the “Nord” aircraft to Air Ceylon? (d) Did a “Nord” aircraft crash in the United States? (e) Were all “Nord” aircraft in the United States grounded for some time? (f) What were the reasons for the grounding of the “Nord” aircraft in the United States? (g) What modifications were made in the plane? (h) Did a sufficient period elapse for the modifications to be tested out thoroughly? (j) Did the Department of Civil Aviation give their unqualified approval of the “Nord” aircraft? (k) Have the pilots made any representations about the “Nord” aircraft? (l) Other than the incident at Trincomalee, have there been other difficulties reported by the pilots about the “Nord” aircraft?

உரு. பி. லீ. வி. ஹுரூல் (புலகை அமைதி)

(கௌரவ ஈ. எல். பி. ஹுரூல்—போக்குவரத்து அமைச்சர்)

(The Hon. E. L. B. Hurulle—Minister of Communications)

(a) 2,776,860 French Francs. (b) De Soysa & Company Limited, 201, Kew Road, Colombo 2. (c) Not known. (d) No. (e) Yes, by the suspension on 12th August, 1966, by the Federal Aviation Agency, of the Certificates of Airworthiness of twelve aircraft operated by Lake Central Airlines. The suspension was withdrawn on 2nd November 1966 subject to Lake Central Airlines complying with the conditions set out at (g) below. (f) The “Nord” was

grounded in the United States following certain incidents which consisted, each time, in the breaking up of one turbine wheel, pieces being thrown out and damaging the engine nacelle, some pieces hitting the fuselage. In no case did the damaged engine break loose from the aircraft, which landed normally (g) The following conditions were imposed on Lake Central Airlines by the Federal Aviation Agency as conditional to withdrawal of the suspension of the Certificates of Airworthiness: (i) installation of air borne vibration monitoring equipment; (ii) installation of zero time engines as failures in that airline were related to over-heating and improper engine re-lighting procedures and all other engines in that airlines were therefore liable to have suffered similar misuse; (iii) relocation of auto-feather arm switches; (iv) modification of power lever flight idle detent to make it more difficult to override inadvertently the idle stop; (v) separation of the ground re-fuel and cross-fuel lines; (vi) installation of an oil pressure warning light in addition to the pressure gauge provided; (vii) modification of exhaust gas temperature gauge dial with new markings and colour zones; (viii) marking of minimum fuel flow figure on dial of flow meter; (ix) luminous marking to be provided on the power lever quadrant to indicate the position for engine starting. (h) The Federal Aviation Agency permitted the aircraft to fly immediately after the modifications listed at (g) above had been incorporated on the aircraft. (j) Yes, after the modifications at (g) above were incorporated on the aircraft purchased by Air Ceylon. All these were effected, in terms of the contract, at the manufacturer's expense. (k) No representations had been made to Air Ceylon or to me about the “Nord” aircraft by the pilots of Air Ceylon. (l) Besides the incident at Trincomalee, no other snags, regarded as unusual in an airline's operation, have been reported by the pilots in respect of the “Nord” aircraft. It is normal practice for all snags encountered on the aircraft to be reported by the pilots at the

මා වික පිළිතුරු

[ගරු හුරුලේලේ]

end of a flight, and rectification is done by the engineering division thereafter. Snags have been reported by pilots in respect of the "Nord" aircraft in the same manner as they had been reported in respect of the other aircraft flying in the airline.

දුලංඝරත්න මයො.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මේ “තෝඩ” නමැති ගුවන් යානය
ගමනාගමනය සඳහා යෙදවීම අත්තරා
දායක නිසා එය සේවයෙන් ඉවත්
කිරීමට හෝ නැත්නම් එය පිටරටකට
විකිණීමට හෝ උත්සාහ ගන්නවාදැයි
ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා දැනගන්න
කැමතියි.

ଶବ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧି ଚେଷ୍ଟା

(கௌரவ ஹுருல்ல)

(The Hon. Hurulle)

ඒක අනතුරුදායක නැහැ. කැබිනට් අනුකාරක සභාවක් මගින් මේ ගැන පරීක්ෂණයක් ඇති කළා. ප්‍රංශයේ සිවිල් ගුවන් සේවා නියෝජ්‍ය අධ්‍යක්ෂවරයා ගෙනුත්, ඒ ගුවන් යානාවල එන්ජින් සහ සැකිලි සාදන සමාගම් දෙකේ නියෝජිතයින් ගෙනුත් මේ ගැන ප්‍රශ්න කර, ඇමෙරිකාවේ “ෆේපබරල් ඒවියේෂන් ඒජන්සි” නමැති ආයතනයෙනුත් වාණිජවත් ලබාගෙන කැබිනට් අනුකාරක සභාව තීර්දේශ කර තිබෙනවා, මේ ගුවන් යානය අනතුරුදායක නොවන බව.

മുദ്രാശാസ്ത്രം മഹാ.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

කෙසේ වෙතත් සැකයක් ඇති වී තිබෙන නිසා සැකය දුරු කිරීම සඳහා පුළුවන් නම් මේ ගුවන් යානය විකිණීම සුදුසු යයි මා කල්පනා කරනවා. ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කර බලනවාද ?

හර හරලේලේ

(கௌரவ ஹுருஸ்ஸ)

(The Hon. Hurulle)

සාකච්ඡා ඇති වී තිබෙන්නේ ගුවන්
යානා පිළිබඳව දැනීමක් තැනි අය තුළ
පමණයි.

වෘත්ති පිළිතුරු

මුද්‍රාණයේ මග.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

මගින් තුළත් ඇතිවී තිබෙනවා. මගින්
ගේ විශ්වාසය දිනාගත යුතුයි. මේ ගුවන්
යානය සේවයේ යෙදවීම අන්තරාදායක
බව චූෂණයා පිළිගෙන තිබෙන බව ගරු
ඇමතිතුමා දන්නවද?

ଗରୁ ଶୁଭ୍ରାଳୌକେ

(கௌரவ ஹாஸ்துல்ல)

(The Hon. Hurulle)

මා කලින් ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන්නා. ගුවන් යානා පිළිබඳව දැනුමක් තැනී උදවිය ඉදිරිපත් කළ කරුණු නිසා මගින් තුළ මුලින් මේ ගුවන් යානය සම්බන්ධ යෙන් කුතුහලයක් ඇති වුණා. අද තත්ත්වය අනුව බලන විට මගින්ගේ අඩු වීමක් ඇතිවේලා නැහැ.

කුරුපනාවෙල උප නාමල් සභානායක
එස්. විජයකෝන් මයා.

திரு. எஸ். விஜயக்கடன், உபதபாற்கந்தோர் அதிபர்,
சூரபனாவலை

MR. S. WIJEKOONE, SUB-POSTMASTER,
KURUPANAWELA

3. පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்

(Mr. T. B. M. Herath)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ
ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) කුරුපතා
වෙල උප තැපැල් ස්ථානාධිපති එස්. විජය
කෝන් මහතාගේ වැඩ තහනම් කළේ
කවදා සිටිද? (ආ) කුමක් නිසාද? (ඉ)
ඔහුට විරුද්ධව විනයානුකූල පරීක්ෂණයක්
පැවැත්වූයේ කවදාද? (ඊ) තැපැල් පති
ගේ නියෝගය අනුව ඔහුට තාවත වැඩ
භාරදෙන ලද්දේ කවදාද? (උ) ඔහු වැඩ
භාරගත් පසු එදිනම එම නියෝගය නැවත
අස්කරගත් බව එතුමා දන්නවාද? (ඌ)
මෙම නිලධාරියා නිවැරදිකරුවෙකු බව
දැනටමත් පිළිගෙන ඇති නිසා ඔහුට
තාවත වැඩ භාර දීමට එතුමා වහාම ක්‍රියා
කරන්නවාද? (එ) නොඑසේ නම්, ඒ
මන්ද?

அரசாங்க கட்டுவேலை, தபால், தந்திப்
போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:
Foundation
பொதுப்பணவலை உபதபாற் கந்தோர் அதிபர்

திரு. எஸ். விஜயக்கன் எப்பொழுது தொடக்கம் வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டார்? (ஆ) என்ன காரணத்திற்காக அவர் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டார்? (இ) இவருக்கெதிரான ஒழுங்காற்று விசாரணை எப்பொழுது நடைபெற்றது? (ஈ) தபால் தலைமை அதிகாரியின் ஆணையின்பேரில் எப்பொழுது இவர் மறுபடியும் வேலையிலமர்த்தப்பட்டார்? (உ) இவர் வேலைக்குச் சென்ற அதே நாளன்று மறுபடியும் வேலைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியான ஆணை ரத்துச் செய்யப்பட்டதென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஊ) இவர் குற்றவாளியல்ல என்று ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதினால், இவரை மறுபடியும் வேலைக்கமர்த்துவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (எ) இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) From what date was Mr. S. Wijekoone, Sub-Postmaster, Kurupanawela, interdicted? (b) Why was he interdicted? (c) When was a disciplinary inquiry held against him? (d) When was he reinstated on the orders of the Postmaster-General? (e) Is he aware that the order for reinstatement was withdrawn the very day he resumed duties? (f) Will he take action to reinstate this officer as it is already accepted that he is not guilty? (g) If not, why?

එන්. විමලසේන මයා. (මුදල් ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්—රජයේ වැඩ තැපෑල හා විදුලි සන්නිවේදන ඇමති වෙත වට)

(திரு. என். விமலசேன—நிதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி—அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. N. Wimalasena—Parliamentary Secretary to the Minister of Finance—on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications)

(අ) එස්. විජයකෝන් හෙතා, 66.5.30 වන දින සිට සේවයෙන් මුදාහැර ඇත. (ආ) 1958 දෙමළ භාෂා (විශේෂ විධි විධාන) පනත යටතේ සම්පාදිත රෙගුලාසි පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලද 1966 ජනවාරි මස 8 වන දින එයට විරෝධය

පැමිණි වශයෙන් උප තැපෑල කාර්යාල ගොඩනැගිල්ලේ කළු කොඩියක් ඔසවන ලදී. වාර්තා කර තිබුණේ “ඒ” සහ “බී” ශ්‍රේණි උප තැපෑල ස්ථානාධිපති ව්‍යවස්ථාවල 19 (3) දරණ ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කිරීම නිසා ය. (ඉ) 66.9.30 දින සහ 66.11.28 යන දින විධිමත් පරීක්ෂණ පවත්වා ඇත. (ඊ) 67.2.14 වන දිනය. (උ) ඔව්. (ඌ) ස්ථිර ලේකම් තුමා විසින් රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව වෙත කරන ලද අභියාචනයට යටත්ව නැවත වැඩ බාරදීමේ නියෝගය අත්හිටවා ඇත. (එ) “ඌ” යටතේ දී ඇති පිළිතුර අනුව මෙය අදාළ නොවේ.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

දෙපාර්තමේන්තුව පැවැත්වූ විනයානුකූල පරීක්ෂණයෙන්ද මෙම නිලධාරියා නිදහස් වුණු බව ප්‍රකාශ කර තිබියදී, වැඩ බාර ගන්නා ලෙස ඔහුට තැපෑල පතිවරයා නියෝග කර තිබියදී, ඒ දෙකම නොතකා අමාත්‍යාංශයේ ඇඟිලි ගැසීම් උඩ මෙම නිලධාරියාගේ වැඩ නැවත වරක් තහනම් කරන ලද බව ගරු උප ඇමතිතුමා දන්නවාද?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන නිසා තවම මොහුට වැඩ බාර දී නැති බව ඇත්ත.

වි. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඒක මගේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුර නොවෙයි. අභියාචනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ මේ නිලධාරියා විසින්. අභියාචනය ඉදිරිපත් කරන්නට පෙර, දෙපාර්තමේන්තුව විසින් නිදහස් කරන ලද මේ උප තැපෑල පතිවරයා, අමාත්‍යාංශයේ ඇඟිලි ගැසීම් නිසා නැවත වරක් වැඩ තහනම් කිරීමට භාජන වුණු බව තවුන්නාන්සේ දන්නවාද?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

මා දන්නේ නැහැ. ලිපි ගොනුවෙහි තිබෙන කරුණු අනුව පේත්තේ අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන නිසා වැඩ බාර දී තැනි බවයි.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

දෙවැනි අතූරු ප්‍රශ්නය. රාජ්‍ය සේවා ව්‍යවස්ථා අනුව, තැපැල්පතිවරයා ගත් තීරණය වෙනස් කරන ලෙස නියෝග කරන්නට ඇමතිවරයාට බලතල තිබෙනවාද?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

බලතල තිබෙනවා.

පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

තුන් වැනි අතූරු ප්‍රශ්නය. දැනට මෙම අභියාචනය පිළිබඳ ලියකියවිලි සියල්ලම තැපැල්පතිවරයා විසින් අමාත්‍යාංශය වෙත ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. රාජ්‍ය සේවා කොමිසම මෙම ලියකියවිලි ඉල්ලා තිබිය දීත් ඒවා එහි නොයවා තැපැල් ඇමතිතුමාගේ කාර්යාලයෙහිම තබාගෙන සිටින බව ඔබතුමා දන්නවාද?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

මා දන්නේ නැහැ.

කපුදුවේ නන්දසිරි ස්වාමීන් වහන්සේ, සෙනරත් මහා විද්‍යාලය, කුරුපනාවෙල

கௌரவ கபுதாவே நந்தசிறி சுவாமி, சௌரத் மகாவித்தியாலயம், குறுப்பனாவெல

REV. KAPUDUWE NANDASIRI THERO, SENARAT MAHA VIDYALAYA, KURUPANAWELA

4. පී. බී. එම්. හේරත් මයා.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ගරු කපුදුවේ නන්දසිරි ස්වාමීන් වහන්සේට

නු/සෙනරත් මහා විද්‍යාලයට (කුරුපනාවෙල) අළුත් පත්වීමක් දෙන ලද්දේ? (ආ) ඒ කවදා සිට ද? (ඉ) උන් වහන්සේට ඒ පත්වීම දීමට තිබූ අධ්‍යයන සුදුසුකම් කවරේද? (ඊ) උපාධිධරයෙකු නම් අසමත් වී ඇත්තේ කවර විෂයයන්ගෙන් ද? (උ) මෙම පත්වීම දෙන ලද්දේ කවර ප්‍රතිපත්තියක් යටතේද?

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கௌரவ கபுதாவே நந்தசிறி சுவாமிக்கு நு/சௌரத் மகாவித்தியாலயத்தில் (குறுப்பனாவெல) புதிய நியமனமளிக்கப்பட்டதா? (ஆ) அது எப்போது திருந்து? (இ) அவருக்கு நியமனமளிப்பதற்கு அவரிடமுள்ள கல்வித் தராதரம் என்ன? (ஈ) அவர் ஒரு பட்டதாரியாயின் அவர் சித்தியெய்தத் தவறிய பாடங்கள் யாவை? (உ) எக்கொள்கைக் கிணங்க இந்நியமனம் கொடுக்கப்பட்டது?

asked the Minister of Education and Cultural Affairs: (a) Was the Rev. Kapuduwe Nandasiri Thero given a new appointment to නු/Senarat Maha Vidyalaya (Kurupanawela)? (b) From what date does it take effect? (c) What are the educational qualifications on the basis of which he was given this appointment? (d) If he is a graduate, what are the subjects in which he has failed? (e) What is the policy on the basis of which this appointment was given?

ගාමනී ජයසූරිය මයා. (අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. காமனி ஜயசூரிய—கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரிய தரிசி)

(Mr. Gamani Jayasuriya—Parliamentary Secretary to the Minister of Education and Cultural Affairs)

(අ) ඔව්. (ආ) 1966.9.7. (ඉ) උපාධිධරයකු වීම. (ඊ) ඉහත සඳහන් (ඉ) අනුව උද්ගත නොවේ. (උ) 1966.2.17 දින ගැසට් පත්‍රයේ පලකරන ලද ගැසට් නිවේදනය අනුවය.

වෘත්තික පිළිතුරු

පී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මේ අහන්නේ අතුරු ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මගේ ප්‍රශ්නයේ (ඊ) කොටසට පිළිතුරු ලැබුණේ නැහැ. මේ ස්වමිත් වහන්සේ උපාධිධරයෙක් නම් උන්වහන්සේ සමත් වී ඇත්තේ මොන විෂයයන්ගෙන්ද යන බව දැනගන්නට කැමැතියි.

ජයසූරිය මයා.

(තිரு. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. Jayasuriya)

ප්‍රශ්නයේ (ඊ) කොටසින් අසා තිබෙන්නේ “උපාධිධරයෙකු නම් අසමත් වී ඇත්තේ——”

පී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

ඒ මුද්‍රණ දෝෂයක්. මට දැනගන්නට වුවමනා කරන්නේ සමත් විෂයයන් මොනවාද යන බවයි.

ජයසූරිය මයා.

(තිரு. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. Jayasuriya)

බුද්ධගම, සිංහල, පාළි.

පී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

බුද්ධගම, සිංහල, පාළි යන විෂයයන් ගෙන් උපාධි ලැබූ උපාධිධාරීන් කිසිවකුට මේ රජය ඇති වුණාට පසු පත්වීම් දීමට සලකා බලා නැති බව උප ඇමතිතුමා දන්නවාද? එසේ නම් ස්වමිත් වහන්සේට පමණක් පත්වීමක් ලැබෙන්නට හේතුව කුමක්ද?

ජයසූරිය මයා.

(තිரு. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. Jayasuriya)

මා දන්නේ නැහැ.

වෘත්තික පිළිතුරු

පී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

අධ්‍යාපන ඇමතිවරයාගේ විරුද්ධත්වය තිබියදීත් මෙම පත්වීම කළේ ඉහළින් කළ නියෝගයක් නිසා නොවෙද?

ජයසූරිය මයා.

(තිரு. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. Jayasuriya)

මා සිතන්නේ නැහැ.

පී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.

(තිரு. ඊ. ඩී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

මෙම සුදුසුකම් තිබෙන අතින් උපාධිධරයන්ටත් පත්වීම් දීමට ඇමති තුමා ක්‍රියා කරනවාද?

ජයසූරිය මයා.

(තිரு. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. Jayasuriya)

ඇබ්‍රිද්ද තිබෙනවා නම් ඒක වෙනවා ඇති.

නිල් දන්ඩාහින්න උප තැපැල් කාර්යාලයේ
ආදේශක ජී. කේ. ඩයස් මයා.

நிலந்தந்தாதினன உபதபாற் கந்தோர் பதிவு உத்தி
யோகத்தர் திரு. ஜி. கே. டயஸ்

MR. G. K. DIAS, SUBSTITUTE, NILDANDAHINNA
SUB-POST OFFICE

5. පී. ඩී. එම්. හේරත් මයා.

(තිරු. ඊ. ඩී. ආර්. ආර්. ආර්.)

(Mr. T. B. M. Herath)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සන්නිවේදන ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) නිල් දන්ඩාහින්න උප තැපැල් කාර්යාලයේ ලියාපදිංචි ආදේශකයකු ලෙස ජී. කේ. ඩයස් මහතා සේවය කළ බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) 7.1.66 සිට 25.1.66 දක්වා ඔහු අසනීප නිසා නිවාඩු ලබා සිටි බව එතුමා දන්නවාද? (ඉ) අසනීප නිසා වැඩට නොපැමිණි ඔහු 1966.1.8 දින වැඩ වර්ෂය කරන ලද්දේ සේවයෙන් පහ කළ බව එතුමා දන්නවාද? (ඊ) ඒ නිසා මොහුට අයුත්තක් සිදුවී තිබේ නම් ඒ නිවැරදි කිරීමට එතුමා ක්‍රියා කරනවාද? (උ) තොළසේ නම්, ඒ මන්ද?

[பி. டி. சி. சேர்ன் மஹா.]

அரசாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) நில்லத்தாக்கின் உபதபாற் கந்தோரில், திரு. ஜி. கே. டயஸ் ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட பதில் உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றியதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) அவர் 7.1.66 தொடக்கம் 21.1.66 வரை வைத்திய விடுதலையிலிருந்ததை அவர் அறிவாரா? (இ) அவர் வைத்திய விடுதலையிலிருந்தபோதிலும் 8.1.66 வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றினார் என்ற காரணத்தின்கீழ் சேவையிலிருந்து நீக்கப்பட்டதை அவர் அறிவாரா? (ஈ) அவருக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டிருப்பின், அதை நீக்குவதற்கு அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (உ) இல்லையெனில், ஏன்?

asked the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications: (a) Is he aware that Mr. G. K. Dias served as a registered substitute in the Nildandahinna Sub-Post Office? (b) Is he aware that he was on medical leave from 7.1.66 to 25.1.66? (c) Is he aware that, although he was on medical leave, he has been dismissed from service on the ground that he participated in the strike of 8.1.66? (d) If an injustice has been done to him, will he take action to set the matter right? (e) if not, why?

விமலசேன மஹா. (ரத்தேஸ் வட, நபுலர்)
பலகை பிடித்தல் சம்பந்தம் குறித்து வினா

(திரு. விமலசேன—அரசாங்கக் கட்டுவெலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சர் சார்பாக)

(Mr. Wimalasena—on behalf of the Minister of Public Works, Posts and Telecommunications)

(அ) இல்லை. (ஆ) இல்லை. இது 66.1.7 தினம் காலை முதல் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தினால். (இ) இதுவே காரணம் 66.1.8 தினம் முதல் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தினால். (ஈ) இல்லை. (உ) இல்லை.

பி. டி. சி. சேர்ன் மஹா.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

மேலே கூறியதை 25 வது தினம் தான் அறிந்தேன். இது ஒரு வகையான பதவி விலகல் என்று சொல்லுவது சரியானதா? இல்லையென்றால், ஏன்?

பதவி விலகல் என்று சொல்லுவது சரியானதா? இல்லையென்றால், ஏன்?

விமலசேன மஹா.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

இது ஒரு வகையான பதவி விலகல் என்று சொல்லுவது சரியானதா? இல்லையென்றால், ஏன்?

பி. டி. சி. சேர்ன் மஹா.

(திரு. ரி. பி. எம். ஹேரத்)

(Mr. T. B. M. Herath)

தனது 8 வது தினம் முதல் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தினால். இது ஒரு வகையான பதவி விலகல் என்று சொல்லுவது சரியானதா? இல்லையென்றால், ஏன்?

விமலசேன மஹா.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

இது ஒரு வகையான பதவி விலகல் என்று சொல்லுவது சரியானதா? இல்லையென்றால், ஏன்?

இந்தியா சமூக ரத்தேஸ் வட, நபுலர்

முதலையா அன்ட் கம்பனியின் அரசாங்கத்துக் கெட்டு
 ரான வழக்கு

CASE AGAINST CROWN BY MESSRS.
 MUTHIAH & CO.

6. ப்ரின்ஸ் குணசேகர மஹா. (பலகை பிடித்தல்)

(திரு. ப்ரின்ஸ் குணசேகர—ஹபராதுவா)

(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)

ரத்தேஸ் வட, நபுலர் பலகை பிடித்தல் சம்பந்தம் குறித்து வினா: (அ) காலத்திலிருந்து பதிவு செய்யப்பட்டிருந்த காரணத்தினால். இது ஒரு வகையான பதவி விலகல் என்று சொல்லுவது சரியானதா? இல்லையென்றால், ஏன்?

වෘත්තික පිළිතුරු

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ஜூலை 25 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்படுமாக”.—[கௌரவ வன்னிநாயக்க].

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[25th July].

“That the Bill be now read a Second time”.—[*The Hon. Wanninayake*].

Question again proposed.

ସ୍ଥ. ତା. 10.17

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සද්ධාසේන
(අම්බලන්ගොඩ)

(வைத்திய கலாநிதி எம். எச். சத்தாசேன
—ஆம்பலாங்கொடை)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ විවාදය පවත්වන පිළිවෙළ හා කාල වේලාවන් පිළිබඳව නිසියාකාරව කටයුතු නොකිරීම ගැන මා පළමුවෙන්ම අප්‍රසාදය පළ කළ යුතුව තිබෙනවා. ඊයේ කථා කරන්නට සිටි ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නම් ලැයිස්තුවෙහි මගේ නම අංක 5 ට තිබුණා. එහෙත් ඊයේ රාත්‍රී 8 වන තුරුත් මට කථා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැහැ. පසුපස ආසනවල සිටින අපට සලකන්නේ මෙහෙමද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. යම්කිසි සම්ප්‍රදායක් අනුව, යම් කිසි නීති මාලාවක් අනුව මේ නම් ඉල්ලුවා ය කියා මා සිතනවා. මා ලග තිබෙනව ඒ ලැයිස්තුව. මිනිත්තු 25, 40, 50 බැගින් සමහර කපිකයින්ට කාලය දුන්නා. ඒ වේලාවල් ඉක්මවා කථා කරන්නට සමහර කපිකයින්ට ඉඩ දුන්නා. එසේ නම් අනිත් අයටත් වේලාව ඉක්මවා කථා කරන්නට ඉඩ නොදෙන්නේ මක්නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ගරු ඇමතිවරුන්ටත් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරුන්ටත් පමණක්ද කථා කරන්නට ඉඩ දෙන්නේ? එය ඉතාම අසාධාරණ ක්‍රියාවක්. අපේ ධනයත් ශ්‍රමයත් වැය කර එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අප මේ ගරු සභාවට පැමිණියේ සිග්නල් කණු මෙන් අත් එසවීමට නොවන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. මා සිග්නල් කණුවක් වන්නේ නැහැ. මා හිතට එකඟව කටයුතු කරනවා.

එය ඉතා අසාධාරණ වැඩක් බව මා කියන්නට කැමතියි. එහෙත් දැන් නම් මා ලග එම වෙළාවන් දැක්වෙන කොළය නැහැ. 'එ' සිද්ධිය එතෙකින් සමාප්තයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දැන් මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. ඊයේ සවස් භාගයේදී කථා කළ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සංවිධායක මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එම්. පී. ද ඉසෙඩි සිරිවර්ධන මයා.) මේ අයවැය ලේඛනය ශෝක ප්‍රකාශයක් වශයෙන් හැඳින්වූවා. එය ඇත්තක්. එය ශෝක ප්‍රකාශයක් බව අප පිළිගන්නට ඕනෑ. එහෙත්, ඒ උන්නාහෙලාගේ වැටහීම අනුවයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්ති වළලා දමා, කොමියුනිස්ට් හා සමසමාජ පක්ෂ එකතු කරගනිමින් තුන් හවුලක් ඇති කර ගත්තා. පසුගියදා පැවැත්වුණු ගාලු සම්මේලනයට ඒ හවුල් මිත්‍රයන් කැඳවා ගන්නට බැරි වීම නිසා එය ශෝක ප්‍රකාශයක්. නොකපා බැරි නිසා ජාතික රජය හාල් සේරුවක් කැපුවත්, එයින් මහජනයා මුද්‍රා කර ඔවුන් උසිගන්වා, මහජන උද්ඝෝෂණයක් ඇති කර වැඩ වර්ජනයක් ඇති කරන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වය උත්සාහ ගත්තා. එසේ කන්නට බැරි වූ නිසා එයත් ශෝක ප්‍රකාශයක්. පසුගිය රජය කාලයේ මේ රටේ මිනිසුන්ගේ ධනය—ජාතික ධනය—නැති නාස්ති කර නිරපරාදේ විනාශ කර රට මේ ප්‍රපාතයට හෙළා නිසා එයත් ශෝක ප්‍රකාශයක්. මේ ශෝක ප්‍රකාශ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවියගේ ශෝක ප්‍රකාශ මිස ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ—ජාතික රජයේ—ශෝක ප්‍රකාශ නොවන අතර, මෙය මේ රට සමෘද්ධිය කරා ගමන් කරවන අයවැය ලේඛනයක් බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළේ රට සමෘද්ධිය කරා, සංවර්ධනය කරා ගෙන යාමට බව මා නැවතත් සතුවින් ප්‍රකාශ කරනවා.

අද අප රට භයානක ප්‍රපාතයකට වැටී තිබෙන බව කියන්නට කැමතියි. අප රට මේ ප්‍රපාතයට වැටුණේ, පසුගිය රජයේ අදුරදරීය ක්‍රියා කලාපය නිසායි. ඔවුන් මේ රටේ භාණ්ඩාගාරය නිකරුණේ හිස් කළ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සඳ්‍රාසේන]

අතර, කිසිම සංවර්ධනයක් නොකර දුප්පතා බඩගින්නේ ඉන්ද්‍රිය ඒකාධිපති පාලනයක් ගෙන යාමට උත්සාහ කළ අතර දැන් ජාතික රජයට ඊෂියා කරනවා. අද අපේ ආණ්ඩුව—ජාතික රජය—දෙමළ—සිංහල හේදය නැති කොට ජාතික සමගියක් ඇති කර, ආගම් හේදය නැති කර, මේ රටේ සියලු දෙනාම රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා එකා මෙක් එකමුතුව වැඩ කිරීමට පියවර ගෙන තිබෙනවා. ජාතික රජය ගෙන යන කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරයට මේ රටේ මහජනතාව සම්පූර්ණ සහයෝගය දීම ගැන අප ආඩම්බර වෙනවා. ඔවුන්ට ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අද රට පුරාම වී, මිරිස් ලුනු, අර්නාපල් ආදී අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් ඇරඹී තිබෙනවා. ඒ ගැන අපේ මහජනතාවට ගෞරවය පිදිය යුතුමයි.

පළමු වතාවට එළවළු, මාළු පිටරට පැටවු බවට පුවත් පත්වල ආරංචි පළ වී තිබෙනවා. මේ අවස්ථාවේ ධීවර ඇමතිතුමා මේ ගැන සභාවේ නොමැති වීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. මගේ කොට්ඨාශයේ ධීවර වරායට වී ඇති හානිය ධීවර ඇමතිතුමා සිය නෙන් දෙකින් දැක්ක. ඒ අවස්ථාවේ එතුමා පොරොන්දු වුණා, අංග සම්පූර්ණ ධීවර වරායක් සාදා දෙන බවට. සුදුසු අයද, නුසුදුසු අයද මා දන්නේ නැහැ සංස්ථාවලට පත් කරනවා. මොවුන් අතර තිබෙන හේද, ආරාධිල් නිසා අපේ දුප්පත් මහජනතාවට පහර වදිනවා. එහෙත් ධීවර ඇමතිතුමා තමන්ගේ ඇස් දෙකින්ම දැක්ක නිසා, එතුමා ඒ වරායට ගොස් පොරොන්දු වුණු නිසා, අම්බලන් ගොඩ ධීවර වරාය ප්‍රතිසංස්කරණය කොට අම්බලන්ගොඩින් බල මාලු පිටරට පට වන්නට ධීවර ඇමතිතුමා අවස්ථාව සලසා දේශයි මා විශ්වාස කරනවා.

මේ රට ආහාර අතින් පමණක් නොව රෙදි පිළි, ලෝහ භාණ්ඩ ආදී අනෙකුත් අවශ්‍ය දේවලින් ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට, සංවිධානාත්මක කටයුතු රාශියක් ජාතික රජයෙන් කරගෙන යනවා. කෘෂිකර්මය වෙනුවෙන් මේ අයවැය ලේඛනයේ අති විශාල මෘදුකත්වයක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ වෙනුවෙන් කෝටි 24 ක් පමණක්, කර්මාන්ත වෙනුවෙන් කෝටි

17 1/2 පමණක් වෙන් කර තිබෙනවා. බොහොම හොඳයි; බොහොම අගෙයි; බොහොම රුචියි. එහෙත් මේ ධනය නිසි සැලැස්මක් උඩ හරියාකාර ලෙස යොදනවාද යන්නයි, අපට ඇති ප්‍රශ්නය. මෙයින් කොතරම් ප්‍රමාණයක් මිගන් කනවාද, කොතරම් ප්‍රමාණයක් අල්ලස් සඳහා යනවාදැයි කල්පනා කළ යුතුයි. අවුරුදු ගණනාවක පළපුරුද්දක් ඇති මේ ඇමතිවරුන් මේ රටේ රජයේ සේවකයන් වැඩ කරන හැටි, මහජනතාවගේ මුදල් නැති නාස්ති කරන හැටි හොඳින් දන්නවා. ඉතින් ඒ දුර්වලකම්වලට පිළියම් නොයොදා මුදල් වෙන් කිරීමෙන් පමණක් ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නැහැ. වෙන් කරනු ලබන මුදල් නිසි පරිදි වියදම් වෙනවාද නැද්ද යන්න ගැන හා නිසි පරිදි වැඩ කෙරෙනවාද නැද්ද යන්න ගැන නිතරම පරීක්ෂා කර බැලීම ඇමතිවරුන්ගේ යුතු කමයි. අපේ ගැල අගමැතිතුමා යම් යම් ප්‍රදේශයන්හි සංචාරය කරද්දී වාරිමාර්ග ඉංජිනේරුවරුන් වැඩ කරන හැටි දැක්කා. ඔවුන් එක පැත්තකට වතුර යවනවා. එහෙත් වුවමනා කරන වෙල්වලට වතුර යවන්නේ නැහැ. ඔය අන්දමින් වැඩ කිරීමෙන් නම් මේ රට සංවර්ධනය කරන්නට බැහැ. වාරිමාර්ග අංශයේ උදවියත් කෘෂිකර්ම අංශයේ උදවියත් අනෙක් අංශ වල උදවියත් සම්බන්ධතාවක් ඇතිව, සාමූහික වගකීමක් ඇතිව වැඩ කළහොත් පමණයි, අපට මේ රට සංවර්ධනය කර ගන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල දිසාපතිවරුන් මාර්ගයෙන් හෝ නොයෙකුත් අංශයන්හි සිටින නිලධාරීන්ගේ සම්බන්ධතාවක් ඇති කොට ක්‍රමවත් අන්දමින් වැඩ කරගෙන යන්නට ඕනෑ. ඒ ඒ උදවිය මාසයකට වරක්වත් එකතු වී මේ මේ වැඩ මේ මේ විධියට කළ යුතු යයි සාකච්ඡා නොකර වැඩ කරගෙන ගියහොත් සිදු වන්නේ මහජන මුදල් නැති නාස්ති වන එක විතරයි.

සංවර්ධනය සඳහා මේ වර අයවැය ලේඛනය මගින් මේ තරම් මුදලක් වෙන් කරනු ලැබීම ගැන අප ආඩම්බර වෙනවා. මුදල් අමාරුකම් තිබෙන මේ අවස්ථාවේදීත් මේ තරම් මුදලක් සංවර්ධනය සඳහා වෙන් කිරීම ඇත්තෙන්ම අප කාගේත් සතුවට හේතු විය යුතුයි. පිටරටින් හිඟ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කන්නේ නැතිව නියම සිංහලයන් වශයෙන්, ලාංකිකයන් වශයෙන් ජීවත් වීම සඳහා අපේ ආහාර ද්‍රව්‍ය මෙහිම වගා කර ගැනීමට කටයුතු ආරම්භ කර තිබේ නවා. මේ ආරම්භ කර තිබෙන කටයුත්ත හරියාකාර ලෙස ක්‍රියාත්මක වෙනවාද යන්න ගැනයි, අප නිතරම සෝදිසියෙන් සිටිය යුත්තේ. මහජනයාගේත් රටේත් යහපත තකා ආරම්භ කොට ඇති වැඩ කටයුතු නිසි විධියට නියම සම්බන්ධතාවන් ඇතිව ක්‍රියාත්මක වෙනවාදැයි සුපරීක්ෂාකාරීව සොයා බැලීමට අපේ ගරු ඇමතිවරුන් පෙළඹෙනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දුප්පත් කම්කරුවන් නොමග යවන උදවිය අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙහි සිටිනවා. සුළු සේවකයන් නොමග යවා වැඩ වර්ජන ඇති කොට ඔවුන්ගේ කර උඩින් පැරිලීමෙන් තුවට පැන පාලන බලය ලබා ගන්නට තැත් කරන උදවිය අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙහි සිටිනවා. මා ඒ අයට එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. දුප්පතාගේ දුක දන්නා වන්නිතායක මුදල් ඇමතිතුමා මුදල් ආමාරු මේ අවස්ථාවේදීත් රුපියල් සියයෙන් අඩු වැටුප් ලබන සුළු සේවකයන්ට රුපියල් 20 ක අතිරේක දීමනාවකුත්, රුපියල් සියයේ සිට තුනසියය දක්වා වැටුප් ලබන සේවකයන්ට රුපියල් 10 ක අතිරේක දීමනාවකුත් ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කිරීම අපට ආචම්බරයට කාරණයක්. ඉතින් සමාජවාදය කරා යන්නේ දුප්පතාගේ දුක දන්නා ඔවුන් කෙරෙහි අනුකම්පාවක් ඇති අපද එසේ තැත්නම් සමසමාජකාරයන්දැයි මා ප්‍රශ්න කරනවා. නොමග යන්නට එපා යයිද, වැඩ වර්ජනය කර රට නාස්ති කරන්නට, කාබාසිතියා කරන්නට එපා යයිද මා අප්පත් සේවකයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. අප සමග අත්වැල් බැඳගෙන අපේ සංස්කෘතියද ආරක්ෂා කර ගනිමින් අපේ ජාතිය ගොඩ නැංවීම සඳහා ආධාර දෙන්නැයිද මා ඒ සේවකයන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද බොහෝ පළාත්වල පිරිකිරි හිඟයක් තිබේ නවා. මේ හිඟය ඇති වන්නේ මොන කාරණයක් නිසා දැයි මා දන්නේ නැහැ. ලංකාවට පිටරටින් පිරිකිරි බොහෝ ප්‍රමා

ණයක් ගෙන්වනවා. එහෙත් බොහෝ පළාත්වල පිරිකිරි හිඟයි. ඒ ගෙන්වන පිරිකිරි කොහේ යනවා දැයි දන්නේ නැහැ. 'වෛද්‍යවරයකු හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. පිරිකිරි වලට වඩා එළකිරි පෝෂ්‍යදායකයි. අපට එළකිරිවලින් ස්වයංපෝෂිත වන්නට බැරි ද? දැනට අමේවෙල සහ තමන්කඩුව යන ස්ථාන දෙකින් පමණක් එළකිරි සපයනවා. එය ප්‍රමාණවත් නැහැ. ප්‍රදේශීය ආදායම් නිලධාරී කොට්ඨාශ තුළ හෝ පළාත් පාලන ආයතන ප්‍රදේශ තුළ හෝ ගව පට්ටි ඇති කොට කිරි මධ්‍යස්ථාන පිහිටු වුවහොත් එළකිරිවලින් ස්වයං පෝෂිත වන්නට පුළුවනි. එතකොට අපේ පාඨශාලා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට බනිස් වෙනුවට එළකිරි විදුරුව බැගින් දෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ද ඇති විය හැකියි. අප ගව මස් කනවා. බුද්ධාගමිකාරයන් පවා ගව මස් කනවා. හැම දෙනාම වාගේ ගවමස් කනවා. ගවමස් සඳහා විදේශ වලින් ගවයන් ගෙන්වනවා. ඒ වෙනුවෙන් අපේ විදේශ විනිමය වැය වෙනවා. අපට වුවමනා තරම් ගවයන් අපේ රටේ ඇති කරන්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා ගව මධ්‍යස්ථාන ඇති කරන්නට, කිරි මධ්‍යස්ථාන ඇති කරන්නට, උත්සාහ කරන්නට ඕනෑ. ආදායම් නිලධාරීන්ගේ කොට්ඨාශයක් පාසා හෝ ආදායම් දිස්ත්‍රික්කයක් පාසා හෝ ගව මධ්‍යස්ථානයක් බැගින්, කිරි මධ්‍යස්ථානයක් බැගින් ඇති කරන්නට ඕනෑ. එසේ කරන්නට පුළුවන් තම් අපේ විදේශ විනිමයෙන් විශාල ප්‍රමාණයක් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවනි. ඒ වගේම අපේ ලමයින් සඳහා, අපේ පාසල් දරුවන් සඳහා, අපේ රට වාසීන් සඳහා පෝෂ්‍යදායක ආහාර අපේ රටෙන්ම ලබා ගන්නටත් හැකි වෙනවා නොවෙයි ද? පිටරටවලින් පිරිකිරි ගෙන්වන්නට වුවමනාවක් ඇති වෙයි ද, අපේ රටේ ගවයින් ඇති කර ඔවුන්ගෙන් කිරි ලබා ගන්නට වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළොත්? ලමයින්ගේ ආහාරය සඳහා මව් කිරි ලබා ගැනීමට බැරි වන විට ඒ අයට දීම සඳහා පිරිසිදු එළකිරි අපේ රටේ ඇති කරන ගවයන්ගෙන් අපට ලබා ගන්නට බැරි ද? ගවයන් ඇති කිරීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය දෙයක් වන තණබිම් සඳහා වුවමනා තරම් ඉඩම් අපේ රටේ නැද්ද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යාචාර්ය සද්ධාසේන]

හැකි හැම තැනකම තණබිම් ඇති කර රටට වුවමනා තරම් කිරි ලබා ගැනීමට ගවයන් ඇති කළ යුතුයි. ඒ මගින් ලබා ගන්නා කිරි රට හැම තැනම විසුරුවා හරින්නට පුළුවනි. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වෑන් ආදිය ලබාගෙන කිරි නිපදවන ප්‍රදේශවල ළමයින්ගේ ප්‍රයෝජනයටත් ගෙන, වෙනත් අයගේ ප්‍රයෝජනයටත් ගෙන, වැඩි හරිය ඒ වෑන්වලින් තගරවලටත් වෙනත් ප්‍රදේශවලටත් යවන්නට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නට පුළුවනි.

අපේ විදේශ විනිමය අඩු වීමට තවත් එක් ප්‍රධාන හේතුවක් තිබෙනවා. තේ වලින් ලැබෙන ආදායම අඩු වීමෙන් අපේ විදේශ විනිමය අඩු වෙනවා. මීට හේතුව පැහැදිලි කිරීමට 1967 ජූලි මාසයේ 19 වැනිදා “ටයිම්ස්” පත්‍රයෙන් කොටසක් කියවන්නට තමුන්නාන්සේගේ අවසරය මා ඉල්ලා සිටිනවා.

“GOVERNMENT MUST PREVENT FOREIGN EXPLOITATION OF TEA

The future of Ceylon tea could be assured only if the Government steps in to break the control that foreign interests have over its blending and marketing abroad.

This is the view of Mr. Eric F. Sidler, Director of International Operations of the ‘Wall Street Journal’, who was here to study Ceylon’s climate for foreign investment. His journal proposes bringing out a two-page issue on Ceylon shortly.

In an interview with ‘The Times of Ceylon’ after discussions yesterday with the Minister of Finance and the Minister of Commerce and Trade, Mr. Sidler said Ceylon was losing a great deal by her tea exports being controlled by foreign interests.

Ceylon’s high quality teas, which fetched a high premium, were being exploited by certain foreign interests to sell inferior teas from her competitors.

Although Government intervention was generally to be frowned on, in the present instance it was advisable because the Ceylon investor had no strength to compete with the foreign interests.

The Government should obtain the services of internationally reputed blenders and packers of tea and do the blending and packing under strict supervision to prevent the value of Ceylon’s high quality teas being reduced in the near future.”

නොයෙක් රටවල ලංකා තානාපති කාර්යාල පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒවායේ සිටින අපේ තානාපතිවරුන් ලොකු කාර්වලින් එහා මෙහා රවුම් ගහනවා විනා ලංකාවේ තේ වෙළෙඳාම දියුණු කිරීමට සැහෙන තරම් උත්සාහයක් ගන්නා බවක් පෙනෙන්නේ නැහැ. වුවමනා නම් තවත් අතිරේක නිලධාරීන් පත් කර ලංකා තේ පැකැට් කර බෙදා හරින්නට, විකුණන්නට සලස්සන්නට බැරි ද? මේ විදේශවල තිබෙන ලංකා තානාපති කාර්යාල වෙනුවෙන් විශාල මුදලක් වැය කරන නමුත් එයින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට බැරි ද? යම් ගිවිසුමකට අත්සන් කරන්නට සිදු වුණාම අපේ ඇමතිවරුන් ලංකාවේ සිට ඒ රටවලට පියාඹා යන්නේ ඇයි? ඒ කාර්යය අපේ රට වෙනුවෙන් ඒ රටවල සිටින තානාපතින් ලවා කරවා ගන්නට බැරි ද? තානාපතිවරුන් කෙරෙහි අපේ ආණ්ඩුව තුළ කිසිම විශ්වාසයක් නැති නිසා ද එසේ නොකරන්නේ? රුකඩ වශයෙන්, ලංකා බෝතික්කන් වශයෙන් ඒ අය තබා ගැනීම සුදුසු ද? මේ විධියට මුදල් නාස්ති කිරීම නතර කිරීමට ක්‍රියා කිරීම අපේ යුතුකමක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

මීට පෙර කීප වතාවක් පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමෙන් සැලකිල්ල යොමු කරන ලද නමුත් මේතාක් ක්‍රියාත්මක නොවූ දෙයක් ගැන මා මේ අවස්ථාවෙන් සඳහන් කරන්නට අදහස් කරනවා. ලංකාවේ හැඳෙන පොල් ගෙඩියක් අද මේ රටේ ජනයාට ලබා ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ශත 25, 30 බැගින් ගෙවීමෙන් නම් එය කොයි තරම් අපරාධයක්ද? සමහර රටවලට අපේ නිෂ්පාදන දී ඒ වෙනුවෙන් ඒ රටවලින් ඔවුන්ගේ නිෂ්පාදන අපේ රටට ගෙන්වා ගැනීමේ ක්‍රමය ගැන තමුන් තාන්සේ දන්නවා. එවැනි දේවල් රටවල් අතර කෙරෙනවා නම් ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුව අපේ රටේ එක් කෙනකු නිපදවන දෙයක් දී ඒ වෙනුවට තවත් කෙනකු නිපදවන්නා වූ දෙයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්නට බැරිද? එයින් දුප්පත් ජනයාට විශාල සහනයක් ලැබෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. තමන්ගේ වත්තේ තිබෙන පොල් ගෙඩියක් ගෙනා විත් දී ඒ වෙනුවට තමන් කැමති වෙනත් බඩුවක් ගන්නට හැකි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ක්‍රියා මාගීයක් ඇති කරනු ලැබුවොත් කොයි තරම් හොඳද? එවැනි ක්‍රියා මාගීයක් සලස්වන්නට බැරිද? අද පොල් වතු කාරයන්ගෙන්, කොප්පරා කාරයන්ගෙන් තොග වශයෙන් පොල් ගන්නා විට පොල් ගෙඩියක මිල ගත 10 කට 12 කට වඩා වැඩි වන්නේ නැහැ. මා කියන විධියට පොල් ගෙනෙන්න ගියාම වාහන ගාස්තු යනවාය කියා පොල් වවන ප්‍රදේශවල මන්ත්‍රීවරුන් මගේ යෝජනාවට විරුද්ධ වුණා. එහෙත් කොළඹ සිට බඩු ගෙන යන සතොසේ ලොරිවලින් ඔය පොල් වික ගෙනෙන්නට බැරිද? ජීවන වියදම පහළ බැස්වීමට ලංකාවේ පොල් ගෙඩියේ මිල පහළ බැස්වීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. ලංකාවේ පොල් ගත 12 බැගින් අරගෙන ආණ්ඩු වට කිසිම පාඩුවක් නැතිව ගෙඩියක් ගත 15 බැගින් ඕනෑම ප්‍රදේශයකට සපයන්නට පුළුවන්. එක් කෙනකුට අඩු ගණනේ මාසයකට පොල් ගෙඩි 4 ක් වුවමනා නම් එක ගෙඩියකට ගත 10 බැගින් ගත 40 ක ලාභයක් ලැබෙනවා නේද මේ විධියට පොල් බෙදා හැරියොත්?

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඔය කීවේ පොල් ගැනයි. දැන් තේ ගැන බලමු. දැන් අපේ ජනතාව බොන්නේ තේ නොවෙයි, වංගෙඩි පැකෝ. දැන් තේ රාත්තලක මිල ගත 60 ක්, 50 ක්, 40 ක් පමණ දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. එහෙත් අපේ ජනතාව වංගෙඩි පැකෝ රාත්තලක් ගන්නට රුපියල් දෙකක් ගෙවන්නට ඕනෑ. ලංකාවේ හොඳ තේ මිලට ගෙන අපේ දුප්පත් ජනතාවට රාත්තල රුපියල බැගින් හෝ 1.50 බැගින් හෝ බෙදා හරින්නට සතොසට බැරිද? සතොසේ තිබෙන්නේ නිකම් නිදා ගන්නද? මේ විධියේ කරුණු ගැන මා මේ රජයේ අවධානය යොමු කරවනවා.

අධ්‍යාපනය ගැනත් මා යමක් කියන්නට ඕනෑ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කාටද කියන්නේ?

වෛද්‍යාධාරීය සද්ධාසේන

(வைத்திய கலாநிதி சத்தாசேன)

(Dr. Saddhasena)

කරන්නට දෙයක් නැහැ. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමන් මගින් ඒවා යා යුතු තැන්වලට යා වි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට අයිතිවාසිකම තිබෙන්නේ එකම පාසලක් ගැන පමණයි; අම්බලන් ගොඩ ධම්මාශෝක විද්‍යාලය ගැන පමණයි. අම්බලන්ගොඩ ධම්මාශෝක විද්‍යාලය පටන් ගන්නේ රජයේ ආධාරයෙන් නොවෙයි. යාපනයේ ජනතාවට නම් යම් යම් ආගමික සංවිධාන මගින් උසස් විද්‍යාල රාශියක් ඇති කර තිබෙනවා. අපට එසේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් අපේ දුරදර්ශී මුතුන්මිත්තන් ඇති කළ ධම්මාශෝක විද්‍යාලය ගැන අද අපට ආසීමිච්චර වන්නට පුළුවන්. මේ මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ සභානායකතුමාත්, අප වැනි මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුත්, ශ්‍රේෂ්ඨ ධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරුන් කීප දෙනෙකුත්, රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂතුමාත්, ආහාර කොමසාරිස් තුමාත්, සිවිල් නිලධාරීන් කීප දෙනෙකුත්, කපිකාවාය්වරුන් කීප දෙනෙකුත් අම්බලන්ගොඩ ධම්මාශෝක විද්‍යාලයෙන් බිහි කරන්නට පුළුවන් වුණේ ඒ විද්‍යාලය අපේ පාලනය යටතේ තිබුණු නිසයි. ඒ විද්‍යාලය පාලනය කරන මණ්ඩලයේ සභාපති විමටත්, ඒ විද්‍යාලයේ කළමනාකරු විමටත් මට අවස්ථාව ලැබුණා. අප අපට විද්‍යා ගුරුවරුන් නැහැ. අපේ කාලයේ විද්‍යාව තිබුනෙත් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මේ කථා කරන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් නොවෙයි. මා ප්‍රකාශ කරන්නේ මගේ පෞද්ගලික අදහසක්. තමන්ගේ දරුවන්ට මුදල් ගෙවා අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට සතුටු දෙමව්පියන්ට ඒ සඳහා අවස්ථාව සලසා දීමේ වරද මොකක්ද? යම්කිසි ආගමික පක්ෂයක් එවැනි පාසල් ඇති කරනවා නම් එහි ඇති වරද මොකක්ද? එයින් දුප්පත් දරුවන්ට කිසිම හානියක් සිදු වන්නේ නැහැ. එසේ කරන්නට ඉඩ දීමෙන් අධ්‍යාපනය සඳහා වියදම් වන විශාල ධනස්කන්ධයෙන් කොටසක් ඉතිරි කරගෙන එය පැල්පත්වල වාසය කරන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වෛද්‍යවාරිය සඳ්ඛාසේන]

දුප්පත් දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය සඳහා යොදවන්නට පුළුවන්. මේවා සුළු දේවල් හැටියට සැලකීම වැරදියි.

ඊළඟට භාෂාව ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනෑ. මා දෙමළ ඉගෙන ගත්තාට දෙමළෙක් වන්නේ නැහැ. දෙමළ ජාතිකයන්ත් සිංහල ඉගෙන ගත්තාට සිංහලයන් වන්නේ නැහැ. අප ආඩම්බරයෙන් කියනවා, අප සිංහලයන්ය කියා. එහෙත් රටේ යහපතට හේතු වන විධියට සිංහල පාවිච්චි කළ යුතුයි. මොන අධ්‍යක්ෂ කෙනෙක් කිව්වත් ඉංග්‍රීසි භාෂාව නැතිව විද්‍යාව ඉගෙන ගන්නට බැහැ. ඉංග්‍රීසිය ලෝක භාෂාවක්. නොයෙක් නොයෙක් පර්යේෂණ පිළිබඳව, නොයෙක් නොයෙක් සොයා ගැනීම් පිළිබඳව ඒ භාෂාවෙන් පොත්පත් ලියා වී තිබෙනවා. සිංහල ඉගෙන ගන්නේ ලංකාවේ ජීවත්වන අප වික දෙනකු පමණයි. ඒ වික දෙනාට සීමා වූ සිංහල භාෂාවෙන් පමණක් අපේ දරුවන්ට අධ්‍යාපනය දුන්නොත් ඔවුන්ගේ අනාගතය අදුරු වෙනවා. ඒ නිසා අපේ දරුවන්ගේත් විද්‍යා දැනීම දියුණු කිරීමට මේ කාලයේ ඉංග්‍රීසි ඉගැන්වීම ඉතාමත් අවශ්‍ය බව මගේ පෞද්ගලික අදහසක් හැටියට මා ප්‍රකාශ කරනවා. එමෙන්ම මා කියා සිටිනවා රජය සතු කර ගත් පාසැල් යම්කිසි කොටසක් ආපසු ඉල්ලනවා නම් —ආගමික කොටසක් වුවත් කමක් නැහැ —ඒවා ඔවුන්ට ආපසු දිය යුතුය කියා. තමන්ගේ මුදල් වියදම්කර තම දරුවන්ට ඉගැන්වීමට අවස්ථාව යම්කිසි පිරිසක් ඉල්ලා සිටිනවා නම් එයට අපි බාධා කරන්නේ ඇයි? ඔවුන්ට ඒ අවස්ථාව දීමෙන් අපේ දුප්පත් දරුවන්ට පාඩුවක් සිදු වන්නේ නැහැ. අද පාසැල් පවත්වා ගෙන යන්නේ වැඩි වැඩි හෙමිහිටයි. අද තිබෙන්නේ අඩපණ වූ අධ්‍යාපනයක්. එම නිසා යම්කිසි මුදලක් වියදම් කර තමන්ගේ දරුවන්ට නිසි පරිදි අධ්‍යාපනයක් ලබා දීමට යම්කිසි පිරිසක් ඉදිරිපත් වෙනවා නම් ඔවුන්ට අවස්ථාව දෙන්නට ඕනෑ. ඔවුන්ට ඒ අවස්ථාව දී ඒ මගින් මුදල් ඉතිරි තර ගෙන ඒ මුදල දුප්පත් ළමයින්ගේ දියුණුව පිණිස යොදවන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා කථාව පටන් ගත්තේත් විරෝධයක් පළ කරමිනි. ඒ නිසා ඒ නීතිය කඩ කිරීමට මාත් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සමහරවිට මට අයිති කාලය තවත් ඉතිරිව තිබෙන්නට පුළුවන්. කාලය සීමා නොකිරීම ගැන තමුන් නාත්සේට විරෝධයක් පළ කළ නිසා මට අයිති කාලයෙන් තව ඉතිරිව තිබෙන ප්‍රමාණයත් තමුන් නාත්සේට පුද කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

බොහොම ස්තූතියි.

පූ. හා. 10.40

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා. (කැලණිය)

(තිල. ආර්. ආර්. පෙරේරා—කැලණිය)

(Mr. R. S. Perera—Kelaniya)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සතු කාලයෙන් ඉතිරි කළ හරිය අපට දේ යයි මා හිතනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභානායකර් අමාත්‍ය)

(Mr. Deputy Speaker)

ආණ්ඩු පක්ෂයට දෙනවා.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(තිල. ආර්. ආර්. පෙරේරා)

(Mr. R. S. Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාවේදී ශෝක ප්‍රකාශයක් ගැන මතක් කළා. ඊට කලින් මොන විධියේ ශෝක ප්‍රකාශයක් වුණාද කියා මා දන්නේ නැහැ. දැන් කන් දෙන්නට ලැබුණේ අංග සම්පූර්ණ ශෝක ප්‍රකාශයකටයි.

දේශපාලන පක්ෂයක් රටක් ආණ්ඩු කරගෙන ගොස් මහා මැතිවරණයකින් ඒ ආණ්ඩුව වෙනස් වුණාට පසුව පත් වන ආණ්ඩුවකට මහජනතාවගේ බලාපොරොත්තු අනුව මහජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් පරිදි අංග සම්පූර්ණ අයවැය ලේඛනයක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඉදිරිපත් කරන්නට හැකි වන්නේ තුන් වැනි වාරයේදීයි. පළමුවැනි අයවැය ලේඛනය හදිසියේ ඉදිරිපත් කිරීමට සිදුවන නිසාත් කලින් තිබුණු ආණ්ඩුවට යම් යම් සම්බන්ධකම් ඇති වන නිසාත් අංග සම්පූර්ණ එකක් කිරීමට තරමක අමාරුවක් ඇති වෙනවා. දෙවැනි අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නේ අලුත් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති සකස් කර ගැනීමේ අවසානවේදී නිසා එය අධිකාරීම් දැමීමේ අයවැය ලේඛනයක් හැටියට සලකන්නට අපට පුළුවන්. ඒ නිසා වැඩි බලාපොරොත්තු සහගත නොවුණත් සැහීමකට පත් වන්නට අපට පුළුවන්. එහෙත් කවදත් මේ ලංකාවට පුරුදු පරිදි අලුත් ආණ්ඩුවක යහපත් අයවැය ලේඛනය හැටියට මහජනයා බලාපොරොත්තු වන්නේත් මහජනයාට වැඩ දායක අයවැය ලේඛන ලැබී පුරුද්ද තිබෙන්නේත් තුන්වැනි වාරයේදීයි. එහෙත් මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවගේ මෙන්ම එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පක්ෂව සිටියාවූ ද, මෙතෙක් කල් බලාපොරොත්තු සහිතව බලා සිටියාවූද කොටස්වල බලාපොරොත්තු සම්පූර්ණයෙන්ම සුන්වන සේ මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අප කණගාටු වෙනවා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මා පෞද්ගලික වශයෙන් දොස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් එතුමාගේ අයවැය කථාවේ හැම තැනකදීම කිව්වේ “මෙය වුණා, මෙය වුණා, මේක අඩු වුණා, මේක අඩු වුණා” කියලයි. දහ පොලක පමණ සඳහන් කළා due to adverse weather conditions කියලා. ඒ කියන්නේ අහිතකර දේශගුණය නිසා මේ මේ සිද්ධීන් ඇතිවුණාය කියලයි. අයවැය ලේඛනයට ඉංග්‍රීසියෙන් ආරූපි නාමයක් දෙනවා නම් කිව යුතුව කියන්නේ weather cock budget කියලයි. එහෙම නැත්නම් තෙමුණු කුකුල් අයවැය ලේඛනය කියලයි. එතුමා හැම තැනකම කියන්නේ “අයහපත් කාලගුණය නිසා පොල් මිල බැස්සා, තේ මිල බැස්සා, වෙළඳාම බැස්සා, පිටරට පැටවීම අඩු වුණා” කියලයි. හැම පැත්තෙන්ම බහිතව. මෙය බහිත බෞද්ධවාදීන්, නැත්නම් බහිත කලාවට ගිය බෞද්ධවාදීන්. රජයක තුන්වැනි අයවැය ලේඛනය ඇත්ත වශයෙන්ම තහින කලාවට අයත් විය යුතුයි. එහෙත් ජාතික යයි කියා ගන්නා මේ ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තු සහගතව සිටි තුන්වැනි අයවැය ලේඛනය බහිත කලාවට ගිය එකක් යයි කියන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. මුලින් වැය ඉදිරිපත් කළා; ඊට පසුව අය ඉදිරිපත් කළා. අන්තිමට බලන විට රුපියල් 99,90,00,000 ක පුරුක් නැති අයවැය ලේඛනයක්. මේකට සර්වලෝක පූර්ව ව නැහැ. මේක සර්වලෝක පූර්වව නොමැති අයවැය ලේඛනයක් බව පෙනෙනවා.

මීට හේතුව පැහැදිලි කර දීමට අපට පුළුවනි. මෙම රජය සම්බන්ධ වෙලා තියෙන්නේ යුරෝපාලෝක පූර්වවට පමණයි. යුරෝපයට පමණක් පූර්ව වුණු ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතා ප්‍රතිපත්තියක් ගෙන යාමයි මෙම ආණ්ඩුව කරන්නේ. ඒ හේතුව නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා, ගිය අවුරුද්දේ පමණක් වෙළඳ අවසාය රුපියල් 23 කෝටි 50 ලක්ෂයක් බව. යටගිය දස අවුරුද්ද ඇතුළත ලංකාවට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණු ලොකුම වෙළඳ අවසාය ඇති වුණේ 1966 දී බව එතුමා කියනවා. ඔය පිරිස එදා මහා මැතිවරණයේදී කීවේ ඕකද? ඒ පිළිබඳව කරුණු මම පසුව කියනවා. 23 කෝටි 50 ලක්ෂයක වෙළඳ අවසායක් සිදු වී තිබීම හේතුකොටගෙන, අංග සම්පූර්ණ බව කියන බලාපොරොත්තු සහිත බව කියන තෙවන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් ප්‍රකාශ කළේ, පසුගිය දස වසර තුළ කිසි විටෙක මෙවැනි භයානක තත්ත්වයකට මුහුණ දුන්නේ නැති බවයි. එයින් පෙනී යනවා, තමුන් නාත්සේලාට ජාත්‍යන්තර වශයෙන් සර්වලෝක පූර්වවක් නොමැති බව. යුරෝපා පූර්වව විතරයි තියෙන්නේ. අමෙරිකාවට සහ එංගලන්තයට පූර්ව ගහන්නට යාම නිසා තේවලට සවුන්තු වුණා. අමෙරිකාවේ ස්ටොක් පයිල් රබර් සමග පූර්ව ගහන්න ගොස් අද රබර් වලටත් තව්ව වෙලා තියෙනවා. ගිය අවුරුද්දේ යන්නම් පොල්තෙල් ටික බේරුණා. එහෙත් කැනඩාව පොල්තෙල් ගැනීම සියයට කියකින් කපා තිබෙනවාද? ඉතාලියේ සහ ප්‍රංශයේ තත්ත්වය කොහොමද? රුසියාවටත් පාකිස්තානයටත් විනයටත් පිං සිදු වන්නට 1966 අවුරුද්දේ පොල්තෙල් ටික බේරුණා. ඒ උදවියත් නොගත්තොත් ඇතැම් විට තැවත වරක් යුරෝපා පූර්වව හේතුකොටගෙන පොල්තෙල් ටිකටත්

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

තවදුරටත් වෙනත් ඉඩ තිබෙන බව තමන් තාත්සේලා මතක තබා ගන්නට ඕනැ. “due to adverse weather conditions” යන කියමනයි, නිතරම කියන්නේ. අහිත කර කාලගුණයක් පවතින බව කියනවා. එයින් පෙනෙන්නේ තමන් තාත්සේලා සමග ස්වභාව ධර්මයත් විරුද්ධ බවයි.

වෙනදා කඩා ගන්නා ලද පොල් ටිකත් අද 20 කෝටියකින් බැහැලා. වෙළඳ අවසාසය 23 ලක්ෂ 50 දහසයි. එහෙත් 1970 දී බඩ පුරා කන්නට දෙනවායැයි කියමින් මවා පානවා. ගරු අගමැතිතුමා කුමරාවෙන් පිට රටවලටත් හාල් පටවනවා. අප ඒ පිළිබඳව සංඛ්‍යා ලේඛන පෙන්වුම් කරන්නම්. ආණ්ඩු පක්ෂයේ පිටුපස ආසන්නවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා කරුණාකර මෙම සංඛ්‍යා ලේඛන පරීක්ෂා කර බලනවා නම් හොඳයි. මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධානීන් තමන් තාත්සේලාට මවා පෙන්වන්නේ මිරිඟු වක්; Mirage එකක්. පිපාසය සංසිදුවා ගන්නට ඕනැ තරම් ජලය ඇති ජලාසයක් හැටියට පෙන්වුම් කරමින් තමන් තාත්සේලා කඳවාගෙන යන්නේ මිරිඟුවකටයි.

සෑම අතින්ම මුදල් ඇමතිතුමාගේ අය වැය ලේඛනයෙන් නැතිකම බැරිකම අඩු කම සහ හිඟකම ගැන කියනවා. වැඩිකම පෙන්වා තිබෙන්නේ ජීවන වියදමින් පමණයි. එදා ජීවන අංකය 112.6 ට තිබියදී දේශපාලනඥයන් හැටියට තමන් තාත්සේලා කීවේ මොනවාද? මහා මැතිවරණයේදී දේශපාලන පොරපිටියට පිවිසි තමන් තාත්සේලා එදා ජීවන අංකය අහස උසට නැග තිබෙන බව ප්‍රකාශ කළා. තමන් තාත්සේලාගේ විශ්වකර්ම දිව්‍ය පුත්‍රයා වශයෙන් සිටින ඩඩ්ලි සේනානායක මැතිතුමා එදා හඳුන්වා දුන්නේ, ජනරංජන නායක හෙවත් ඇවිදින කප් රුක එනවාය කියමිනුයි. ඇවිදින කප් රුක නැතිනම් සිතු පැතු දෙය දෙන ගස හැටියටයි. එතුමා හැඳින්වුයේ. එතුමා අවුරුදු දෙකක් රට ආණ්ඩු කර තිබෙනවා. අද වෙලා තිබෙන්නේ මොකක්ද? ජීවන අංකය 114.6 ට නැගලා. එදා 112.6 ට තිබුණු ජීවන අංකය අද 114.6 ට නැගලා. එදා කීවේ ජීවන අංකය අහස උසට නැග තිබෙන බවයි. එහෙත් තමන් තාත්සේලා ගන්නා ලද පියවරවල්

සියල්ල කුඩු වී සුනුවිසුණු වී ගොස් අද ජීවන අංකය 114.6 දක්වා වැඩිවී තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. එදා රුක රක්ෂා නැති කම නිසා ලියාපදිංචි වූවන් සිටියේ 1 ලක්ෂ 40 දහස් ගණනයි. අද 2 ලක්ෂ 40 දහස් ගණනක් සිටිනවා. මේවාට උත්තර දෙන්නේ කොහොමද? ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනයෙන් කියනවා, 5,400 ටක රක්ෂා ලැබෙන්නට සලස්වන බව. ඒ ක්‍රමයට අනුව දැන් ලියාපදිංචි වී සිටින උදවියට රක්ෂා සපයන්නට 45 අවුරුද්දක් ගත වෙනවා ඇති. ඒ කාලය තුළ තව කොතෙක් දුරට ජනගහනය වැඩි වෙනවාද? ඒ උදවියගෙන් කොපමණ ප්‍රමාණයක් රුකිරක්ෂා නොමැත්තන්ගේ ගණයට වැටෙනවාද?

තමන් තාත්සේලාගේ නායකයින් ප්‍රධාන තමන් තාත්සේලා දීප ව්‍යාප්ත ගොවි වගා ක්‍රමයක් ගෙන යනව. කුමරා වෙන් වවනව, රේඩියෝවෙන් වවනව, ලිමයින් ලවා ගොයම් පැළ ගළවනව. හොඳට වපසරිය ලැබෙනව. හැබැයි එන්න එන්නම ලැබෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය අඩු වෙනව. මම සංඛ්‍යා ලේඛන පෙන්වන්නම්. ඒවා පෙන්වුවායින් පසු තමන් තාත්සේලා තවදුරටත් කියන්නට එපා, “අපේ කාලයේ වැඩිපුර නිෂ්පාදනය කළා” කියා. මධ්‍යම බැංකුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව 1964 අවුරුද්දේ නිෂ්පාදනය කර තිබෙන්නේ වී බ්‍රසල් දස ලක්ෂ 50.5 යි. තමන් තාත්සේලාගේ සම්පූර්ණම ශක්තිය යොදලත් 1966 අවුරුද්දේ නිෂ්පාදනය වී තිබෙන්නේ වී බ්‍රසල් දස ලක්ෂ 46.1 යි. තමන් තාත්සේලා වගාව දියුණු කරන්නේ අනික් පැත්තටයි. 1964 වී බ්‍රසල් කෝටි 5ක් අපි මේ රටේ නිෂ්පාදනය කළා. තමන් තාත්සේලාට අවුරුදු 2 ක් තිස්සේ තමන් තාත්සේලාගේ සම්පූර්ණ ශක්තිය යෙදීමෙන් පසුවත් ලබාගන්න පුළුවන් වුණේ වී බ්‍රසල් කෝටි 4 කුත් ලක්ෂ 61 ක් විතරයි. අද අගමැතිතුමා රටට ගිහින් කියනව, 1970 වන විට මම හාල් පිටරටත් පටවනව කියා.

පසුගිය ආණ්ඩුව වී නිෂ්පාදනයට යමක් කළේ නැතැයි තමන් තාත්සේලා චෝදනා කළා. බ්‍රසල් කෝටි 5 ක් ව තිබුණු වී නිෂ්පාදනය අවුරුදු දෙකක් ගත වන විට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

තමුත්තාන්සේලා කෝටි 4.6 කට බැස්
සුවා. මෙන්න අපේ කාලයේ වී ගොවි
තැන දියුණු කළ හැටි :

1957 නිෂ්පාදනය කළ හාල් ටොන් ගණන	...	4,37,000
1958 එම	...	5,11,000
1959 එම	...	5,08,000
1960 එම	...	6,00,000
1961 එම	...	6,03,000
1962 එම	...	6,72,000
1963 එම	...	6,87,000
1964 එම	...	7,05,200

මේ අනුව 1957 පටන් ගත්ත නිෂ්පාද
නය දියුණු කිරීම පසුගිය ආණ්ඩුව යටතේ
1964 වන විට හාල් ටොන් 2,68,200 කින්
තරම වැඩි වී තිබෙනවා. අපේ අත්තිම
යුගයේදී වී බුසල් කෝටි 5 ක්ව තිබුණු වී
නිෂ්පාදනය තමුත්තාන්සේලා පාලනය
භාරගෙන අවුරුදු 2 ක් ඇතුළත කෝටි
4.6 දක්වා බොහොම ශීග්‍රයෙන් පහළට
දියුණු වී තිබෙන බව අපට හොඳහැටි පෙනී
යනවා. මහජනයාට මිලිගුවක් පෙන්වමින්
මේ රටේ අගමැතිවරයා ඇතුළු ප්‍රධානීන්
අද රටට කියනවා, 1970 වන විට අපි හාල්
පිටරටත් පටවනවා කියා.

තමුත්තාන්සේලාගේ ආණ්ඩුව පසුගිය
මාසයේ නිකුත් කළ “කෘෂිකම් සංවර්ධන
යෝජනාවලිය, 1966-70” නමැති වාර්තාව
කියනවා, 1965 සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව
ලංකාවේ ජනතාවට සම්පූර්ණයෙන්ම හාල්
සලාකය ලබා දීමටත්, බිත්තර විවලටත්
වී බුසල් දස ලක්ෂ 80 ක් වුවමනා බව.
1970 වන විට මේ රට සහල්වලින් ස්වයං
පෝෂිත කරනවා යයි මේ අයවැය ලේඛ
නය මගින් කියනවා. එහෙත් ගිය
අවුරුද්දේදී නිපදවා තිබෙන්නේ වී බුසල්
දස ලක්ෂ 46 යි. සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව
1966 වෂීය සඳහා වී බුසල් දස ලක්ෂ
85 ක් ඒ සඳහා අවශ්‍යව තිබුණා. අද ජන
සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව වී බුසල් දස ලක්ෂ
100 ක් නැත්නම් වී බුසල් කෝටි 10 ක්
අවශ්‍යයි මේ රට සහල්වලින් ස්වයංපෝ
ෂිත කරන්න. සංඛ්‍යා ලේඛන මේ තත්ත්ව
යට තිබෙද්දී තමුත්තාන්සේලා කියනවා,
1970 වන විට අපි හාල් පිටරටත් යවනවාය
කියා. හතළිස් හය සියය දක්වා තංවන්න
අවුරුදු 2 කින් කටයුතු කරනවාය කියන්

තෙ වී නිෂ්පාදනය බහිත කලාවට පත්ව
තිබෙන විටදැයි මා අහන්ට කැමතියි. මේ
විධියට මහජනයා මුළු කරන්නට උත්
සාහ කරන්න එපා. පිටුපස ආසනවල
සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේවා නොදන්
නව නොවෙයි ; දන්නවා. මේ දැන් ජීව
තුන් අතර ඉන්නේ මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට
දේශපාලන ගමනක අවසානයේ නිසා ඒ
අවසාන මොහොතත් ඉඳල යන්ටයි එතු
මන්ලාගේ බලාපොරොත්තුව. මේ තත්ත්
වය මහජනයා නොදන්නවා නොවෙයි.
තමුත්තාන්සේලා පසුගිය මහා මැතිවරණ
යේදී එදා තිබුණු ජීවන අංකය ගැන
කිව්වේ මොනවාද? සමහර අවස්ථාවලදී
කිරි ආහාර ආදී යම් යම් ද්‍රව්‍ය අඩු වුණා
යයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අය වැය
කටාවෙහි කියා තිබෙනවා. මේ අවස්ථා
වේදී, මේවාට උත්තර දිය යුතු ඇමති
වරුන් එක්කෙනෙකුවත් මෙහි නොසිටීම
ගැන මා කනගාටු වෙනවා. මේ ආණ්ඩුව
රටට වැඩ කරන හැටි තේරුම් ගන්නට
එයින්ම පුළුවනි. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉදිරි
පස ආසන දෙස බලන ඕනෑම කෙනෙකුට
පැහැදිලිව පෙනී යනවා, මේ රජය රටට
වැඩ කරන පිළිවෙළ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඇමතිවරුන් කැබිනට් රැස්වීමට ගිහිත්.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

මය කැබිනට්ටුව යාපනේ සුරුවුවක්
තරම්වත් වටින්නේ නැහැ.

සමහර අවස්ථාවලදී පමණක් යම්
යම් ආහාර ද්‍රව්‍ය හිඟ වුණු බව මුදල් ඇමති
තුමා මෙම අය වැය කටාවෙහි සඳහන් කර
ඇතත්, දැන් මේ මොහොතේ පිටකොටු
වට ගොස් නෙස්ප්‍රේ ටින් එකක්, විටා
මිල්ක් ටින් එකක්, නෙස්ටෝමෝල් ටි
ටින් එකක් හෝ වෙනත් ලදරු කිරි ආහා
රයක් හෝ පුළුවන් නම් අරගෙන එන
ලෙස, මුදල් ඇමතිතුමාට හෝ ආණ්ඩු
පක්ෂයේ වෙනත් ඕනෑම ගරු මන්ත්‍රී
වරයකුට හෝ මා අහියෝග කරනවා.

විසර්ජන පනත¹ කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

වෛද්‍යවාරිය ඊ. එම්. ඩී. නාගනානන්
(නල්ලූර්)

(டொக்டர் ஈ. எம். வீ. நாகநாதன்—
நல்லூர்)

(Dr. E. M. V. Naganathan—Nallur)

In your shop.

ਫ਼ਾਰ. ਚਿਝ. ਪੋਥੋਰੁ

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

In your *pilikanna*. Do your insurance work, you insurance doctor! You do not know business.

ලදරු කිරි ආහාර වර්ග කිසිම දෙයක් හොයා ගන්නට තිබෙනවා දැයි දැන් ගිහිනි බලන්න. මේ රටේ අල වගාව දියුණු කිරීමට පිටරටින් අල ගෙන්වීම තහර කිරීම ගැන අප ආණ්ඩුවට වෝදනා කරන්නේ නැහැ. බොම්බයි එළු වැවීම දියුණු කරන්නට ඒවා පිටරටවලින් ගෙන්වීම තහර කිරීම ගැන අප වෝදනා කරන්නේ නැහැ. එවැනි යම් යම් ද්‍රව්‍ය මෙහි වචන නිසා පිටරටින් ගෙන්වන්නේ නැතැයි රජය කියනවා නම්, තමුන්නාන් සේලා කොත්තමල්ලි වචන්නේ කොහේ ද? සුදුරු වචන්නේ කොහේ ද? මාදුරු වචන්නේ කොහේද? සුදු එළු වචන්නේ කොහේද? ඇයි ඒ වර්ග ගෙන්වන්නේ නැත්තේ? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ කාලය අපේ මහජනතාවට හොඳ දේශපාලන පාඩම් මාලාවක් ලැබෙන වකවානුවක්. බත් කන සිංහල මිනිසා ජීවත් වන හැටි නොදන්න, සිංහල මිනිසා ඔහුගේ බත් වේල සකස් කර ගන්න හැටි නොදන්න පිරිසකට පාලන බලය අත්වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි අද මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙන්නේ. වැදු ගේකට සුදු එළු ටිකක් හොයා ගන්නට අද කොතැනකවත් නැහැ. අපේ ගරු අගමැතිතුමා තනි කඩයකු නිසා ඒවා ගැන කිසිවක් දන් නේ නැහැ.

ඩී. පී. අනපන්තු මයා. (රාජ්‍ය ඇමතිගේ
පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. ம. பீ. அத்தபத்து—இராஜாங்க

அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி')

(Mr. D. P. Atapattu—Parliamentary Secretary to the Minister of State)

තමුසේ විතරයි දන්නේ. නිකං ඕනෑ
තැනි කතා කියන්න එපා.

భారత చరిత్ర. ఆంధ్రప్రదేశ్

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

තමුන් නාන්සේ බොරුවට කැහැන් න
ඵපා. කරුණාකර වාඩි වෙලා මා කියන
දේ අහගන ඉන්න. තමුන් නාන්සේට
ඕනෑනම් මා කළා කර ඉවර වුණොට පස්
සෙ කළා කරන්න. [බාධා කිරීම්] තමුන්
නාන්සේගේ අමාත්‍යාංශය දන්නේ කළ
කෝටි මහන්නත් වැටිච්චි නඩු අහුලන
නත් පමණයි. සමහර අමාත්‍යාංශ අහසේ
ගෙවල් හදනවා. තවත් සමහර අමා
ත්‍යාංශය කළ කෝටි මහනවා, වැටිච්ච නඩු
අහුලනවා. තවත් සමහර අමාත්‍යාංශ
රෙදි යාර හය දෙක කොට මිනිසුන් නිරි
වස්ත්‍ර කරනවා.

අනුපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

මේකට උත්තරයක් දෙන්න මට අවස්ථාවක් ඕනෑ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Why does the hon. Parliamentary Secretary take it as a reference to him?

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

There are so many lawyers.

நியோජ்ய கலாநாயகந்ருமா

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I am also a lawyer, but that does not mean that it was a reference to me.

ਭਾਗ. ਚੀਝ. ਪੇਟੇਰੁ ਮਯਾ.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

මා එය කිව්වේ අමාත්‍යාංශයට මිස උප
ඇමතිතුමාට නොවෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා හෝ එතුමාගේ උප ඇමති තුමා හෝ මේ සභානායෙහි නොසිටීම ගැන මා කනගාටු වෙතවා. ගරු මුදල්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඇමතිතුමා අය වැය කළාට කළේ ගිය මාසයේ 25 වැනිදායි. ආනයන බලපත්‍ර බද්ද සියයට 1 සිට 10 දක්වා වැඩි කරන බව එදා ප්‍රකාශයට පත් වුණා. එහෙත් 25 වැනිදාට කලින් සියයට 1 බද්ද ගෙවූ, බල පත්‍ර නිකුත් කරනු නොලැබූ වෙළෙන්දන් සිටියා. එය බඩු ගෙන්වන්නන්ගේ වරදක් නොවෙයි. දෙපාර්තමේන්තුව දැන ගත යුතුව තිබුණු කාරණයක්. දැන් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? බල පත්‍ර බද්ද සියයට 10 දක්වා වැඩි කරන්නට කලින්, එදා තිබුණු සියයට 1 බද්ද ගෙවූ අයට ආනයන පාලක තැන බලපත්‍ර නිකුත් කරන්නේ නැහැ.

කර්මාන්ත දියුණු කරනවායයි කියමින් මේ රජය කැගහිනවා. ඒ දියුණුව කෙරෙන්නේ පත්තරයෙන් පමණයි. අගමැතිතුමා වි වගාව දියුණු කරන්නේ කැමරාවෙන්. එහෙම නැත්නම් ගුවන් විදුලියෙන් වි වගාව වැඩි කරනවා. මහජනතාව මෙතෙක් කල් මුළු කළා ඇති. පසුගිය වකවානුව තුළදී මහජනතාව සමාජවාදී දේශපාලනය පිළිබඳව සැහෙන පාඩම් මාලාවක් ඉගෙන ගෙන තිබෙන බව මා සන්නෝෂයෙන් මතක් කරනවා. සමාජ වාදය නමැති ක්ෂේම භූමිය කරා ක්‍රමයෙන් පා තබමින් සිටි මහජනතාව ඉදිරියෙහි පසුගිය මහා මැතිවරණයේදී ධනවාදී කොටස් සංවිධානය වි වඩා හොඳ ස්වර්ග රාජ්‍යයක් තමන් අතේ තිබෙනවාය කියා මවාපා, මහජනතාව මුළු කර, නොයෙකුත් පොරොන්දු දී මහජනතාව මිලිගුවක් දෙසට අරගෙන ගියා. මේ ආණ්ඩුව මහජනතාව මුළු කර පිහිටුවා ගත් ආණ්ඩුවක් බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. පිපාසය සංසිද්වා ගන්නට තමුත්තාන්සේලා මහජනතාවට පෙන්වූ ජලාශය මිලිගුවක් බව අද මහජනතාව, සාමාන්‍ය දුප්පත් මහජනතාව පමණක් නොවෙයි යමක් කමක් හරිහම්බ කර ගත් ජනතාවත්, වටහා ගෙන තිබෙන නිසා තමුත්තාන්සේලාගෙන් වෙන්වී ඒ මහජනතාව අප වටා එක්රැස් වන්නට පටන් ගෙන තිබෙන බව මා සන්නෝෂයෙන් මතක් කරනවා. ඒ මිලිගුව පස්සෙන් ගිය ජනතාව වැඩි කල් යන්නට පෙර තමන් මිලිගුව කරා රැගෙන ගිය නායකයින් තනි කර දමා බණ්ඩාරනායක සමාජවාදය නමැති ක්ෂේම භූමිය කරා පිය නගන

බවට මා මේ අවස්ථාවේදී අනාගත වාක්‍යයක් ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මට ප්‍රථමයෙන් කළා කළ අම්බලන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, අප ලෝභ භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කරන්නට යනවාය, විදේශ විනිමය පිටරට ඇදියාම නතර කරන්නට ක්‍රියා කරනවාය ආදී වශයෙන් කළා කළා. ජාතික රජය අසවල් අසවල් කර්මාන්ත ගෙන, යනවාය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. ලජ්ජා නැතිව කරන මේ කළා ගැන මට පුදුමයි. කවුද මේ කර්මාන්ත ආරම්භ කළේ? ලෝභ භාණ්ඩ සංයුක්ත මණ්ඩලය, වයර් සංයුක්ත මණ්ඩලය, වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලය, යකඩ හා වානේ කර්මාන්ත ශාලාව කවුද ආරම්භ කළේ? එදා එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ විරෝධතාවන් උඩ අපගේ ශ්‍රම ශක්තියෙන්, අපේ හිටපු ඇමතිවරුන් මේ සංයුක්ත මණ්ඩල හා කර්මාන්තශාලා ආරම්භ කළ බව හිටපු කර්මාන්ත ඇමති වරයකු වන මැදවව්වියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (මෙමත්‍රීපාල සේනානායක මයා.) සිටින මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. මේ සියලුම සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළවල් ඇති කළේ කවුද කියා මා නැවතත් ප්‍රශ්න කරනවා. අද ලජ්ජා නැතිව අප රක්ෂණ සංස්ථාවෙන් මේ තරම් කෝටි ගණනක් ගන්නවාය, අසවල් සංස්ථාවෙන් මේ තරම් කෝටි ගණනක් ගන්නවාය, අසවල් සංස්ථාවේ ලාභයෙන් මේ තරම් කෝටි ගණනක් ගන්නවාය කියනවා. කවුද මේව ආරම්භ කළේ? එදා මේවා සංවිධානය කළ අවස්ථාවලදී මේ සභා ගර්භය තුළදීම ඒවාට සම්පූර්ණයෙන් විරුද්ධත්වය පා, කඩාකප්පල් කරන්නට උත්සාහ කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය අද අසවල් සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන් මෙපමණ කෝටි ගණනක් ණයට අරගෙන අපේ අයවැය ලේඛනයට එකතු කරනවාය කියනවා. ලජ්ජා නැද්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. [බාධා කිරීමක්] විදුරු ගෙවල්වල ඉදගෙන ගල් ගහන්නට උත්සාහ කරන්න එපා. කැපෙන්නෙ අප නොවෙයි තමුත්තාන්සේලයි. තමුත්තාන්සේලා පත්‍රවලින් කර්මාන්ත ගැන කළා කරනවා. කර්මාන්ත හැටක් සඳහා අනුමතිය දී තිබෙනවාය කියා තමුත්තාන්සේලා කළා කරනවා. ඒ ගැන පත්‍රවලින් ලොකු ප්‍රචාරයක් කළා. එහෙත් මේ කර්මාන්ත වලට තමුත්තාන්සේලා අනුමතිය දී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.]

“ඩෙවලොප්මන්ට් fපිනැන්ස් කෝප රේෂන්” එකට යන්නය කියනවා. එතනදී ප්‍රශ්න මාලාවකට උත්තර දෙන්නට තිබෙනවා. ඒවාට උත්තර සපයා අවසාන වුණාම “ඩෙවලොප්මන්ට් fපිනැන්ස් කෝප රේෂන්” එකෙන් උත්තරයක් එන්න අවුරුද්දක් යනවා. පත්‍රවලින් පමණයි තමුත් නාන්සේලා කර්මාන්ත කරන්නේ. එහෙත් අපේ කාලයේදී අප මේ රටේ කෘෂි කර්මය සංවර්ධනය කළා පමණක් නොවෙයි කර්මාන්ත පන්සිය ගණනක් ආරම්භ කළා. අපේ ආණ්ඩුවේ කර්මාන්ත අමාත්‍ය ධුරය ඉසිලූ මැදවච්චියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන ගිය ක්‍රියා කලාපය නිසා, අප කළ සංවර්ධන වැඩ නිසා, මේ ආණ්ඩුව යන්නම් පණ නල රැකගෙන තිබෙනවා. මේ රටේ පොදු මහජනතාව මිලිගුවක් දෙස ඇදගෙන ගිය මේ පිරිස නිසා අද මේ රටේ මහජනතාව පිපාසයෙන් පෙළෙමින් මිලිගුවක් පසු පස යන නමුත් කවදා හෝ පිපාසයෙන් මැරෙන්නේ මේ රටේ පොදු මහජනතාව නොව ධනපති පන්තිය ආරක්ෂා කරමින්, ධනපති ක්‍රමය තහවුරු කරමින් ජනතාවට බොරු මගක් පෙන්වූ ඒ නායකයන්ම, ඒ පක්ෂයම බව මතක් කරනවා. නැවත වරක් සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙලක් උඩ මේ රටේ පොදු මහජනතාව සකස් වේගෙන එන බව මිගමු අතුරු මැතිවරණයෙන්ම පෙනුණු බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. 1965 ජූලි මස මැතිවරණයේදී වැඩි ඡන්ද 15,000 කින් ජය ගත් නමුත් පසුගිය අතුරු මැතිවරණයේදී ඒ වැඩි ඡන්ද ප්‍රමාණය 8,002 කින් අඩු වීමෙන්ම, මේ රටේ පොදු මහජනතාව තමුත් නාන්සේලා අයිත් කරන බව මතක තබා ගන්නට ඕනි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

අගලවත්තට මොකද වුණේ?

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

තමුත් නාන්සේලා අගලවත්ත දිනුවද? තවත් අතුරු මැතිවරණ දෙකක් ඉදිරියට තිබෙනවා. ඒවායේදී තමුත් නාන්සේලාට මහජනතාව පාඩම් උගන්වායි. මෙවැනි ධනපති කොටස්වලට මේ රටේ පොදු මහ

ජනතාව තවදුරටත් වැඩි කාලයක් මුළු කරන්නට බැරි බව ස්ථිර වශයෙන් ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

පූ. හා. 11.5

එම්. එම්. මුස්තාෆා මයා. (සමාජ සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ஜனாப் எம். எம். முஸ்தபா—சமூகசேவை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. M. M. Mustapha—Parliamentary Secretary to the Minister of Social Services)

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of Finance made a full and detailed review of the performance of our economy during the last year and particularly with regard to the impact it has had during the current financial year. He has also made his proposals for the next financial year and told us how he proposes to collect the money required to finance the various services.

Economic development is something above party politics and, therefore, the Budget Debate is an occasion for hon. Members on both sides of the House to put their heads together and make useful and constructive suggestions which the Government could act upon. However, it is regrettable that the content of the various speeches coming from the opposite side did not have this end in view. For instance, the other day I was listening to a very long and interesting speech from the hon. Member for Kalutara (Mr. Cholmondeley Goonewardene). After he finished his speech I found that he had spoken on every subject except the Budget and that he had also touched upon all the countries in the world except Ceylon. Then again I listened to the hon. Member for Matara (Mr. Tudawe) of the Communist Party when he made his speech. He made a virulent attack on the Government for the only reason that it is getting aid and loans from the capitalist countries. The gravamen of his charge was that we were not getting aid and loans from the socialist countries. I entirely agree with him on

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

that matter because he was merely expressing the policy of the party to which he belongs. But I must remind him that as far as this Government is concerned those views are contrary to its policy in these matters.

We believe that a loan is a loan from whatever source it comes. Whether it be from the capitalist countries or from the socialist countries, this Government unhesitatingly would take up the attitude that the practice of obtaining loans is a very bad and undesirable one. That is why, Sir, this Government wants to build an independent national economy in this country.

When in 1947 we attained independence we also inherited a deformed and backward industry, which was purely of an agricultural nature. The foreign rulers were only interested in exploiting the agricultural resources of this country to produce what the industrial West required for their consumption and as raw-material for their industries. They deliberately discouraged any form of industrial development on our soil because they realized—we cannot blame them for it—that, in the final analysis, to do so would be detrimental to their own interests.

We are today discussing the twentieth Budget of independent Ceylon and I think that hon. Members, irrespective of the side on which they are seated, will agree with me when I say that it is a sad commentary on successive governments that ruled Ceylon for the last twenty years that the general pattern of the import-export economy that we inherited from the colonial masters still remains substantially unchanged. Today we are depending on the export earnings of certain primary products for the importation of our industrial requirements.

The other day, in the course of his speech, the Hon. Minister of Finance bemoaned the fact that there was a sharp decline in our export earnings because of the

decline in the prices that our products fetch in the world market. Well, this is something for which neither the Government nor the Minister of Finance nor even the people of this country can be blamed. In fact, you will agree with me when I say that the living conditions of our people are conditioned by what is happening in other parts of the world rather than by what is happening in Ceylon, and if this sort of thing is allowed to continue, I say, Finance Ministers may come and Finance Ministers may go, they might draft any kind of budget, but the Budget will continue to be only an instrument for robbing Peter to pay Paul within our country. It will not be the driving force to control the economy of Ceylon.

What can the Hon. Minister of Finance do when we have to depend primarily on the export earnings from certain exportable articles produced in this country? No Finance Minister of this country can dictate to another country what prices it should pay for our products. So hon. Members who speak so vociferously and loudly about non-alignment, about neutrality in foreign policy, should ask themselves how on earth this can be achieved. So long as we are dependent on various other countries, be they capitalist countries or socialist countries—the fact remains that we are dependent for our livelihood on other countries—our position will not be economically stable. That is the position today. We therefore appeal to hon. Members opposite, instead of indulging in needless and destructive criticism of the type they are indulging in, to co-operate with this Government in building up an independent national economy so that the day may soon come when we can hold our heads erect and speak up as an independent nation.

The only solution to this state of affairs is, as I said, to build up our economy in a diversified manner so that we can produce, locally and domestically in the main, all the heavy and light industrial products

[මුස්තෑෆා මයා.]

as well as the agricultural products needed by this country. That is the only way in which we can pull this country out of the economic morass in which we find it today.

I must say that various governments have, in their own way, attempted to build up our economy. I must say, in all fairness to the Sri Lanka Freedom Party Government, that they also attempted to do this. It was in their desire to achieve this end that they constituted the National Planning Council in 1957. This National Planning Council put out a ten-year plan. Similarly, the old U. N. P. Government put out a three-year plan and a five-year plan for the purpose of achieving this end.

I must say that in the implementation of these plans there has been failure. The various plans have so far served no other purpose than to fill the otherwise empty bookshelves of Members of Parliament and government officials. The enthusiasm with which these plans were drafted and formulated did not last until the stage of their implementation. I take the liberty of saying that the only reason for this failure is that the planning of these schemes had been entrusted to persons in Colombo, who, although highly academic-minded and highly qualified, were woefully and pitifully out of touch with reality. These gentlemen sat in Colombo and formulated plans which the government was expected to implement throughout the Island.

Very recently, the Minister of Agriculture and Food, in the course of a speech he made somewhere, had stated that the economic progress of this country depends on the agricultural development of the dry zone. He had also made another sensible remark, namely, that it is the research worker, the scientist and the practical farmer who should tell the Government how to do this. As for me, I fully believe—in fact I am convinced—that it is the last category of people which the Hon. Minister referred to, the practical farmers, who must be considered the most versatile

to advise the Government on agricultural production. I do not believe that the studying or the reading of a few books, or the fact of having done a little research in some laboratory in a foreign country, entitles a man in Ceylon to advise the Government on how paddy production can be increased.

There is an old proverb which says that it is the wearer who knows where the shoe pinches. Not a hundred Gamini Coreas, sitting in their air-conditioned offices in the Planning Secretariat or in the new Ministry that has been formed, will be able to tell this Government what tanks should be built or renovated in the Amparai District so that a double crop can be ensured. It is not the so-called economists who can give advice to the Government or the Prime Minister in regard to what channels should be cut or what drainage system should be built, for instance, in a purely agricultural district like Amparai, so that the rice production there can be increased.

Sir, we are talking of paddy production. The Government must realize that we cannot produce rice by merely addressing public meetings or having conferences with government agents who know very little about the subject they come to Colombo to talk about. The Hon. Minister of Agriculture struck a happy note when he said the other day that it is for the practical farmer to tell the Government what it should do in this regard. But what is the opportunity the practical farmer gets? No doubt, we have district agricultural committees and district co-ordinating committees at kachcheri level. Those of us who have experience of attending those meetings as Members of Parliament know that attending those meetings and making suggestions at that level is a pure waste of time. I do not think that the minutes of the meetings of the district agricultural committees or of the district co-ordinating committees are ever read by the Ministers. So, how can this Government increase the production of paddy when the practical farmer is not given a hearing? Not even his

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

representative is given a hearing in the scheme of planning. It is foolhardy to expect the production of paddy to increase in a set-up such as this.

No doubt, the Hon. Prime Minister is most enthusiastic in this regard because he is convinced that the only solution to the economic mess in this country is to produce sufficient paddy for the consumption of our people. In spite of what the hon. Third Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) had to say about the Prime Minister's visits to various parts of the country, I can tell him that the people themselves are beholden to the Prime Minister for the interest he is taking over the needs of the common peasant farmer. He is the first Prime Minister to take such an interest. It is true that the Hon. Prime Minister is spending a good portion of his valuable time visiting remote areas in the nooks and corners of this country, but he is doing so for the purpose of finding out for himself the needs of the farmer and how he is getting on. The poor farmer is responding admirably to this call to the nation by the Prime Minister, but we must not rest content with such tours. Of course, when the Prime Minister visits these areas, chilli farms, brinjal farms, seed farms, etc., are shown to him as part of what is being done. But I would like to tell this Government that this public demonstration of interest in this sector of the economy is by itself not enough.

In this connection, just to illustrate what is happening in the provinces with regard to the food production drive, I would like to tell this House what happened a few months back. The Prime Minister, I believe in April, visited the Amparai District. Amparai is an agricultural area, a rice producing area, and, therefore, the Prime Minister thought it was his duty to visit that part of the country. During his visit a meeting of the district agricultural committee was held at the Amparai Kachcheri, presided over by the Prime Minister. On

behalf of the cultivators and on behalf of the Federation of Cultivation Committees, I spoke at that meeting. I brought to the notice of the Prime Minister that unless and until the network of channels in the right bank of the Galoya is completed it is useless talking of paddy production in the right bank. The Chairman of the River Valleys Development Board, Mr. Kahawita, who spoke after me, entirely agreed with me. He said, "Mr. Mustapha is entirely correct. These channels have to be built". In the immediate presence of the Hon. Prime Minister, the Hon. Minister of Land issued an order to the Gal Oya Development Board to start cutting the channels immediately. What has happened? Now it is four months since the Hon. Prime Minister visited the Amparai District. Not an inch of that channel has been cut. If this is the type of work on which we are going to depend to produce paddy, I must say that the Government will be disillusioned at the end of their period.

I must mention another thing that is happening. In 1959, when I was the Member of Parliament for Pottuvil, I got the Minister of Land to give L. D. O. permits to the people for 7,000 acres in the old Pottuvil Electorate for paddy production. In fact, those 7,000 acres were selected by the government agent and myself after consulting various experts because that land is supposed to be the best for the cultivation of paddy. Portions of the land were given to various people, some of them coming from 30 to 40 miles away. Can you believe that up to date even an access road has not been provided to these L. D. O. allotments, which are about eight miles from the public road? Do you expect these poor people to creep through jungles for eight long miles even for the sake of food production? Do you expect these poor cultivators to live in these backward areas without drinking water? Do you want them to drink something other than water?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාපා මහ.]

I took this matter up. No doubt there was a lull in that area. From 1960 to 1965 the Member who represented that area had done nothing but drinking in Colombo. When I was elected I took this matter up. I discussed it with the Hon. Minister of Land, and he was good enough to agree that this road must be constructed, that a drinking well on a communal basis must be constructed, that a jungle clearing allowance must be paid; and he passed the papers to the government agent. There is supposed to be a government agent specially looking after food production in the Amparai District. He is said to have an entire branch at his disposal to do this job. But what has happened? So far no road has been built, no well has been constructed, and no jungle clearing allowance has been paid. This is the type of thing that is going on.

We must realize that plans are not going to produce the food that the people of this country need. It is not the plans that we need. We must enthuse the peasants and the workers living in the various parts of the country to produce the food that the people in the towns and urban areas need. No government can ever progress, no government will ever succeed, unless it is prepared to meet the urgent requirements of the people, the men and women in the villages, who are producing the food and saving the people in Colombo and various other places from starvation. It is by taking the utmost interest in the welfare of such people that we can achieve our targets.

But what happens today? It is the fashion not only for the press but also for certain government servants to criticize Members of Parliament. They think there is political interference. What do they mean by this political interference? You will agree with me when I say that the common man, the peasant, the poor man from the village cannot go to the kachcheri—for that matter, he cannot go to any department—to get a thing done by himself. Even the

clerk wants his palm oiled; otherwise this man waits in the kachcheri verandah from 9 a.m. till 4.30 p.m. and he is not attended to. This kind of thing is not going to deter Members of Parliament, in their efforts to ensure progress for their electorates, from going into kachcheris and various departments with a view to seeing that things are pushed through. That is what they mean when they talk about political interference. It is true to say that today without the interference of the Member of Parliament nothing can be done in the various offices.

In this connection, I want to make another very important point. No doubt we have certain policies. The S. L. F. P. may talk of socialist policies. They may condemn us as having capitalist policies. No matter what it is, the government departments are the instruments for implementing the various government policies, and I must tell the Government that if the Public Service is not streamlined, if the public servants are not told in the clearest terms that unless they show an interest in the progress and welfare of the people, unless they are alive to the urgency of the problems that beset this country they will be weeded out, no Government—it may be the National Government or it may be the S. L. F. P. Government—will be able to pull this country out of the mess in which it finds itself. What happens today when a man sends a letter? You can never expect a reply. Even letters from Members of Parliament are not replied to by government departments. What do they say when a Member of Parliament shows an extra interest in the activities of his area, when he shows some concern for his electorate and for his constituents? These reactionary elements in the Public Service dub it as political interference. They must be clearly told that this kind of allegations and propaganda is not going to deter elected Members of Parliament from working for the welfare and interest of their constituents.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

I must now say a few words about the area from which I come. True, the Government must ensure economic stability not only in one part of the country but throughout the country. It is only then that the economy will not be lop-sided. Whenever we ask for the setting up of an industry in the Amparai District, particularly in the coastal areas, the one excuse that is trotted out is the lack of transport. Whose fault is that? Way back in 1931, I believe, it was the late Mr. E. R. Thambimuttu who, as a Member of the Legislative Council, said that the railway line from Batticaloa must be extended up to Nintavur. Though Nintavur happens to be my village, I would go further and say that the railway line from Batticaloa must be extended up to Akkaraipattu, because the area between Batticaloa and Akkaraipattu is the most densely populated and most prosperous area in the coastal belt of Amparai. So there is some reason for this excuse that was often trotted out when we blamed successive governments for failing to set up industries there in the interests of the people. I appeal to the Government to take up this work. There is no doubt that this will cost a lot of money; it is a gigantic task. But this is the kind of work that benefits the nation as a whole. Instead of wasting the foreign aid we get from other countries, expending it on useless, experimental projects, we must spend the money on something which will be of lasting benefit to the nation.

Sir, I must say that practically every blade of straw that is required for the Eastern Paper Mills Corporation is transported from the coastal belt of the Amparai District to Valaichchenai. Lorry loads of straw go there every day. It is a sad state of affairs when a lorry load of straw costs the Government only Rs. 20 whereas the transport of the same costs Rs. 150. Whoever is responsible for the promotion of the paper industry must realize that it is necessary to establish a paper factory in

the coastal belt of the Amparai District so that they will be rid of this millstone round their neck in the matter of lorry transport. How can an industrial undertaking make a profit when a lorry load of the raw material, the straw, costs Rs. 20 while the transport of the same costs Rs. 150? If the establishment of a paper factory is going to take time and money, I would appeal to the Hon. Minister of Industries and Fisheries to at least consider immediately the setting up of a factory in that area for the purpose of making paper pulp out of these huge quantities of straw that are being transported, so that we may be able to cut down the transport charges. I am making this suggestion in the interests of the very industry he is in charge of.

The Amparai District is neglected not only in the sphere of agricultural and industrial development but also in the field of education. Education in the Amparai District is in a pitiable condition. This district has been an unwanted area for the successive authorities who were responsible for educational development, and they were not worried about it. Hence you do not find one single institution in the Amparai District where higher education can be obtained. Therefore, we find ourselves in the position of not being able to find even one person from the Kalmunai-Nintavur-Pottuvil area to fill the post of D.R.O.

Whenever certain educational institutions are proposed to be established on an island-wide basis they think of four to five towns immediately. The next day we read in the newspapers that such institutions will come up in Colombo, Kandy, Galle and Jaffna. These are the towns at the tip of their fingers whenever there is a proposal for establishing such educational institutions. This is the reason why, when the Hon. Minister of Education proposed to set up junior universities in various parts of the Island, I was the first to suggest to the Hon. Minister

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[මුස්තාපා මය.]

and to the Chairman of the National Council of Higher Education that a junior university should be set up in my electorate. I said, "I will not be so presumptuous as to ask for the setting up of a full-fledged university, but at least see that a junior university is established in my electorate." I mentioned this electorate not because it was my electorate but because there are suitable buildings and land available for the setting up of such an institution.

I suggested the use of the building of the Addalachenai Government Training College which, though built to accommodate 350 students, is only taking in 125 trainees today because the Education Department feels that there are a sufficient number of trained teachers for the Muslim schools and therefore they have to cut down on the quota of trainees selected for this institution. So, there is building available in the premises of that training college for 200 to 300 students of a junior university.

I made this suggestion because it would save government money in putting up buildings and acquiring land. Some persons misunderstood me and thought that I was suggesting the closing down of the training college. I wanted the training college continued in one wing and the junior university established in the other wing, resulting in considerable saving of money.

Adjoining this building there are about 10 to 15 acres of land, which the government of an earlier era acquired for expanding this training college. I think, in view of all these considerations, that this would be the best site for a junior university.

But I regret to see that there is no provision made in the Budget for the establishment of a junior university in Kalmunai South where educational facilities are woefully lacking. I would even at this stage request the Government to consider seriously the immediate establishment of a junior university in our area.

I am not one of those who are jealous of other persons or of the development of any other area. We are admirers of our friends in the North because they have attained the peak in the educational field.

වෛද්‍යාචාර්ය නාගනාතන්

(டொக்டர் நாகநாதன்)

(Dr. Naganathan)

I was the first person to advocate the establishment of a junior university.—[Interruption].

මුස්තාපා මය.

(ஜஸ்தப் முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

I am very happy to hear that and I hope my Friends will continue to do that.

I think most of the colleges in the Jaffna Peninsula are much better equipped than some of our universities in Colombo. I am not blaming the Government for the proposal to establish a junior university in the North in addition to all the other facilities that are available in that area. By all means, let them establish a junior university there. But let them at the same time listen to the voice of the men from the Eastern Province in these matters, because not only should the Government ensure economic and cultural stability but also educational stability throughout the Island, and then only will there be no weak link in the chain of nation building.

I shall not take much more of your time. Hon. Members have criticized the Government for scarcities of coriander and various other small articles. I think hon. Members will agree with me when I say that actually there was a small scarcity of coriander for two weeks. If they were to disabuse their minds of criticism-mania they will know that this shortage was due to a delay in the arrival of a ship transporting coriander to Ceylon. We all know that there was a shortage of coriander but it lasted for only two weeks and everybody knows how that scarcity was occasioned. Even my hon.

Friends on the other side will not deny the fact that there are no longer queues for the purchase of textiles, there are no longer queues for the purchase of kerosene oil, and so on. But queues were the order of the day only a few years back. So let us not talk about scarcities but get together and build up an economy by which alone we will be able to ensure happiness and a higher standard of living.

In conclusion I wish to point out one matter in regard to the establishment of industries. The other day I was talking to the Charge d'Affaires of the Korean People's Republic. I was amazed when he told me that their economy, which had been battered and damaged by the Japanese occupation, had been built up within so short a period as twenty-five years. I was also surprised when I was told that they are using limestone as a raw material for the manufacture of textiles. The gentleman concerned told me that the very suit he was wearing was of material manufactured from limestone.

We have not faced the calamity that that country has faced. We have been an agricultural country for generations. We have been an independent country since 1947 and we have had so many governments. Has any Minister given serious thought to the fact that food, clothing and shelter are the very essentials of human living and planned our economy accordingly?

If we want to develop the textile industry, the essential raw material for that industry, cotton, should be grown in this country. No doubt year after year we hear some statement from the Minister of Land in regard to that matter, but I do not think there are even ten acres of cotton properly grown in this country.

If we do not have the raw materials that are necessary for the manufacture of any particular article, what is the point in establishing that industry? One knows that the previous government gave licences to various

industrialists for the purpose of manufacturing refrigerators, fans and such like articles. And this government has given a licence to a certain set of people to assemble motor cars in this country.

I say, rather than import all the parts which form the components of the finished product and assemble them here, it is better to import the finished product which would be available to the purchaser at a cheaper price. What is the point in importing parts and assembling them here into a finished product if the finished product is going to cost more than the imported article?

It is the same thing that is happening in the matter of refrigerators and iron goods.

The industrial development of the country must be based on some set plan. There are certain types of raw material which are found in abundance in this country. Industries that should be established are industries that will make use of those raw materials, and the goods manufactured should be sufficient not only to meet local requirements but also for export so that we can earn foreign exchange.

There is no reason why we cannot attain self-sufficiency in food and save foreign exchange to the tune of Rs. 800 million which is today going out of the country. I do not see why, with careful planning, we cannot achieve self-sufficiency in textiles. If cotton cannot be grown properly here we must send our technical men abroad in order that they may learn and see what types of raw materials are used for different industries. There is no point in just establishing ten or fifteen handloom centres in different parts of the country if the raw materials that are required to produce the sarees and the sarongs have to be imported. We must produce the raw material—in the case of textiles, cotton.

Secondly, the other industry which every government must never fail to encourage is the building industry because any people would need

[මුස්තාෆා මය.]

the basic essentials of food, clothing and shelter. We must establish industries so that every item of building material, whether it be cement, iron and metal goods, roofing sheets or ceiling sheets, can be produced locally. There is no justification whatsoever for even a single item of building material to be imported into this country from abroad. If this Government can ensure self-sufficiency in food, clothing and shelter, then there is no need to worry.

Just as it has taken years for the people to realize the bad policy adumbrated by the last Government, so will the result of the good policy that is being followed by this Government take a few more years to be felt by the people of this country. At that time this Government may or may not be in office, but some government is going to experience the healthy impact of the policy that is being followed by this Government.

The hon. Member for Kotte (Mr. Stanley Tillekeratne), in a voice that was reminiscent of professional soothsayers, predicted a very very gloomy picture for this Government. The hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Mangala Moonesinghe) made a peroration He said, "I can see the writing on the wall. Their days are numbered." Various gloomy pictures were painted. But let me address such Members and say that if this Government can succeed in this Grow More Food campaign, if this Government can ensure peace and plenty to the people, if this Government can produce the import substitutes domestically and save Rs. 800 million of the money that is going out, and if this Government can see to it that that Rs. 800 million is spent in a systematic and planned way on the economic development of this country, not only will this Government be assured of success at the next election but there will be only one party and one party alone in this country, and that is the United National Party.

—දෙවන වර කියවීම

ඉලංගරත්න මය.

(තිரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Is that your aim?

මුස්තාෆා මය.

(ஜஸ்தபா முஸ்தபா)

(Mr. Mustapha)

All the other parties will cease to exist if the people realize that this Government has done a thing which no other government has been able to do.

No doubt it required a world shortage of rice for the Government to introduce an intensive food production campaign. This is something that should have been done long, long ago. Now that the Government has started on a planned development of the agricultural economy, which will also be the basis for the industrial development of this country, hon. Members opposite are belittling the efforts of the Government. I must tell them that, if they have an iota of interest in the people of this country, they must co-operate in the efforts of this Government. Instead of working for the next general election, let us work for the next generation. Therein lies the difference between a politician and a statesman.

සු. හා. 11.45

එච්. එම්. නවරත්න මය. (මිනිපෙ)

(திரு. எச். எம். நவரத்ன—மினிப்பே)

(Mr. H. M. Nawaratna—Minipe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ගරු වන්නිනායක මුදල් ඇමතිතුමා විසින් මේ වර ඉදිරිපත් කරන ලද අයදුය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් සියයට සියයක්ම ගොවීන් වාසය කරන ප්‍රදේශයක මන්ත්‍රී වරයා වශයෙන් මාත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ වර අයදුය ලේඛනය මගින්වත් දුගී දුප්පත් ජනතාවගේ පාරිභෝගික භාණ්ඩ වල මිල අඩු වෙනැයි අයදුය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නට මත්තෙන් ඔවුන් බලාපොරොත්තුව සිටියත් එය සුන් වූ බලාපොරොත්තුවක් බවට පත් වුණා. අද

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එදාට වඩා බඩුවල මිල වැඩියි. ඒ ගැන දුප් පත් ජනතාව ඉතාමත්ම කනගාටුවෙන් පසු වෙනවා.

සංවර්ධනය සඳහා විශාල වශයෙන් මුදල් වෙන් කර තිබෙන බව මුදල් ඇමති තුමාගේ අයවැය කථාවේ 28 වැනි පිටුවෙහි සඳහන් වෙනවා.

“ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට රජය විසින් ගනු ලැබූ නොයෙක් පියවර මගින් මහඟු ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවා. වි නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන්, 1965-66 මාස කාන්තයෙහි අස්වැන්න බුසල් 3 කෝටි 10 ලක්ෂයක් වූ නමුත්, 1966-67 මාස කාන්තයෙහි අස්වැන්න බුසල් 3 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වෙතැයි අපේක්ෂා කෙරෙනවා.”

මේ ගණන් බලා තිබෙන්නේ මාස කාන්තය සම්බන්ධයෙනුයි. මේ රටේ ගොවීන් මාස කාන්තය ගොවිතැන් කරන්නේ අහස් ජලය ලබාගෙනයි. මාස කාන්තය තුළදී මේ තරම් වි නිෂ්පාදනය කර ඇතැයි කීවත් මහනුවර දිස්ත්‍රික්කයේ මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයෙහි සහ මාතලේ දිස්ත්‍රික්කයේ ලග්ගල ප්‍රදේශයෙහි සිටින ගොවීන්ට එක වි බුසලකින් බුසල් දහයක්වත් ලබා ගන්නට මාස කාන්තයේදී ප්‍රථම වුණේ නැහැ. එහෙත් බුසලකට බුසල් හතළිහක් පමණ ලැබුණු බව අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වි තිබෙනවා. ඒ අතර, මාස කාන්තය දෙස පමණක් බලා වි අස්වැන්න මෙතරම් වැඩි වි තිබෙනවා යයි කියන්නට ප්‍රථම කමක් නැති බවත් මා මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ රටේ ගොවීන් වාරිමාර්ග ජලය ලබාගෙන වි ගොවිතැන් කරන්නේ යල් කාන්තයේදීයි. ගරු අගමැතිතුමා සහ ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා මේ රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා කොතරම් මහත්සි වුණත් ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ මේ විධියට පවතින තෙක් මේ රට සංවර්ධනය කරන්නට බැහැ. හැම තැනකටම වාරිමාර්ග ජලය ලබා දී ඇතැයි ඒ ඇමති තුමා කීවත් මේ රටේ ගොවීන් විශාල ප්‍රමාණයකට, ජනපද විශාල ප්‍රමාණයකට තව මත් ජලය ලැබී නැති බව ඔප්පු කරන්නට ප්‍රථමයි.

මිනිපේ කොට්ඨාශයෙහි හසරක්ඛය ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තේ දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේ

දීයි. ඒ ව්‍යාපාරය පිළිබඳව මා මීට පෙරත් මෙම ගරු සභාවේදී සඳහන් කර තිබෙනවා. ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙන් මෙම ව්‍යාපාරයෙහි ජල පහසුකම් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කළ විට එතුමා කියන්නේ එහි ගොවීන්ට ජලය ලැබී ඇති බව සහ ඒ ගොවියන් සතු ටින් සිටින බවයි. හසරක්ඛය ජනපදයේ 30 වැනි ඇළේ පවුල් 176 ක් පදිංචිව සිටිනවා. මෙයින් ජල පහසුකම් ලැබී ඇත්තේ පවුල් 6 කටයි. අනෙක් පවුල්වලට ජල පහසුකම් නැහැ. ඉඩම් ඇමතිතුමා කියන්නේ ජල පහසුකම් දී තිබෙන බවයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම ගැන තම අයවැය ලේඛනයෙහි කොතරම් කියා තිබුණත් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තු වෙන් ලැබෙන සහාය මේක නම් කවදාවත් කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට බැ. කලින් පටන් ගත් බොහෝ ජනපද ව්‍යාපාරවලට තවම වතුර දී නැති වුණත් මේ ආණ්ඩුව අලුත් ජනපද පටන් ගන්නවා. ලග්ගල කොට්ඨාශය තුළ හීන්ගහ සිට මාරුක දක්වා මිනිපේ හතර වැනි පියවර පටන් ගෙන පවුල් 750 ක් පදිංචි කරන්නට යෙදුණා. ඒ පවුල් 750 ට ගොවිතැන් කරන්නට තබා බිමටවත් වතුර නැහැ. ඔවුන්ට වතුර නැහැ; පාරවල් නැහැ. ඒ ගොවීන් ඉතාමත්ම අසරණ තත්ත්වයකට පත් වෙලා සිටිනවා. අවුරුදු පතා අලුත් ගොවි ජනපද ඇති කරනවාට වඩා දැනට ආරම්භ කර තිබෙන ගොවි ජනපදවලට ජල පහසුකම් සැලසුවොත් වැඩි අපහසුවක් නැතිව මේ රට ආහාර අතින් ස්වයංපෝෂිත කරන්නට ප්‍රථම බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අක්කර දහස් ගණන් කොම්පැණිකාරයන්ට දී මේ රට ආහාර අතින් ස්වයම්පෝෂිත කරන බව මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා. මහියංගන ආසනයේ අක්කර දහස් ගණනක් ඒ කොම්පැණිකාරයන්ට දී තිබෙන බවත් මා දන්නවා. එහෙත් ගොවිතැන් කිරීම සඳහා බිම් අගලක්වත් නැති ගොවියන් මේ රටේ ඉන්නවා. මා ඒ බව මතක් කරන්නේ කනගාටුවෙන්. ඒ ගොවි ජනතාවට අද වගා කරන්නට සිදු වි තිබෙන්නේ මහවැලි ගඟේ මැද තමයි. ඒ කොම්පැණිකාරයන්, සංවර්ධනය

[නවරත්න මයා.]

කෙසේ වෙතත් අද ලොකු ගොඩනැගිලි හදනවා. නැවතත් මේ රටේ සමාජවාදී රජයක් පිහිටවූ වහාම, දැනට කොමියුනිස්තවාදයන්ට දී තිබෙන එම ඉඩම් මිනිසාගෙන් සහ මිනිසේ ආසනවල ඉන්නා දුප්පත් ජනතාවට බෙදා දෙන බව මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ගොවීන්ට සහනයක් දී තිබෙනවාලු. ඒ කීම ගැන අප පුදුම වෙනවා. මින් ඉහත ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගොවි ජනතාවට වගා කිරීම සඳහා ණය දුන්නේ සියයට 6 පොළියටයි. එහෙත් අද ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් නොව මහජන බැංකුවෙන් ගොවීන්ට ඒ වගා ණය දෙන්නේ සියයට 6 පොළියට. නොව සියයට 12 පොළියටයි. එදා ගොවීන් සියයට 6 පොළියට ගත් ඒ වගා ණය මේ කන්නයේ බැරි වුණොත් ඊළඟ කන්නයේ වත් සමුපකාර සමිති මාර්ගයෙන් ආපසු ගෙව්වා. එහෙත් අද මහජන බැංකුවෙන් වගා ණය දෙන්නේ සියයට 12 පොළියට පමණක් නොව, මාස නවයක් තුළ ආපසු ගෙවීමේ පොරොන්දුව පිටයි. ඒ පොරොන්දු පත්‍රය අනුව නව මාසයක් ඇතුළත ඒ ණය නොගෙව්වොත් ණය ගැනියා සතු ගේදොර, හරකබාන, ඉඩකඩම් ආදී හැම දෙයකින්ම වුණත් මහජන බැංකුවට ඒ ණය ආපසු ගෙවන්නට—ගේදොර, හරකබාන, ඉඩකඩම් මහජන බැංකුවට පවරා දෙන්නට—සිදු වී තිබෙන බව ඉතා කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

ගොවි ජනතාවට විශාල සේවයක් කරනවායැයි මේ අය කෑ ගසනවා. එහෙත් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන තේ, පොල්, රබර් යනාදී බෝග ජාතිවලට ලැබෙන සහනාධාර මුදල වැනි සහනාධාරයක් ගොවියාට ලැබෙන්නේ නැහැ. ආහාරයෙන් ලංකාව ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට කවුරුනුත් කෑ ගසන නමුත් මේ රටේ කිසිම ආණ්ඩුවකින් නොමිලයේ මුදලක්—සහනාධාරයක්—ගොවියාට දී නැති බව මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ගොවි ජනතාවට දෙන ණය මුදල් ආපසු ඔවුන් ගෙන් අය කර ගන්නවා.

ගොවි ජනතාවට පෝර බෙදා දෙනවා. එහෙත් ඒ සඳහා මුදලක් ගොවියාගෙන් අය කරනවා. රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ කාර්යයට අත දෙන ගොවියා වෙනුවෙන් කිසිම ආණ්ඩුවක් සැහෙන තරම් දෙයක් කර නැති බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

කියන්නට පවා කනගාටු දෙයක් ගැන සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ගොවිජනපද වලින් ඉස්සර අය කළේ මහ බද්ද නමින් රුපියල් අසුවකුත්, දිය බද්ද නමින් රුපියල් විසි පහකුත්, මුලාදැණි බද්ද නමින් රුපියල් දහ අටකුත් යනුවෙන් අවුරුද්දකට රුපියල් එකසිය විසිතුනක් පමණයි. එහෙත් අද මහ බද්ද නමින් රුපියල් අසුවක් අය කරන අතර, දිය බද්ද නමින් රුපියල් විසිපහකුත්, අය කරන නමුත්, මුලාදැනි බද්ද වෙනුවට ගොවි කාරකසභාවලට රුපියල් හැටක් අය කරන නිසා ජනපදවාසියකුගෙන් අය කරනු ලබන මුළු මුදල අවුරුද්දකට රුපියල් එකසිය හැට පහක් වෙනවා. ඔන්න ගොවි සංවර්ධනයේ හැටි. මේ තත්ත්වය ගැන කියන්නේ බලවත් කනගාටුවකිනුයි.

ගොවි උපකරණ සම්බන්ධයෙන් පවතින තත්ත්වයත් කනගාටුදායකයි. ලංකාවට අවශ්‍ය ගොවි උපකරණ දෙන්නට රුසියන් ආණ්ඩුව ලැස්තියෙන් සිටි බව මට විශ්වාසදායක මාර්ගයකින් දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ඒ වෙනුවට ලංකාවේ මැදරට නිපදවන තේ වුවමනා බව රුසියානු ආණ්ඩුව කියා සිටි බවත් මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. අපේ තේවලට නියම මිලක් නොලැබෙන බව තමුන්නාන්සේ දත්තවා. ඒ වගේම අපට වුවමනා කරන ගොවි උපකරණ සඳහා අප ගෙවන මුදල කොපමණද යන්නත් තමුන්නාන්සේ දන්නවා. වෙන රටවලට දෙන මුදලින් සියයට පණහක් අඩු කර අපේ රටට උපකරණ සපයන්නටත් රුසියානු ආණ්ඩුව කැමැත්ත ප්‍රකාශ කර තිබුණු බව මට ආරංචියි. ඒ වෙනුවෙන් මැදරට තේ ගන්නටත් රුසියාව කැමැත්ත පළ කර තිබුණාලු. එහෙත් ඇමෙරිකාව ඕස්ට්‍රේලියාව, ආදී රටවලින් ගොවි උපකරණ ගෙන්වීමට අවසරපත් ලබා සිටින්නත් නිසා මේ ආණ්ඩුව රුසියාවේ ගොවි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

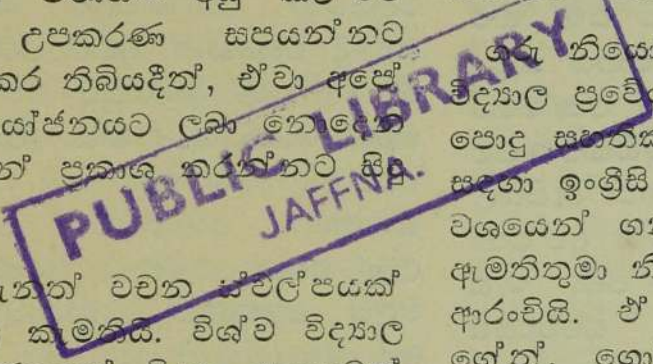
උපකරණ ආදිය ගැනීමට ඉදිරිපත් නොවූ බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. ඒ රටවලින් බඩු ගෙන්වන විට කොමිස් ලැබෙන ඒ ජන්තවරුන් හැටියට මේ රටේ ඉන්න සත්‍යවාදී, රයිල් ද සොයිසා, පෘඪන්බර්ග්, වැනි කොමිෂනර්වලට ආධාර කරන්නට බලාපොරොත්තු වන මේ ආණ්ඩුව රුසියාවෙන් ගොවි උපකරණ ගෙන්වන්නට ඉඩ නොදෙන බව ඉතාමත් කනගාටුවෙන් මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. ලංකාවේ සිටින රුසියානු ආණ්ඩුවේ මහ කොමසාරිස්තුමා ක්‍රම සම්පාදක මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන මහත්මයා වෙත මේ කාරණය ගැන ලියමනක් යවා තිබෙන නමුත්, අද වන තුරු ඊට පිළිතුරක් ලැබී නැහැ. වෙනත් රටවලට සපයන මිල ප්‍රමාණයෙන් සියේට පණහක් අඩු කර මේ රටට ගොවි උපකරණ සපයන්නට කැමැත්ත පළ කර තිබියදීත්, ඒවා අපේ ගොවීන්ගේ ප්‍රයෝජනයට ලබා නොදෙන බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

අධ්‍යාපනය ගැනත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට කැමතියි. විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ පරීක්ෂණයෙන් විද්‍යා අංශයටත් ඉංජිනේරු අංශයටත් මේ වර්ෂයේදී තෝරා ගන්නා ලද ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් සියේට අසූවක් පමණ දෙමළ ලුමයින් බව ප්‍රතිඵල ලේඛනයෙන් පෙනී යනවා. මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති විමට හේතුව කුමක්ද? උතුරු පළාතේ සහ නැගෙනහිර පළාතේත් හොඳ ගුරුවරුන් මෙන්ම හොඳ විද්‍යාගාරත් සහිත පාඨශාලා විශාල සංඛ්‍යාවක් තිබෙන අතර, ඒවායේ ඉගැන්වීම ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කෙරෙන නිසා ඒවායේ ඉගෙනීම ලබන ලුමයින්ට පහසු වෙන්නේ විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යා අංශයටත් ඉංජිනේරු අංශයටත් ඇතුළු වන්නට පුළු වන්නකම ලැබී තිබෙනවා. ඒ පළාත්වලින් පමණක් නොව, කොළඹ වැනි ප්‍රදේශ වලින් සියේට 80 ක් පමණ සමර්ථ වී සිටින්නේ දෙමළ ලුමයින් බව පෙනී යනවා. මේ විධියේ තත්ත්වයක් පවතින අවස්ථාවක ගම්බද ප්‍රදේශවල තිබෙන විද්‍යාලවල ඉගෙනීම ලබන ශිෂ්‍යයින්ගේ අධ්‍යාපනය ගැන විශේෂයෙන් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ බව මේ අවස්ථාවේ පැහැදිලි ලෙස ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගම්බද ප්‍රදේශවල විද්‍යාගාර විවෘත කිරීම ගැන අධ්‍යාපන කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමාට මා ස්තූති කරනවා. එතුමා විද්‍යාගාර විවෘත කරනවා මා දැක තිබෙනවා. එහෙත් ඒවායින් සිංහල මාධ්‍යයෙන් විද්‍යාව හදාරා විශ්ව විද්‍යාලයට ගියාම මහාචාර්යවරුන් කියන්නේ සිංහලෙන් විද්‍යාව ඉගැන්වීමට විශ්ව විද්‍යාලයේ දක්ෂ කපිකාචාර්යවරුන් නැති බවයි. ඒ නිසා ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් විශ්ව විද්‍යාලයේ විද්‍යාව හදාරන්නට පෙර මාස දෙක තුනක් ඉංග්‍රීසි පාඨමි මාලාවක් වත් හැදෑරිය යුතු බවයි ඔවුන් කියන්නේ. ඇත්ත වශයෙන්ම එහෙම වුණොත් මේ රටේ සිටින සිංහල මිනිසුන්ගේ ලුමයින්ගෙන් සියයට එකක් වත් මා මුලින් කී අංශවලින් සමත් වන්නේ නැති බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

ගුරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශ විභාගය සෙවින් අධ්‍යයන පොදු සහතික පත්‍ර උසස් පෙළ විභාගය සඳහා ඉංග්‍රීසි භාෂාව අනිවාර්ය විෂයයක් වශයෙන් ගන්න ඕනෑය කියා අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා නියෝගයක් යවා තිබෙන බව ආරංචියි. ඒ පිළිබඳව ගම්බද ජනතාවගේත්, ගොවි ජනතාවගේත්, කම්කරු ජනතාවගේත් සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය අප පළ කරනවා. එසේ කළොත් ගම්බද ජනතාවගේත්, ගොවි ජනතාවගේත්, කම්කරු ජනතාවගේත් ලුමයින්ගේ අනාගතය අදුරෙන් අදුරට වැටෙන බව මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

පළාත්පාලනය ගැනත් වචනයක් කියන්නට තිබෙනවා. පළාත්පාලන කොමිෂන් සභාවට නියෝජිතයන් තේරීමේදී නගර සභාවල සහ ගම් සභාවල නියෝජිතයන් වශයෙන් යම් යම් අය කොමිෂන් සභාවට පත් කර යවනවා. එහෙත් පළාත් පාලන ඇමතිතුමාගේ අළුත් පනත අනුව අද ඒ කොමිෂන් සභාවට පත් කරන්නේ ඒ ඇමතිතුමාට වුවමනා කරන එතුමාගේ නියෝජිතයන් බව මා නොකීවාට තමුත් නාත්සේලා දන්නවා. ඒ පත්කිරීම්වලදී සාධාරණත්වයක් ඉටු වේය කියා අපට කල්පනා කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. පසුගිය කාලයේ පළාත්පාලන ඇමතිතුමා අනුගමනය කළ ක්‍රියා මාර්ගය දෙස බැලූ විට පළාත්පාලන අමාත්‍යාංශයෙන් සාධාරණ පාලනයක් නොකෙරෙන බව කනගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[නවරත්න මයා.]

දැනට ඒ ඒ පළාත් පාලන ආයතනවලට අවශ්‍ය සුළු සේවකයන් ගැනීම ඒ ඒ පළාත් පාලන ආයතනවලින්ම කරනවා. එහෙත් මේ පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පසු ඒ සුළු සේවකයන් බඳවා ගැනීමේ බලය පැවරෙන්නේත් ඇමතිවරයා විසින් පත් කරනු ලබන ඒ කොමිෂන් සභාවටයි. ඒ අනුව තව ටික දවසකින් අපේ රටේ සිංහල ප්‍රදේශවල තිබෙන නගර සභාවලට සහ ගම්සභාවලට උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වලින් ද්‍රවිඩ ජනතාව රැකිරීම් සඳහා එන බව දැනට සිංහල පළාත්වල සිදු වන දේවල් ගැන සිතන විට අපට පෙනී යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රජය සතොසේ කොමිෂන් සභාව පත් කර පත්‍ර මාගියෙන් ලොකුවට ප්‍රචාරය කළා, දූෂණ කළ අය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඉන්නවාය, ඒ අයට සොයා අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරනවාය කියා. එහෙත් රුපියල් සියයක වැටුපකට රක්ෂාව කරන දුප්පත් ගම්බද කම්කරුවකු මිස ඊට වඩා වැඩි කෙනකු අපේ කාලයේදී සතොසට ගත්තේ නැහැ. එහෙත් දූෂණයෙන් තොරය කියන මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වූ පසු සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ සේවය කර සිංහල දන්නේ නැත කියා අස් වුණු මිසිස් තෝමස් නමැත්තියක් අද සතොසට අරගෙන තියෙනවා. ඇයට සංඛ්‍යා ලේඛන පිළිබඳ ගණකාධිකාරී තනතුරකට පත් කර තිබෙනවා, පළමු වෙන් මාසයකට රුපියල් 600 ක් වැටුපකට. පසුව ඇගේ වැටුප රුපියල් 1,250 ක් කර තිබෙනවා. එහෙත් ඒ පත්වීම කර තිබෙන්නේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනු මැතියක් නැතිව බව කියන්නට කැමතියි. මේ විධියේ වැදගත් විවෘතයකදී අප වැනි ගම්බද ප්‍රදේශවලින් පැමිණෙන මන්ත්‍රී වරුන් කියන දේවලට පිළිතුරු දෙන්නට ඒ ඒ අංශ භාර ඇමතිවරුන් මේ ආසනවල නොසිටීම ගැන අපේ බලවත් කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. මා මේ කියන කරුණු ගැන පරීක්ෂා කරන ලෙස සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනය භාර ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. රත්නදෙශප්‍රිය සේනානායක

—දෙවන වර කියවීම

මහත්මයා සතොසේ සභාපති වශයෙන් සිටින කාලයේදී එතුමාගේ ඥාතියකු වන ස්ටැන්ලි සේනානායක මහත්මයා සතොසට පත් කළාය කියා ලොකුවට බේරිහන් දුන්නා. එහෙත් අද එහි පාලන අධ්‍යක්ෂ භාවයට පත් වී සිටින්නේ කවුද? මේජර් ටී. එෆ්. ජයවර්ධන මහත්මයායි. එවකට ඔහුගේ පෞද්ගලික ලේකම් වශයෙන් කටයුතු කළ මිස් සෙල් වරත්නම් කියන ගැහැණු කෙනෙකු පෞද්ගලික සහකාර භාවයට සතොසට බඳවා ගෙන තිබෙනවා. කොහොමද දූෂණය? ඇය සතොසට බඳවා ගෙන තිබෙන්නේ අයදුම් පත්‍ර කැඳවා සම්මුඛ පරීක්ෂණය පවත්වන්නට කලින්—පස්සා දොරෙන්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩු කරද්දී සතොසේ දූෂණ පැවතුණාය, පස්සා දොරෙන් රක්ෂාවලට බඳවා ගන්නාය යනාදී වශයෙන් අපට චෝදනා කරනවා. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව පත්වීම් දෙන්නේ කොයි ආකාරයටද කියා මේවායින් පැහැදිලි වෙනවා. එමෙන්ම මීට පසුව ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ආණ්ඩු බලය ලැබුණොත් කම්කරු ලිපිකරු ආදී පිරිස් වලට සතොසේ රැකියාවන් සපයාදීමට අපි ලැහැස්ති වී සිටින බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

මේ රජය දූෂණයෙන් තොර යයි කියනවා. අද ජාතික ලොතරැයි මණ්ඩලය ගැන බලන්න. මේ රජය පිහිටුවන කාලයේදී ජාතික ලොතරැයි මණ්ඩලයේ ප්‍රචාරක අංශයේ සිටියා ටී. විජේකෝන් කියා මහත්මයෙක්. ඔහු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට වැඩ කළාය කියා ඔහුට කළේ මොකක්ද? ඔහු අස් කරන්නට බැරි නිසා මුළු ප්‍රචාරක අංශයම වසා දමා ඒ අංශයේ රක්ෂාව කළ සියළු දෙනාම දොට්ට දමා තිබෙනවා. එහෙත් ඊයේ පෙරේදා කිසිම දැන්වීමක් පළ නොකර 80 ක් පමණ ජාතික ලොතරැයි මණ්ඩලයට පත් කර ගෙන තිබෙනවා.

රැකී රක්ෂා කාර්යාලය ගැන බලන්න. මධ්‍යම රැකිරීම් කාර්යාලයේ ලැයිස්තු දෙකක් තබා තිබෙන බව ඉතාම විශ්වාස කටයුතු මාර්ගයකින් මට දැනගන්නට ලැබී තිබෙනවා. එය සත්‍යයක් බව මම ඔප්පු කරන්නම්. එයින් එක ලැයිස්තුවක් ඇමතිවරුන් විසින් ක්‍රියාපදිංචි කරවනු ලබන අය සඳහා වෙන් කර ඇති අතර,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අනික් ලැයිස්තුවට තමයි සාමාන්‍ය විධියට පෝලිමේ ගොස් ලියාපදිංචි වන අය ඇතුළත් වන්නේ. සංයුක්ත මණ්ඩලවල හා රජයේ රක්ෂා සඳහා පිටත් කරනු ලබන්නේ අර ඇමතිවරුන්ගේ ලැයිස්තු වෙන් බව මා කියනවා. එය ඔප්පු කරන්නට මට පුළුවන්. අද ඒ මධ්‍යම රැකිරක්ෂා කාර්යාලයේ සේවය කරන හැම කෙනෙක්ම මේ රජය කෙරෙහි කළකිරී සිටිනවා. දූෂණ ගැන ලොකුවට කැගහන මේ රජය අද කරන දූෂණ පිළිබඳව කියන්නට ගියොත් මුළු දවසක් නිස්සේ කීවත් ඉවරයක් කරන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔය අන්දමට අද සතොස රැකිරක්ෂා කාර්යාලයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. පසුගිය රජය පැවැති කාලයේ සතොසේ ව්‍යාපාර පුළුල් කර දුප්පත් ගොවි කම්කරු ජනතාවට සෙනක් කිරීමේ අදහසින් එවකට වෙළඳ ඇමති වශයෙන් සිටි ටී. බී. ඉලංගරත්න මහතා විසින් ගම්බද ප්‍රදේශවල සතොසේ ශාඛා විවෘත කරගෙන ගිය බව මේ අවසාන වේදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. ඒ අන්දමට සතොසේ ශාඛා විවෘත කිරීම නිසා ගම්බද දුප්පත් අයටත් අඩු මිලට බඩු ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණා. එහෙත් මේ ජාතික ආණ්ඩුව පිහිටෙව්වාට පසුව බඩු මිල කෙසේ වෙතත් ඒ සතොසේ ශාඛා දැන් වසාගෙන යනවා. එසේ ඒවා වසාදීමට හේතුව මේකයි: යම්කිසි කොට්ඨාශයක සතොසේ ශාඛාවක් විවෘත කරනවා නම් එයට කම්කරු, ලිපිකරු, මුරකරු ආදී සේවකයින් බඳවා ගත යුත්තේ ඒ කොට්ඨාශයෙන්ම බවට එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජය අනුගමනය කළ ප්‍රතිපත්තිය උඩ එසේ බඳවා ගනු ලැබූ පුද්ගලයින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සාමාජිකයින් නොහොත් පන්දම්කාරයින් යයි මේ රජය අදහස් කිරීමයි. ඒ අදහස උඩ එසේ විවෘත කරනු ලැබූ සතොසේ ශාඛා දැන් වසාගෙන යනවා. එසේ වසා දමන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් කරන ලද මහඟු සේවය තරක නිසා නොවෙයි. ඒවායේ රැකිරක්ෂාවල යෙදී සිටින දුප්පත් ජනතාව අස් කිරීම සඳහායි.

ටික කලක් මේ රටේ මුදල් ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි, එහෙත් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට නොහැකි වුණු අපේ සමාජසේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කථාවේදී සත්‍ය කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. ඒ වගාව පිළිබඳව එතුමා ඉදිරිපත් කරන ලද අදහස් මා සියයට සියයක්ම අනුමත කරනවා. මේ ආණ්ඩුව රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා කොතෙක් කැ ගැසුවත් පලක් නැති වන බව පේනවා. අපේ ගරු අගමැති තුමා කැමරාවත් අරගෙන එක පැත්තකින් යනවා. හේම බස්නායක මැතිතුමා අදද කොහේ ද මගේ කොට්ඨාශය පැත්තෙ සිටින බව ආරංචියි. එතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා මට ලොකු ප්‍රහේලිකාවක් පැන නැගී තිබෙනවා. මේ රටේ ඉඩම් ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කරන්නේ හේම බස්නායක මැතිතුමා ද, එසේ නොවේ නම් ගරු සී. පී. ද සිල්වා මැතිතුමා ද, කියා මගේ ප්‍රදේශයේ ගොවීන් මගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. ඒ දෙදෙනාම සංවර්ධනය කරන බවයි, පෙනෙන්නේ. අද පවතින්නේ ඔහොම තත්ත්වයක්. මේ රටේ කිසිම සංවර්ධනයක් සිදු වන්නේ නැති බව සමාජසේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කළා. එතුමාගේ එම ප්‍රකාශය මා සියයට සියයක්ම පිළිගන්නවා. මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සඳහා කොතෙක් කැ ගැසුවත් ගොවියාට නියම ස්ථානය ලබා දෙන තුරු එය කරන්නට පුළුවන් වන්නේ නැති බව මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

අ. ගා. 12.10

ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා. (රත්ගම)

(திரு. டி. எ. திலகரத்தன—ரத்கம)

(Mr. D. E. Tillekeratne—Ratgama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා මිත්‍ර මිනිසේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එච්. එම්. නවරත්න මයා.) සතොසේ අධ්‍යක්ෂ වරයකු ලෙස සිටි කෙනෙකු නිසා එතුමා ඒ පිළිබඳව විස්තරයක් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් අවුරුදු ගණනාවක් පෙනී සිටි අයකු වශයෙන් මා කියන්නට කැමතියි, සතොසට පමණක් නොව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඩී. ඊ. නිලකරන්ත මයා.]

රජයේ ඕනෑම ආයතනයකට ඒ ඒ කාල වල පවතින ආණ්ඩු විසින් තම තමන්ගේ උදවිය වැඩි වැඩියෙන් ඇතුළත් කර ගැනීමට උත්සාහ දැරීම රහස්‍යක් නොවන බව. මා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් සිටියදී මගේ සතොසේ ගබඩාවලට ඇතුළත් කර ගත්තේ මට වුව මනා කරන අයයි. ඒ වගේම සතොසේ ආයතනයට ලිපිකරුවන් වශයෙන් ද වෙනවෙනත් තරුනීරම් වලටද කීප දෙනෙකු ඇතුළත් කර ගත්තා. ඒකට දොස් කියන්නට බැහැ. සතොසේ පාලනය කරන ඇමතිවරයාටවත් අනිකුත් අය වලුන්ටවත් ඒ ගැන කිසිම දොසක් කියන්නට බැහැ. සතොසේ ආයතනයට වේවා, වෙනත් ආයතනයකට වේවා, අපට විරුද්ධ උදවිය ඇතුළත් කර ගත්තොත් කඩාකප් පල්කාරි ක්‍රියා සිදු වන නිසා කවදාවත් නිසිසේ පාලන කටයුතු ගෙනයාමට බැරි වන බව මෙම ජාතික රජය වුවත් කල් පනාවට ගන්නට ඕනෑ. එම නිසා මෙම රජය වුවත් තමන්ට හිතෙන උදවිය ඇතුළත් කර ගන්නට හැකි වූ අවස්ථාවේදී ඒ අන්දමට කටයුතු කළාට එහි කිසිම වරදක් නැති බවයි, මගේ හැඟීම.

මීට ප්‍රථම කථා කළ කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) කථාවත්, මිනිපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවත් දේශපාලන කථා දෙකක් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. විශේෂයෙන් කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවේ, සර්වලෝක පූර්ව ගැන සහ මහාජි ක්ලිනික්ස් ගැනයි. එම කථාව මෙම අය වැය ලේඛන විවාදයට කිසිම සහයෝගයක් සැලසෙන කථාවක් නොවෙයි. සමාජ සේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කී අන්දමට, මෙම අවස්ථාවේදී අප බලාපොරොත්තු වන්නේ අය වැය ලේඛනය විවේචනය කරනු ලබන කථා මිස දේශපාලන කථා නොවෙයි. ජාතිය වෙනුවෙන් අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මෙම අවස්ථාවේදී එහි වරදක් තිබෙනවා නම් පෙන්වා දෙනවා හැරෙන්නට, ඡන්ද රැස්වීම්වලදී භහු වෙනත් ප්‍රසිද්ධ වේදිකාවලදී පවත්වනු ලබන කථා පවත්වන්නට මෙය අවස්ථාවක් කර ගැනීම කිසිසේත් යෝග්‍ය බවක් නැහැ.

කැලණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) වි නිෂ්පාදනය ගැන කීවිව. 1966 දී නිපදවීමට වි බ්‍රසල් දස ලක්ෂ මෙපමණය, ආණ්ඩුවේ ව්‍යාපාරය මේක දැයි එතුමා ප්‍රශ්න කළා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා පොත් පත් හොඳහැටි කියවීම නම් පෙනෙයි, අපි වි නිෂ්පාදනය දියුණු කරන්නට පටන් ගත්තේ 1966 දී බව. එම නිසා 1966 දී අපට වි නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අපේ නිෂ්පාදනය වැඩි වන්නේ 1967 දී යි. ඒ විධියේ බොරු තර්ක මෙතැන ඉදිරිපත් කරල කවුරු රවටන්නට ඒ මන්ත්‍රීතුමා උත්සාහ කළා දැයි මා දන්නේ නැහැ.

ඊළඟට අපේ මිනිපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (නවරත්න මයා.) කීවිව, ජාතික රජය කොමිෂනිකාරයින්ට ඉඩම් අක්කර දහස් ගණන් බෙදා දීල රට විනාශ කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවාය කියා. ඒක පිස්සු කථාවක් නේ දැයි මා අහන්නට කැමතියි. අපි රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කොහොමද, අපි ඉඩම් වගා කර තිබෙනවා ද, අපි ගොවීන්ට තැනක් දී තිබෙනවා ද, ආදී වශයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් අපෙගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. අක්කර දහස් ගණන් කොමිෂනිවලට වගා කරන්නට දුන්නාම, ඒවා වගා කිරීමේදී ගොවීන්ට තැනක් දෙනවා නම් රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඊට වඩා මොකක් කරන්න දැයි මා අහන්නට කැමතියි.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛන කථාවෙන් පසු මගේ ඉල්ලීමකුත් ඉටුවී තිබීම ගැන මා සන්තෝෂ වුණා. ලංකා බැංකුවේ කටයුතු පරීක්ෂා කර බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන ලෙස ආණ්ඩු පක්ෂය තුළ මා යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර එය සම්මත කරගෙන දැන් අවුරුද්දකට වැඩියි. ලංකා බැංකුවේ කටයුතු සෝදිසි කිරීමට කොමිසමක් පත් කරන්නට යාම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. ලංකා බැංකුවේ සිදුවන වැඩ කටයුතුවලින් ස්වල්පයක් මේ ගරු සභාවට මා මතක් කරන්නට කැමතියි. නොයෙක් විධියේ සුළු ආයතනවලට මේ බැංකුවෙන් ආධාර ලබා දී ඒ මගින් රට දියුණු කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වුණා. නමුත් ඒ බලාපොරොත්තුව කිසිසේත් ඉෂ්ට වුණේ නැහැ. බැංකු සේවයට නිලධාරීන් බඳවා ගැනීමේදී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සිංහල, දෙමළ ආදී වශයෙන් ජාතියක් ගැන නොබලා නිලධාරීන් පත් කර ගනු ඇතැයි අපි විශ්වාස කළා. කාටත් එක ලෙස සලකනවා ඇති කියා අපි විශ්වාස කළා. එහෙත් බලාගෙන යන කොට ඒ බැංකුවේ අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ නැඟැයින් වන—අපේ යාපනයේ සහෝදරයින්ට මා දොස් කියනවා නොවෙයි—යාපනේ උද වියට වැඩි වශයෙන් රක්ෂා ලැබී තිබෙන බව පෙනී යනවා. ලංකා බැංකුවේ වැඩි වශයෙන් සිටින්නේ යාපනයේ උදවියයි. ණය මුදල් දීමේදීත්, රක්ෂා දීමේදීත් නොයෙක් විධියේ දූෂණ සිදු වී තිබෙනවා. කොමිෂන් සභාව පත් කළාම මේ කරුණු හොඳ හැටි ඔප්පු වෙයි. එම නිසා ලංකා බැංකුවේ වැඩ කටයුතු ගැන පරීක්ෂා කර බැලීමට කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන්නට යාම ගැන නැවතත් මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දිවුල පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජයකොඩි මයා.) 2 වැනිදා කළ කථාවේදී මේ රටේ පොල් වගාව සම්බන්ධයෙන් විශාල විස්තරයක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළා. අද පොල් වගාව දෙස බැලුවාම පෙනී යනවා, දව සින් දවස නිෂ්පාදනය අඩු වෙනවා මිස නිෂ්පාදනය වැඩිවීමක් සිදු නොවන බව. ලංකා පොල් පර්යේෂණ ආයතනය මගින් 1965 දී නිකුත් කළ වාර්තාවක පොල් පලදාව සම්බන්ධයෙන් මෙවැනි විස්තරයක් තිබෙනවා :

“1964 අවුරුද්දේ ලංකාවේ සම්පූර්ණ පොල් පල දාව ගෙඩි ලක්ෂ 31,480 කැයි ඇස්තමේන්තු කර තිබේ. මෙය එතෙක් කිසිම අවුරුද්දක ලැබූ පලදාවට වැඩිය. කෙසේ වුවද 1965 වර්ෂයේ ලැබූ පල දාව අඩු වූ බව පෙනේ. එම අවුරුද්දේ ලැබූ පල දාව ගෙඩි ලක්ෂ 28,350 කි. මෙය 1964 පලදාවට වඩා සියයට 9.9 කින් අඩු වන අතර, පසුගිය අවුරුදු පහේ සාමාන්‍ය පලදාවට වඩා සියයට 1.2 කින් වැඩිය.

1965 අවුරුද්ද තුළ පිරවට යැවූ පොල් නිෂ්පාදන ප්‍රමාණයද හීන වූ පලදා ප්‍රමාණයේ ප්‍රතිඵල පිළිබිඹු කරයි. 1965 අවුරුද්ද තුළ පිරවට යැවූ ප්‍රමාණය 1964 අවුරුද්දට වඩා සියයට 21.4 කින් අඩු වන අතර පසුගිය අවුරුදු 5 හේ සාමාන්‍ය ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 5.0 කින් අඩුය. පොල් වවන ඇතැම් ප්‍රදේශවල, 1964 වර්ෂයේ වෂාපතනය අඩුවීම තරමක් දුරට හේතු කරගෙන පලදාව අඩුවීම, මුළු දිවයිනටම ලැබූ සමස්ත පලදා ප්‍රමාණය අඩුවීමට හේතු වන්නට ඇත. ජනගහනය වැඩිවීම හේතු

කරගෙන මේ රටේ ප්‍රයෝජනයට ගැනෙන පොල් ප්‍රමාණය ක්‍රමයෙන් වැඩිවීම, පිරවට යැවීමට ඉතිරි වන ප්‍රමාණය අඩුවීමට එක් හේතුවක් විය හැක.”

මේ අනුව, 1964 සිට අද දක්වා අපේ පොල් පලදාව ලක්ෂ ගණනකින් අඩු වී තිබෙනවා. ලබන වර්ෂයේදීවත් කිසියම් සාර්ථක ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කොට පොල් නිෂ්පාදනය දැනට වඩා දියුණු කිරීමට කටයුතු කරන ලෙස මා රජයෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා. වත්තක එක් පොල් ගසක් මැරී ගිය විට ඒ වෙනුවට අලුත් ගසක් සිටුවීමේ සිරිතක් අද නැහැ. පොල් නිෂ්පාදනයට රජයෙන් දෙනු ලබන ආධාරය ප්‍රමාණවත් නැහැ. පොඩි වතු හිමියන් අතර පොල් පැළ නොමිලයේ බෙදා දීමට පිළිවෙළක් රජය විසින් ඉතාම පහසුවෙන් ඇති කරන්නට පුළුවනි. කෙනකුට පොල් පැළයක් ලැබුණු විට එය සිටුවීම මිස එයින් වෙනත් වැඩක් කරන්නට බැරි නිසා ඒවා නොමිලයේ ලබා දීමේ කිසිම වරදක් නැහැ. එය කවදා වත් අහක යන්නේ නැහැ. එක්කෙනකුට, අඩු ගණනේ පොල් පැළ 50ක් 75ක් පමණවත් ලබා දෙන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි. අවුරුදු තුන හතරක් යන විට ඒවායින් පලදාව ලබන්නට පුළුවනි. මේ නිසා, අපේ පොල් නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙළක් අද හෙටම යොදන ලෙස මා ඉතා ඕනෑකමින් රජයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අධ්‍යාපන අංශය ගැන නොයෙක් විධියේ විවේචන මෙම ගරු සභාව තුළදී ඇති වුණා. ගාන්ධර්ව ගුරුවරුන් ගැන මාත් එක්තරා විශේෂ කරුණක් මතක් කරන්නට කැමැතියි. අද මේ රටේ ගාන්ධර්ව ගුරු වරුන් දහස් ගණනක් සිටිනවා. ගාන්ධර්ව අවසාන විභාගය සමත් කළ ගුරුවරුන් දහස් ගණනක් රටේ සිටියදී ගාන්ධර්ව මධ්‍යම විභාගය පමණක් සමත් වුණු ගුරු වරුන් පිරිසකට මේ ලඟදී පත්වීම් දී තිබෙනවා. මෙය අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ දැනුම ඇතිව කෙරුණු වැඩක්ද නැද්ද යන වග මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් මෙය මහා අපරාධයක්. මෙසේ පත්වීම් ලැබූ අයගෙන් වැඩි දෙනෙක් කුලියාපිටිය ප්‍රදේශයේ අයයි. මෙය සමහර විට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ හීන හොඳ කරන්නට කරන ලද වැඩක් වන්නට

[සී. ඊ. නිලකරත්න මහා:]

ප්‍රථමයෙන් මේ කාරණය ගැන වහාම පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස මා ගැරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අනෙක් කාරණය පාඨශාලා ගොඩනැගිලියි. අද තිබෙන තත්ත්වයේ හැටියට ප්‍රමාණවත් පාසල් ගොඩනැගිලි නැති බව අප කවුරුහුත් දන්නා කාරණයක්. දැන් මේ රටේ ජනගහණය වැඩි වේගෙන යන ප්‍රමාණය අනුව බලන විට පාසල් ගොඩනැගිලි කොපමණ හැදුවත් මොනම ආණ්ඩුවකටත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳීම අපහසු බවයි පෙනෙන්නේ. සමහර රටවල දෙවරුවේ පාඨශාලා පවත්වාගෙන යනවා. එකම ගොඩනැගිල්ලේ උදේ එක පාඨශාලාවකුත් සවස තවත් පාඨශාලාවකුත් පවත්වාගෙන යනවා. එංගලන්තයේ පවා එවැනි පාඨශාලා තිබෙනවා. ඒ අන්දමට ලංකාවෙන් දෙවරු පාඨශාලා පවත්වාගෙන යන්නට බැරි මක්නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. එකම ගොඩනැගිල්ලේ උදේ කාලයට එක පාඨශාලාවකුත් සවස් කාලයට තවත් පාඨශාලාවකුත් පවත්වාගෙන යන්නට ප්‍රථමයෙන් එතකොට අළුත් ගොඩනැගිලි වැඩියෙන් වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ඒවාගේම පාඨශාලා උපකරණත් වැඩියෙන් වුවමනා කරන්නේ නැහැ. ඒ අයුරින් කුමන රජයකට වුවත් අවුරුද්දකට රුපියල් කෝටි ගණනක් ඉතිරි කර ගත හැකි වෙනවා. දෙවරු පාඨශාලා පිහිටුවීමෙන් රැකිරීමේ ප්‍රශ්නයත් තරමක් දුරට විසඳෙන ආකාරයට වැඩියෙන් ගුරුවරුන් බඳවා ගන්නට අවස්ථාව ලැබෙනවා. මේ ආදී සියළුම කරුණු ගැන සලකා බලා එක් වරුවක පමණක් නොවෙයි දෙවරුවේම ලංකාවේ පාඨශාලා පවත්වාගෙන යාමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට ආහාර ප්‍රශ්නය ගැන මා වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට අදහස් කරනවා. ආහාර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අප විරුඬ පක්ෂයේ නොයෙක් විවේචනවලට ලක් වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම අද මේ රටේ ආහාර හිඟයක් තිබෙන බව අප පිළිගන්නවා. ලංකාවේ සිටින ජනතාවට වැඩියෙන් පරිඡ්ඡා වුවමනා බව මා මේ අවස්ථාවේදී ආහාර ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. ලංකාවට ඇති තරම් පරිඡ්ඡා ගෙන්වන්නට ඕනෑ. පරිඡ්ඡා ටික නොදන්නා අපට පාරට බහින්න ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ

පසුගිය කාලසීමාව ඇතුළත අපට අවශ්‍ය තරම් පරිඡ්ඡා නොගෙන්වූයේ මක්නිසාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. හිය මාසයේ මගේ ප්‍රදේශයේ පරිඡ්ඡා ඇටයක්වත් තිබුණේ නැහැ. අඩු වශයෙන් පරිඡ්ඡා ටික වත් අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට සපයන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ සමගම, කිරි පිටි හිඟය ගැනත් මා සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. අද ලංකාවේ පාරිභෝගිකයින් සියළු දෙනාටම වාගේ වුව මනා කරන්නේ “නෙස්ප්‍රේ” නම් කිරි පිටි වර්ගයයි. එමනිසා වෙනත් පිටි කිරි වර්ග නොගෙන්වා “නෙස්ප්‍රේ” පමණක් ලංකාවට ගෙන්විය යුතුය කියා මා කල්පනා කරනවා. කුඩා ලදරුවාගේ පටන් මහල්ලා දක්වා “නෙස්ප්‍රේ” පිටි කිරි පාවිච්චි කරනවා. අද සියලු දෙනාම වාගේ “නෙස්ප්‍රේ” කිරි පිටි ඉල්ලනවා. එමනිසා අනිකුත් කිරි පිටි වර්ග වාගේම කිරි ආහාරයන් ගෙන්වීම නතර කර “නෙස්ප්‍රේ” පිටි කිරි පමණක් ගෙන්වුවහොත් මුළු ලංකාවේම ජනතාව සතුටු වෙනවා ඇති. නොයෙකුත් කිරි ආහාර වර්ග මේ රටට ගෙන්වන විට වෙළෙඳුන්ට යම් යම් වාසි ලැබෙනවා. ඒවාගේම නොයෙකුත් දූෂණ ඇති වෙනවා. පාරිභෝගයට ගත නොහැකි කිරි පිටි ආහාර වර්ග වෙන් දහස් ගණනින් ගෙන්වා තිබෙනවා. මේ දූෂිත ජාවා රම් සියල්ලක්ම නැවතෙන ආකාරයට අනෙකුත් පිටි කිරි ආහාර වර්ග ගෙන්වීම නවතා “නෙස්ප්‍රේ” පිටි කිරි වර්ගය පමණක් ලංකාවට ගෙන්වීමට කටයුතු කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගැරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සාප්පු සේවා පනත පිළිබඳවත් මා වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට අදහස් කරනවා. කම්කරු ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේදී සභාගර්භයේ නොසිටීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. අද සාප්පු සේවා පනත ක්‍රියාත්මක වන ආකාරය දෙස බලන විට අන්දුන් කුන්දුන් වෙනවා. සමහර දිනවල සාප්පු උදේ නවයට විවෘත කර සවස පහට වසනවා. එමනිසා සවස හතර හමාරට හා පහට වසන කාර්යාලවල හා නොයෙකුත් ආයතනවල සේවය කරන්නන්ට සාප්පුවකට ගොස් බඩුවක් මිලදී ගන්නට අවස්ථාවක් නැහැ. පැය අටේ නීතිය අනුගමනය කරමින්ම අඩු වශයෙන් මේ සාප්පු උදේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

දහයට විවෘත කර රූ හත වන තුරුවත් විවෘතව තැබීමට කටයුතු කරන මෙන් මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. සාප්පු විවෘත කරන හා වසන වේලාවත් ඒ අන්දමට සංශෝධනය කළහොත් ඒ සාප්පුවල වැඩ කරන්නන්ටත් පාරිභෝගිකයින්ටත් කාටත් පහසුවක් සැලසෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉන්දියානු ප්‍රශ්නය දිනපතා උග්‍ර වන බව රහස්‍ය කොට්ඨාස විශේෂයෙන් සාප්පුවල ඉන්නා බෝරාකරුවන්, ඉන්දියානුවන්, පකිස්තානුවන් ලංකාව සූරා කන බව අප කවුරුනුත් දන්නවා. ඒ අය පී. ආර්. පී. හෙවත් තාවකාලික බලපත්‍ර දරමින් මේ රටේ ඉදගෙන හැම දුෂණයක්ම කරන අතර මොන විධියකින් හෝ වේවා ඔවුන් නීතියේ රැහැනිනුත් බේරෙන බව අප කවුරුනුත් දන්නා කාරණයක්. ඒ නිසා මින් ඉදිරියට ලංකාවේ කර්මාන්ත ඇති කරන විට, ඒ ඒ ආයතන පිහිටුවන විට, වෙළෙඳ සමාගම් විවෘත කරන විට පාරම්පරික ලාංකික පුරවැසියන්ට මිස ඒවායේ කිසිම කොටසක් ලියාපදිංචි වීමෙන් පුරවැසි භාවය ලබා ගත් අයට නොදෙන හැටියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

අද ලංකාවේ කෝපි සංඛ්‍යාත මුදල් නැති නාස්ති කරන්නේ කවුද? ලංකාව දුප්පත් කරන්නේ කවුද? වෙන කවුරුන්වත් නොවෙයි, ඉන්දියානුවන්. ඔවුන්ගෙන් එක් කෙනෙකුවත් ලංකාවට අවංකව ආදරය කරන්නේ නැහැ. ඒ හැම කෙනෙකුම වාගේ ලංකාවේ නැවතී සිටිමින් නොයෙකුත් හොර ජාවාරම් කරනවා. අප විශේෂ උනන්දුවක් ගෙන හොර ජාවාරම් කරන ඒ ඉන්දියානු වත්ගේ ලාංකික පුරවැසිකම් අවලංගු නොකළොත්, ඔවුන් ලංකාවෙන් එළවා නොදැමීමෙන් ලංකාව හිඟමනට පත් වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

කාර් සම්බන්ධයෙන් අද උදේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් නොයෙක් විවේචන ඉදිරිපත් වුණා. “මිනීමෝක්” කාර් ගැන විශේෂයෙන් කියවුණා. ඒ කාර් බෙදා දුන් හැටි වැරදි බව මාත් පිළිගන්නවා. අද උදේ මා දැක්කා, “මිනීමෝක්” කාර් එකක කිරි විකුණණවා. මොන විධියකට

—දෙවන වර කියවීම

ඒ කාර් බෙදා දී තිබෙනවාදැයි මා නම් දන්නේ නැහැ. කිරි බෝතල 300ක් පමණ දමාගෙන, ඒ කාර් එක හන්දි ගානේ තබාගෙන කිරි විකුණනවා අද උදේ මා දැක්කා. ඒ කාර් වැරදි විධියට බෙදා දී තිබෙනවාදැයි පරීක්ෂණයක් කර සොයා බලා, වැරදි විධියට බෙදා දී තිබෙන කාඳ් ආපසු රැගෙන නියම විධියට බෙදා දෙන ලෙස මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මගේ කථාව මීට වඩා දීර්ඝ කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එහෙත් කර්මාන්ත ගැනත් වචනයක් දෙකක් කියන්නට ඕනැ. අපේ රටේ කර්මාන්ත දහස් ගණනක් තිබෙන බව ඇත්ත. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රජයේ ප්‍රමුඛත්වයෙන් ඒ කම්මාන්ත පිහිටුවූ බවත් ඇත්ත. එහෙත් සමහර විට ලංකාවේ නිපදවන බිලේඛයකින් එක වරකට වඩා රැවුල කපන්නට බැහැ. එවැනි කර්මාන්තවලින් ඇති වැඩේ මොකක්ද? ඒ බිලේඛ නිපදවීමට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය පවා ගෙනෙන්නේ පිටරටින්. ශත 10 ක් දී බිලේඛයක් ගත් තාම බිලේඛයේ එක පැත්තකින් එක වරකට වඩා නම් කපන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එවැනි කර්මාන්ත සම්පූර්ණයෙන්ම වසා දමනවා නම් මීට වඩා වැඩියි. නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන් තාත් සේත් රැවුල කපන නිසා දන්නවා ඇති, හොඳ බිලේඛයක් අඩු ගණනේ සතියක් දෙකක් පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් බව. පිටරටින් ගෙන්වන “විල්කින්සන්” බිලේඛය තුන් මාසයක් පමණ පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්. එයින් ඉතා හොඳට රැවුල කැපෙනවා. එහෙත් ලංකාවේ නිපදවන බිලේඛයකින් එක වරකට තැත්නම් දෙවරකට වඩා කපන්නට බැහැ. ලංකාවේ බිලේඛ පාවිච්චි කිරීම පාඩුයි. එය හොර ජාවාරමක් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවන්. ඒ බිලේඛ නිෂ්පාදනය කරන්නන් සියයට 50 ක පමණ ලාභයක් ලබනවා. ඇත්ත වශයෙන් සියයට සියයක ලාභයක් ගන්නා වාය කීවත් වැරදි නැහැ. මෙවැනි බාල බඩු නිපදවනවාට වඩා ඒවා නිපදවන සුළු කර්මාන්තශාලා වසා දමා, ඉස්තරම් ඒවා පිටරටින් ගෙන්වූවාට කමක් නැහැ. උදාහරණයක් වශයෙන් බිලේඛ, දැලි පිහියා ආදිය පෙන්වන්නට පුළුවන්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඩී. ඊ. තිලකරත්න මයා.]

අවසාන වශයෙන් අපේ පළාත—දකුණු පළාත—මුහුදුබඩ පළාතක් බව මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ පළාත කර්මාන්ත වලට මිස ආහාර වශාවට ඒ තරම් සුදුසු පළාතක් නොවෙයි. ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා ගේ උනන්දුව නිසා, මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයටත් වාරිමාර්ග පහසුකම් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණා. කවදාවත් වි නොවැපිරු, ඒ නිසාම පුරන් හැටියට තිබුණු, ඉඩම් අක්කර පන්සියයක වි ගොවි තැන් කරන්නට රත්ගම මැතිවරණ කොට්ඨාශයට පුළුවන් වි තිබෙනවා. කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) 1965 අවුරුද්දට වඩා අඩු අස්වැන් නක් 1966 අවුරුද්ද තුළ ලැබී ඇතැයි කොපමණ ප්‍රකාශ කළත්, රත්ගම වැනි මුහුදුබඩ ප්‍රදේශයක අලුතින් කුඹුරු අක්කර හාර පන්සියයක් ඇති කරන්නට පුළුවන් වුණා නම් ලංකාවේ අනෙක් පළාත්වල වැඩි දියුණුව ගැන කියන්නට දෙයක් තිබෙනවාද? ගම්බද වෙනත් පළාත්වල වි නිෂ්පාදනය බෙහෙවින් වැඩි දියුණු වි තිබෙන බවට මා තුළ නම් කිසිම සාකච්ඡාක් නැහැ. බොරු තර්ක ගෙනවිත් රට රවටන්නට හැදුවත් එය කළ හැකි දෙයකැයි මා නම් කල්පනා කරන්නේ නැහැ.

නොබෝදා පැවැත්වුණු අතුරු මැතිවරණයේදී මීගමුව ආසනය දිනුවත් එහිදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා ලත් වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාව මහා මැතිවරණයේදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ අපේක්ෂකයා ලබා ගත් වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවට වඩා අවදහස් ගණනක් අඩු වූ බවත් කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියා සිටියා. අගලවත්තට මොකක් වුණදැයි මා එතුමාගෙන් අහන්නට කැමතියි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ලැබුණු ඡන්ද සංඛ්‍යාව ඊට පෙර වතාවේ ලැබුණු සංඛ්‍යාවට වඩා හුඟක් අඩු නැද්ද? ඔන්න ඔය විධියටයි තර්ක ඉදිරිපත් කරන්නේ. ඔවා මොන විධියකින් ඉදිරිපත් කළත් මිනිසුන් රුවටෙන් නේ නැහැ. අවුරුදු පහක් නොවෙයි, අවුරුදු දහයකුත් නොවෙයි, ඊටත් වැඩි කාලයක් අපට ආණ්ඩුව කරගෙන යාමට පුළුවන් වන බව මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Before the hon. Member for Mihintale speaks, I would like to mention to hon. Members on both sides of the House that they should ensure, through their respective Whips, a better attendance in the House.

It is true that during the Debate on the Appropriation Bill it is not usual to call for a Quorum. Yet it is not fair by the Member who holds the Floor that he should speak to a virtually empty House. At one stage there were only four Members in the Chamber.

I would ask hon. Members to see, through their respective Whips, that more Members are present in the Chamber during the Debate.

ඉලංගරත්න මයා.

(திரு. இலங்கரத்ன)

(Mr. Ilangaratne)

Thank you very much. At least one Front Bencher should be present.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I said Members on both sides of the House should ensure a better attendance.

අ. හා. 12.35

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.
(මිහින්තලේ)

(திரு. பி. எம். கே. தென்னக்கூன்—மிஹிந்தலை)

(Mr. P. M. K. Tennekoon—Mihintale)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ජාත්‍යයක ඉරණම විසඳෙන, අවුරුද්දක් තුළ කෙරෙන වැඩ පිළිවෙළ පිළිබඳව, වාර්තා මාන ආණ්ඩුව විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ අයවැය ලේඛනය ගැන මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට ඉඩකඩ සලසා දීම ගැන මා පළමුවෙන්ම මගේ ස්තූතිය ඔබතුමාට පුද කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ අය වැය ලේඛනය පිළිබඳව කෙරෙන විවාදයට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සහභාගි වන්නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙනවා. මගේ කථාව කරන්නට මට ඉඩකඩ ලැබුණේ රත්ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසු නිසා ඒ ගැන මා ඊටත් වඩා සන්තෝෂ වෙනවා. එතුමා කවදත්, කොතැදින් කියන්නට තිබෙන දේ ඒ අකාරයටම කියන්නට පුරුද්දක් තිබෙන ගරු මන්ත්‍රීවරයකු බව මා හොඳාකාර දන්නවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, මේ අයවැය විවාදයේදී කථා කරද්දී නම් එතුමා වෙනදාට වඩා ටිකක් වැඩි ප්‍රවේශමකින් අදහස් ප්‍රකාශ කළ බව පෙනී ගියා. රත්ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විවේචනයට ලක් කෙළේ නැහැ. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන සඳහන් කරමින් එතුමා වෙන යම් යම් චෝදනා එල්ල කළ බව පෙනී ගියා. කුලියාපිටිය පැත්තට වැඩිපුර මුදල් යන්නේ කොහොමදැයි අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වෙත චෝදනාවක් එල්ල කරන නියායෙන් කථා කරන අතර, රත්ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දෙස ටිකක් වපර බැල්මෙන් බැලූ සැටි අපට පෙනී ගියා. කොයි හැටි වෙතත් එතුමා වෙනදා මෙන් නොව වැඩි පරිස්සමකින් යුතුව මෙදා අයවැය ලේඛනය ගැන කථා කළ බව මට කියන්නට පුළුවනි.

වි නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමේ ව්‍යාපාරය පටන් ගත්තේ 1965 දී බවත් ඒ නිසා එයින් නියම ප්‍රතිඵල 1966 දී අපට ලබා ගන්නට බැරි වුණු බවත් 1967 දී අපට නියම ප්‍රතිඵල බලාපොරොත්තු විය හැකි බවත් ප්‍රකාශ කළ නමුත්, අපේ පැත්තේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා ඉදිරිපත් කළ තර්ක වලින් ආණ්ඩුවට පෙන්වා දෙන්නට එතුමන්ලා උත්සාහ කළේ 1964 දී තිබුණු ප්‍රමාණයට වඩා අඩු අස්වනු ප්‍රමාණයක් 1965 දී—තමුත්තාත්සේලා පාලනය බලය ලබා සිටි වසරේදී—ලැබුණු බවයි. සංඛ්‍යාලේඛන අනුවයි ඒ බව ප්‍රකාශ කළේ. ඊට පිළිතුරු නොලැබීම ගැන අප කනගාටු වෙනවා. මීට පසු කථා කරන ගරු ඇමතිවරයකු හෝ මන්ත්‍රීවරයකු හෝ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් අපට පිළිතුරු දෙනැයි අපේක්ෂා කරනවා.

ජාතික සමගියත් කෘෂිකර්මයත් යන සිරස්තල දෙක පෙරදැරි කරගෙනයි මේ ආණ්ඩුව ආරම්භ කළේ. විදේශ විනිමය විශාල වශයෙන් ඉතිරි කර මේ රටේ ජනතාවගේ හාල් ටික අඩු කර, දරුවන්ගේ කිරි ටික අඩු කර, අල ටික, ලුනු ටික අඩු කර, ජාතික සංවර්ධනයට අවශ්‍ය දේ වල් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කරන්නට බලා පොරොත්තු වන බව ප්‍රකාශ කළා. ජීප්, ට්‍රැක්ටර් විශාල වශයෙන් ගෙන්නුවා. ලොරි විශාල වශයෙන් ගෙන්නුවා. එසේ ඇති කළ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළ අනුව කළ වි නිෂ්පාදනය 1964 දී කෙරුණු වි නිෂ්පාදනයට වඩා පහළ වැටුණේ කෙසේ ද කියායි අප ප්‍රශ්න කරන්නේ? මීට පසුව ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් කථා කරන කෙනකු වත් ඒ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දේය කියා අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ සංඛ්‍යා ලේඛන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් අවිටු ගහගෙන ආ ඒවා නොවෙයි, තමුත්තාත්සේලාගේ පාලනය යටතේ තිබෙන මධ්‍යම බැංකුවේ සංඛ්‍යා ලේඛන.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය මට නම් කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ පිත්තල අයවැය ලේඛන යක්‍ය කියායි. පිත්තල වටිනාකමෙන් අඩුයි, ශබ්දයෙන් වැඩියි. මේ අයවැය ලේඛනය පිත්තල එකක් බව ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා. එහෙත් එය රත්රන් එකක් බව පෙන්වන්නට ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් එක් එක් කෙනා එය පොලිෂ් කර කර යනවා. එහෙත් පොලිෂ් කර ගන්න විටම ඒ පොලිෂ් ගතිය නැතිව යනවා. ඒ නිසා මෙය පිත්තල අයවැය ලේඛනයක් බව කාටත් හොඳට පෙනෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුවක් කරගෙන යන විට එයින් කෙරෙන සංවර්ධනය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ජනතාවට පෙනෙන්නට ඕනෑ. අයවැය ලේඛනය කියන්නේ මේ ආණ්ඩුව ඉන්න මධ්‍යස්ථානයයි. ඉදිරියට ගමන් කරමින් සැහෙන වැඩ කොටසක් කර තිබෙන බව මහජනයාට පෙනෙන්නේ නැත්නම් මහජනයා කවදා වත් සැහීමට පත් වන්නේ නැහැ. ජාතික සංවර්ධනය සඳහා රට ආහාර අතින් ස්වයම්පෝෂිත විය යුතු බව අප පිළිගත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ප. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මහා.]

නවා. ඒ කාරණය ඉටු කිරීම සඳහා ආණ්ඩු වකට විශාල වැඩ කොටසක් කරන්නට තිබෙනවා. අපේ අගමැතිතුමා හෝ කෘෂි කර්ම ඇමතිතුමා හෝ ගොවි ජනතාව හමු වන්නට ගොස් මහන්සි වී ගොවිතැන් කරන්නාය, ආහාර අතින් රට ස්වයම්පෝෂිත කරන්නාය කීවට කිසි වැඩක් වන් නෙ නැහැ. මේ රටේ ගොවීන්ට ඉඩම් වුව මනා කරනවා; ජල පහසුකම් වුවමනා කරනවා. මේ අවශ්‍යතාවයන් දෙක නැත් නම් අගමැතිතුමා නොවෙයි, අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමා ගමක් ගමක් පාසා ගොස් කීවත් ඒ කාරණය ඉෂ්ට වන්නෙ නැහැ. පසුව බැලුවම ගමන් ගාස්තු වශයෙන් සැහෙන මුදලක් වියදම් වී තිබෙන බව පමණක් පෙනෙයි. නැති සංවර්ධන බල බලා නැති සංවර්ධනය ඔස්සේ ගමන් කර රටේ ජාතික ධනයෙන් කොටසක් නිකරුණේ වියදම් කිරීම පමණයි සිදු වන්නේ.

මගේ ඡන්ද කොට්ඨාශයේ ලැබුණේ රුව නමැති ගම්මානයට අගමැතිතුමා ගියා. එසේ ගිය විට ඒ ගොවීන්ගේ සටන් පායය වුණේ අපට ජලය දෙන්න, අප මේ රට ආහාර අතින් ස්වයම්පෝෂිත කරන්නම්, යන්නයි. එයට අගමැතිතුමාගේ පිළිතුර වුයේ කුමක්ද? තමුන්නාන් සේලා මහන්සි වෙලා මේ රට කෘෂිකර්මය අතින් දියුණු කරන්න, විදේශ විනිමය ඉතිරි කර අප මහවැලිගඟ හරවන්නම්, කියන එකයි. මේකද මහජනයා බලාපොරොත්තු වන පිළිතුර? ඇත්ත වශයෙන් ම මේ විධියට දුක් විද මේ රට ආහාර අතින් ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට පුළුවන් කමක් මේ රටේ ගොවි ජනතාවට තිබෙනවා නම් ඊට පසු මහවැලි ගඟ හරවන්නට මහන්සි ගන්නෙ මොනවටද? ඒ සඳහා වියදම් වන මුදලක් වෙන වැඩකට යොදවන්නට පුළුවන් නේද කියා මා අහන්නට සතුටුයි.

අපේ රටේ ගොවි ජනතාවට රට සංවර්ධනය කරන්නට කවරුවත් පාඩම් උගත් වන්නට උවමනාවක් නැහැ; පාර්ලිමේන්තුවේ පනත් කම්මත කරන්නට වුවමනා නැහැ. ඔවුන්ට වුවමනා පහසුකම් තිබේ නැහැ නම් ගොවීන් ගොවිතැන් කරන්නට

නට ලැස්තියි. ඒ පහසුකම් නොලැබීම නිසා තමයි, මේ රටේ සංවර්ධනය මෙතෙක් ප්‍රමාද වුණේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද අපේ රටේ ගොවි ජනතාව නීති ගරුක ගොවීන්ය. නීති විරෝධීව කටයුතු කරන ගොවීන්ය යනුවෙන් කොටස් දෙකකට බෙදී සිටිනවා. ඒ තත්ත්වය මතු වී තිබෙන්නේ මේ රටේ ඉඩම් ප්‍රශ්නය උඩයි. එදිනෙදා ගොවිතැන් කර ගැනීමට බිම් අහලක් නැති විශාල ගොවි පිරිසක් මේ රටේ සිටිනවා. ඒ සමගම අත මිට මුදල් ටිකක් තිබෙන එක්තරා ගොවි පිරිසක් සිටිනවා. ඔවුන් කෙළේ මොකක්ද? නීතියේ රැහැනට අසු වන්නෙ නැතිව බල හත්කාරකමින් ගොවිතැන් කළා. මේ කාරණය ගැන මා හිතන පිළිවෙළට මේ ගරු සභාවේ දහ පහළොස් වතාවක් මා කැගසා තිබෙනවා. ධෛර්‍යමත් ගොවීන්ට ගොවිතැන් කරන්නට ඉඩම් දෙන්නාය කියා මා කියා තිබෙනවා. අද සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? බලෙන් අල්ලා ගත් ඉඩම් නීත්‍යානුකූලව පවරා දීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මැතක සිට ආරම්භ කර තිබෙනවා. උදාහරණයක් වශයෙන් කියනවා නම් එක ගමක බලෙන් ඉඩම් අල්ලා ගත් ගොවීන් දෙදෙනකු සිටින්නට පුළුවනි. එහෙත් වැඩි ගණනක් සිටින්නේ නීත්‍යානුකූලව කටයුතු කරන, ආණ්ඩුවෙන් නීත්‍යානුකූලව ඉඩම් කැබෙල්ලක් ලැබෙන තුරු බලා සිටින පිරිසයි. ඔවුන් කවදා වත් බලෙන් ඉඩම් අල්ලන්නට ගියේ නැහැ, එය නීති විරෝධී වැඩක් බව ගුණ ගරුක පිරිසක් වශයෙන් දන්න නිසා. අද හමේ ඉඩම් කව්වේරියක් පවත්වා බලෙන් ඉඩම් අල්ලා ගත් අයට පමණක් ඒ ඉඩම් පවරා දෙනවා. අනික් ගුණ ගරුක ගොවීන්ට ඉඩම් නැහැ. ඉඩම් නැති නීති ගරුක ගොවීන්ට ඉඩම් දී ඉඩම් ප්‍රශ්නය විසඳීමට මේ රජය සූදානම් නැහැ. නීති විරෝධී ලෙස ඉඩම් අල්ලා ගත් අයට ඒ ඉඩම් පවරා දෙනවා. එහෙත් නීති විරෝධීකම් කරන්නට නොගිය අසරණ ගොවියන්ට මේ වන තුරු ඉඩම් ලබා ගන්නට පුළුවන් වී නැහැ. ඉඩම් කව්වේරි පවත්වා ඔවුන්ට ඉඩම් දෙන්නේ කවදාදැයි නොදන්නා තත්ත්වයකයි. අද ඔවුන් ජීවත් වන්නේ, එසේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නම් මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන අරමුණ සාර්ථක කර ගන්නේ කුමන අන්දමටදැයි ගැන මුදල් ඇමතිතුමා ඇතුළු අනෙකුත් මැති ඇමතිවරුන් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. බලයෙන් ඉඩම් අල්ලා ගත් උදවියට ඒවා පවරා දීමේදී අක්කරයකට රුපියල් 10 බැගින් දඩ ගසනවා. පසුගිය ආණ්ඩුව පවතිද්දී සාමාන්‍ය ගොවියකුගෙන් ඉඩම් අක්කරයක් සඳහා අය කෙළේ ගන පණ හක් නොවෙයි නම් රුපියලක් පමණ සුළු මුදලකි. එහෙත් අද ඉඩමේ නොදියුණු වටිනාකමින් සියයට 4 ක බද්දක් ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අක්කරයක නොදියුණු වටිනාකම රුපියල් 500 ක් යැයි යම්කිසි විධියකින් ග්‍රාම සේවක නිලධාරියා කිවහොත් අර දුප්පත් ගොවියාට රුපියල් 20 ක් ගෙවන්නට සිදු වෙනවා. ගොවියන්ට මේ අන්දමට හිරිහැර කරමිනුයි, මේ ආණ්ඩුව කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ.

තවත් අසාධාරණයක් තිබෙනවා. ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය අනුව ඉඩම් අක්කරයක් අල්ලා ගත් ගොවියකුට රුපියල් 10 ක දඩයක් ගසනවා. මේ අතර ධනපතියකු අක්කර 150 ක් අල්ලා ගත් විට ඔහුට දඩ ගසන්නේ රුපියල් 1,000 යි. අක්කර 150 ක් අල්ලා ගත් තැනැත්තාට තොග ගණනේ රුපියල් 1,000 ක් දඩ ගසන අතර අක්කරයක් අල්ලා ගත් තැනැත්තාට සිල්ලර වශයෙන් රුපියල් 10 ක දඩයක් ගසනවා. දුප්පත් මිනිහාට ඉඩම් අක්කරයක් වෙනුවෙන් රුපියල් 10 ක දඩයක් ගසනවා නම් ධනවත් මිනිහාට ඉඩම් අක්කර 150 ක් වෙනුවෙන් රුපියල් 1,500 ක් දඩ ගැසිය යුතු නේද? මේ වාගේ අසාධාරණකම් විශාල වශයෙන් තිබෙන නිසා මේ ආණ්ඩුවේ කෘෂිකර්ම සංවර්ධනයට අත දෙන්නට ගොවි ජනතාව ලැස්ති තැනි බව කනගාටුවෙන් වුවත් කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි, 1964 දී තිබුණු ප්‍රතිඵල ඊට පසුව නොලැබී ගියේ.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. நீ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

ගැන නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ වගේ වැදගත් කථා අසන්නට මන්ත්‍රීවරුන් මෙහි සිටිය යුතු නිසා මා “කෝරමය” ගැන මතක් කරන්නට කැමතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

ඒ ගැන මතක් නොකරන්නට දෙපැත්තම එකඟ වී සිටිනවා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. நீ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

“කෝරමය” තැනිව රැස්වීම් පවත්වන්නට කථා වී තිබෙන බව අප දන්නේ නැහැ. මටත් අවුරුදු දහයක දොළහක පළපුරුද්දක් තිබෙනවා. ගණ පූරණය තැනිව රැස්වීම් පවත්වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේක අලුත් නීතියක්ද?

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

දෙපැත්තේම සංවිධායක මහතූන් ඒ ගැන මතක් නොකරන්නට එකඟ වී සිටිනවා.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. நீ. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

එහෙම නම් ඒ අය අපෙන් අවසර ගන්නට ඕනෑ. ගණපූරණයක් තැනි බව මා තමුන්නාන්සේට කියනවා.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලය ගණන්කොට, ගණපූරණයක් නොමැති වූයෙන්, බෙදුම් සිතූ ශබ්ද කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

පසුව ගණපූරණයක් තිබුයෙන්—

சனம் சனக்கூட்டப்பட்டு நிறைவேண் இல்லையென்று கண்டதனால் பிரிவு மணி அடிக்கப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது.

பிறகு, நிறைவேண் இருந்ததனால்—

House counted and a Quorum not being present, the Division Bells were ordered to be rung.

Later, a Quorum being present—

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. எம். கே. தென்னகூன்)

(Mr. P. M. K. Tennekoon)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගොවි යන් ලවා කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයක් ඇති කරවා ගන්නට නම් ඔවුන්ට ජල පහසුකම් සලසා දිය යුතුයි; පහසු ක්‍රම වලට කෘෂිකාර්මික උපකරණ සැපයිය යුතුයි; අනෙකුත් අවශ්‍යතා සපුරාලිය යුතුයි. දැනට කලකට පෙර ඒ ඒ ප්‍රදේශ මුල් කරගෙන ට්‍රැක්ටර් මධ්‍යස්ථාන පටන් ගත්තා. එහෙත් අවාසනාවකට වාගේ මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව මේ ට්‍රැක්ටර් මධ්‍යස්ථානවලින් විශාල වශයෙන් පාඩු විඳින්නට ආණ්ඩුවට සිදු වුණාය කියා ඒවා වසා දැමීම. ඒ හේතුවෙන් අද දුප්පත් ගොවීන්ට කුඹුරු ගොවි තැන් කර ගැනීම සඳහා ට්‍රැක්ටරයක් ලබා ගන්නට පෞද්ගලික ට්‍රැක්ටර් හිමියන් පස්සේ යන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඔය පීඩාවට පත්වූ කෙනෙක් හැටියට මා දන්නවා අද රුපියල් 50 ක් හෝ 60 ක් නොදී තමන්ගේ කුඹුරේ සිසාම සඳහා ට්‍රැක්ටර් එකක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. අද මේ රටේ ට්‍රැක්ටර් ඒකාධිකාරයක් පවතිනවා. අද යම් කෙනෙකුට බලපත්‍රයක් යටතේ ට්‍රැක්ටරයක් මිලදී ගැනීමට නම් ඔහු අක්කර 25 ක හිමිකරුවකු වන්නට ඕනෑ. එහෙත් මේ රටේ ගොවිතැන් කරන බිම් අඟලක්වත් නැතිව සිටින පොල්වතුකාරයින් ඔය සහනය ලබා ගන්නවා. ඒ අය කරන්නේ මේකයි: අපේ ඉඩම් ඇමතිතුමාගේ අලුත් ඉඩම් ප්‍රතිපත්තිය යටතේ රජරට, කුරුණෑගල, වැල්ලවාය වැනි ප්‍රදේශවලින් අක්කර 25 ක් හෝ 50 ක් ලබාගෙන, ඒ උඩ බලපත්‍ර අරගෙන, ලොරි, ට්‍රැක්ටර්, ජීප් ආදිය ලබා ගන්නවා. උතුරු මැද පළාතේ අක්කර 24 ක් තිබෙන යම්කිසි ගොවියකුට අක්කර 25 ක් නැතිකම නිසා ට්‍රැක්ටරයක් ලබා ගැනීමට බලපත්‍රයක් ගන්නට බැරි වී තිබෙනවා. මේ රජය කෘෂිකාර්මික උපකරණ පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳා දී තිබෙන්නේ මේ රටේ ඉඩම් හිමි ධනපති පන්තියට මිස අක්කර හතර පහ තිබෙන සාමාන්‍ය ගොවීන්ට නොවන බව මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ රටේ සිටින අතලොස්සක් පමණ වූ පුළුවන්කාර ධනපතීන්ට ලොරි, ජීප්, ට්‍රැක්ටර් ආදිය

ලබා ගන්නට ඕනෑ වූ විට මහ කැලවෙන් බොරුවට ඉඩම් අරගෙන ඒවා සංවර්ධනය නොකර උපකරණ පමණක් ලබා ගන්නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ශ්‍රවස්තිය ඉදිරිපිට “ක්ලබ්” එකක් තිබෙනවා. හැන්දෑවට එතැනට ඇවිත් බලන්න අඩිගහන්නට එන අයට අයත් 5 ශ්‍රී කාණ්ඩයේ ජීප් රථ කොපමණ සංඛ්‍යාවක් එතැනට එනවාද කියා. මේ රජයේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය කියන්නේ අඩිගැසීම බව මා මතක් කළ යුතුයි. අන්න ඒ විධියටයි මේ රටේ මහජනතාවගේ මුදල් වියදම් කරන්නේ. විදේශ විනිමය ඒ අන්දමට වැය කරන නිසා සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? සාමාන්‍ය මිනිසාට බඩගින්නේ සිටගෙන ඒ ණය ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. පිරි කිරි උක නැතිව බඩගින්නේ සිටගෙන එසේ ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වීමේ වන්දිය ගෙවන්නට දුප්පත් දරුවන්ට සිදු වෙනවා. මේ රටේ ගොවියාට බෙහෙතට කොත්තමල්ලි ටික නැතිව ඒවායේ වන්දි ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ රටේ අහිංසක ජනතාවට ජීවත් වීමට සිදු වී තිබෙන්නේ වන්දි ගෙවන ජාතියක් වශයෙනුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1964 සංවර්ධන ඉලක්කය දෙස බලන්න. ඒ ඉලක්කය වී බ්‍රසල් දස ලක්ෂ පනස් ගණනක් බව මහා බැංකුවෙන් නිකුත් කර ඇති සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පෙනෙනවා. එහෙත් එදා ලොරි, ජීප්, ට්‍රැක්ටර් ආදිය අමුතුවෙන් ගෙන්වන්නේ නැතිවත් අස්වනු ප්‍රමාණය නංවන්නට පුළුවන් වුනා නම් මේ රජය ඒ සියල්ලම සපයලත් අස්වනු ප්‍රමාණය පහළ බැස්සේ කෙසේද කියා මා අහනවා.

රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය දෙස බලන්න. පසුගිය ආණ්ඩුව පැවැති කාලයේදී විශ්ව විද්‍යාලයෙන් පිටවන විටම උපාධිධාරීන්ට ගුරු පත්වීම් ලැබුණා. එහෙත් අද රක්ෂා නැතියවුන් වශයෙන් උපාධිධාරීන් දහස් ගණනකගේ නම් ලියාපදිංචි වී තිබෙනවා. අපේ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා කිව්වේ “අපේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණි හැටියේම පාසැලෙන් පිට වී යන්නේ රක්ෂාවටයි” කියලයි. හොඳයි කලා විෂයයන් කළ නිසා ඔවුන් ඒ පාසල ගෙව්වදෙන්. අද විද්‍යා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

විෂයයන් හදාරා වෛද්‍යවරුන් හැටියට සමත් වූ අයත් රක්ෂා නැති අයගේ ලැයිස්තු වේ සිටිනවා. මේ ආණ්ඩුව රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ ඒ අන්දමටද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. ආරෝග්‍යශාලාවලට දෙස් තරවරුන් නැහැ. එහෙත් වෛද්‍ය විභාගය සමත් වූ අය රක්ෂාව නැතිව සිටිනවා. බඳවා ගන්නට මුදල් නැතිලු. මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව සුඛිත මුදිත කරන්නට මුදල් නැති තමුන්නාන්සේලා, තමුන්නාන්සේලාට මැතිවරණ කටයුතුවලදී සහ සහය දෙන ධනපති ව්‍යාපාරිකයින්ට “බෙන්ස්” “ඉෂ්ප්‍ර” ආදී ලොරිත්, “විලිස්” ජීප් රථන් ගෙන්වා දෙන්නට මුදල් ලබාගන්නේ කොයි ආකාරයෙන්ද කියා මා අහනවා. තමුන්නාන්සේලා ඔවුන්ට වන්දි ගෙවන්නට ඕනෑ නම් පෞද්ගලික ධනයෙන් එය කරන්න. මේ රටේ තිබෙන ධනය ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ විරුද්ධ පක්ෂයේ හෝ සිටින අයගේ පමණක් නොවෙයි. මේ රටේ තිබෙන වස්තුව මුළු ජාතියටම අයිති වස්තුවයි. එසේ නම් ඒ ජාතික වස්තුව මේ අන්දමට විනාශ කරන අවස්ථාවේදී ඒ ගැන කථා කිරීමට අයිතියක් මේ රටේ සිටින සැම පුරවැසියකුටම තිබෙනවා. ජාතික සම්භවය, ජාතික සංවර්ධනය කියන ලේබල් දෙක එල්ලාගෙන මේ රටේ ජනතාව රට වන්න ඉඩ ලැබෙන්නේ නැති බව ප්‍රකාශ කරන්නට සිදුවී තිබෙනවා. උතුරුමැද වැනි පළාත්වල ගොවීන් කෘෂිකර්ම සංවර්ධන කටයුතුවලට නිතරම සූදානම්ව සිටිනවා. නමුත් ඒ සඳහා ඔවුන්ට නොයෙකුත් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. ඒවා පිරිමසා ලත්තට වුවමනා කරනවා. එම ගොවීන් ජීවත් වන්නේ බොහෝ දුක් විඳගෙන බව පෙනෙනවා. මා මූලින් කීවාක් මෙන් ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා ඔවුන්ට ඉඩම් අවශ්‍ය වෙනවා. ඒවාගේම වතුර අවශ්‍ය වෙනවා. කෘෂිකර්ම කටයුතු සඳහා එවැනි පහසුකම් නිසිසේ සලසා දුන්නොත් ඔවුන්ගෙන් නිසි ප්‍රයෝජන ලබා ගන්නට පුළුවනි.

කෙටියෙන් කියනවා නම් මෙතුවක් ඔවුන් ගොවිතැන් කටයුතුවලට උපයෝගී කර ගන්නා ලද මි හරකා පවා අද විනාශ වෙගෙනයි යන්නේ. හොරෙන් හරක් පැට වීම හේතුකොටගෙන එය සිදු වෙනවා. ඒ හේතුවෙන් අද දවසේ වූක්ටර් යන්ත්‍ර

උපයෝගී කොටගෙන තමතමන්ගේ ගොවිතැන් කටයුතු කරන්නට ඔවුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. අද රජයෙන් ණය මුදලක් ලබා ගන්නා ගොවියාට වූක්ටර් හිමියන් පසු පස්සේ ගොස් වූක්ටර් යන්ත්‍ර ලබාගන්නට සිදු වීමේ හේතුවෙන් ඔහු බලවත් කනස්සල්ලට පත් වී සිටිනවා. විශාල ප්‍රමාදදියට එම නිසා මුහුණ පාන්නට සිදු වන බව පෙනෙනවා. මේ පිළිබඳව විශේෂයෙන් කල්පනා කරන මෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. වත්තිය ප්‍රදේශයෙන් පැමිණ සිටින මත්ත්‍රිවරයකු හැටියට එතුමාටත් ගොවිදුක හොඳට තේරෙනවා ඇති. එම නිසයි, මේ පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන හැටියට මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ. වූක්ටර් මධ්‍යස්ථානවලින් පාඩු සිදු වුණය කියා ඒවා වසා දැමීම කළ යුතු නැහැ. පාඩු සිදු වන ක්‍රම අත්හැර දමා ලාබ ලැබෙන ක්‍රම අනුගමනය කරන්නට ඕනෑ. ගොවි ජනතාවට සහනයක් සැලසෙන පරිද්දෙන් ක්‍රියා කරනවා වෙනුවට තමුන්නාන්සේලා කරගෙන යන මෙම වැඩ කටයුතු නිසා කෘෂිකර්ම සංවර්ධනයෙහිලා මේ රටේ ගොවි ජනතාවගෙන් නියම සහයෝගයක් ලබා ගන්නට හැකි වන්නේ නැහැ.

අපි ගොවි ණය පිළිබඳව විකක් කල්පනා කර බලමු. මිනිසේ ගරු මත්ත්‍රිතුමා සමුපකාර සමිතිවලට ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කලින් ණය දුන්නේ සියයට දෙකේ පොළියකට බව ප්‍රකාශ කළා. සමුපකාර සමිතිවලට සියයට දෙකේ පොළියකට ණය දුන්නාම ඒ සමුපකාර සමිතිවලටත් සියයට හතරක ලාබයක් තියාගෙන සියයට හයක පොළියකට ඒ ණය ගොවීන්ට දෙනු ලැබුවා. අද මහ ජන බැංකුව මගින් සියයට නවයක පොළියක් අය කරනවා. සමුපකාර සමිතිය සියයට තුනක පොළියක් ඒකට එකතු කරනවා. එහෙයින් සියයට දොළහක පොළියක් සාමාන්‍ය ගොවීන්ගෙන් අය වෙනවා. සැම දෙයකදීම සාමාන්‍ය මිනිසා මත බදු බර පටවමින් රට සංවර්ධනය කරන්නට පුළුවන්ද? යහපත් අත්දමින් තමුන්නාන්සේලාගේ ධෛර්‍ය දීම කෙරෙනවා නම් මේ රටේ ගොවිතැන නගා ලත්තට පුළුවනි. ගොවි ජනතාවට අවශ්‍ය පහසුකම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අයවැය විවාදයේදී කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (රණතුංග මයා.) එතුමාගේ කථාව කවියෙන්ම කළ බවත් තමුන් නාත්සේ දන්නවා. මගේත් යුතුකමක් තිබෙනව, මගේ ප්‍රදේශයේ ජනතාව වෙනුවෙන් මේ රටේ සිංහල කවීන් වෙනුවෙන් මගේ

යුතුකම ඉෂ්ට කරන්න. එහෙත් කවිය කවි යක් හැටියට මේ ගරු සභාව තුළ කියන්න අපට තමුන් නාත්සේගේ අවසරය නැහැ. එහෙත් ඒවා කවි වශයෙන් හැන්සාඩ් වාර්තාවේ පළ කිරීම සඳහා මා මගේ කවි කථාව දැන් කරන්ට බලාපොරොත්තු වෙනව.

ගරු මන්ත්‍රීතුමා මැති සබයෙ
අය-වැය හුවා දක්වනු පිණිස
පුද්ගල සිහල කවියෙහි මෙවර
දඹ රන් වේද ඔපදුමු නමුදු

කොත්මලේ
ඇත්තලේ
තැත්තලේ
පිත්තලේ

සිංහල දැනුම ඇති පද ගැලපුමද
මැතිදුනි කොත්මලේ මන්ත්‍රී පදවි
ධනපති කඳවුරේ පසුවන නොසිතූ
කෙනෙකුට කවි වරම නම් ලැබ ගැනුම

හුරු
දුරු
විරු
බොරු

කොතෙකුත් රජය තුළ පැවසූ හොඳම
වරදක් කිසි කලෙක පවසා පුරුදු
පෙන්වි පුවත් පත් අය-වැය පලුදු
මේ ගැන රටේ සමහර අය පුදුම

ගති
නැති
ඇති
වෙති

හැම තැනෙකදීම ධනපතිනය සහය
රැකගත් පුවත් පත් හරි මාවතෙහි
තිබුනා අය-වැයට මේ වර පහර
එහෙයින් හත් හවුල් රජයේ ගමන

වෙමින්
යමින්
දෙමින්
හෙමින්

අය-වැය ලේඛනය ඇස් බැන්දුම
දුටු විට තමා හිත හොඳටම කණ
කුරහන් කරල් මෙන් නියඟයකට
අපගේ බාල පරපුර දැන් ඇට

වාටු
ගාටු
පිටු
කෝටු

දිනකට දෙවේලක් අල හෝ බතල
කිසියම් කටුක අහරක් කුස තුළට
අසරණ දිලින්ද දරු දුක ඇහැට
සතියේ හාල් සේරුව දරුවනට

වැනි
ගැනි
පෙනි
දුනි

හැමදමත් පාන් කා හැකිවෙද
දින දෙක තුනක් ලැබුනෙම නැහැ බත
යාදිනි හඬ මුසුව සිය අත දරු
සමහර මවුපියන් බත් වේලක්

ඉන්ට
කන්ට
වන්ට
දෙන්ට

දුකසේ සොයා ගත් විහිදන කිරණ
කණකර ගලවමින් එය උගසකට
අහරක් කුසට දී නලවන අඬන
ඇත මවුපියන් අද සෙනසුරු අපල

පබා
තබා
බබා
ලබා

කපමින් හාල් සේරුව මේ රජය
අපරාධයකි සිහිවන විට කදුළු
සංවර්ධනය කවද ද කොතැනක ද
කටුගෙයි තැබිය යුතු රට කන අයගෙ

කළේ
හැලේ
කළේ
මොළේ

බදුගත් කුරුදු වතු පෙදෙසේ සඳලු
සංවර්ධනයටයි කියමින් ඉහල
ගෙන්වූ පීප් ලොරි ට්‍රැක්ටර් වෙළඳ
බිස්නස් කරති එය ජාතික විපතෙ

තල
පෙල
පොල
මුල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[පී. එම්. කේ. තෙන්නකෝන් මයා.]

ධනපතියනට දුන් වුක්ටර් වලට	ලොරි
සඳහා විදේස් විනිමය යා හැකිය	ඇරි
ලෙඩුනට බෙහෙත් සහ අන දරුවනට	කිරි
ගෙන්වා දෙන්න මේ රජයට මොකද	බැරි
බසිතැයි විදේස් විනිමය නව ඔසු	ආදි
වැඩිපුර නොගෙන්වා රජයට හිත	වාදි
ධනපති උදවියට බලතල පව	රාදි
ගෙන යන හැටි රජය හත් හවුලක	ඇදි
අපගේ මුදල් ඇමතිගෙ සටහනෙහි	ඇති
හැම බඩුවක්ම පිඩිනයට ඇවැසි	වෙති
එය දැන දැනත් මුළු බදුබර රටට	දෙති
පුද්ගල ඇමතියෙක් විමය මොළය	නැති
සියයට දහය දක්වා ආනයන	වුන
බඩු බලපත්වලට වැඩි වූ කරුණ	ගැන
මේ ටික කියන්නෙමි රට ගැන හැඳින	දැන
ඒවා බඩුය මුළු රටටම අවැසි	වන
තේ පොල් රබර්වල අපනයනය	පාන
බැස ඇති උන කටුව ලෙස කලකදි	සිත
අපගේ අනගි තේ රට රටවල	ඇත
සුදු මිනිසුනගෙ සිතල වනයන	බෙන
එදවස උසස් ලෙස තේ කුඩු වෙළ	දාම
අපගේ වෙළඳ පොල පුරවරයෙහි	රෝම
අද ඇත වසා ද ඉවසන්න ද	කෝම
ජාතික ධනය එය විය හැකි පිරි	හිම
රට නංවනු පිණිස පසුගිය රජය	විසින්
ඇරඹි උසස් කම්හල් වැඩ කරන	රිසින්
කැළණිය පළාතට හෝ ඔරුවලට	ගොසින්
නැරඹිය හැකිය තුටු කළලැලි පිරෙන	ඇසින්
අනුනට මඩ ගැසුනු ගෙන දෙන හිත	රිදුම
සුළුකරුණකට මුත් ලොකු කොම්සම්	හැදුම
රැකියා හිතවතුන් ලංකර ගෙන	බෙදුම
මේ හත් හවුල කළ වැදගත් වැඩ	පුදුම
අසරණ දිළිඳු කම්කරුවා කුස	ගින්තේ
තේ එක බිබි සිගරට්ටුවෙ දුම	බොන්නේ
එය සතයකින් වැඩි කොට මැනිවර	යන්නේ
නැව්කට්ටුවට පමණකි සහනය	දුන්නේ
සුරාකෑම මෙතුවක් එළ එක	මුතුව
දෙස් හෝ විදේස් මහ ධනපතියන්	සතුව
පවතින මහා දන කඳ දක බිය	යුතුව
ඔවුනට ගැති ගතිය පා අය වැය	ගෙතුව
රජයට කියන්නෙමි මෙය ඒ දෙසුම	ඇසි
ධනපතියෙකුට රිදවා නැති කිසිම	කිසි
පොදු ජන වේදනා දින දින අරටු	බසි
අය වැය පුහු වෙඩිල්ලකි මැති සබයෙ	ගැසි
රුපියල් දහයෙ විස්සේ රජයෙහි	සේවේ
යෙදෙනා අයට පමණකි පඩි වැඩි	වුවේ
නැග එන හඬ ද අසරණ ගොවි ජන	තාවේ
නො බැලූ අයවැයකි හත් හවුලෙන්	ආවේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විමලසේන මය.]

to formulate the basis for the development of this country it was of paramount importance to stop the drain of the national resources of this country into foreign countries.

As much as Rs. 1,000 million has been drained, and is being drained, annually in foreign exchange for our food, clothing and other necessary items. It was felt strongly that at least a portion of that money should be saved in this country if we were seriously to embark on a scheme of national regeneration. With that end in view, the National Government set apart a sum of nearly Rs. 600 million for the purpose of import substitution in 1966, principally for food production, because for food alone we are, and we were, spending very nearly Rs. 800 million. If this goes on there is no hope for this country, or, for a matter of that, for any country placed in similar circumstances.

As I said, this vast sum of money was set apart for food production. By and large, even that objective has been achieved. I am not going to dwell in detail on the measures taken and the results achieved, because they have been repeated *ad nauseam* in this House. Hon. Members from both sides have referred to them. Briefly, I might say that if one goes to Mahiyangana, or to Ruhuna in the south, or to the Anuradhapura area, or even to Kurunegala and places like that, one sees smiling paddy fields, assuming the U.N.P. colour more and more. The fields are green, greener than ever before, as a result of the application of fertilizer in increased quantities, the application of weedicide, and the use of modern methods of cultivation. I do not say that everything is rosy. No. I do not say that we have not blundered in this process. Neither do I say that we have achieved our goal. No. But a purposeful and determined effort is being made and the results have been most encouraging. Never before in the history of this land has such an effort been made to make this country self-sufficient. It is the first time that a determined effort has been made, and

the results, I say, have been most encouraging. There is a resurgence of interest in the village, among the rural folk, practically everywhere.

Although one might make an attempt to decry the progress made and the yields achieved, it is significant to note that the yield per acre increased to 40 bushels last year. I dare say, yields in certain areas may have declined due to floods, drought and so on, but by and large we have every reason to be satisfied with the progress made, so much so that when this country had to face a food crisis towards the end of 1966, we were able to do so with courage and confidence. There was not a man who was left to die of hunger. Deprivation there may have been; the ration may have been halved; even so we have been able to steer clear of the crisis without any difficulty. That is chiefly as a result of the efforts of the National Government not only in the field of food production but also in other fields. The necessary agricultural implements had been denied for a number of years, and in the year 1964-65 only a meagre sum of Rs. 600,000 had been set apart for agricultural implements like tractors and other implements.

The hon. Member for Mihintale (Mr. P. M. K. Tennekoon) was be-moaning the fact that the agricultural implements like tractors which have been bought are being misused. I might say that here and there it may well be so because everything is not perfect. There may be instances where there has been a certain amount of misuse of these articles, jeeps and so on being utilized for purposes other than agriculture, but I wish to say here and now that this Government will take the necessary steps to prevent misuse and to see that these vehicles are taken away from people who misuse them and given to others who will make use of them for the purpose of national development. That this Government will not hesitate to

This Government spent a very large sum of money for the purchase of fertilizer, agricultural implements and for other purposes of national regeneration like the production of textiles and so on. That was the Budget of 1966.

I say once again that the objectives that the National Government had in framing the Budget of 1966 have been achieved to a very large extent. My evidence would be the reports of the various international organizations which have carefully examined the economy of this country. The economy has become more viable and more dynamic. It has been dragged out of stagnation. A greater measure of confidence has been created for investment. Industries have been revitalized. All that has been done.

We come to the Budget of 1967 which is a sequence of the Budget of 1966. In this Budget too you will see very marked features which were seen in the previous Budget. But we have been able to take this country further along the road to progress. I must state that as much as Rs. 800 million has been set apart for national development this year. That is a very colossal sum of money compared to the national income of Ceylon. Never before 1967 has such a large sum of money been set apart for national development. Despite tremendous difficulties and adverse circumstances, which are beyond the control of the Government, the Hon. Minister of Finance has, once again, been very courageous, bold and realistic in providing this large sum of money for national development as well as for producing as much food as possible.

That is the principal theme in this Budget. I am not being optimistic when I say that within the next few years this Government will make this country self-sufficient in food because of the realistic efforts that are being made. We shall be in a position to save a very large portion of the Rs. 1,000 million that is being spent

today, that is being drained today—the life-blood of this nation—to buy the commodities that are of vital need for the people of this country. For the last 400 years this country has been dependent on foreign sources for its food and clothing. Ever since the advent of the foreign invader right up to now the position has been the same. But I say with confidence and with pride that whatever difficulties we may encounter and whatever faults we may make as we go on, within the next few years, during the lifetime of the present Government, we will produce all the food we need in this country. That achievement will be the biggest achievement of this country in 400 years. I say with pride that, barring the gaining of independence, this achievement will bring the greatest credit to the National Government.

These measures adopted by the National Government have given an honoured place to the rural folk, to the peasant cultivator. Money had hitherto been circulating in urban areas. Now the peasant cultivator gets more money into his hands. I want to place before this House the other side of the picture. Now for his breadfruit and for his yams the peasant gets more money. The hon. Member for Nikaweratiya (Mr. M. Tennakoon) bemoaned last evening that the price of rice had gone up to Re. 1.15 per measure. I should be quite happy if the price is Re. 1.15, although it is not so. I should be happy because that money goes to the peasant cultivator. Now his lot is gradually being improved. Money that had hitherto been handled by the urban resident is now gradually going to the rural areas. The peasant cultivator is being given his due place in the economic life of this country. That is due to the efforts of the National Government. That is the goal of the National Government. The National Government does not want the peasant to rush to the towns. We want to give equal opportunities for a better way of life to the rural dweller,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විමලසේන මයා.]

and that is being achieved by the policies of the National Government.

While the National Government is engaged in the implementation of this plan, trying to achieve self-sufficiency and improve the lot of the peasant cultivator, it has not forgotten the public sector. Certain categories of government servants have been suffering for a number of years, not only during the last two years of this Government but even earlier, due to the rising cost of living and the rising cost of essential commodities, for which this Government is not to be blamed. This is a condition prevalent all over the world. It is, none the less, to the credit of this Government that it has been able to peg down prices and maintain them at a certain level, when prices have risen in certain parts of Asia like India, Thailand, Burma, Malaysia, Pakistan and so on. If you examine the position dispassionately you will see that in all these countries prices have risen, and one might say that the price level in Ceylon is the lowest in this region.

Even so, we admit that certain categories, not only public servants but others, suffer from the general rise in the prices of essential commodities. In order to alleviate their sufferings the National Government has taken certain positive steps: to those earning less than Rs. 100 we have been able to give an interim allowance of Rs. 20 and to those earning up to Rs. 300 and over Rs. 100, an interim allowance of Rs. 10; and also to certain pensioners we have been able to give some relief. The total commitment is in the region of Rs. 60 million. This is not a small sum. When you consider the national income of this country Rs. 60 million is not a small sum. Most of the government servants appreciate it. A very large number of government servants appreciate it and are thankful for what the National Government has done despite all the difficulties.

I am sorry that yet a certain section is attempting to belittle the service that has been rendered, especially certain politically-controlled trade unions, which cry for more, not because they want more but to embarrass the Government. They have certain motives. We regret that unco-operative attitude. I say that we can share more if we produce more and we have to produce more before we attempt to share more. This must be borne in mind by all whether they be government servants or others, but due to political motives some of the trade unions are clamouring for more in an attempt to embarrass the Government. I must say, however, that the Government will not be embarrassed.

I am a firm believer in the trade union movement of this country. I have a passionate desire to see a very strong trade union movement because a trade union movement is an asset to a country, is very beneficial from the point of view of the employee and the country. But irresponsibility is quite another matter, and we appeal to the trade union movement in this country to be a little more responsible and not to resort to strikes for the most trivial reasons.

The position in other countries is rather revealing. In Japan, Germany, America and England the position is different, vastly so. In the socialist countries, of course, there are no strikes, but in the countries that I mentioned the position is vastly different from what it is here.

I have had occasion to study the trade union movement in West Germany. Even upon a superficial study I found that for a membership of nearly 7 million in the trade union movement in West Germany, which ranks as one of the foremost countries in the world in the matter of development, the number of man-hours lost in the last ten years is a little over 25,000. In Ceylon, for a membership of a little less than a million, the number of man-hours lost through strikes during the five

years, from 1961 to 1965, is 1,816,507. It is a colossal figure and ranks, I think, the first in the world.

What I say is this. The trade union movement in this country must act with responsibility and realistically. It should be patriotic. In this connexion I must also say that I am happy to observe a certain gradual change in the attitude of the movement, a gradual change for the better. There appears to be now a certain awareness of the responsibility that is cast upon the trade union movement. Misuse of the powers of the trade unions in this country would spell disaster for the whole trade union movement as much as the misuse of democracy would spell disaster for democracy.

However, I must also say that it has been felt in certain trade union circles that if demands are not made of the government every year the interests of the members of the trade unions cannot be kept up. Again, the position is different in other countries. In other countries the trade unions engage in other activities in the interests of their members, like co-operative housing schemes and excursions to health resorts. Some of them even have their own savings movements and their own banks.

We appeal to the trade union movement in this country to help the National Government, to help the country to achieve self-sufficiency, and to help in improving the economy as quickly as possible, by a reorientation of their thinking. We have no time to lose. Every minute is precious. Every one of us must unite and see that this country is pulled out of the mess that it has got into gradually during the last ten years or so.

As I said before, the National Government has been able to maintain its services in the face of tremendous difficulties and odds. Due to the decline in the prices of tea and rubber—there was a near collapse of the tea market some time

ago—there has been a shortfall of nearly Rs. 300 million in revenue up to now. Rs. 300 million is not a small sum; it is a colossal sum. The impact of this shortfall would have been disastrous to our economy but for the judicious planning and care exercised by the National Government in managing the affairs of this country. The National Government has been able to maintain the economy at this level without allowing it to collapse.

Sir, we have not made this country feel the dire consequences of the fall in prices. The producer has been helped with subsidy schemes. The Government has been able to absorb the loss in revenue as well as to absorb the shock without passing it on to the producer. The Government has done its best to relieve the sufferings of the producer.

It is a very sad state of affairs, I must say. Developing countries the world over, and particularly in this region, are suffering this sort of reverse pretty often. During the last few years it has been a very frequent occurrence. I will not say it is entirely due to the working of the principle of supply and demand, because the price paid for tea by the consumer, whether it be in England, Australia, or any other country, has not become any the less; he has to pay the same price or perhaps more. But, ironically enough, the producer is getting less and less year by year.

Who makes the money? We need not go very far to get the answer. It is not a case of over-production in the world because every pound of tea produced in Ceylon or in India has a ready market. It is more a manipulation of prices than over-production or a matter of supply and demand, or a normal fluctuation of prices in the world market. This situation has to be faced by all the developing countries which are similarly placed.

Some of us feel that the solution might lie elsewhere. If the two principal producer countries, India and Ceylon, can get together—the two of them produce more than 80 per cent

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විමලසේන මය.]

of the world's tea—it is not difficult to find a solution to this problem. India too produces comparable grades of tea, from the high quality Assam and Darjeeling teas to low grown varieties.

I do not like to use the term 'dictate to the consumer', but it might be possible for us to get a fair price for our tea if India and Ceylon get together. You will see that the pattern is different in regard to the articles that we have to import—things like machinery, textiles, household goods, and so on. There the pattern is different. There it is the producer who is calling the tune. The consumer has to take it or leave it at their price. Every year those prices are going up while the prices of things that we produce, like tea, are going down. Therefore, some positive steps will have to be taken, and that very soon.

It is gratifying to note that this problem is receiving the attention of the governments in the region. They are now thinking of some type of common market. Malaysia, Singapore, Burma, Thailand—it is a very good thing, indeed, for all these underdeveloped countries to get together to see that they secure justice in these matters.

This question of disparity in the prices was brought up in the U. N. O., not recently but many years ago, but it is very sad to reflect that nothing tangible has happened so far. They had a subsidiary organization meeting very frequently in Geneva—I refer to the GATT—and they have deliberated for years and years. But what is the result of years of deliberation? Recently, a couple of months ago, they were able to produce something, and that something is going to benefit the developed countries, the manufacturing countries, to remove their tariff barriers, to adjust their tariff barriers, and give relief to those countries which do not require help or relief. Our case has gone by default. So, it is a sad commentary, I might say, because it is creating an

explosive situation all over this region. There is dissatisfaction and disillusion because foreign aid alone cannot hope to develop these countries: the effect of foreign aid is offset by declining prices—one is absorbed by the other. Therefore, foreign aid alone is not enough. We must get fairer prices for the things that we produce. I am very happy to note that the Prime Minister is now engaged in taking some positive steps to bring about some type of understanding between India and Ceylon in regard to this question. I hope his efforts will bear fruit.

At a time like this when the annual Budget is being discussed it is customary to say something about one's own constituency. Now that my hon. Friend the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government is also here I am encouraged to do so, particularly in regard to one or two matters.

My constituency, Senkadagala, as other constituencies, requires a lot of things for development. I am thankful to the Minister of Education for consenting to start a senior technical college in my constituency. There is an area of 14 acres of beautiful land, flat land, commanding a magnificent scenic view, overlooking the river Mahaweli, centrally situated, and ideally suitable for this institution. The problem of unemployment is most acute in the Kandyan provinces now. There are thousands of young men and women who are living in frustration for lack of employment. The National Government cannot be blamed for it. Even so, it is a fact that it is easier to secure employment along the coastal belt than in the Kandyan provinces. Education has produced a large number of educated unemployed, and it is of paramount importance that there should be facilities for technical education, and those facilities must be provided very soon. Therefore, I say, the Minister of Education must very soon help us by starting this institution, so that it will be an accomplished fact before the end of next year. I appeal to him once again to help us by starting this institution at once.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

I have been agitating for a water supply scheme for Ampitiya and Tennekumbura ever since I became a Member of this House. For thirty long years the people in this area have suffered. The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government knows it and he appreciates it. A scheme costing one and a half million rupees was formulated, but when we were on the verge of starting work on it a commission was appointed to extend the limits of the Kandy Municipal Council and to report whether these two areas should be brought within the limits of the Kandy Municipality. Thereby the issue became clouded. All the witnesses that went before this commission stated emphatically that, whatever be the recommendation of the commission, these two areas should—

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

I have no objection to your stating all this, but they are matters that should be taken up during the Committee stage. We are dealing with policy matters in the Second Reading Debate, and matters pertaining to constituencies should be taken up at the Committee stage.

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

Since I have started—

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

You can carry on.

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

All the witnesses who appeared before the commission with one voice stated that, whatever be the recommendations of the commission, this

scheme should be implemented by the Central Government. I am happy to say that the Hon. Minister of Local Government and his Parliamentary Secretary, my Colleague, who is present here now, have been very helpful to us in the matter. They are willing to start the scheme at once as a Central Government project. I appeal to them to start this scheme at once because even the commissioners stated emphatically that it should be a Central Government project as the Kandy Municipal Council cannot embark on it at least for another ten years in view of its extremely parlous financial position. Therefore, I appeal to the Hon. Minister of Local Government once again to start this scheme without any delay.

Another project is one which Members of Parliament from the Kandyan areas have been clamouring for, and that is the establishment of an industrial estate at Pallekelle. I find that the Government has mentioned two other schemes to be started at Galle and Jaffna within the next few years. I should like to urge that Kandy should be given priority in this matter because there is not a single industry in the Kandyan areas. In Jaffna you have the cement and chemical industries, and in Galle you have the plywood and cement industries; but in the Kandyan areas there is nothing. We are not against the starting of industrial estates in Galle and Jaffna. What we say is that such a project in Kandy must receive priority because there are, as I said before, thousands of young men and women living in frustration for want of jobs. Four thousand acres of Pallekelle Estate have been acquired, and I appeal to the Government to start work on this scheme immediately.

Since you have stated that I should not go into details with regard to these matters, and that they should be taken up at the Committee stage, I shall refrain from doing so.

[විලසේන මය.]

Before I conclude I should like to mention that a fair amount of work has been done under the Kandyan Peasantry Commission in the Kandyan areas, in areas that had been neglected for years and years. The Kandyan Peasantry Commission, which had been made to sleep for the last ten years, has been awakened once again by this Government. A large amount of money has been set apart. Although more money is needed, a considerable amount of money has been set apart for the work of the Kandyan Peasantry Commission and, utilizing this money amounting to Rs. 60 lakhs, a very great amount of work has been done. Most inaccessible places, places which had not seen motorable roads for centuries, are gradually getting accessible. Progress is very slow but none the less work is being done.

I appeal to hon. Members of this House and to the Government to help the Kandyan Peasantry Commission with as much funds as possible because these areas which have been neglected for centuries need to be developed more than other areas in Ceylon. Without proper roads nothing can be done. Food production or anything else cannot be done without proper roads and therefore it is necessary that every encouragement should be given in this sphere of activity.

I say that this Budget is a most realistic and well thought out Budget with a continuing policy of progressive development, unlike the budgets of previous Finance Ministers who had formulated one proposal one year and something else the next year following an entirely new policy with sadistic abandon and disrupting the financial structure that is brought into being with one budget. People had been living in fear and uncertainty. It is not so now. This is a Budget with the entire vista of the lifetime of this Government in view. You can see what is likely to happen from 1965 right up to 1970. The entire vista is before you. The Budget has been

framed accordingly with a well planned structure for the regeneration of this country and I say, lastly, that it is a realistic and a powerful instrument for the salvation of this country.

අ. හා. 2.55

රත්නසිරි වික්‍රමනායක මය. (හොරණ)

(තිල. රත්නසිරි වික්‍රමනායක—
බොහොමය)

(Mr. Ratnasiri Wickramanayaka—
Horana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද මේ අයවැය ලේඛනය මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡා වන හතර වන දිනයයි. මේ ගැන කල්පනා කරන අපට සමහර විට හිතෙනවා, මේ අයවැය ලේඛනය මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් 157 දෙනාට විතරක් සීමා වී තිබෙන දෙයක් හැටියට. මේ සභාවෙන් පිටත ඉන්නා සාමාන්‍ය ජනතාව මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් කිසිම සාකච්ඡාවක් කරන්නේත් නැහැ, කෙරීලත් නැහැ. අපට එසේ සිතෙන්නට හේතුව එයයි. මේ අයවැය ලේඛනයෙන්, පිටස්තර සාමාන්‍ය ජනතාව පිළිදෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මෙය මේ ගරු සභාවට විතරක් සීමා වී තිබෙන අයවැය ලේඛනයක් ලෙස අපට සලකන්නට පුළුවනි.

සමාජ සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අද උදේ ඉතා වැදගත් කථාවක් කළා. එතුමාගේ කථාව දේශපාලන ස්වරූපයෙන් ඇත් වූ, රටේ අනාගතය නැත්නම් අභිවෘද්ධිය සලකාගෙන, ඒ පදනම මත පිහිටා කළ එකක් බව මා කියන්නට කැමතියි. 1947 සිට අද වන තුරුත් මේ රටේ පවතින යටත් විජිතවාදී ආර්ථික ක්‍රමය—තේ, රබර් හා පොල් පිටරට යවා ලැබෙන මුදලින් මේ රටට අවශ්‍ය ආහාර ගෙන්වීමේ ක්‍රමය—වෙනස් කළ යුතු බව එතුමා කීවා. ඒ සමඟම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා සංවර්ධන සැලැස්මක් ගැනත් කථා කළා. එසේම එතුමා රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් සම්බන්ධ වත් කථා කළා.

සංවර්ධන සැලැස්මක් ගැන කථා කරනවා නම් අපට කියන්නට තිබෙන්නේ මෙන්න මේ දේයි: ඕනෑම රටක සංවර්ධන සැලැස්මක් ඇති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කරනවා නම්, ඒ සංවර්ධන සැලැස්ම ඇති කිරීමට පෙර එය ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කරන සාමාන්‍ය ජනතාවත් සමග සාකච්ඡා කළ යුතුයි. ඉන්දියාවේ වැඩ කෙරෙන්නේ ඒ ආකාරයටයි. සමාජ සේවා ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා කීවා වගේ, සංවර්ධන සැලැස්ම සකස් කිරීම “ප්ලානින් සෙක්‍රටේරියට්” එකට පමණක් සීමා කිරීම වැරදියි. ගම් නියමිතවල නිබේන නොයෙකුත් ආයතන, ප්‍රඵල් සංවිධාන සමග සාකච්ඡා කර, ඒවායින් ලබා ගන්නා අදහස් උදහස් උඩයි, “ප්ලානින් සෙක්‍රටේරියට්” එක සංවර්ධන සැලැස්ම සකස් කළ යුත්තේ. එසේම පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමා කීවා, ගාමනී කොරයා මහතා වැනි සිය දෙනෙක් හිටියත්, රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ මේ ආකාරයටම ගෙන ගියොත් අප බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරා යාමට තරමක් අපහසු වෙනවාය කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපත් එතුමාගේ ඒ ප්‍රකාශය සමග එකඟ වෙනවා.

සංවර්ධන සැලැස්මක් හරියාකාරව ක්‍රියාත්මක කිරීමට නම් අප විශේෂයෙන් සලකා බලන්නට ඕනෑ, එය ක්‍රියාත්මක කරන පුද්ගලයන්ගේ සහයෝගය ලබා ගන්නේ කොහොමද කියා. අද නිබේන පාලන යන්ත්‍රය කෙරේ සාමාන්‍ය ජනතාව ගෙන් විශාල කොටසක් කලකිරී සිටිනවා. එවැනි වාතාවරණයක් යටතේ, අප බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරා සංවර්ධන සැලැස්මක් ගෙන යාමට අපට ශක්තියක් තිබේදැයි අප කලාපනා කර බලන්නට ඕනෑ. එතුමා කීවා, පාලන යන්ත්‍රය අද කොතෙක් දුරට දුර්වල වී තිබෙනවාද කිය තොත් දෙපාර්තමේන්තුවකට යවන ලියුමකට උත්තර පවා ලබා ගැනීමට අපහසුය කියා. පාලන යන්ත්‍රය අද ඒ තරමටම දුර්වල වී තිබෙනවා. අහිංසක සාමාන්‍ය ගම් බද මිනිසුන්ට දෙපාර්තමේන්තුවලින් තමන්ගේ වැඩ හරියාකාරව කර ගන්නට බැරි වී තිබෙන නිසා; ඒ අයට ලැබිය යුතු නිසි සැලකිල්ල, සහයෝගය දෙපාර්තමේන්තුවල නිලධාරීන්ගෙන් නොලැබෙන නිසා, එම ආයතනවලට ගොස් ඒ ඒ වැඩවලට ඇඟිලි ගසන්නට පවා අද මන්ත්‍රීවරුන්ට සිදු වී තිබෙනවා. එයින් පෙනෙනවා, අද

පරිපාලන යන්ත්‍රය කොයි තරම් දුරට දුර්වල වී තිබෙනවාද කියා. පාලන යන්ත්‍රය කොයිතරම් දුර්වල තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වී තිබෙනවාද යන බව අපට මෙයින් පෙනෙනවා. ගරු උප ඇමතිතුමා එතුමාගේ ඒ ප්‍රකාශය දේශපාලන පක්ෂ හේදයකින් තොරව කළ බව මා විශ්වාස කරනවා. ඇතැම් අවස්ථාවලදී ඒ විධියේ තත්ත්වයන්ට මුහුණ පාන්නට මටත් සිදු වී තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවලට පමණක් නොව සමහර අවස්ථාවලදී අමාත්‍යාංශවලට යවන ලියුම්වලට පවා පිළිතුරු ලබා ගන්නට අපට බැරි වී තිබෙනවා.

රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් අද මේ රජය විසින් ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ ගැන සමාජ සේවා කටයුතු පිළිබඳ ගරු උප ඇමතිතුමා එතුමාගේ අදහස් අවංකව ප්‍රකාශ කළා. ගොවියා සමග සාකච්ඡා කොට ඔවුන්ගේ ප්‍රශ්න පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ලබා නොගෙන නගරයේ තිබෙන කච්චේරි මගින් පමණක් මේ වැඩ පිළිවෙළ නියම විධියට ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැරි බව අප කවුරුනුත් දන්නවා. ඒ අදහසට මා සම්පූර්ණයෙන්ම එකඟ වෙනවා. අපට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය හා වෙනත් බඩබාහිරාදිය අතින් රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම සම්බන්ධව අද රටේ හැම තැනම විශාල ප්‍රචාරයක් කෙරෙන බව අපට පෙනෙනවා. රට ස්වයංපෝෂිත කිරීම ගැන කිසිවකු විරුද්ධ වේයයි මා හිතන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයෙහි සිටින අපවත් ඊට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. අපත් ලාංකිකයෝ. මේ රටින් පිටරට ඇදී යන ධනය මෙහිම ඉතිරි කරගෙන එසේ ඉතිරි කර ගන්නා මුදල් රටේ සංවර්ධනය සඳහා යෙදවීම ගැන ලාංකිකයින් වශයෙන් අප කැමතියි. එහෙත් අප තුළ මේ සම්බන්ධයෙන් පවතින සැකය මෙයයි: මේ වැඩ පිළිවෙළ කොපමණ වැයමකින් ගෙන ගියත් අද නිබේන තත්ත්වය අනුව එය සාර්ථක වේද යන්නයි. සමාජ සේවා උප ඇමතිතුමා මීට හොඳ උදාහරණයක් එතුමාගේ කථාවේදී ඉදිරිපත් කළා. එතුමන්ලා අම්පාරෙට ගිය අවස්ථාවකදී එහි දිස්ත්‍රික් කෘෂිකර්ම කමිටුව සමග සාකච්ඡාවක් ඇති වුණු බවත් වාරිමාර්ග අංශයේ දුර්වලකම් නිසා ඉඩම් අක්කර ගණනාවක් ගොවි තැන් කටයුතු කිරීමට අපහසු වී තිබෙන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[වික්‍රමනායක මය.]

බව එම සාකච්ඡාවේදී එතුමා පෙන්වා දුන් බවත් ගරු උප ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ පිළිබඳව නිසි අත්දැකීම් කටයුතු කරන ලෙස ගරු ඉඩම් ඇමතිතුමා එම සාකච්ඡාවේදීම නියෝග කළ නමුත් දැනට මාස හතරක් ගත වීත් තවමත් එහි බිම් අඟ ලක්වත් වගා කර නැති බවත් සමාජසේවා උප ඇමතිතුමා පෙන්වා දුන්නා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1956 සිටම ඉඩම් හා වාරිමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය ඔය ඇමතිතුමා අතේමයි පව තින්නේ. අවාසනාවකට වගේ, මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වැඩ පිළි වෙළඳි කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය ආදී අවශ්‍ය වෙනත් අංශත් සමග කිට්ටුවෙන් සම්බන්ධ වී කටයුතු කරන්නට මේ ඉඩම් ඇමති අංශයට සිදු වී තිබෙනවා. මේ අංශය මේ ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන තාක් කල්, රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමට අනෙක් ඇමතිවරුන්ටත් අමාත්‍යාංශවලටත් කොපමණ ආශාවක් තිබුණත් ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්නට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එය 1956 සිටම අපට පෙනී ගිය කාරණයක්. සමාජ සේවා උප ඇමතිතුමා එතුමාගේ අදහස් අවංකව ප්‍රකාශ කළා මිස කිසිම දෝෂාරෝපණයක් කළේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම දැන් තිබෙන තත්ත්වය අනුව මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කයන් කරා යාමට තව කොපමණ කලකින් ප්‍රථමත් වේදැයි අපට නම් හිතන්නට බැහැ.

රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමටයයි මහා විශාල ව්‍යාපාර අරඹා විශාල ප්‍රචාරයන් මේ රජය විසින් ගෙන යනත් තවමත් අපේ ගොවියා ජීවත් වන්නේ විශාල දුෂ්කරතා මධ්‍යයෙයි. වැඩි වැඩියෙන් වගා කරන ලෙස රජය ජනතාවගෙන් කරන ඉල්ලීම උඩ මගේ කොටසාශයේ ගොවි පිරිසක් මෙතෙක් වගා කටයුතුවලට අසු නොවී තිබුණු, වටිනා ලී ආදිය නොතිබුණු අක්කර 60 ක 70 ක පමණ බිමක ගොවි තැන් කටයුතු ආරම්භ කළා. එහෙත් අද සිදු වී තිබෙන්නේ කුමක්ද? එම ගොවීන් උසාවි ගෙන ගොස්, අක්කර භාගය අක්කරය ආදී වශයෙන් ගොවිතැන් කිරීමේ වරදට රුපියල් සියය දෙසියය පන්සියය ආදී වශයෙන් දඩ ගසා තිබෙනවා. එහෙම නම්, රජය මේ කරන්නේ ප්‍රති විරුද්ධ

—දෙවන වර කියවීම

ක්‍රියා දෙකක්. කවිවේරි මට්ටමේ සාකච්ඡා පවත්වා ආදායම් පාලක නිලධාරීන් හා ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන් මාර්ගයෙන් හැකි පමණ ඉඩම්, වගා කිරීමේ වැඩ පිළි වෙළ යටතට ගතයුතු බවට ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා. අපේ ගම්වල ඉඩම් නැති අය සිටිනවා. ඒ අයට කරන්නට තිබෙන්නේ අර වටිනා ගස් කිසිවක් නැති ප්‍රයෝජනයට නොගන්නා ඉඩම් එළි පෙහෙළි කර තාවකාලික ගොවිතැන් කිරීම පමණයි. එහෙත් එසේ ගොවිතැන් කරන ජනතාවත් මේ ආකාරයට උසාවි ගෙන ගොස් දඩගස්වනවා නම් තමුන්නාත්සේලාගේ ඉල්ලීම කොයි විධියට ඉෂ්ට කරන්නටද කියා මා නම් දන්නේ නැහැ. ඒ ජනතාව ගොවිතැන් කරන්නට ගිහින් අද අමාරුවේ වැටී තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, වී වගාව සම්බන්ධව කථා කරන විට මතක් නොකරම බැරි කාරණයක් තිබෙනවා. යටත් විජිත කාලයේ මේ රටේ තේ හා රබර් වගාව ආරම්භ කළා. තේ හා රබර් වගාව පිළිබඳ පර්යේෂණ කිරීම පිණිස අංග සම්පූර්ණ පර්යේෂණාගාර පිහිටුවා තිබෙනවා. එහෙත් වී වගාව සම්බන්ධව අවශ්‍ය පර්යේෂණාදිය කරන්නට තවම පර්යේෂණාගාරයක් පිහිටුවා නැහැ. වී නිෂ්පාදනය වැඩි කළ යුතුය කියා අද විශාල උනන්දුවකින් කටයුතු කරගෙන යනවාය කිව්වත්, වී වගාව පිළිබඳව තව මත් පර්යේෂණාගාරයක් පිහිටුවා නැහැ. තේ හා රබර් වගාවලට නම් අංග සම්පූර්ණ පර්යේෂණාගාර පිහිටුවා තිබෙනවා. අද අපේ ප්‍රදේශවල ගොවීන් එහෙත් මෙහෙත් නොයෙකුත් වගිවල වී ගෙනවුත් ගොවිතැන් කරනවා. දැනට අවුරුද්දකට පමණ ප්‍රථමයෙන් තායිවාන් වී නමින් හැඳින්වෙන වී වගියක් ගෙනවුත් ගොවි තැන කළා. පළමුවන මෝසමේදී ඒ වී වර්ගයෙන් තරමක් සතුටුදායක ප්‍රතිඵල ලැබුණු බව ඇත්තයි. එහෙත් මේ වාරයේ දී ඒ තායිවාන් වී වැපිරූ ගොවීන් විශාල කරදරයකට මුහුණ පා සිටිනවා. ඒ ගොවීන් පමණක් නොවෙයි, තායිවාන් වී වැපිරූ කුඹුරුවලට යාබද කුඹුරුවල වෙනත් වර්ගවල වී වැපිරූ ගොවීහුත් විශාල කරදරයකට මුහුණ පා සිටිනවා. මේ වාරයේ තායිවාන් වී වලින් අස්වැන්නක් නොලැබුණා පමණක් නොවෙයි, ඒ වීවල හට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගත් විෂයවලින් අවට කුඹුරුවල ගොය මත් හානියට පත්ව තිබෙනවා. එම නිසා වි වගාව දියුණු කරන්නට වූවමනාය, රට ස්වයංපෝෂිත කරන්නට වූවමනාය කියා උනන්දුවකින් හා කැක්කුමකින් වැඩ කරනවා නම්, අවංකව වැඩ කරනවා නම්, වි වගාවටත් තේ හා රබර් වගා සම්බන්ධව පිහිටුවා තිබෙන පර්යේෂණායතන වැනි අංග සම්පූර්ණ පර්යේෂණායතනයක් පිහිටුවිය යුතුයි. මේ රටේ සමහර ප්‍රදේශ බල කාලගුණය අතින් ප්‍රදේශවල කාල ගුණයට වඩා වෙනස්. සමහර ප්‍රදේශවලට වර්ෂාව ලැබෙන කාලය වෙනස්. සමහර ප්‍රදේශවල කුඹුරුවලට පාවිච්චි කරන පොහොර අතින් ප්‍රදේශවල කුඹුරුවලට දමන්නේ නැහැ. ප්‍රදේශයෙන් ප්‍රදේශයට පොහොරත් වෙනස් වෙනවා. වි වගාවට පේරාදෙණියේ පර්යේෂණායතනයක් දැන් විවෘත කළාය කියා ගරු මුදල් ඇමති තුමා පෙරේදා කියන්නට යෙදුණා. තේ හා රබර් පර්යේෂණායතනවලින් තේ හා රබර් වගා කරන්නට උපදෙස් දෙන විධියටම අහිංසක ගොවීන්ට වි ගොවිතැන පිළි බදවත් එම ආයතනයෙන් අවශ්‍ය උප දෙස් දේවිය කියා මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

තවත් කාරණයක් තිබෙනවා. මේ රටේ තේ හා රබර් වගා පටන් ගත් කාලයේදී ඒ වගාවන් දෙකෙන් ඒ අවස්ථාවේදී වැඩි මිලක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණා. එම නිසා ගම්බද ප්‍රදේශවල ජනතාව වැඩි උනන් දුවකින් තේ හා රබර් වගා කරන්නට පටන් ගත්තා. වි වගාවට යට කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණු ඉඩම්වල පවා රබර් වවන්නට පටන් ගත්තා. අද එවැනි ඉඩම් වල තිබෙන රබර් ගස්වලින් එතරම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙත් සාමාන්‍යයෙන් විවලට වැඩි ආදායමක් ලැබෙනවා. යම් ආධාර ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම් එවැනි ඉඩම් නැවත වරක් කුඹුරු බවට පරිවර්තනය කරන්නට පුළුවන් වේවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා. ක්‍රමානුකූලව ආධාර දීමේ ක්‍රමයක් මේ රජයෙන් ඇති කළහොත් දැනට තේ හා රබර් වගා වන්නට යට කර තිබෙන, කුඹුරු බවට පත් කළ හැකි ඉඩම් නැවත වරක් කුඹුරු බවට පරිවර්තනය කරන්නට ජනතාව ඉදිරිපත් වෙනවා. අප තේ හා රබර්වලට ආධාර කර නවා නම් වි ගොවිතැනට එලෙස ආධාර

නොකරන්නේ මක්නිසාද? එම නිසා මේ තරම් උනන්දුවකින් රට ස්වයං පෝෂිත කරන්නට වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යනවාය කියා කරන ප්‍රචාරය අවංක නම්, වි වගාව යටතට ගත හැකි ඉඩම්, අද මුඩු බිම් හැටියට තිබෙන ඉඩම්, හා කුඹුරු බවට පත් කළ හැකි වෙනත් වගාවන්ට යට කර තිබෙන ඉඩම්, නැවත වරක් කුඹුරු ඉඩම් බවට පරිවර්තනය කිරීමට ක්‍රමානුකූලව ආධාර දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුව තිබෙන බව මා මේ රජයට මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පිට රටින් චිත්‍රපටි ගෙන්වීම සඳහා අද විශාල මුදලක් වැය කරනවා. මේ රටට ඉන්දියානු පින්තූර හුඟක්ම ගෙන්වනවා. සිනමාහල් වල චිත්‍රපටි පෙන්වනු ලබන මුළු වේලාව ගැන සලකා බැලුවොත් එයින් සියයට දහ යක වේලාවක් පමණයි සිංහල චිත්‍රපටි පෙන්වීම සඳහා ගත වන්නේ. සිංහල චිත්‍ර පටියක් නිෂ්පාදනය කළාම මාස ගණනක් බලාගෙන ඉන්නට ඕනෑ ඒවා මහජනයාට පෙන්වීමට සිනමාහලකින් ඉඩ ලබා ගත් තට. ලංකාවේ චිත්‍රපටි පෙන්වන සිනමා ශාලා සම්බන්ධයෙන් ලොකු ඒකාධිකාර යක් තිබෙන බව එයින් පැහැදිලි වෙනවා. මෙරට සිනමාහල් කීප දෙනකුටයි අයත්ව තිබෙන්නේ. මේ රටේ ජනයාගේ කර්මාන්තයක් හැටියට, ස්වදේශීය කර්මාන්තයක් හැටියට තිබෙන චිත්‍රපටි කර්මාන්තයට මේ තත්ත්වය නිසා විශාල පාඩුවක් සිදු වෙනවා. මේ රටේ මුළු ජනගහණයෙන් සියයට හත්තැ පහක් පමණ දෙනා සිංහලයෝ. එහෙත් මේ රටේ පෙන්වනු ලබන චිත්‍රපටි තැරඹීමට ගත වන කාලයෙන් සියයට දහයක් පමණයි සිංහල චිත්‍රපටි තැරඹීමට ගත වන්නේ. ඒ නිසා තමුන්නාත්සේගේ මාර්ගයෙන් මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලන්නේ පිට රටවලින් මෙරටට ගෙන්වනු ලබන චිත්‍රපටි තව දුරටත් සීමා කරන ලෙසයි. එසේ කිරීමට ඉතාමත් යෝග්‍ය අවස්ථාව දැන් පැමිණ තිබෙන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. චිත්‍රපටි ව්‍යාපාරය මගින් නොයෙක් දූෂණ කෙරෙන බව අපට දැන ගත් තට ලැබී තිබෙනවා. පින්තූර ගෙන්වීම සම්බන්ධයෙනුත්, ඒවා පෙන්වීම හෙවත් ප්‍රදර්ශනය සම්බන්ධයෙනුත් වෙනත් අංශ සම්බන්ධයෙනුත් නොයෙක් දූෂණ ඇති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වික්‍රමනායක මයා.]

වන බවට ආරංචි අපට ලැබෙනවා. ඉදිරි කාලයේ මෙරටට ගෙන්වනු ලබන සියලුම චිත්‍රපටි රජය මගින් ගෙන්විය යුතුයි. ඒවා බෙදා හැරීමත් රජය මගින් කළ යුතුයි. එවිට මේ දූෂණවලින් බොහොමයක් නැති වීමට ඉඩ තිබෙනවා. බෙදා හැරීමත් සාධාරණව කෙරෙනවා ඇති.

මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන නැවත වරක් යමක් කියන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අයවැය ලේඛනය බලපාන කාල සීමාව තුළදී යම් කිසි ඉලක්කයක් කරා ගමන් කිරීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් එය එසේ කෙරෙනු ඇද්දැයි සැක සිතෙන ලියවිල්ලක් කෙරෙහි තමුන් නාත්සේගේ සැලකිල්ල යොමු කරන්නට දැන් මට සිදු වී තිබෙනවා. 1967 අගෝස්තු මාසයේ 6 වැනි ඉරිදා 'දිනමිණ' පත්‍රයේ පළමුවැනි පිටුවේ පළ වී තිබෙන පුවතක් මේ අවස්ථාවේ කියවන්නටයි මගේ අදහස. ඒ පුවතේ සිරස් තලය වශයෙන් තිබෙන්නේ, "අක්කර ලක්ෂ ගණනක කුඹුරු පුරන්වෙලා" යන්නයි. මම එය සම්පූර්ණයෙන් කියවන්නම්:

"රටෙන් බාගයකට හාල් සැපයිය හැකි කුඹුරු විශාල ප්‍රමාණයක් අද වගා නොකොට තිබේ. වාරි මාගී පහසුකම් සපයා නොමැති හෙයින් මෙම කුඹුරු අක්කර ලක්ෂ ගණනක් වගා කිරීම ගොවීන් අත්හැරදමා ඇති බව දිස්ත්‍රික් භාර දිසාපතිවරුන් ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට දන්වා තිබේ. සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම වගා නොකිරීම නිසා අත්හැරදමා පුරන්ව ඇති කුඹුරු වගා නොකරන හේතුවත් සොයා බලන ලෙස මැතකදී ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව සියළුම දිස්ත්‍රික්ක භාර දිසාපතිවරුන්ට දන්වා යවන ලදී. මේ අනුව ගොවීන් හමු වී සාකච්ඡා පවත්වා ඇති දිසාපතිවරුන්ට පෙනී ගොස් ඇත්තේ වාරිමාගී පහසුකම් නොමැති බැවින් කුඹුරු විනාශ වී යාම නිසා ගොවීන් බොහෝ දෙනෙකු අධෛර්යමත්ව වැපිරීම අතහැර දමා ඇති බවය. අත්හැර දමා තිබෙන මෙම කුඹුරු වගාකිරීමෙන් රටෙන් බාගයකට සහල් සැපයිය හැකි බවත් දැනට කරගෙන යනවාට වඩා ඉක්මනින් මෙම පහසුකම් සැලසුනහොත් ලබන යල කන්නයට මේවා වැපිරීමට හැකි වන බවත් ගොවිජන සේවා උසස් නිලධාරියෙක් "දිනමිණ" ට පැවසීය."

මේ ප්‍රවෘත්තියේ සත්‍යයක් තිබෙනවාද නැද්දැයි මා දන්නේ නැහැ. එහි අසත්‍යයක් තිබෙනවා නම් වහාම ගරු සභාවේදී හෝ වෙනත් මාර්ගයකින් හෝ මේ රටේ ජනතාවට ආණ්ඩුව ප්‍රකාශයක් නිකුත් කළ යුතුයි. මෙවැනි දේවල් පුවත්පත්වල

පළ වූ පසු ඒවායේ අසත්‍යයක් ඇතුළත්ව ඇතැයි පෙනී ගියොත් ඒ ගැන ප්‍රකාශයක් කිරීම වැදගත් දෙයක්. එවැන්නක් පළ නොකරනතුරු මෙය සත්‍ය ප්‍රවෘත්තියක් ලෙස ජනතාව විශ්වාස කරනවා ඇති. අපේ රටවැසියාගේ ආහාරය අතින් ස්වයං පෝෂිත තත්ත්වයක් නුදුරු අනාගතයේදී ඇති කරන්නට පරිශ්‍රමයක් දරණවායයි ගරු අගමැතිතුමාත් කෘෂිකර්ම ඇමති තුමාත් ප්‍රකාශ කර තිබෙන නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් එතුමන්ලාගේ සැලකිල්ල විශේෂයෙන් යොමු කළ යුතුයයි මා කියනවා. මේ ප්‍රවෘත්තියෙන් වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ක්‍රියා කලාපය පිළිබඳව විශාල තීන්දුවක් රටට කෙරෙනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනාවලින් ආනයන බද්ද සියයට නවයකින් වැඩි කර තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඒ එක්කම ගරු ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, ආණ්ඩුවේ සංයුක්ත මණ්ඩල මගින් ගෙන්වනු ලබන දේ වෙනුවෙන් ගෙවන්නට සිදු වන අමතර බදු මුදලට සරිලන ප්‍රමාණයක් පාරිභෝගිකයන් ගෙන් අය කර ගැනීමට ඉඩ නොතබා, ඒ බර ප්‍රමාණය එම ආයතනවලටම උසුලන්නට කටයුතු කරන බව. ඒ සම්බන්ධව තෙල් සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා කළ ප්‍රකාශයක් හෙළිදරව් වන ලිපියක් අද "ඩේලි නිව්ස්" පත්‍රයේ පළමු වැනි පිටුවේ මේ ආකාරයට තියෙනවා:

"OIL CORP. FACES COLOSSAL LOSS

The Chairman of the Ceylon Petroleum Corporation, Mr. K. Alvapillai, had protested to the Government against the Finance Minister's budget proposal which would bring petroleum products within the nine per cent increase in import licence fees.

The Ceylon Petroleum Corporation with a Rs. 105 million accumulated profit since its inception five years ago, is threatened now with a colossal loss due to two factors—an increase in freight rates and the nine per cent increase in the import licence fee.

The freight rate is expected to take away approximately Rs. 16.5 million and the increased import licence fee Rs. 8.5 million from the annual profits.

This would leave the corporation with a loss of Rs. 4 million (increasing annually next year—a serious debacle in contrast to the annual average profit of Rs. 21 million."

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මේ කියන දේ ඇත්ත නම් අපට මතක් වන්නේ පිතට දෙන විට වාතයට හොඳ නැහැ කියන ඒ ගැමි කථාවයි. මේ බද්ද පාරිභෝගිකයාගෙන් අය නොකර ඒ බර සංයුක්ත මණ්ඩලයට පැවරුවත් එයින් යම්කිසි පාඩුවක් සිදු වෙනවා නම් නැවතත් ඒ බර පැටවෙන්නේ මහජනයාගේ කර පිටටයි. ඒ නිසා මේ සම්බන්ධව නැවත වරක් සැලකිල්ල යොමුකර කොයි ආකාරයකින්වත් මහජනයාට බරක් ඇති නොවන පරිදි මේ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

සංවර්ධන සැලැස්ම ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේ ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන් තාත්සේගේ අවසරය ඇතිව මේ දේ මතක් කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ රටේ ඉපදී, අපේ රටේ ඉගෙනීම ලබා නොයෙක් කාර්මික අංශවල පුහුණුව ලැබූ ඉංජිනේරුවරුන්, කෙම්ප්වරුන් වැනි කීප දෙනෙකු නුදුරු අතීතයේදී මේ රටින් පිට වී ගොස් සිටි නවා. විශේෂයෙන් පොල් පර්යේෂණාගාරයේ, රබර් පර්යේෂණාගාරයේ පුහුණුව ලත් අය වෙනත් රටවල් කරා ගොස් තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධවත් අද “ඩෙලි නිවිස්” පත්‍රයේ 1 වැනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“600 ENGINEERS SHORT”

මා ඒ ලිපිය කියවන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. එයින් කියන්නේ මේ ලාංකිකයන් කුමන කරුණක් නිසා මේ රටින් පිට වී යනවාද යන්න සොයා බලා ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ යුතු බවයි. මේ රටේ උපන්, මේ රටේ පුහුණුව ලැබූ ඉංජිනේරුවරුන්, කෙම්ප්වරුන්, සයන්ටිස්ට්වරුන් මේ රටට සේවයක් කරන්නට අවස්ථා තිබියදී වෙන රටවලට යන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද යන්න සොයා බලන්නට ඕනෑ. සංවර්ධන සැලැස්මක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට යන්ත්‍ර උපකරණ පමණක් නොව පළපුරුද්දකම් ඇති, දක්ෂකම් ඇති ඉංජිනේරුවරුන්, කාර්මිකයන් ආදීන් වුව මනා කරනවා. මේ රටේ පුහුණුව ලැබූ අය මේ විධියට ගියොත් මේ රජය බලාපොරොත්තු වන සංවර්ධන සැලැස්මේ ඉලක්කය කරා යාමට රජය අපොහොසත් වන

බවට හැඟීමක් පත්‍රයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා රටට සේවයක් කිරීමට දැනීමක් තිබෙන පිරිසක් මේ රටට සේවය කිරීමට අවස්ථාව තිබියදී රටින් පිට වී යාම ගැන සොයා බලා ඒ අය මේ රටෙහි තවත්වා ගැනීම ගැන මේ රජයේ සැලකිල්ල යොමු විය යුතු බව මා මතක් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1965 මාර්තු මැතිවරණයේදී මේ රටේ පාලන යන්ත්‍රය මේ ආණ්ඩුවට භාර දෙන අවස්ථාවේදී මේ රටේ මහජනතාව—විශේෂයෙන් ගම්බද ජනතාව—යම්කිසි ණය බරකින් මිදී සිටියාද ඒ ණය බර අද දෙගුණ තෙගුණ වී තිබෙන බව රහසක් නොවෙයි. එදා 1965 මැතිවරණය පවත්වන අවස්ථාවේදී මේ රටේ පාරිභෝගිකයාට එදිනෙදා ගෙවලට අවශ්‍ය බඩබාහිරාදිය ලබා ගැනීමට යම් දුෂ්කරතාවයන් තිබුණාද අද ඒ දුෂ්කරතාවයන් දෙගුණ තෙගුණ වී තිබෙන බව රහසක් නොවෙයි. 1965 දී සහ 1966 දී ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනවල සඳහන් වූ ඉලක්කයන් කරා යාමට ශක්තිය ලැබුණු බව මුදල් කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් අප අද ජීවත් වන්නේ 1965 ට වඩා අඳුරු යුගයක බව කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. සාමාන්‍ය මිනිසාට වුවමනා කරන කිසිම දෙයක් පහසුවෙන් ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් අද නැහැ. සමාජ සේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා පෝලිම් ගැන සඳහන් කළා. එහෙත් එදා අද තරම් පෝලිම් නොතිබුණ බව මා මතක් කරන්නට ඕනෑ.

1956 දී මෙන් මිළඟ මහා මැතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ආසන අටකට වැඩියෙන් නොලැබෙනැයිද, සමහර විට ආසන අටකින්වත් නොලැබෙනැයිද, කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ථාන ලිතිලකරන්න මයා.) කී බව සමාජ සේවා කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කථාවේදී සඳහන් වුණා. ඒ විධියට කථා කරගෙන ගිය එතුමා තව දුරටත් කීවේ මේ ආණ්ඩුවට බලාපොරොත්තු වන ඉලක්කය කරා යාමට පුළුවන් නම් —දැනට ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ යටතේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වික්‍රමනායක මයා.]

ඒ ඉලක්කය කරා යන්නට බැරි බව මුල
දී කීවා—ඊළඟ මැතිවරණයෙන් පසුව මේ
රටේ ඉතිරි වන්නේ එක්සත් ජාතික පක්
ෂය, එසේ නැත්නම් මේ ආණ්ඩු කරන
පක්ෂය පමණක් බවයි. මා ශාස්ත්‍ර කියත්
නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.
එහෙත් මේ කාරණය කිව යුතුයි. 1965
සිට අප ජීවත් වන්නේ අදුරු යුගයකයි.
මීට වඩා හොඳ යුගයකට මෙම රට ගෙන
එන්නට මේ ආණ්ඩුවට ශක්තියක් ඇතැ
යි මා හිතන්නේ නැහැ. එසේ හෙයින්
අනාගතයේදී මහා මැතිවරණයක් පැවැත්
වුවහොත් අද සමාජ සේවා කටයුතු පිළි
බඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ
කළාක් මෙන් බලාපොරොත්තු වන
ඉලක්කය කරා යන්නට මේ ආණ්ඩුවට
බැරි වන නිසා කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා
කී දේම සිදු විය හැකි බව ප්‍රකාශ කර
මින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කර
නවා.

ဇု. ဇာ. 3.22.

එස්. බී. හේරත් මයා. (හිරියාල)

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்—ஹிரியால)

(Mr. S. B. Herat—Hiriyala)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම අයවැය විවාදයේදී මටත් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට ඉඩකඩ සලසා දීම ගැන මා ප්‍රථම කොටම තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙතවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයට
යාබද්ව ඇති කොට්ඨාශය නියෝජනය
කරන වත්තිනයක මුදල් ඇමතිතුමා වත්
නියෝ නායකයකු හැටියට අප පිළිගෙන
නිබෙනවා. යාබද කොට්ඨාශයේ මන්ත්‍රී
වරයා හැටියට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින්
මේ වර ඉතා උනන්දුවෙන් ඉතා හොඳ අය
වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන
බව කියන්නට කැමතියි. පසුගිය අවුරුදු
වල මේ රටට මුහුණ පාන්නට සිදු වූ
තත්ත්වය අයවැය ලේඛනයෙන් විස්තර
කර දී තිබෙනවා. ඒ වගේම මේ අවුරුදු

දේන් ඉදිරියට එන අවුරුදුවලත් අපට
කුමන තත්ත්වයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු
විය හැකිද යන්නත් එහි සඳහන් කර
නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප කොතරම් හොඳ වැඩක් කළත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හැම විටම එවායේ දොස් කියන්නටයි, මහත්සි ගන්නේ. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ඒ විධියට ක්‍රියා කරන්නේ, අසාධාරණ විවේචනවල යෙදෙන්නේ, මේ ආණ්ඩුවට සාර්ථක අන් දමින් කිසියම් වැඩ කොටසක් කර ගත් නට ප්‍රථමත් වුවහොත් අනාගතයේදී ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට තැනක් තැනි වේය කියන භය නිසා යයි මා කල්පනා කරනවා. 1966 වර්ෂයේදී අපේ විදේශ විනිමය බොහෝ සෙයින් අඩු වී ගිය බව තමුත් තාත්සේ දන්නවා. අප පිටරට යවන තේ පොල් සහ රබර් යන නිෂ්පාදනයන් පිළි බඳ ලොකු අඩුපාඩුකම් පසුගිය වර්ෂයේදී ඇති වුණා. නියමින් සිදු වූ හානි ඊට සැහෙන තරමකින් බලපෑවා. මේ ආණ්ඩුව පිහිටුවා දැනට අවුරුදු දෙකහමාරක් පමණ ගත වී ඇතත් එදා තිබුණු තත්ත්වයටවත් මේ රටේ පොල් වගාව හෝ තේ වගාව හෝ දියුණු වී නැතෙයි කියා වලපතේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) කථා කරමින් ප්‍රකාශ කළ බව මට මතකයි. අවාසනාවකට මෙන්, මේ අවස්ථාවේ ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මෙහි නැහැ. පොල් වගා වෙන් අවුරුදු දෙකකදී පලදාව ලබා ගත් නට ප්‍රථමත්ද කියා එතුමාගෙන් අහන්නට මා කැමතියි. අපේ පළාත්වල තම් අවුරුදු දෙකෙන් පිදෙන පොල් ඇත්තේ නැහැ. වලපතේ තිබෙනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. ඔය විධියේ විවේචනවලින් දුප්පත් මහජනතාව රවටන්නට ඒ මන්ත්‍රීතුමා අදහස් කරනවාද කියා මා අහනවා. හිරියාල ආසනයේ හෝ වයඹ පළාතේ හෝ වෙන යම් ප්‍රදේශයක හෝ ඕවාට රැවටෙන ගොවීන් නොමැති බව කියන්නට කැමතියි.

පොල්, තේ, වැනි දේවල් පිටරට යවා
අද විදේශ විනිමය ලබා ගන්නට බැරි වී මේ
රට ආර්ථික ප්‍රසානයකට වැටී තිබෙන්නේ
1956, 1957, 1958 හා 1959 ආදී වර්ෂවල එව
කට තිබුණු රජය ඒ වගාවන් ඇති නොකළ
නිසයි. ඒ කාලයේදී ඉඩම් සංවර්ධනය කළා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නම්, තේ, රබර්, පොල්, ආදී වගාවන් දියුණු කළා නම්, විදේශ විනිමය නැතිව දුකට පත් වී දුෂ්කර ජීවිතයකට මුහුණ දෙන්නට මේ රටේ ජනතාවට සිදු වේය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ් වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගරු සභාවට පැමිණ සිටින්නේ රට දියුණු කිරීමටයි. එසේ නැතිව අපේ රජය විවේචනය කිරීමටම නොවෙයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තුළ මේ රටටත්, ජාතියටත්, මතු පරම්පරාවටත් ලැදියාවක් තිබෙනවා නම්, එතුමන්ලා විසින් කළ යුත්තේ මේ රට වැටී තිබෙන ප්‍රපාතයෙන් ගොඩගැනීමට යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කරන විට එයට විරුද්ධකම් කිරීම වත්, එය විවේචනය කිරීමවත් නොවෙයි. යම්කිසි හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කළ විට එයට සහයෝගය දීමයි තමුත් නාන්සේලා විසින් කළ යුතුව තිබෙන්නේ. මහජනතාවට ඇහෙන්නටත්, මෙතන හැන්සාඩ් ගත වෙන්නටත්, ලොකු බොරු ඉදිරිපත් නොකර අප විසින් මුහුණ දෙනු ලබන මේ ආහාර යුද්ධයට මුහුණ දෙන්නට තමුත්තාන්සේලාත් උපකාර කර මේ භයානක උවදුරෙන් අනාගත පරම්පරාව බේරා ගන්නට ක්‍රියා කරන හැටියට මා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

අපේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණියාට පසු මෙවැනි අඩුපාඩුකම් තිබියදීත් ධීවර අංශය වැනි වෙනත් නොයෙක් නොයෙක් අංශ වලින් අප ලාභ ලබාගෙන සිටින බව තමුත්තාන්සේලා දන්නවා. අපට ලොකු අමාරු වකට මුහුණ පෑමට සිදු වී තිබෙන්නේ පිට රටවලට යවන අපේ ද්‍රව්‍යවලට අඩු මිලක් ලැබීමත්, පිටරටවලින් අප ගනු ලබන යන්ත්‍ර සූත්‍ර, පිටි කිරි, ආදී ද්‍රව්‍යවලට ඉතා වැඩි මිලක් ගෙවීමට සිදුවීමත් නිසයි. ඒ හේතුවෙන් අපේ විදේශ විනිමය ඉතා පහළ තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙන මේ වැනි අවස්ථාවක නොයෙක් නොයෙක් ක්‍රම යොදා අපේ අඩුපාඩුකම් විසඳා ගැනීමට හැකි වන අන්දමින් ඉතා දක්ෂ ලෙස මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන බව කියන්නට ඕනෑ.

මේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම මේ පාර්ලිමේන්තුවට පමණක් සීමා වූ දෙයක්ය කියා භාරණ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රත්නසිරි වික්‍රමනායක මයා.) කීව්වා. ඒ

අදහස වැරදි බව මා එතුමාට කියන්නට කැමතියි. මෙතන සිටින ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ටත් වඩා අපේ ගම්වල සිටින සාමාන්‍ය ගොවි ජනතාව මේ අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධව සාකච්ඡා කරන බවත්, මෙහිදී කෙරෙන විවාදවලට අවධානය යොමු කරන බවත්, ඊයෙ පෙරේදා අපේ ගම්වල සංචාරය කරද්දී මට දැනගන්නට ලැබුණා. මා ඒ අවස්ථාවේදී එක ගොවියකු ගෙන් ඇසුවා, දුම්කොළ මිල වැඩි කිරීමෙන් මහජනතාවට පාඩුවක් සිදු වේවිද, කියා. ඒ තැනැත්තා බොහොම සන්තෝෂයෙන් කියන්නට යෙදුණා, “අප සිගරට් බොන උදවිය නොවෙයි; බීඩියක් බොන එක හෝ බුලත් විටක් කන එක හෝ තමයි, අපේ සිරිත; එම නිසා සිගරට් වලට වැඩි වන මුදල ගෙවන්නට සිදු වන්නේ ධනපති උදවියටයි; අප ඉතා මත්ම සන්තෝෂයට පත් වී සිටිනවා, දක්ෂ ලෙස සකස් කර ඇති මෙම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව” යන අන්දමට. අන්න ඒ පිළිවෙළට හිරියාල වැනි දුෂ්කර පළාතක ගොවි මහතකු කීවා නම්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවිය මේ ගැන විවේචනය කරන්නේ මොනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

අද මේ රජය මගින් වී ශෝචිතාන පිළිබඳව වැදගත් වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන බව තමුත්තාන්සේලා දන්නවා. ඒ අනුව 1967 දී වැඩිම අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට ද හැකි වී තිබෙනවා. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නයට ද මුහුණ දීමට සිදු වී තිබෙන්නේ ඉතා දුෂ්කර අන්දමිනුයි. අප ආණ්ඩුව භාර ගන්න විට රක්ෂා නොමැති අය ලක්ෂ ගණනක් සිටියා. අප දැන් හැකි තරම් උනන්දුවෙන් මේ රටේ තරුණයන්ට රක්ෂා සපයාගෙන යනවා. 1956 පටන් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ සිදු වුණු යම් යම් අඩුපාඩුකම් හේතුකොටගෙන රැකිරක්ෂා නොමැති උදවියගේ සංඛ්‍යාව එන්න එන්නම වැඩි වුණා. එම නිසා අවුරුද් දකිත් දෙකකින් හෝ තුනකින් මෙම ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන් වේවිය කියා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. එහෙත් අපේ ජාතික රජය මගින් රැකිරක්ෂා සුලබ කිරීම පිණිස නොයෙකුත් වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාවෙහි යොදාගෙන යන හෙයින් ඉතා ඉක්මනින් සතුටුදායක තත්ත්වයක් ඇති වේයැයි මා සිතනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ඩී. හේරත් මයා.]

ඒ වාගේම තමුන් තාත්සේ දන්තවා ඇති, මේ රටේ ඇති වූ වැඩ වර්ජන පිළිබඳව. ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තුවල වැඩ වර්ජනයෙහි යෙදෙන උදවිය තමතමන්ගේ හිතේ පවතින අදහස්වලට අනුව වැඩ වර්ජනවල නොයෙදෙන බව හිටපු ආණ්ඩුවේ සේවකයකු වශයෙන් මට කියන්නට පුළුවනි. මාද අවුරුදු 24ක් ආණ්ඩුවේ සේවකයකු හැටියට කටයුතු කර තිබෙනවා. එම නිසා වැඩ වර්ජන කෙරෙන්නේ කෙසේද කියා මා හොඳින් දන්නවා. පසුගිය ආණ්ඩුව යටතේ වැඩ කරන්නට බැරි තිසයි, මා විශ්‍රාම ගොස් දේශපාලනයට පිවිසියේ. වැඩ වර්ජනාදිය පිළිබඳව සුදුසු පරිදි ක්‍රියා කරන්නට ඒ මාර්ගයෙන් වත් මට හැකියාවක් ලැබේ විශාල මා විශ්වාස කළා. අපේ අභිමත රජයේ සේවකයන් වැඩ වර්ජනවලට පොළඹ වන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකයන් මෙම අවස්ථාවේ මේ සභාවේ නැහැ. මේ වැඩ වර්ජන කරන්නේ ඒ ඒ උදවියගේ අඩු පාඩුකම් අනුවද, එසේ නැතුව යම් යම් අයගේ දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති මත ආණ්ඩුක්‍රම වෙනස් කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් ද, කියා මා ඒ උදවියගෙන් අහනවා. ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ට මෙම අවස්ථාවේදී මා මතක් කර දෙන්නට කැමතියි, මෙම රජය සටන් කරන්නේ තමුන් තාත්සේලාගේ සහ තමුන් තාත්සේලාගේ දූ දරුවන්ගේ අනාගතය උදෙසා බව. එම නිසා ඒ උදවියගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය මෙම ජාතික රජයට ලබා ගන්නට හැකි වේවායි මා ප්‍රාර්ථනය කරනවා. වැඩ වර්ජනය ගැන කථා කරන මේ අවස්ථාවේ මා එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. 1964, 1965, 1966 යන අවුරුදු 3 තුළ සිදුවී තිබෙන වැඩ වර්ජන දෙස බැලුවාම 1966 අවුරුද්දේ සිදුවී තිබෙන වැඩ වර්ජන සංඛ්‍යාව ඉතා අඩු බව පෙනී යනවා. මේ අයවැය ලේඛනයේ ඒ බව සඳහන් කර තිබෙනවා. එයින් පෙනී යන්නේ ආණ්ඩුවේ සෙවක මහත් වරුන් මේ රජයට සහාය දෙන බවයි. මේ කාරණය සඳහන් කරන ගමන් ම මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මතක් කරන්නට කැමතියි, පසුගිය අවුරුද්දේ වැඩ වර්ජන අඩුවෙන් සිදු වුණාය කියා වැඩ වර්ජන වැඩියෙන් කරවන්න ඉදිරි පත් වන්නට එපා කියා.

ජීවන වියදම මේ අවස්ථාවේ ඉතාම ඉහළ නැග තිබෙන බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කරන අවස්ථාවලදී ප්‍රකාශ වුණා. 1964, 1965, 1966 යන වර්ෂ වල ජීවන වියදම පිළිබඳ සංඛ්‍යා ලේඛන දෙස බැලුවොත් තමුන් තාත්සේලාට පෙනෙයි, ඒ අවුරුදු තුනෙන්ම දශම 2කින් හෝ ජීවන වියදම පහළ ගොස් තිබෙන්නේ මේ අවුරුද්දේ බව. අපේ කොපමණ අඩුපාඩුකම් තිබුණත් ජීවන වියදම අඩු කරන්නට ජාතික ආණ්ඩුව මගින් යෙදූ වැඩ පිළිවෙළින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙන බව එයින්ම පෙනී යනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එලවලු වර්ගවල මිළ සෑම අවුරුද්දකම වගේ ජුනි, ජූලි මාසවලදී වැඩි වන නමුත් මේ අවුරුද්දේ එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවීමෙන් ම පෙනී යනවා, අපේ කෘෂිකර්ම සටනේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එලවලු වගාවේ දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව.

විදේශ ආධාර ගැන බලමු. අපට විදේශ ආධාර සැහෙන ප්‍රමාණයකට දැන් ලැබී ගෙන යන බව තමුන් තාත්සේලා දන්නවා. මේ තරම් විදේශ ආධාර ප්‍රමාණයක් එකතු කර ගන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පුළුවන්කමක් තිබුණා යයි මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. විදේශීය සමාගම් 29ක් පමණ කිසි අවිශ්වාසයක් නැතිව දැන් ලංකාවේ අලුත් ව්‍යාපාර ආරම්භ කිරීමට සූදනම්ව සිටිනවා. ඒ ව්‍යාපාර ආරම්භ වීමෙන් අපේ රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳෙන අතර විදේශ විනිමය අතින්ද අපට වාසියක් සිදුවන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අපේ මහජනතාවගෙන් සමහරුන් අපේ රජයේ කෘෂිකර්ම අංශය ගැන නොයෙක් විධියේ විවේචන කරන නමුත් ඒවායේ විවේචනය කිරීමට තරම් දෙයක් නැති බව මා ප්‍රකාශ කරන්නේ ප්‍රීතියෙන්. කෘෂිකර්මයෙන් හා ඉඩම් සංවර්ධනයෙන් තමයි අපේ ලංකාව දියුණු කරන්නට පුළුවන් වෙන්නේ. එයින් පමණක් යයි මා කියන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත්, ලංකාව දියුණු කරන්නට පුළුවන් වෙන්නේ විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්මයෙනුයි. අපේ ජාතික ආණ්ඩුව ඒ පිළිබඳව ප්‍රථමයෙන්ම ගත්ත පියවර නම්, කෘෂිකර්මය දියුණු කිරීම සඳහා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දිස්ත්‍රික්ක 14 කට දිසාපතිවරුන් 14 දෙනෙකු පත් කිරීම. ඒ වගේම ගොවීන්ට ණය මුදල් ලබා දීම, පෝර සැපයීම, ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර සැපයීම ආදී අංශවලින් අපේ ආණ්ඩුව කෘෂිකර්මයේ දියුණුවට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. එදා වගා ණය ලබා ගැනීමේදී නොයෙක් හිරිහැරවලට මුහුණපාන්න ගොවීන්ට සිදු වූ නිසා මේ ණය බැංකු මාර්ගයෙන් ඉක්මණින් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් දැන් ඇති කර තිබෙනවා. මේ ණය මුදල් ගොවීන්ට ඉක්මණින් ලබා දීමට අපේ බැංකුවල සේවය කරන සහෝදර-සහෝදරියන් උනන්දු වන්න ඕනෑ. මේ මුදල් ඒ ඒ කන්නවලදී කලට වේලාවට නො ලැබුණොත් කුඹුරු වගා කිරීමට ලොකු අවහිරයක් සිදු වන නිසා මේ මුදල් ඉක්මණින් ලබා දීමට ක්‍රියා කරන මෙන් බැංකුවල සේවය කරන සහෝදර-සහෝදරියන්ගෙන් මා නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා. එමෙන්ම අපේ ජාතික ආණ්ඩුව මගින් දිවයින පුරා පෝර ගබඩා රාශියක් පිහිටුවා ඒ ඒ ගම්වල සමුපකාර සමිති සංගම් ආදිය මාර්ගයෙන් ගොවීන්ට පෝර පහසුවෙන් හා ඉක්මණින් බෙදා දීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. එම නිසා පෝර සැපයීමේ පැවති දුර්වල කම් වැඩි කල් නොගොස් මග හැරෙයි කියා මා විශ්වාස කරනවා. කුඹුරු ගොවිතැනටත් ගොඩ ගොවිතැනටත් වුවමනා කරන ට්‍රැක්ටර් වර්ග ගෙන්වා එම ගොවිතැන් කටයුතු දියුණු කිරීමට කෝටි 40ක පමණ මුදල් මේ රජය වෙන් කර තිබෙනවා. ට්‍රැක්ටර්වලට අවශ්‍ය වෙනත් යන්ත්‍ර කොටස් ලබා ගැනීමේදී ගොවි ජනතාවට කරදර හිරිහැර නොවන අන්දමට කටයුතු සැලැස්විය යුතු බවත් මා මේ අවස්ථාවේදී ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. ට්‍රැක්ටර් සඳහා අවශ්‍ය බඩු මුට්ටු සාධාරණ මිලටත් පහසුවෙනුත් ගොවි ජනතාවට ලැබෙන්නට සලස්වන්නට ඕනෑ. එසේ නැත්නම් ඒ බඩුමුට්ටු සඳහා වැඩි පුර මුදල් ගෙවන්නට ගොවි ජනතාවට සිදු වෙනවා ඇති.

මේ රටේ ආහාර වගාව දියුණු කිරීම සඳහා මේ ආණ්ඩුව විසින් පෞද්ගලික අංශයටත් ඉඩම් අක්කර 57,000ක් 60,000ක්

පමණ දී තිබෙනවා. විශාල වශයෙන් කෙරෙන එවැනි වගා දියුණු කිරීම එක අවුරුද්දකින් දෙකකකින් කරන්නට බැරි බව විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ට වුවත් පෙනෙනවා ඇති. කැලෑ කපා එළි පහළි කොට නියම විධියට බිම් සකස් කොට ඒ වගාවත් නියම විධියට කිරීමෙන් ඒවායේ සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබන්නට අවුරුදු 4 ක් 5 ක් ගත නොවී බැහැ. විශාල ඉඩමක කැලෑ කපා පුළුස්සා ගොවිතැන් කටයුතු සඳහා නියම විධියට බිම් සකස් කිරීම ලේසි පහසු වැඩක් නොවෙයි. ගොවිතැන් කටයුතු ගැන නියම දැනීමක් නැති කොළඹ නගරයේ සමහර මහත්වරුන් මේ විධියේ විශාල ගොවිතැන් ව්‍යාපාර කරන්නට ගොස් ඒවා අසාර්ථක වී වෙනත් ව්‍යාපාරවලට බැස්ස හැටි අප දන්නවා. ගොවිතැන ඉතාමත් දක්ෂ අන්දමට ඒවගේම හෙමින් කළ යුතු වැඩක්. කන්නවල් බලා ගොවිතැන් කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. මේ රජයෙන් කරගෙන යන ගොවිතැන් කටයුතු විවේචනය කරන මහත්වරුන්ටත් මේ කාරණය තේරෙනවා ඇති. එම නිසා මේ කටයුතු විවේචනය කරන්නට ඉදිරිපත් වන්නට එපායයි මා ඉල්ලා සිටිනවා. [බාධා කිරීමක්] විවේචනය අවශ්‍යයි. අප සූදානම් වන්නේ තමුත්තාන්සේලා බේරා ගන්නටයි. තමුත්තාන්සේලාව කරන්නට බැරි වුණු දෙයක් අප විසින් කරන්නට යන විට තමුත්තාන්සේලාව තරහ යන්නට පුළුවනි. ගිනිදරට පනින්නට යන කුඩා ලුම යකු එහි තිබෙන සැරකම දන්නේ නැහැ. තමුත්තාන්සේලාත් දැන් ක්‍රියා කරන්නේ ඒ විධියටයි. අප උනන්දු වන්නේ තමුත්තාන්සේලා බේරා ගන්නටයි. තමුත්තාන්සේලා කොපමණ විවේචනය කළත් අප යන ගමන ඉතා දක්ෂ අන්දමින් නොනැවතී ඉදිරියටම යන බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට කැමතියි.

අපේ වාරිමාර්ග කටයුතු දෙස බලන විට එය දැන් ඉතා දක්ෂ අන්දමින් අප විසින් දියුණු කරගෙන යන බව තමුත්තාන්සේලාව පෙනී යනවා ඇති. රටේ ආහාර වගාව දියුණු කිරීමට වාරිමාර්ග කටයුතු දියුණු කිරීම ඉතාමත් අවශ්‍යයි. උඩ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ඩී. හේරත් මහ.]

වලවේ ව්‍යාපාරය, මහවැලි ගඟ යෝජනා ක්‍රමය ආදී වාරි මාර්ග ක්‍රම දැන් අප ඉතා මත් දක්ෂ අන්දමින් දියුණු කරගෙන යනවා. ඒ අතරම අපේ නටබුන් වූ වැව් අලුත්වැඩියා කිරීමත් ඉතා ඉක්මණින් කරගෙන යනවා. නිලධාරීන්ගේ අඩුකම නිසා ඒ වැඩ කිරීම ප්‍රමාද වී තිබෙනවා. අප සිතන තරම් ඉක්මණින් ගමන් කරන්නට නොහැකි බව පෙනෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් දැනට සිටින නිලධාරීන්ගේ ගණන ප්‍රමාණවත් නොවුවත් ඒ නිලධාරී මහත් වරුන් හැකි තරම් උනන්දුවෙන් හා ඉක්මණින් වැඩ කර, අවශ්‍ය තැන්වල හැකි තරම් ඉක්මණින් අළුත්වැඩියා කිරීම් කර ආහාර ප්‍රශ්නය විසඳීම සඳහා අප ගෙන යන ව්‍යාපාරයට අත දෙවිය කියා මා විශ්වාස කරනවා.

වාරිමාර්ග කටයුතු දියුණු කරන්නට අප ආරම්භ කර තිබෙන අළුත් ව්‍යාපාරයක් තමයි ගොවි හමුදාව. ගොවි හමුදා ව්‍යාපාරය පටන් ගැනීමේදී නොයෙකුත් විවේචන ඇති වෙන්නට පුළුවනි; නොයෙකුත් කරදර ඇති වෙන්නට පුළුවනි. 1940 සිට 1947 දක්වා කාලයේ මේ රටේ ගොවි හමුදාවක් තිබුණා. ඔය එළි හැර, බකමුණ ආදී ප්‍රදේශවල ඒ ගොවි හමුදාව මගින් කළ වැඩ ගැන තමුන්නාත් සේලා දන්නවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. අද කරනවා වගේ ඒ කාලයේ සංවිධානය වී ඉඩම් අස්වද්දන්නට සියලුම කටයුතු පිළියෙළ කර මහජනතාවට ඉඩම් දුන්නේ නැහැ. පළමුවෙන් ගොවි හමුදාව යවනවා. ගොවි හමුදාව කැලෑ එළිපෙහෙළි කර ඉඩම් කට්ටි කර ගෙවල් සාදනවා. ඊට පසුව තමයි ගොවි ජනතාව ඒ ඉඩම්වල පදිංචි කරවුයේ. පසුගිය රජය “ඇඩ්වෑන්ස්ඩ් ඒලියනේෂන්” නමින් ව්‍යාපාරයක් පටන් ගත්තා. ඒ මක්නිසාද? මුදල් හිඟකම නිසා සංවිධානයක් ඇතිව සංවර්ධන වැඩ කරන්නට ඒ ආණ්ඩුවට නොහැකි වූ නිසයි. එහෙත් දැන් අප ගොවි හමුදාවක් සකස් කරගෙන යනවා. හෙමින් හෙමින් වුණත් ඒ හමුදාව සකස් කර අවසාන වන විට ඉතා සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලැබෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. ගොවි හමුදාව සකස් කර අවසාන වුණාම ගම් පුළුල් කිරීමේ ව්‍යාපාරයත් තරුණ ව්‍යාපාරයත් කොලනි ව්‍යාපාරයත් සාර්ථක අන්දමින්

කරගෙන යන්නට පුළුවන් වෙනවා. අද ඒ ව්‍යාපාර තුනම ඇනහිට තිබෙනවා. අපේ ප්‍රදේශවල ජනතාවට තිබෙන කරදර ගැන මා දන්නවා. සමහර ප්‍රදේශවල විශාල ව්‍යාපාර ආරම්භ කර තිබෙනවා. ගොවිතැන් කිරීම සඳහා මහජනතාව ඒවායේ පදිංචි කරවා තිබෙනවා. එහෙත් වැව්වල ජලය ඇළවල් දිගේ කුඹුරුවලට යා යුතු අවස්ථා වලදී කුඹුරුවල තිබෙන ජලය ටිකක් ඇළ වල් දිගේ වැවට ගලා ආ අවස්ථා තිබෙනවා. එවැනි දේවලට ඉඩ නොතබා අප ඉතා ක්‍රමවත්ව මේ වැඩ කරගෙන යන්නට ඕනෑ. ජාතික ආණ්ඩුව විශාල උනන්දුවකින් මේ කටයුතු දියුණු කරන්නට වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර තිබෙනවා. එය සාර්ථක වේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පළාත් පාලනය ගැනත් මා වචන සවිලපයක් කථා කරන්නට අදහස් කරනවා. පසුගිය කාලයේදී දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයෙන් ඉතා සුළු වශයෙන් නුඹ මුදල් වෙන් කළේ. එහෙත් ජාතික රජය බලයට පත්වුවාට පසුව දුෂ්කර ප්‍රදේශවල පාරවල් සෑදීම, ජල විදුලි පහසුකම් සැලසීම ආදී කටයුතුවලට පසුගිය කාලයේ වෙන් කළ මුදල මෙන් දෙගුණයක මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බව මා සන්නේෂයෙන් මතක් කරනවා. පළාත් පාලන අංශයෙන් කළයුතු වැඩ රාශියක් අද ඉතා ශීඝ්‍රයෙන් කරගෙන යනවා.

සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කරන්නටත් අප අයවැය ලේඛනයෙන් විශේෂ තැනක් දෙන්නට ඕනෑ. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අධ්‍යාපනයට විශේෂ තැනක් දී තිබෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පිළිබඳව ගරු මන්ත්‍රීවරයකු විසින් කරන ලද විවේචනයක් මා ඊයේ “බබ්සර්වර්” පත්‍රයෙන් දුටුවා. එබඳු විවේචනයක් කිරීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. අළුත් අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳවයි ඒ විවේචනය කර තිබුණේ. චතී මාන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා තුළ-අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා නම්—මොන අඩුපාඩුකම් පිළිගත් ඉතාම දුර්වල තත්ත්වයකට ඇද වැටී තිබුණු අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙහි ප්‍රතිසංස්කරණයක් ඇති කරන්නට නිර්භීතව ඉදිරි පත්වීම ගැන එතුමා විවේචනය කිරීම නොවෙයි කළයුතුව තිබෙන්නේ. ඒ ප්‍රශ්නය උඩ දෙහිමිටිට ආසනය තරඟ කිරීමට එන

විසර්ජන පතත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ලෙස දෙහිඔව්ට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.) ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට අභියෝග කිරීම ගැන මා කණ ගාටු වෙනවා. එසේම ගියවර එතුමා දෙහි ඔව්ට ආසනය ජයග්‍රහණය කළේ වැඩි ඡන්ද 800 කින් පමණක් බවත් කියා තිබෙනවා. එතුමා ඒ ආසනය ජය ගත්තේ වැඩි ඡන්ද 800 කින් නම්, ගරු අධ්‍යාපන ඇමති තුමා සමඟ එම ආසනය තරඟ කරන්න එපායැයි මා දෙහිඔව්ට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ මක්නිසාද කිවොත්, වැඩි ඡන්ද 800 අනෙක් පැත්තට හැරෙන්නට පුළුවන්. එම නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සමඟ දෙහිඔව්ට ආසනය තරඟ කරන්නට ඉදිරිපත් නොවී තම ආසනය රැක ගන්නා හැටියට මා දෙහිඔව්ට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම, අයවැය විවාදය කෙරෙන මේ අවස්ථාවේදී සෞඛ්‍ය අංශය, කම්කරු අංශය යන අංශ දෙක ගැන මා දීර්ඝ විස්තරයක් කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. සෞඛ්‍ය හා කම්කරු අංශවලින් ගම්බද දුෂ්කර ප්‍රදේශවලට පෙරට වඩා සැලකිල්ලක් මේ රජයෙන් දැක් වෙනවා. ඒ හේතුවෙන් මිට කලින් ඒ ගම්බද දුෂ්කර ප්‍රදේශවල නොහැදුණු පාරවල් හැදෙනවා; ඉදි නොවුණු රෝහල් ඉදි වෙනවා; නොකෙරුණු වැඩ කෙරෙනවා. කොළඹ වැනි නගරබද ප්‍රදේශවල රැකිරිකෑ ප්‍රශ්නය ඉතා උග්‍ර බව අප දන්නවා. ඒ වාගේම ගම්බද ප්‍රදේශවලත් රැකිරිකෑ ප්‍රශ්නය තරමක් උග්‍රයි. එම නිසා ඒ ගම්බද දුෂ්කර ප්‍රදේශවලටත් රැකිරිකෑ අතින්, සෞඛ්‍ය සේවය අතින් පහසුකම් ලබා දෙන හැටියට මා ඉල්ලා සිටිනවා.

මා තවදුරටත් මගේ කථාව දීර්ඝ කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අනෙක් මන්ත්‍රීවරුන් දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නට සූදානම් නැතිවා වන්නට පුළුවනි. මේ අයවැය විවාදය සඳහා මේ ගරු සභාවට පැමිණ සිටින්නේත් බොහෝම ටික දෙනෙකු බව ප්‍රචාර්ති පත්‍රවලත් පළ වී තිබෙනවා. ඒ කොහොම වුණත් දීර්ඝ කථාවක් කිරීම සඳහා මට කාල වේලාව ලැබෙන එකකුත් නැහැ.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

දැනටමත් මන්ත්‍රීතුමාට නියමිත වේලාව පසු වී තිබෙනවා.

එස්. බී. හේරත් මයා.

(திரு. எஸ். பி. ஹேரத்)

(Mr. S. B. Herat)

මට නියමිත වේලාවත් පසු වී තිබෙනවා. මගේ කථාව අවසාන කරන්නට ප්‍රථම යෙන් රජයේ සේවකයන් ගැනත් මතක් කරන්නට කැමතියි. මේ ජාතික රජය, රජයේ සේවකයන්ගේ දුක් අමාරුකම් ගැන සැලකිල්ල යොමු කර, ලබන මුදල් වර්ෂයේ සිට ඔවුන්ගෙන් විශාල කොටසකට මාස්පතා අතිරේක මුදලක් දීමට කටයුතු සලසා තිබෙනවා. රුපියල් සියකට අඩු මාසික මූලික වැටුපක් ලබන්නකුට මාසයකට රුපියල් 20 කුත්, රුපියල් සියයේ සිට රුපියල් තුන් සියය දක්වා මාසික මූලික වැටුපක් ලබන්නකුට මාසයකට රුපියල් 40 කුත් වශයෙන්, රජයේ සේවකයන්ට මාස්පතා අමතර දීමනාවක් දීමට රජය කටයුතු යොදා තිබෙනවා. දැනට රජයේ සේවකයන් පෙළෙන ජීවන වියදම් බරින් ඔවුන්ට යම්කිසි සහනයක් සැලසීම සඳහායි, රජය එසේ අමතර දීමනාවක් ගෙවන්නේ. ඒ හැරෙන්නට රජයේ සේවකයන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැන සොයා බලා තවදුරටත් ඔවුන්ට සහනය සැලසීමට රජය සාර්ථක අන්දමින් කටයුතු කරන බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට කැමතියි. එම නිසා රජයේ සේවක සහෝදරයන්ගේ නොමසුරු සහයෝගය මේ රජයට හැම අවස්ථාවකදීම ලැබේවායි මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා.

මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ තුන් වන අයවැය ලේඛනයයි. කොපමණ අඩුපාඩුකම් තිබෙද්දීත්, විදේශ විනිමය හිඟය ඉතා උග්‍රව තිබෙද්දීත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තම තුන් වන අයවැය ලේඛනය ඉතා සාර්ථක අන්දමට ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. එතුමා මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කර තිබෙන්නේ, අපේ රට බේරා ගන්නටයි, අපේ කුඩා දරුවන් බේරා ගන්නටයි. එම නිසා මේ අවස්ථාව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. බී. හේරත් මයා.]

වේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා, බොරු විවේචන නොකර, මෙයට සහයෝගය දීමෙන් ආහාර නිෂ්පාදනය නැති වූයේ යට ආධාර කරන හැටියට.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමිය ගාල්ලේදී කළායි කියන කථාවක් ගත සදහන් කර මගේ කථාව අවසන් කරන්නටයි මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. කොමියුනිස්ට්වාදීන් සමග එකතු වී සමාජවාදී සටන ගෙන යන්නට බැරියයි එතුමියගේ කථාවේ එක් තැනක සදහන් වෙනවා. ඒ නිසා කොමියුනිස්ට්වාදයට තමන් හා වෙන්වේ නැතැයි එතුමිය කියා තිබෙනවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කෙනමත් මයා.) කියන්නේ කොමියුනිස්ට්වාදය නැතිව සමාජවාදය ගෙන යන්නට බැරි බවයි. ඔන්න ඔය වාගේ එකිනෙකට වෙනස් අදහස් ඇති කථාවක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් කියැවෙනවා. ඒවා අහන්නට ලබීමෙන් අපේ රටේ පොදු මහජනතාව නියම තත්ත්වය තේරුම් ගන්නවා ඇති. මේ සමාජවාදී සටන නමින් හඳුන්වන සටන ගෙන යන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් එකට එකතු වී නොව පක්ෂ තුනක් හැටියට බව මේ වැනි කථා අසන මහජනයා තේරුම් ගන්නවා ඇති. ඒ නිසා ඔය විධියට විවේචනය කරන්නේ නැතිව, ඔය විධියට බොරු කියන්නේ නැතිව, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ අප සමග එකතු වී, අනෙක් දේවල් කොයි තරම් විවේචනයට ලක් කළත් ආහාර නිෂ්පාදනය පිළිබඳ අංශය විවේචනයට භාජන නොකර සහයෝගය දෙන මෙන් ඉල්ලා සිටින අතර ඒ සහයෝගය අපට ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මෙතෙක් වේලා මේ ගරු සභාව අමතන්නට මට ඉඩ දීම ගැන තමුන් නාත්සේට මගේ ස්තූතිය පිරිනමමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

The Sitting is suspended for half an hour. On resumption the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

4.30 ට අනුකූලව නාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හා. 4.30 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුමාගේ [ශ්‍රීමත් රසික් ෆරේඩ්, ඩී.බී.ඊ.] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

இதன்படி அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடைநிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் [ஸ்ரீமான் ரசிக் பாரீத், ஓ. பி. ஏ.] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 p.m. and then resumed, Mr. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK FAREED, O.B.E.], in the Chair.

ඇස්. බී. යාලෙගම මයා. (රත්නොට)

(திரு. எஸ். பி. யாலேகம—ரத்தோட்டை)

(Mr. S. B. Yalagama—Rattota)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට පෙර කථා කළ හිරියාලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවේදී අය වැය ලේඛනය ගැන සදහන් කරන විටත්, පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාර තුළ මේ රජය කළ වැඩ කටයුතු ගැන සදහන් කරන විටත් සෑම අවස්ථාවකදීම කළ විශේෂ ඉල්ලීම වුණේ රජය විවේචනය කරන්න එපාය කියන එකයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික පදනම අනුව, එංගලන්තයේ පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කරමින් විරුද්ධ පක්ෂයකුත් ආණ්ඩු පක්ෂයකුත් ඇතිව මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ අයවැය ලේඛනය විවාදයට භාජන කරන අවස්ථාවේදී හිරියාලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අපට විවේචනය කරන්න එපාය කීම ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම මම පුදුම වෙනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ වැඩ පිළිවෙළ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර ඒ පිළිබඳව ආණ්ඩු පක්ෂයේත්, විරුද්ධ පක්ෂයේත් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස් දැනගෙන ඒ අදහස්වල හොඳ ඒවා තියෙනවා නම් එයින් ප්‍රයෝජන ගෙන එම වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික පදනම බව හිරියාලේ මන්ත්‍රීතුමාට මා මතක් කරන්නට ඕන.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එස්. බී. හේරත් මයා.

(ශ්‍රී ලං. ගණ. පී. ශ්‍රේෂ්ඨ)

(Mr. S. B. Herat)

හොඳ එවන් විවේචනය කරන්නවු ඕනෑද් ?

යාලෙගම මයා.

(ශ්‍රී ලං. පාලකයා)

(Mr. Yalagama)

හොඳ තේරෙන්නෙත් නැති විධියට, තරක තේරෙන්නෙත් නැති විධියට තමන් නාන්සේ කපා කළ බවයි, මට පෙනුණේ. ඒ නිසා හිරියාලේ මන්ත්‍රිතුමා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික පදනම ගැන නොදැන—මූලික ප්‍රතිපත්ති ගැන නොදැන—ඒ විධියේ කපාවක් කීම ගැන මගේ කණගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ලංකාවේ පමණක් නොව පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කරන සෑම රටකම—මුලින්ම පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය අනුගමනය කළ එංගලන්තයේ පවා—අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කෙරෙන දිනය ඉතාම වැදගත් දිනය හැටියට සැලකෙන බව අප දන්නවා. අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නට මාස ගණනකට කලින් සිට ඒ පිළිබඳව විශාල කුතුහලයක් මහජනයා තුළ ඇති වෙනවා. මේ අයවැය ලේඛන යෙන් මොන විධියේ සහනයන් ජනතාවට ලැබෙනවාද, මොන විධියේ බදු ජනතාව පිට පැටවෙනවාද ආදී කරුණු පිළිබඳව ඔවුන් සැලකිලිමත්ව සිටිනවා.

1965 දී මේ රජය බලයට පත් වූ විට මේ ගරු සභාව තුළින්, ජනතාව අතරින් ලොකු උනන්දුවක් ඇති වුණා, ඒ මුල් අයවැය පනත උඩ මොන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් මේ රජය අනුගමනය කරන්නට යනවාද යන්න දැන ගැනීමට. එහෙත් අවුරුද්දකට පසු දෙවන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විට, ඊට කලින් අවුරුද්දේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වූ යම් යම් සහන ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙළෙන් ජනතාවට නොලැබුණු නිසා, ආණ්ඩුව කෙරෙහි ජනතාව තුළ තරමක කළකිරීමක් දකින්නට තිබුණා. තත්වන අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන විට ජනතාවගේ ඒ කළකිරීම ඊටත් වඩා වැඩි වී තිබුණු නිසා ගැරි හිස් වුණා පමණක් නොවෙයි, පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටස්තර

වික් අයවැය ලේඛනය කෙරෙහි ජනතාව තුළ කිසිම උනන්දුවක් දකින නට නැති වුණා.

ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා සම්බන්ධව විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. 1956 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව කඩා වැටුණු තැන් පටන් යළිත් ඒ පක්ෂයට පණ දීම සඳහා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා අප්‍රතිහත ධෛර්යයකින් ක්‍රියා කළා. තවත වරක් එක්සත් ජාතික පක්ෂය මහජනයා ඉදිරියට ගෙන එන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කෙළේ එතුමායි. ඉතා මත්ම උද්‍යෝගයකින් යුක්තව තවත වරක් පක්ෂයට පණ දෙන්නට ක්‍රියා කළ එතුමා මෙම ආණ්ඩුව පිහිටු වූවායින් පසුව මෙම ගරු සභාවේදී පැවැත්වුණු සෑම වැදගත් විවාදයකදීම මෙම රජය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා, මෙම රජයේ ප්‍රතිපත්ති ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා, තම කැබිනට් සභයන් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් වුණු හැටි අප දන්නවා. එහෙත් මෙදා අයවැය විවාදයට සහභාගි වුණු එතුමා වෙත දාට වඩා වෙනස් පිළිවෙතක් අනුගමනය කළා. මේ වර අයවැය විවාදය ආරම්භ කර මින් කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) මේ රජයට විරුද්ධව ප්‍රහාරය එල්ල කරන විට ඒ මුළු කාලය තුළම මෙම ගරු සභාව තුළ රැඳී ඉතා ඕනෑකමින් ඒ කපාවට අහුම්කන් දුන් රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ රජයට විරුද්ධව එල්ල කරන ලද සියලුම චෝදනාවලට පිළිතුරු දෙනායි මා බලාපොරොත්තු වුණත්, එතුමා එසේ කෙළේ නැහැ. වෙනදා තම කැබිනට් සභයන් ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා ඉදිරියට එන රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මෙදා ස්වකීය කපාව තමන්ට භාර වී ඇති වැඩ කටයුතුවලට පමණක් සීමා කළා. එතුමා මුළු කාලයම ගත කෙළේ සංචාරක අංශය ගැන කරුණු කියන්නටයි. පසුගිය කාලයේදී ස්වකීය ධනයන් ශ්‍රමයන් කාලයන් පරිත්‍යාග කරමින් එක්සත් ජාතික පක්ෂය රැක ගත් නායකයකු අද තම ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමතිතුමා ආරක්ෂා කර ගැනීමට උනන්දුවක් නොදක්වා තම මුදල් ඇමතිතුමා රැක ගැනීමට වෙත කවුරුත් ඉදිරිපත් වීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් වෙනායි මා හිතන්නේ නැහැ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[යාලගම මයා.]

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊළඟට මීට දවස් දෙකකට තුනකට පෙර මෙම අයවැය විවාදයට සම්බන්ධ වූ උඩුවිල්හි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වි. ධර්මලිංගම් මයා) විසින් පවත්වන ලද කථාව ගැන වචන කීපයක් කියන්නට කැමතියි. එතුමා කථා කළ මුළු කාලයම මිඩංගු කෙළේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කළ ගරු මුදල් ඇමති තුමා ආරක්ෂා කර ගැනීමට හෝ අයවැය ලේඛනයෙන් විස්තර වී ඇති ආර්ථික වැඩ පිළිවෙළ ගැන කීමට හෝ නොව, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ජාතිවාදී පක්ෂයක් බව දැක්වීමට සහ පසුගිය කාලයේ අභාග්‍ය සම්පන්න සිද්ධීන් ඇති වූයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ජාතිවාදී ක්‍රියා කලාපය නිසා බව දැක්වීමටයි. එදා ඇති වූ සියලුම අභාග්‍ය සම්පන්න කාරණාවලට වගකිව යුත්තේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යයි එතුමා කීවා. එහෙත් මා මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කර දෙන්නේ මේ රටේ ජාතිවාදය උසිගැන්වීම පිළිබඳ වගකිවයුත්තන් අද ඉන්නේ ආණ්ඩු පැත්තේ බවයි. එදා ජනතාව කුපිත කර වූ උදවිය අද ඉන්නේ ආණ්ඩු පැත්තෙනයි.

මේ අවස්ථාවේදී යාපනයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජී. ජී. පොන්නම්බලම් මයා.) ගැන ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. සිංහලයන් හා ද්‍රවිඩයන් ඇතුළු අනෙක් ජාතීන් අතර සමගියක් ඇති කළ හොත් පමණක් මේ රටේ සංවර්ධනයක් ඇති කළ හැකිවන බව කල්පනා කළ එතුමා ද්‍රවිඩ සංගමය පිහිටුවාගෙන නිර්භීතව තම ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයට පත් කළා. 1958දී මේ රටේ ජාතිවාදී කැරලි කෝලාහල ඇති වුණේ මොන කාරණා නිසා දැයි අප දන්නවා. එදා උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් වල වෙනමම පාලනයක් ගෙන යන්නට පෙරළලේ පක්ෂය ක්‍රියා කළා. ඔවුන් මුද් දර අවිවු ගැසුවා; ඉඩම් කවිවේරි පැවැත් තුවා; සිවිල් නීති කඩ කළා. මහජන ඡන් දයෙන් තේරී පත් වුණු රජය කඩාකප් පල් කර දැමීමට ක්‍රියා කළා. උතුරු නැගෙනහිර පළාත්වල ඒ අන්දමට කට යුතු සිදු වුණු අතර දකුණේ සිදු වුණේ කුමක්ද? දකුණේ සිදු වුණු දේත් අප දන්නවා. සමහර පුද්ගලයන් නොයෙකුත් විධියට ජනතාව උසි ගන්වන්නට පටන් ගත්තා. ජාතිවාදය පණ ගන්වන්නට

නට පටන් ගත්තා. කරුණු මෙසේ හෙයින් මහජනයා නොමග යැවීම සඳහා අද වැරදි කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මගේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඒ සම්බන්ධව ඊට වඩා කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන සෑම කරුණක් සම්බන්ධවම කථා කිරීමට මට ලැබී තිබෙන කාලය අනුව අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන ජනතාවට බලපාන කරුණු එකක් දෙකක් ගැන පමණක් කථා කර මගේ කථාව අවසාන කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටට විශාලම ආදායමක් ගෙන දෙන මේ රටේ විශාලම ආදායම් මාර්ගය තේ කර්මාන්තය බව අපි දන්නවා. මේ රටේ තේ කර්මාන්තයට ලබා තිබෙන කලදසාව ගැන කල්පනා කර බලන විට, අපේ කාලය ඒ සම්බන්ධව මිඩංගු කිරීම සුදුසුය කියා මා හිතනවා. රත්තොට වැනි ප්‍රදේශවල තිබෙන තේ කර්මාන්තය ගැන කල්පනා කර බලන විට, එදාට වඩා ඉතාම පහළ තත්ත්වයකට තේ කර්මාන්තය පත් වී තිබෙන බව පෙනී යනවා. තේවලට ලැබෙන ආදායම පහත බැසීම නිසාත්, ඒ හේතුවෙන් බොහෝ දුරට තේ කර්මාන්තය අතහැර දමා තිබෙන නිසාත්, තේ වතුවලින් විශාල පාඩුවක් සිදු වන නිසායි, මා ඒ ගැන කථා කිරීමට අදහස් කළේ. මේ රටට මේ තරම් ආදායමක් ලබා දෙන මෙවැනි කර්මාන්තයක් මේ අන්දමට පිරිහී යෑමට ඉඩ දිය නොහැකි බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනැ. මේ තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධව ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාවේ 34 වැනි පිටුවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුදු කීපයක් තිස්සේම ඉතාම සිග්‍ර ලෙස තේ කර්මාන්තය පහළ බැසගෙන යන බව ඒ වාර්තාවේ දක්වා ඇති සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් අපට පෙනී යනවා. එහි කියා තිබෙන්නේ මෙන්න මේ විධියටයි :

"1966 අවසානය වන විට තේ වගාව යටතේ වූ අක්කර ප්‍රමාණය 5,97,117 ක් විය. 1965 දී මෙම ප්‍රමාණය අක්කර 5,94,298 ක් විය. 1965 දී රාත්තල්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

දස ලක්ෂ 503 ක ඉතා උසස් මට්ටමකට ළඟා වූ නේ නිෂ්පාදනය 1966 දී රාත්තල් දස ලක්ෂ 13 කින් නොහොත් සියයට 2.6 කින් පහත වැටුණි. මෙම පහත වැටීමට ප්‍රධාන හේතුව වූයේ අහිතකර කාල ගුණයේ බලපෑමය.

මේ අහිතකර කාලගුණය ගැන ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව සඳහන් කර තිබෙන්නේ තේ පිළිබඳව පමණක් නොවෙයි. තේ කර්මාන්තය ගැනත්, පොල් කර්මාන්තය ගැනත්, රබර් කර්මාන්තය ගැනත් සඳහන් කරන හැම විටකම ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව ඔය අහිතකර කාලගුණය ගැන සඳහන් කර නැත. අපට කොයි අන්දමකින්වත් එය පිළිගන්නට බැහැ. තේ කර්මාන්තයට සාධාරණ මිලක් නොලැබීමට හේතුව වී තිබෙන්නේ ඉන්දියාවේ ඇසෑම් ප්‍රදේශයේත්, ඉන්දුනිසියාවේත්, අප්‍රිකාවේ සමහර ප්‍රදේශවලත් විශාල වශයෙන් තේ කර්මාන්තය කරගෙන යන නිසයි. ඒ නිසා ලෝක වෙළඳ පොලේ ලොකු තරඟයකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එමෙන්ම ඉන්දියාව වැනි අනිකුත් රටවල් විශාල වශයෙන් තේ කර්මාන්තය සම්බන්ධව ප්‍රචාරක කටයුතු කරගෙන යනවා. අපේ රටේත් එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ගෙනයාමට අනල්ප පහසුකම් තිබෙනවා. සංචාරකයින් ගෙන්වා ගැනීමට නොයෙකුත් ක්‍රම අපට තිබෙනවා. සංචාරකයින් තේ පිළිබඳව ප්‍රචාරක කටයුතු කිරීමට හොඳ මාර්ගයක්. තවත් මාගීයක් තමයි චිත්‍රපට. මෑතක දී එක්තරා පත්‍රයක පළවූ ලිපියක් මා කියව්වා.

එංගලන්තයේ තේ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානයේ අප රටේ චිත්‍රපට තුනලී නියෙන් තේ. ඒ අනුව පෙනෙනවා නියම ප්‍රචාරයක් දෙන්නේ තැනි බව. චිත්‍රපටවලට නැංවිය හැකි ඉතා ලස්සන දර්ශන අපේ උඩරට ප්‍රදේශවල තියෙනවා. ඒ පළාත්වල බොහෝ සෞන්දර්ය දිය ඇලි ආදිය තිබෙනවා. එවැනි දර්ශන චිත්‍රපටවලට නංවා පිටරට තානාපති කාර්යාලවලටත් වෙළඳ මධ්‍යස්ථානවලටත් තේ ප්‍රචාරක මධ්‍යස්ථානවලටත් යවා අපේ රට ගැන නියම අන්දමේ ප්‍රචාරයක් ලබා දෙන්නට අපට පුළුවනි. තේ වෙළෙඳ පොළේ පවතින තරඟය නිසාත් අපේ තේ සම්බන්ධයෙන් නිසියාකාර ප්‍රචාරයක් නොදෙන නිසාත් අපට සාධාරණ මිලක් තේ සඳහා ලබා ගැනීම

—දෙවන වර කියවීම

දුෂ්කර වී තිබෙනවා. අපේ රටේ තේ නිෂ්පාදනය කොතෙක් දුරට දුර්වල වී තිබෙනවාද යන්න වාර්තාවලට අනුව පෙනී යනවා. මේ රටේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනකායකගේ ජීවනෝපාය සලසා දෙන්නාවූ තේ කර්මාන්තය නගා ලීම පිණිස මීට වඩා ශක්තිමත් වූත් සංවිධානාත්මක වූත් වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළ යුතු බව මා කියා සිටිනවා.

පොල් කර්මාන්තය ගැන බැලුවත් ඒ ආකාරයි. අද මේ රටේ පොල් නිෂ්පාදනය පහත බැස තිබෙනවා. අනිකුත් කර්මාන්තත් ඒ විධියයි. අපි කල්පනා කර බලමු, මේ රටේ වී නිෂ්පාදනය පිළිබඳව. 1964 වී නිෂ්පාදනය බ්‍රසල් දස ලක්ෂ 50.5 යි. 1965 දී වී නිෂ්පාදනය බ්‍රසල් දස ලක්ෂ 36.3යි. 1966 දී වී නිෂ්පාදනය බ්‍රසල් දස ලක්ෂ 46.1 යි. 1967 අවුරුද්දේ මෙම රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා, බ්‍රසල් දස ලක්ෂ 53 ක නිෂ්පාදනයක්. එය 2.5 ක වැඩි වීමක්. එහෙත් අපට එය ස්ථිර වශයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නට අමාරුයි. 1966 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවාර්තාවේ 34 වන පිටුවේ දැක්වෙන පරිදි මේ රටේ වැඩිම වී අස්වැන්නක් ලැබී තිබෙන්නේ 1964 දී බව කියන්නට පුළුවනි. කෘෂිකර්ම කටයුතු සඳහා අද අක්කර දහස් ගණනක් කොම්පැනිකාරයන්ට බෙදා දී තිබෙනවා. පාසැල් ශිෂ්‍යයන් මාර්ගයෙන් ගොවිතැන් කටයුතු කරනවා. ගුවන් විදුලියෙන් සහ ප්‍රචාරණී පත්‍ර මාර්ගයෙන් ද ප්‍රචාරය දෙනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් මේ විධියට වැඩ කටයුතු පවත්වා ගෙන ගියොත් අප රටේ වී නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නට තමුන්නාන්සේලාට පුළුවන් වේයයි මා සිතන්නේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේ උතුරුමැද හෝ වයඹ පළාත්වලට ගියොත් පෙනේවි, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව මගින් කිසිම සැලකිල්ලක් නොදක්වා අත්හැර දමන ලද වැව් කොතරම් ගණනක් කැඩී බිඳී ගොස් තිබෙනවාද කියා. කලට වේලාවට මෙම වැව්වලින් ජලය ලබා ගන්නට නොහැකිවීම හේතුකොට ගෙන දහස් සංඛ්‍යාත ගොවි ජනකායක් නිකරුණේ බලා සිටින බව පෙනෙනවා; පසුතැවිලි වන බව පෙනෙනවා. උතුරු මැද පළාත වැනි පළාත්වල ගොවීන්ට මීට වඩා

விசேஷப் பதத் கெடுதல்த, 1967-68

—தேவன வர் கியவித

[யுலேம மய.]

வாரிமாபீத பதபுக்கதி, ஓவகவதி பதத, ஸய பதத யதாபீத பதபுக்கதி தேமத் கிய கரந்நத கலீபதா கரநதா ததி அபத லோலோ பததத் பாரீபக ப்ரதிபல லோ லாநிமத லாநி லேதலா லாநி. தே தரந்ர லேத லுந் பதபுக்கதித் தீத வலா ப்ரதிபல லுந்நி விதிமத லாநி லேதலா லாநி. அத ப் பதபுக்கதி லோலி ப்ரததாதலே ததந்ந்லய பீயதி. அத லோலி ப்ரததாதல ஸய பதபுக்கதி லோ லாநிம துதீகரதி. லலாபோலோந்நு வத பரீதி கலத லேலாவத லோலிதாந் பததா அலலய கரநத போலோர பீக லலேந் தை தால. ப் வலேம கலத லேலாவத லோலிந்நி லிந்நர பீ பீக லலேந்நை தால. அலலய லேலாவத ப்ரய பீக லலா லந்ந ப்ரபலந்நதமத் தால. தே காரணா திபா லோலிந்நி அத விலால லாநியத் பீதவி திதேத லல ம ப்ரகாஸ கரந்நி லீதா. ப் வுதி அபதபுக்கதி தாநி கர லோலிந்நி அலலய ப்ரய, போலோர லா ஸய பதபுக்கதி லாபீத கலத லேலாவத லலா தேதந்ந கத யுத கரநத ததி தீத வலா விலால அபீ வத ப்ரதபுக்கதி லலா லந்ந ப்ரபலந்ந யதி ம விதீலாப கரநத. பி லோலிதாந் பதபுக்கதித் ம கியதந்நி அதபதீ கரந்நை பீபதபுக்கதி.

லா தியோதீத பதபுக்கதி, தீதலத அத ரலே ததந்ந்லய லாந கலீபதா கர லலே. பதபுக்கதித் லலி தீத லாந கலீ பதா கர லலேதா. லோலி லபகரண லாபீத லாந்நி பித லாநா கலாபுக்கதித் திபித் லோலிதாந் லலா அநிதாந் துலாவல தீத லலேதா கலாபுக்கதித்? லாநயத லலேபத லாபீத பீயத 10 தகத் வ லாபி கிரித திபா, பிதி ப்ரதிபலயத் வல யைத், தலேதரீ ரபலாபத லபகரணலலேந்நி மதபதயா பீதிதேதா ப்ரயோதீதயத லந்ந அததாலலய லாபுக்கதிலலேந்நி தீத அத தலாபிதா விதா அந்நதீத, விலால வலயைத், வுதி பி திதேதலா. பீக லுந்நதகித் துலேலீ 100 தகத் வ லுலீக லுலுபீ லலா பீதலகதிதந்நி துலேலீ 20 க அநிதீக தீததாந்நுத், துலே யலீ 100 த் 300 த் அநர லுலீக லுலுபீ லலா பீதலகதிதந்நி துலேலீ 10 க அநி தீக தீததாந்நுத் லலா துந்நா. அநித் லுந்நைத் தே அலலய லேலதய திபா விலால ப்ரதகாபுக்கதித் லாநி பி திதேத லல அபத லபுக்கதி யத. தே அலலய லேலதய

மலிந் லாநயத லலேபத லாபீதா பீயத 9 கித் வுதி கிரித திபா லலேதாந் பீதித் அலலய ப்ரயோதீத லலா லந்நத. திரிதல லா மதந்நிதா (பீத. பி. தலேதந் மய.) கலா கரதீதி அலேத லுலீலீதா கலா, தலேதா விதேததய கரநத பீபா கியா. அலலய பத தகத் தலே லேதந்நி யதீகிதி யோதீதாந்நித் தலே லாபுக்கதித் மலிந் லுலீலீதாந் கல பத பிதாபீத லாரீலய ப் பதலிதலயைத் லுலீலீதாந் கரநத விதேதத அலக தலாபுக்கதி பீலாபீத யதீ யதீ வுதலேந் தலேலீ திதே தல ததி பீலாந் கலகிதீலத லேத கியா கிரித லாபுக்கதித் யுதகாபுக்கதித் லல ப்ரகாஸ கரதித் தலே வலத பதலீபய தலேதந்நி அலலய கரநத.

பீ. பி. பீத. பதீதி மய. (அலுதத தேவத மதந்நி)

(ஐலாப் ஏ. லீ. எஸ். லுமீத—அக்துதலே இரண்டாம் அங்கததவர்)

(Mr. A. C. S. Hameed—Second Akurana)

In congratulating the Hon. Minister of Finance on his third Budget, I must say that the Opposition, judging from the speeches they have made, tried to assess the Budget in terms of the crowds in the Galleries. Normally, after the Budget is presented and if it has any unhealthy features, it is the practice in this country or any other democratic country to hold protest meetings and to pass resolutions. May I point out that after the introduction of this Budget there has not been a single protest meeting—

பி. பி. பி. கலாபுக்கதி மய. (லுத கலாபுக்கதித் துதலத மதந்நி)

(திரு. பி. ஜி. பி. கலாபுக்கதி—கலாபுக்கதி மததி மூந்நுத் அங்கததவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Third Colombo Central)

I have spoken at four meetings.

கலாபுக்கதி தியோதீத பதபுக்கதி

(தலாபுக்கதித் உப அக்திராசநர் அலரகர்) (Mr. Deputy Chairman of Committees)

I would request the hon. Member to allow the Member who is on his feet to finish his sentence.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Sir, let us get this point clear. I wish to ask whether a single trade union in this country has lodged a protest.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Yes. On the 13th of this month 800 of them are having a conference to condemn your Budget.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

This is a very remarkable feature. Not a single trade union in this country up to now has condemned this Budget. Not a single local authority—municipal council, urban council, town council or village council—in any part of Ceylon has condemned this Budget.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Only Members of the Opposition!

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

That is the test of a Budget. The test should not be the number of people in the Galleries.

The Hon. Minister of Finance has presented this third Budget, and I must state that there is a definite line of continuity in the three Budgets. Underlining that principle there is a continuity from the first Budget to the second Budget and from the second Budget to the third Budget. So this shows that a correct analysis of the evils of our economy and of the economic situation has been made.

The last Government introduced five Budgets and there were five Finance Ministers. During the 4½

years they were in office there was as Finance Minister the hon. Member for Dompe (Mr. F. R. Dias Bandaranaike), the hon. Member for Kegalla (Mr. Kalugalla), the then hon. Member for Hewaneta (Mr. Ilangartne), the hon. Member for Minneriya (the Hon. C. P. de Silva), and the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera). At one stage the then Prime Minister, Mrs. Sirimavo Bandaranaike, was seriously thinking of alerting the employment exchanges in this country to find out whether there was a man to succeed as Minister of Finance.

And, what happened? Sir, when the last Government introduced its Budgets every one of the Finance Ministers under that Government fell. Every one of them fell. Of course, there was the golden brain, the hon. Member for Yatiyantota. When he introduced the Budget what happened? The Government fell! It is said that there is a time bomb ticking under the chair of the Finance Minister. Well, the present Finance Minister has been there, he has introduced three Budgets, and the time bomb has not exploded.

I said on an earlier occasion, stealing a note from the Hon. Minister of Home Affairs, who once used to break into rhyme now and then:

"Wise men are we,
Felix, Kalu and T. B.
Wiser is N. M., surely."

I had occasion to say this when the hon. Member for Yatiyantota introduced his Budget. Last year, I added one more line to this and said, "But wisest is Wanni." I should like to add one further line this year and say, "Who will be no casualty." So, Sir, it would read thus:

"Wise men are we,
Felix, Kalu and T. B.
Wiser is N. M., surely.
But, wisest is Wanni
Who will be no casualty"

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[හමිඩ් මය.]

As I stated, this time bomb which is said to be ticking under the seat of the Finance Minister is not going to explode. In other words, he has exploded the myth.

I should like to point out to the Opposition here that this Budget, read with last year's Budget, has shown that the terms of trade are favourable, the foreign exchange situation has improved, bank credit has been brought within limits and money supply has increased. What is the other yardstick? I am doing economics and I should like to ask, what is the other yardstick with which you propose to measure the success of this Budget?

I heard the hon. Member for Rattota (Mr. Yalegama), who spoke before me, weeping and wailing that the Hon. Minister of State did not hold a brief for his Cabinet Colleagues. We of the United National Party and the National Government are used to this sort of divide-and-rule policy which the Opposition has been continuously promoting. The Opposition need not fear. We the members of the National Government stand united.

The hon. Member for Rattota maintained that there is a scarcity of goods. True. We admit that, but as compared to the previous regime the situation is much better. There are no more *karavala* queues.

කෙනෙක් මය.

(තිரு. කෙනෙක්)
(Mr. Keuneman)

There is no *karavala* for there to be any queues.

හමිඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

You do not know that there is *karavala* because you do not eat it. That is the whole trouble. There is plenty of dried fish in the country.—[Interruption]. There are no more textile queues.

කෙනෙක් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

You have to seek the aid of the police to distribute things.

අනපත්තු මය.

(திரு. அத்தபத்து)
(Mr. Atapattu)

Must be in Colombo Central.

කරකසහ නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

If the hon. Member addresses the Chair he will avoid these interruptions.

කෙනෙක් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

He is used to them. He has been in the United Nations.

හමිඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

Last year the Sinhalese New Year was one of the best we have had in this country for the past ten years. You cannot deny that.

කෙනෙක් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

You had a good time.

එන්. ඩෙන්සිල් ෆර්නාන්දෝ මය.

(මීගමුව)
(திரு. என். டென்சிஸ் பெர்னாண்டோ—நீர் கொழும்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)
Everybody had a good time.

හමිඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

These people who call us the stooges of capitalists and capitalism had ten years of rule. I like to ask a simple question of them. Did they

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

during their time lay a finger on the hoarders? They left the whales and caught the sprats.

එල්. සී. ද සිල්වා මය. (බලපිටිය)
(திரு. எல். சி. டி சில்வா—பலப்பிட்டிய)
(Mr. L. C. de Silva—Balapitiya)

How many whales have you caught.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

You cannot even catch a sprat.

හමීඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

If for the first time a genuine attempt was made to track down hoarders it was after the National Government came into office. You cannot deny that.—[Interruption].

These people who had been in office for ten years have criticized the Budget. They have called it a *handun kuru* budget. This Budget brings a sweet fragrance into the economy, which was made dark and gloomy by the last two Governments in office. Most of the problems we face today are due to lack of planning for nearly ten years.

In 1956, the Ten-Year Plan was produced, and it remained the best detective story for the last ten years. There was absolutely no planning, no co-ordination, no evaluation, no feasibility reports, and the country rolled on. This is not a view I share alone. My hon. Friends across share the same view.

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

The same man who wrote that Ten-Year Plan is planning for you—Dr. Gamini Corea.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(திரு. எல். சி. டி சில்வா)
(Mr. L. C. de Silva)

There has been no change in the planners

හමීඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

What has that got to do with this?

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Because you have now got a new detective story.

හමීඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

For ten years you rolled on without any planning. The Ten-Year Plan was never implemented, not even a part of it. Not one project was related to the Ten-Year Plan.

There was, in 1958, the five-year agricultural plan of the present Hon. Minister of Industries. That plan was not implemented. If the five-year agricultural plan had been implemented, we would not face this food problem today.

Then we had a three-year plan and a two-year plan, and then the One-Year Implementation Programme of the Coalition Government. Sir, a country can never be developed unless there is proper planning. For the first time, planning has been given a place—

කෙනමන් මය.

(திரு. கெனமன்)
(Mr. Keuneman)

Where is your plan?

හමීඩ් මය.

(ஜனாப் ஹமீத்)
(Mr. Hameed)

I will come to it. Listen to me. For the first time, planning has been thought of seriously after this Government came into office. The Hon. Prime Minister, as Chairman of the Planning Committee, first and foremost formed a Plan Implementation Department.

பிசுர்ப்பன பனந் கெடுபென, 1967-68

—தேவன வர கியபித

கெனமன் மய.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We have not got a copy of this plan. We would like to see it.

கமீதி மய.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

If you will please listen to me, you will know all about it.

காரகபபா நியோஜித பபாபநிதம

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Your time is running out. By indulging in this cross-talk you are wasting your time.

கமீதி மய.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

We have had the services of Professor Waterson from U.N.D.P. and he has submitted a detailed report. Until this Government came into office, though the plans were there and projects were started, there were no proper feasibility reports, and above all there was no implementation. It was only after this Government came into office that the Department of Plan Implementation was set up. And, in accordance with the suggestions made by Professor Waterson, we find today that five Ministries are what are termed Development Ministries. It has been recommended that in every Ministry there should be programming units. Already three Ministries have got their programming units.

Thus, for the first time serious thought has been given to planning in this country. Then there is the Ministry of Planning which has been divided into five divisions. Therefore, I say that it would be unfair if the Opposition does not join me in paying a tribute to this Government for having made the correct approach to the solution of our problems, namely, through planning. Most of the problems we face today are due to the fact that

there had been no planning. Planning was absolutely unknown for ten years, and that accounts for most of the mess in this country today.—[Interruption]. That is a fact. And once proper planning takes place we are sure development would be expedited.

That is with regard to planning. Here I must say that there must also be some form of central co-ordinating authority. The previous Government had a few plans, but not one was implemented. There was not one sectoral plan. Not one ministry had a sectoral plan. For the first time now we are having inter-sectoral planning. Thus, development is being made a reality.

The Government must secondly address itself to the question of planning at district level. Up to the present time we have not had any type of machinery for planning at district level, and for this purpose, first and foremost, the administrative limits of government agents will have to be changed. As it is, today we have for Vavuniya, for instance, one government agent. For Anuradhapura covering an area of six electorates, one government agent; for Matale covering an area of four electorates, one government agent; for Kandy covering an area of fourteen electorates, one government agent. So, at district level, the administrative limits of the government agents will have to be changed so as to bring them in line with the needs of the day. Even at district level there must be some form of planning, and I wish to recommend it to the Hon. Minister of Finance.

There is another question which the Minister of Finance can look into—the question of the corporations. Corporations today are set up as autonomous bodies; they are independent institutions. Till recently there was not even provision requiring them to appear before the Public Accounts Committee. That change has since been made and the Public Accounts Committee now is in a position to examine the

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

accounts of these corporations in relation to the Auditor-General's Report. In England they have a Select Committee of the House of Commons which goes into the working of corporations, even including policy.

Now, in Ceylon, whoever may be in power, when you ask a question on the Floor of this House I do not think there is any provision for the Minister concerned to answer that question. Therefore there should be a certain amount of re-thinking over this question to see that these corporations actually serve the country.

Recently we had the Rajendra Committee. I think it was empowered to look into only one aspect, namely, the pricing policy. That is not enough. If the country is to benefit from these corporations there must be some form of rigid supervision over them. I remember, about eight years ago there was an attempt to form a Select Committee of both sides of the House to go into the working of corporations. I feel that some such step will have to be taken if the country is to benefit from these corporations.

Now, I come to the question of foodstuffs. I read a number of speeches made by hon. Members of the Opposition which maintained that rice is available in the world market. True, there is rice in the world market, but at what price? If the Ceylon Government is prepared to pay six to eight rupees per measure rice can be bought in the world market.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Buriyani rice!

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

That reminds me of the saying that fools rush in where angels fear to tread. I was saying that if we are

prepared to pay between six to ten rupees a measure we can get the rice from the world market to be given at twenty-five cents a measure.

Food shortage is not a problem that confronts only Ceylon. Every one of the 77 developing countries in the world is facing this problem. Luckily during the last few years in certain industrialized countries there has been over-production and thus they have avoided a famine, but that cannot happen always. The present position is that the excess wheat flour in America, which was used as a safety valve up to last year and rushed to countries wherever there was a threat of starvation, has been contracted for by the Indian Government. That safety valve does not exist from last year. Therefore the problem is something greater than what the Opposition imagines.

කරකසහ නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Will the hon. Member take long?

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Yes.

කරකසහ නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

I am afraid you have run out of your time. Anyway, you can continue.

කෙනමත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

We are interested. This is the first time we heard that the Government had a plan. It is good to learn.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

It is good for you to learn it. I am happy if I have been able to teach you at least one thing.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[හම්බි මයා.]

The world population today is about 3,000 million. Have you any doubt about it? —[*Interruption*]. In another 40 years they expect this number to be doubled; that is, at the dawn of the next century it will be about 6,000 million. If the world is taken as a whole without boundaries, it is said that all the resources and the food will be enough to feed the world only until the end of this century.

Therefore it is a very serious problem. It is not confined to Ceylon. It is not only in Ceylon that we are facing a shortage of food. All the developing countries face this problem today. After another 15 years the threat to the world is not going to be from major powers; the threat to the world is going to come from hunger and starvation, and that is the challenge that Hon. Prime Minister is facing boldly so far as the country is concerned. The Hon. Prime Minister deserves to be congratulated for it.

The Opposition complains that the tea market has crashed and that commodity prices are low. It is true. But did this happen because we came into office? Can one responsible Member in the Opposition say that the commodity markets have crashed because of our inefficiency or because we have failed to tackle the problem? Far from it. This is a problem once again that faces every developing country and not only Ceylon. All the developing countries find that the terms of trade are unfavourable to them. They find that their balance of payments is unfavourable to them. They find that their only foreign exchange earner, their primary commodities, have a limited market, and that is why 77 countries met together and signed the agreement in 1964 in Geneva creating UNCTAD—the United Nations Conference on Trade and Development—which is tackling this problem at an international level. This is not a problem that is confined to Ceylon.

If the Opposition can say that these prices have dwindled because the National Government failed to tackle the problem, then we stand charged before the people of this country. But it is not so. It is not a thing that is limited to Ceylon. All the countries find that one of their biggest problems is with regard to the export of their primary commodities.

Another big problem they face is the problem of ocean freight. You find that during the last eight years ocean transport rates have increased but that the prices of primary commodities have not increased. If the prices of primary commodities increase along with the increasing rates of ocean transport, then we shall not have any problem. However, a study shows that, whilst there has been a steady increase in ocean transport rates during the last 8 years, there has been a decrease in the prices of primary commodities. That is the reason why most of the developing countries of Latin America, Asia and Africa have started to establish their own national shipping lines.

This is an aspect the National Government should address its mind to, namely, the setting up of a merchant fleet. We must set up a merchant fleet of our own. Most of the developing countries of Asia, Africa and Latin America have already done so. It is true that it will not be an easy matter. Developing countries that have started their own shipping fleets have had to face many problems. I wish the National Government would address its mind to this question.

In passing, I should like to mention that under the United Nations Conference on Trade and Development there is a sub-committee on shipping, which is doing good work. The committee has been entrusted with the task of making a complete survey, especially of freight rates. It has experienced difficulty in getting

விசேஷப் பேரவை, 1967-68

—தேவன் வர கிஷோர்

some of the necessary data because most shipping companies have functioned under a veil of secrecy. That is possible because they are so well organized.

கொடுக்கப்பட்ட வினாக்கள்

(சுற்றுச்சூழல் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The hon. Member has already taken three-quarters of an hour.

கேள்வி எண்.

(ஜாஹீத்)

(Mr. Hameed)

I started at 5 o'clock. Most of the other Members who have spoken took more time than had been allotted to them. May I be given the same privilege?

கொடுக்கப்பட்ட வினாக்கள்

(சுற்றுச்சூழல் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

I have given the hon. Member more time. Anyway, he can have another ten minutes.

கேள்வி எண்.

(ஜாஹீத்)

(Mr. Hameed)

The next thing that the Government should give its mind to is the question of Britain's proposed entry into the Common Market. I do not know whether the Ministry of Commerce and Trade has looked into this matter. I suggest that, if necessary, the Hon. Prime Minister summons a conference of other Commonwealth Prime Ministers who may be adversely affected by this proposed entry of Britain into the Common Market. I say this because we do not know to what extent we shall be affected when Britain enters the Common Market. It is common knowledge that our major trade is with Britain. The question arises as to what would happen to the preferences that we have enjoyed if Britain enters the Common Market.

I notice with pleasure the Prime Minister's statement, made in Tokyo, that he was thinking on the lines of a common market for South-East

Asia. I read in the newspapers that already five countries in South-East Asia have expressed their desire to participate in an organization of this nature. It will really be a great service to South-East Asia if this can be made a reality because regional grouping may become a fashion very soon and, with most of the developing countries becoming industrialized, some sort of arrangement could be made among these countries to avoid as far as possible over-production and overlapping.

The next is the question of a pool. We have, in this country, people who are qualified and specialized in various fields. Most of these people—a good number of them—are not performing the job in which they are specialized. At the same time there are Ceylonese, highly specialized in certain fields, who are abroad. It is up to the Hon. Minister of Finance to maintain a register of those who are specialized in various fields and who are within the country to ensure that the country and the Government make use of them, and in the second instance, to have a pool of Ceylonese who are specialized and who are abroad so that whenever a vacancy occurs and when it becomes necessary for us to have their services, we can get in touch with them. Most countries have done this and I commend this to the Hon. Minister of Finance.

Now, Sir, during the time of the last Government the foreign investor was scared away. The foreign investor did not want to come here. The foreign investor found that the political climate did not suit him. But after the Government came into office it has offered them a number of attractions and other concessions. They have been allowed the repatriation of profits and everything possible has been done. But a study of the situation shows that foreign investment in this country has not been encouraging. It is up to the Government to find out why. Why do most of these foreign investors go to countries

விவரணை பற்றி கருத்து, 1967-68

—தேவன் உர கியவீத

[ஹமீத் உரை.]

like India, Pakistan and the Philippines? This is a question that the Government will have to go into very carefully to find out what is keeping the foreign investor away from this country. After all, all the countries in the world have agreed that foreign capital is necessary for development. There is no question about it, and there is no argument about it.

There has been a lot of talk from both sides of the House about vehicles imported for official use and for agricultural purposes. I do not want to go into this matter in detail, but I would suggest that such vehicles be painted with labels—for example, "Ministry of Transport and Works", or "Food Production". That I think would help to reduce or to eliminate the abuses which have been alleged.

I do not know whether it is correct, but it has been said that a lot of food production is being done around Royal College judging from the number of vehicles imported for agricultural purposes seen in that area. It has even been alleged that Ministers use official vehicles for election purposes. Let us clear this matter once and for all. Let us have painted labels on these vehicles showing what they are intended for.

I do not want to be personal, but it has been alleged that a number of people in the Opposition have got vehicles for food production purposes and that they are not using them for such purpose. I do not know whether the suggestion I have made is the correct solution to the problem, but let us do something about it.

The other matter I wish to refer to is the Maha-Illupallama project which has gone on for the last thirty years. We have a number of science graduates working there. The project was started with a view to helping dry zone cultivation. Thirty years have passed but the project has not in any way helped the ordinary person in the dry zone.

I have made this point before and I wish to make it again. That is in regard to the location of Maha-Illupallama. On the one side there is the channel leading to the Kagama colony. On the other side is the channel leading to Yoda-ela. The seepage water keeps the Maha-Illupallama soil moist and wet even during the driest part of the year. So the soil of Maha-Illupallama is not representative of the dry zone. And it is on this soil that we are carrying out experiments. I think the Government should do some serious re-thinking on this matter so that the Maha-Illupallama project can serve the people of the dry zone.

With all the stress on paddy cultivation, I think it is time the Government set up a paddy research institute. We have in this country a Tea Research Institute, a Rubber Research Institute, and a Coconut Research Institute. It is a crying shame that in a country like Ceylon which is essentially a rice-eating country, we do not have a paddy research institute. I hope the Government will address itself to this question, especially now with its food drive on.

Right along it has been the practice to ask people to use more and more fertilizer.

மாண்புமிகு நிர்வாக அமைச்சர்

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

I should like to remind the hon. Member that he has taken almost an hour.

ஹமீத் உரை.

(ஹமீத் உரை)

(Mr. Hameed)

I shall finish in ten minutes.

மாண்புமிகு நிர்வாக அமைச்சர்

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

I am sorry the Chair cannot allow that.

ஹமீத் உரை.

(ஹமீத் உரை)

(Mr. Hameed)

Will you allow me five minutes?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

All right.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

Now that the stress is on the use of more and more fertilizer, may I suggest that a soil survey be conducted in keeping with this food drive? In Ceylon, we have conducted soil surveys only in two of the 112 D. R. O's divisions, namely, in the Hewagam Korale and the Hapitigam Korale. Even in these two divisions the fertilizer prescribed differs from the fertilizer that is being used in other fields. Therefore I think it is very necessary that we should try and complete the soil survey of this country.

Then, there is this question of arecanuts. In the Kandyan areas every home garden has a few arecanut trees. Governments have come and gone, but we have not got a decent price for our arecanuts.

At one stage America as well as India used to buy our arecanuts. Now the Malabar Coast and the region around the Bay of Bengal are arecanut growing areas. The last cyclone that hit India affected these two areas, and India will not be able to find the arecanuts she needs for another ten years. It will take ten years for her to get over the effects of the last cyclone. I think the Ceylon Government should now enter into negotiations with the Government of India for the sale of our arecanuts.

Some time back when I was in New Delhi, I had the opportunity of going to our Embassy there and I came to know that under the last Government there had been certain negotiations with the Government of India in regard to the sale of our arecanuts, but the price offered had been poor. Now that there is a shortage of arecanuts in India, I should like the Government to take up this question.

—දෙවන වර කියවීම

We too are going into textile production. The textile industry in Ceylon is being given a fillip. It is said that you get the natural and fastest colour for textiles out of arecanut. That is why America used to buy our arecanuts. The Government should explore the possibility of setting up a dye factory in this country.

Finally, I should like to say something about internal finance. Now, when it comes to external payments, there is the question of internal financing.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The hon. Member has taken nearly one hour. Hon. Members on the other side were given only 25 minutes. I have been calling his attention many a time.

හමීඩ් මයා.

(ஜனாப் ஹமீத்)

(Mr. Hameed)

I shall finish in three minutes if you will not mind.

In the International Monetary Fund the group of ten countries is an exclusive club. Up to today the other countries do not have any say in the discussions and deliberations leading to international monetary reform. This, we find, is a big set-back to all developing countries, and the Ceylon delegation at the last sessions of the United Nations raised this problem and a resolution has been passed to the effect that on any international monetary reform all countries who are prepared to accept the obligations should be consulted in the discussions and decisions.

Finally, I wish the Hon. Minister of Finance all the luck and godspeed. And I am sure that he will prove to

[හම්බි මයා.]

the worthy Members of the Opposition that the time-bomb said to be ticking under his chair is nothing but a *pus vedi* that exists in their imagination.

අ. හා. 5.52

රාජා කුලතිලක මයා. (තෙල්දෙනිය)

(திரு. ராஜ குலத்திலக்க—தெல்தெனிய)

(Mr. Raja Kulatilake—Teldeniya)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, උඩරට අසුනක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මේ අයවැය විවාදයට සම්බන්ධ වන්නට ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතම. රජයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ රජය කරන හොඳ වැඩ හුවා දක්වමින් නොහොඳ වසා ගන්නට දක්ෂ ලෙස තර්ක කිරීම ගැන මා බෙහෙවින්ම කනගාටු වන බව පළමුවෙන්ම ප්‍රකාශ කරනමි. තමන්ගේ මැට්ටම් තම්මැට්ටම් කියන්න වගේ තමන්ගේ පක්ෂය කරන නොමනා වැඩ මනා වැඩ හැටියට තර්ක කරමින් මේ ගරු සභාවත්, මහජනතාවත් මුළු කරන්නට වෙහෙසීම ගැන අපේ අප්‍රසාදය ප්‍රකාශ කරනමි. මේ ආණ්ඩුවේ තුන් වෙනි අයවැය ලේඛනය වන මෙයින් මේ රටේ පොදු මහජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබෙන දැවෙන උග්‍ර ප්‍රශ්න වන ආහාර හිඟය, රැකියා හිඟය, කිරි හිඟය, රෙදි හිඟය ආදී එකම ප්‍රශ්නයක්වත් විසඳන්නට පියවරක් ගෙන නැහැ. ඒ වගේම මේ රටේ මහජනතාවට හයෙන් හය සැකයෙන් යුතුව ජීවත් වීමට සිදුවී තිබෙන තත්ත්වය මෙයින් පහවී ගොස් නැහැ. මේ අයවැය ලේඛනය ගැන ලොකු බලාපොරොත්තුවකින් ඇස් අයාගෙන කන් අයාගෙන සිටි ජනතාව මේ අයවැය දේශනය ඇසීමෙන් පසු අද අන්ත කලකිරීමකට පත්ව සිටිනමි. මුළු මහත් ජනතාවගේ අඩුපාඩු සපුරා ලීමට තරම් සමත් නායකත්වයක් ඇති රජයක් තමයි, මහජනතාව බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. මහජනයාගේ ප්‍රශ්න විසඳීමට අවංක මහත්සියක් නොගන්නා වූ පිරිසක් කෙරෙහි ජනතාව තුළ විශ්වාසයක් නැති බව මෙහිදී අපට පැහැදිලි වශයෙන් තේරුම් කර දෙන්නට සිදු වී තිබෙනමි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා එතුමා

ගේ අයවැය දේශනයෙන් අප ඉදිරියේ වැදගත් කාරණා කීපයක් තබා තිබෙනමි.

“1965 වර්ෂය හා සැසඳීමේදී, 1966 හි දී මේ රටේ අපනයන ඉපයුම්වල රුපියල් 23 කෝටි 50 ලක්ෂයක පිරිහීමකට මුහුණ පාන්නට රටට සිදු වුණා. මේ පිරිහීම 1967 වර්ෂයෙහි පළමු කොටස දක්වාත් නොකඩවා පැවතුණා.”

එතුමාගේ අයවැය දේශනයේ පළමු වැනි ඡේදයෙන්ම පිරිහීමක් ගැන ප්‍රකාශ කරනමි. ඒ පිරිහීම 1967 වර්ෂයේ මුල් භාගය දක්වාම පැවතුණ බව එතුමා වැඩිදුරටත් සඳහන් කරනමි. මේ අයවැය දේශනයේ සෑම පිටුවකින්ම, සෑම ඡේදයකින්ම ඒ පිරිහීම ගැන පැහැදිලිවම ප්‍රකාශ කර තිබෙනමි. මුදල් ඇමතිතුමා ඊට හේතු මෙසේ සඳහන් කරනමි:

“එසේ වීමට, අපනයන මිළ ගණන්වල පහළ වැටීම විශාල ලෙසම හේතු වුණු අතර, අහිතකර කාලගුණය නිසා තේ සහ පොල්වල අපනයන පරිමාව අඩු වීමත් ඊට සුළු තරමින් හේතු වුණා.”

ඒ පිරිහීමට දක්වා ඇති හේතු දෙක ගැන අප පුදුම වෙතමි. දේශගුණය ඔබ්බට වඩා උග්‍ර ලෙස බලපාන, හිම පවා මිදෙන, රුසියාව වැනි රටවල පුළුන් වවන්නට පුළුවන්කම තිබෙද්දී, ලුහකදී විශාල යුද්ධයකට පවා මුහුණ දුන්, 1948 දී බිහි වුණු, කාන්තාරයක් වූ ඊශ්‍රායලයට අනෙකුත් රටවලට පවා ආදර්ශයක් දෙමින් සංවර්ධනය කරා ගමන් කරමින් ස්වයං පෝෂිත වන්නට පුළුවන්කම තිබෙද්දී, භූමිකම්පාවලින් හෙල්ලුම් කෑ විනාශයට පත් වන ජපානය වැනි රටකට ලෝකයේ ඉහළම පෙළේ රටක් වශයෙන් නැඟී සිටින්නට පුළුවන්කම තිබෙද්දී, අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වයේ පිරිහීමට කාලගුණය හේතුවක් වශයෙන් දැක්වීම ගැන මා කණගාටු වෙතමි. අද අපට අවශ්‍යව තිබෙන්නේ අප රට පෙළෙන ආර්ථික රෝගයෙන් නිවාරණය වීමට නිසි පිළියමක් සොයා ගැනීමයි. “ලෙඩා මළත් කමක් නැහැ, බඩ සුද්ධ වෙනවා නම්” වැනි උත්තර ලැබෙනවා නම් අප බෙහෙවින් කණගාටු වෙතමි. මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කර ගැනීම සඳහා අවංක හැඟීමකින් යුතුව කටයුතු කළ යුතුයි. මේ අයවැය දේශනයෙන් එක් කාරණයක් පැහැදිලි වෙතමි. මොකක්ද, ඒ? මේ අයවැය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ලේඛනය නිසා අප රටේ මහජනතාව අඳුරු, අභාග්‍ය සම්පන්න යුගයකට මුහුණ පාන බව පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. මේ අයවැය දේශනය ඒ අඳුරු සමය උදාවන බව ප්‍රකාශිත ලේඛනයක් හැටියට එක් අයුරකින් මට හඳුන්වා දෙන්නට පුළුවන්. ජනතාවට නියම සෙනෙක්, ශාන්තියක් ඇති වන ආකාරයට කටයුතු කිරීමට මේ රජය ලැස්ති නැති බව පැහැදිලිවම පෙනෙනවා. අපේ නිෂ්පාදනයන් පුළුල් කර, මේ රටේ ජනතාවට සෙනෙක්, ශාන්තියක් අත් වන ආකාරයට කටයුතු කිරීමට ලැස්ති නැති බව අයවැය දේශනයේදී කෙරුණු පහත සඳහන් ප්‍රකාශයෙන් පැහැදිලි වෙනවා.

“දැනට පවතින අහිතකර ගෙවීම් ශේෂයට පිළියම වනුයේ, අත්‍යවශ්‍ය ප්‍රාග්ධන භාණ්ඩ ආනයනය සඳහා සැලකෙන තරම් විදේශ විනිමය ඉතිරි කර ගැනීමට පාරිභෝගික ආනයනයන් කපා හැරීමේ අදහසින්, නිෂ්පාදනය පුළුල් කිරීමයි. රජය මේ කාරණය වටහාගෙන ඇති අතර, අතීතයෙහි වූවාටත් වැඩි ශක්තියකින් හා උද්යෝගයකින් රජය එසේ කිරීමෙහිද යෙදී සිටිනවා. මේ සියල්ල සලකන කල්හි, මෙම අවශ්‍යතාව කෙරෙහි මහජනයා දැක්වූ අනුකූලතාවත්, උනන්දුවත් ඉතා බෙදීයමත් කර වන්නක් වූ බව පැවසීමට මා සතුටු වෙනවා.”

මේ පිළිබඳව මා වචනයක් දෙකක් කියන්නට කැමතියි. මේ රජය බලයට පත් වූ දා සිට, මේ රටේ ජාතික ආදායම තර කරන ප්‍රධාන නිෂ්පාදනයන් වශයෙන් පවතින තේ, පොල් හා රබර් මිල දවසින් දවස පහත වැටෙනවා මිස ඉහළ නොගින නිසා අපේ නිෂ්පාදනයන් පුළුල් කළත් එයින් ඒ තරම් ප්‍රයෝජනයක් අත් වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා, එම නිෂ්පාදනයන් පුළුල් කිරීමට වෙහෙසන වතු හිමියන්ගේ, වතු අධිකාරීවරුන්ගේ මහත්සියෙන් නියම ඵල ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන තත්ත්වයකට මේ රටේ තේ, පොල් හා රබර් වගාවන් අද ඇද වැටී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය ගැන මා බෙහෙවින් කනගාටු වන අතරම මෙම වගාවන් සාර්ථක ලෙස දියුණු කරලීමට වැදගත් වැඩ පිළිවෙළක් නොයෙදීම ගැන අපගේ බලවත් අප්‍රසාදයන් කලකිරීමත් මේ රජය කෙරෙහි පළ කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

තේ නිෂ්පාදනය අතින් අපේ රට කවදාවත් නොවැටුණු තරම් පහළ තත්ත්වයකට වැටී තිබෙන බවද ඒ සමගම කියන්නට කැමතියි. 1965 වර්ෂයේදී රාත්තල් 50 කෝටි 30 ලක්ෂය තෙක් වැඩි වුණු නමුදු, 1966 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනය රාත්තල් 1 කෝටි 30 ලක්ෂයකින් අඩුවීමෙන් පිරිනුණු බවයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා තිබෙන්නේ. එය 1965 හි ඇති වුණු සියයට 4.4 ක තරම් වූ වැඩි වීම හා සසඳන විට සියයට 2.6 ක පිරිහීමක් බවත් එතුමා කියනවා. ඉතින් මේ විධියට බලන විට, මේ රටේ තේ නිෂ්පාදනය පිරිහී තිබෙන බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ විස්තර වාර්තාවලින්ම පෙනෙනවා. මීට කලින් ඇති වුණු විවාදයකදීත් මේ පිළිබඳව මා අදහස් ප්‍රකාශ කළා. එහෙත් මෙහිදීත් වචනයක් නොකියාම බැහැ. මේ රටේ තේ ලෝකයේ ඉස්තරම්ම තේ බවට පත් වී තිබියදීත්, ලෝකයේ නොයෙක් වැදගත් රටවල මේ රට වෙනුවෙන් මහ කොමසාරිස්වරුන් පමණක් නොව වෙළෙඳ කොමසාරිස්වරුන් පවා සිටියදීත්, ඒ ඇත්තන්ගේ නඩත්තුව සඳහා අපේ මුදල් ලක්ෂ ගණනින් වැය කර තිබියදීත්, තේ වර්ග පිළිබඳවත් තේ වගාව පිළිබඳවත් විශේෂඥයින් මේ රටේ සිටියදීත්, “ටී රිසර්ච් ඉන්ස්ටිටියුට්” හෙවත් තේ පර්යේෂණායතනයක් මේ රටේ තිබියදීත්, තේ වගාව අතින් ඉතා දියුණු තත්ත්වයකට පත්ව සිටින ලංකාවේ තේවලට ලෝක වෙළෙඳ පොළෙහි ලැබිය යුතු නියම වැදගත් තැනක් නියම මිලත් නොලැබීම ගැන අප බෙහෙවින්ම කනගාටු වෙනවා.

ලෝකයේම සිටින තක්කඩි තැරැව්කාරයින් බ්‍රෝකර්වරුන් වශයෙන් තේ ජාවාරමට සම්බන්ධ වී සිටින අතර, විදේශ කොමිෂනරියන් මේ රටේ තේ වතු යායවලින් අක්කර දහස් ගණන් හිමි කරගෙන සිටිනවා. ඒ ධනවාදී අධිරාජ්‍යවාදී තැරැව්කාරයින්ගේ කුට උපක්‍රමවලට මේ රටේ රජය අසුවී අපේ තේවල මිල වැඩි කර ගන්නට අපොහොසත්ව තේවලට ලෝක වෙළෙඳපොළෙහි නිසි තැනක් ලබා ගන්නට අපොහොසත්ව අපේ තේවල වැදගත්කමත් මිලත් බහින්නට කටයුතු සලස්වා තිබීම ගැන මා බෙහෙවින්ම කනගාටු වෙනවා. එම නිසා, මේ රජයේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රාජා කුලතිලක මයා.]

ගරු අගමැතිතුමා ඇතුළු මුළු ඇමති මඩුල්ලෙන්ම මා ඉල්ලා සිටිනවා, මිට වහාම පිළියම් යොදන ලෙස.

තේවල වාගේම අපේ පොල්වල තත්ත්වයත් ඉතා අසතුටුදායකයි. 1965 දී ඇස්තමේන්තු කරන ලද ගෙඩි ගණන 270 කෝටි යෙහි සිට 1966 හිදී 250 කෝටිය දක්වා පිරිහුණා. කොහොමද තත්ත්වය? ඒ වූ කලී 1965හි වූ සියයට 11 ක තරම් පිරිහීමක් එල්ලේ ඇති වුණු සියයට 8 ක පිරිහීමක් බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් පෙන්වා දී තිබෙනවා. තේ සහ පොල් නිෂ්පාදනයෙහි ඇති වුණු මේ පරිහාණිය මා කලින් කීවාක් මෙන් ප්‍රධාන වශයෙන්ම තේ සහ පොල් වවන ප්‍රධාන පළාත්වල පැවති අහිතකර කාල ගුණ තත්ත්වයන් නිසා ඇති වුවකැයි කිව හැකි බවත් තව දුරටත් මුදල් ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා.

අනෙක් අතට රබර් නිෂ්පාදනය තව දුරටත් පුළුල් වෙමින් ගොස්, 1965 දී නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 11 ක පමණ වැඩි වීමක් පෙන්වමින්, 1966 දී රාත්තල් 28 කෝටි 90 ලක්ෂයෙහි මට්ටමට පත් වුණ බවත්, රබර් නිෂ්පාදනය වැඩි වීමට හේතු වූයේ අක්කරයක සාමාන්‍ය පලදාව 1965 හි වූ රාත්තල් 560 සිට 1966 දී රාත්තල් 609 දක්වා වැඩි වී නැවත වගා කළ කට්ටිද පෙරට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් පල ලබා දෙන්නට වීම බවත් මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය කථාවෙන් පෙන්වා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා දීර්ඝ වශයෙන් මේ කරුණු ගැන කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. අවංක උත්සාහයක් දරා මේ උග්‍ර ප්‍රශ්න විසඳන්නට මහත්සි ගන්නා මෙන් මා මේ ආණ්ඩුවෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා.

පසුගිය අවුරුදු දෙක හමාරක කාල සීමාව දෙස බලන විට මේ රජය පැහැදිලි පරමාර්ථයක්, අරමුණක් හෝ සැලැස්මක් නැතිව කටයුතු කර තිබෙන බව මනාව පෙනෙනවා. සිහිනෙන් අන්ධකාරයේ යමින් පොදු ජනතාව අමාරුවේ දැමීමට යන ගමනක් ලෙස මේ අයවැය ලේඛනය

අපට හඳුන්වන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා.

“1966 හි යල මහ දෙකත්තයෙහිම සම්පූර්ණ වී නිෂ්පාදනය වූ බ්‍රසල් 4 කෝටි 60 ලක්ෂය, පසුගිය වර්ෂයේදී නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු තරමින් යහපත් අතට හැරුණු බවක් පෙන්නා දෙන අතර, 1965 හි සම්පූර්ණ නිෂ්පාදනයට වඩා බ්‍රසල් 1 කෝටියක නැතිනම් සියයට 27 ක වැඩි වීමකුත් නිරූපනය කරනවා.

වී නිෂ්පාදනය ගැන ඒ විධියට සඳහන් කර තිබෙනවා. මේ රටේ වී නිෂ්පාදනය කරන්නට අවංක සැහෙන පරිශ්‍රමයක් දැරීම ගැන මගේ ප්‍රසාදය පළ කරන අතරම මිට කලින් පැවති විවාදයකදී මා සඳහන් කළ අන්දමට නැති නාස්තිය, දුෂ්ණය මෙන්ම අයුතු පාලනය නිසාත් බහුතර ජනතාවට මේ මහ පොළව කොටා ආහාරය ලබා දෙන ගොවි ජනතාව තමුත් නාන්සේලා අමතක කර තිබෙන නිසාත් තමුත්තාන්සේලාගේ ගොවි සංවර්ධන සැලැස්ම සම්පූර්ණයෙන්ම පුස්සක් බවට පත් වන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා. තමුත්තාන්සේලාට විශ්වාස වූ, තමුත්තාන්සේලාට හිතවත් වූ නිලධාරීන් අතරින් සමහරුන්ද මහජනතාව අතරින් සමහරුන්ද තෝරා බේරා ගෙන තමන්ගේ දේශපාලන වාසිය තකා මේ සංවර්ධන සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් එය සාධාරණ නොවන බවත් ඒ නිසාම නුදුරු අනාගතයේදී තමුත්තාන්සේලාට අනිෂ්ඨ විපාකවලට මුහුණපාන්නට සිද්ධ වන බවත් මා ප්‍රකාශ කරනවා. පටු කල් පනාවලින් තොරව, පක්ෂ හේදයෙන් තොරව මේ පොදු ප්‍රශ්නය විසඳීම පිළිබඳව තිබෙන වගකිවයුතු තත්ත්වය තේරුම් ගෙන අවංකවම ජනතාව සුඛිත මුදිත කිරීමේ පරම පවිත්‍ර වේතනාවෙන් රටේ නායකත්වය වැඩ කළයුතු බව මා තරයේම ප්‍රකාශ කරනවා. ඒ අනුව කල් පනා කර බලන විට මේ රජයේ අදුරදර්ශී ක්‍රියාකලාපය ගැන මා බෙහෙවින් දුක් වෙනවා. ආහාර ප්‍රශ්නය පිළිබඳව ඉතා මත්ම වැදගත් කරුණක් දෙකක් ගැන පමණක් මා මතක් කරන්නට අදහස් කරනවා. වැදගත් ආයතන කීපයකින් ලබාගත් වැදගත් වාර්තා පිටිකක් මට ලැබී තිබෙනවා. ඒවායේ සිංහල අනුවාද පිළි යෙල කර ගන්නට කාලයක් නොලැබීම

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගැන මා කණගාටු වෙනවා. මේ වාර්තා වලින් උපුටා ගත් වැදගත් තොරතුරු ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කර මගේ තර්කය ඔප්පු කරන්නට මා අදහස් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, එදා වේල කන්නට නැති තත්ත්වයකට මේ රටේ මහජනතාව ඇද වැටී තිබෙන බව මා කණගාටුවෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. වි වගාව ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් කර තිබෙන කරුණු ගැන මා පුදුම වෙනවා. වර්ෂයක් තුළදී බ්‍රසල් කෝටියක් පමණ වැඩියෙන් වි නිෂ්පාදනය කරන්නට තමුන් නාත්සේට ප්‍රච්චත් වුණාය කියනවා. එසේ නම් මා ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරනවා. අද රෝහල් වල අහිංසක රෝගීන් සිටිනවා. ඒ වාගේම අසරණ අහිංසක දරුවන් පාසල්වල සිටි නවා. ඒ අය තමන්ගේ දවල් ආහාරය වශයෙන් බත හැර මේ ලෝකයේ වෙනත් කිසිම දෙයක් ගන්නේ නැහැ. ක්ෂය රෝගයෙන් පෙළෙන රෝගීන් විශාල සංඛ්‍යාවක් අද රෝහල්වල ප්‍රතිකාර ලබ මින් සිටින බව ඔබතුමා දන්නවා. ඒ අයටත් දවල් ආහාරය වශයෙන් බත හැර මේ ලෝකේ වෙන කිසිම දෙයක් ගැළ පෙන්නේ නැහැ. දවල් ආහාරයට පමණක් නොවෙයි, රාත්‍රී ආහාරයටත් ඒ උදවිය බලාපොරොත්තු වන්නේ බත් කන්නටයි. ඒ අයටත් බත් දෙවෙලක් නො දෙන්නේ ඇයි? හාල් සලක පොතක් තැබූ කියමින් මේ රෝගීන් බඩගින්නේ තැබීම ගැන මා බෙහෙවින් දුක් වෙනවා.

මා ලග ඉතා වැදගත් වාර්තාවක් තිබෙනවා. මන්දපෝෂණය නිසා පෙළෙන් තත් විශාල පිරිසක් සිටින අපේ රට වැනි රටවල තත්ත්වය එයින් පැහැදිලි කෙරෙනවා. එය තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙනුයි. ඒ නිසා තමුන් නාත්සේගේ අවසරය ඇතිව එයින් කොටසක් දෙකක් මෙහිදී කියවන්නට මා මේ අවස්ථාවේදී බලාපොරොත්තු වෙනවා. මගේ තර්කය සනාථ කිරීමට මා කියවන්නට අදහස් කරන කොටස් මෙන්න :

“The fourteenth session of the UNICEF/WHO Joint Committee on Health Policy, which met in 1965, recognized that the prevention of malnutrition is one of the functions of basic health

services provided for the community and that it is through these that the problem of malnutrition of vulnerable groups can be tackled effectively, working in close co-operation not only with the other services for social and economic development provided by the State, but also with the leaders of the community which it intended to serve.”

ඔහොම කියාගෙන යන මේ වාර්තාවේ තවත් ඉතාමත් වැදගත් අංශයක් තිබේ නවා. මම ඒ කොටසත් කියවන්නම්. මෙන්න එය :

“From the Food Balance Sheets of the Department of Census and Statistics an almost alarming fact is revealed in the consumption of Calciums or Proteins per caput day from 1959 to 1963. There has been a gradual decrease in the consumption and this would have fallen still further with the rising of population and a stagnant economy.”

“Nutritional Assessment surveys of School children done. (From Dr. K. Mahadeva's paper).

Whole Island (1959)

Vitamin A deficiency	.. 0.8%
Riboflavin	.. 2.1%
Malnutrition	.. 4.0%
Sub Nutrition	.. 23.6% ”

“The Food and Agriculture Organisation of the U. N. in the year book ‘Production Year Book 1965 Volume 19’ has completed and availability of proteins from vegetable and animal proteins for 66 countries.”

තෝරා ගන්නා ලද රටවල් ගණනාවක ප්‍රොටීන් තත්ත්වය මම පෙන්වා දෙන්නම්. ජර්මනිය 80.4, ඩෙන්මාර්ක් 93.1, ඒකාබද්ධ රාජ්‍යය 89.8, ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදය 93.4, තයිවාන් 59.5, ජපානය 73.6, පාකිස්තානය 50.6, පිලිප්පයින් 47.9, ඉන්දියාව 50.1, ලංකාව 38.1 යි.

“Of the countries Ceylon had the lowest consumption in Proteins. With the present reduction in the consumption of Dhal which was one of the cheapest available proteins these figures may come down still further.”

ලංකාවේ ප්‍රොටීන් තත්ත්වය 38.1 ක් නම් එයින් පෙනී යනවා නොවෙයිද කොයි තරම් අබල දුබල තත්ත්වයකද අපේ ජනතාව සිටින්නේ යන්න. කොයි තරම් බරපතල තත්ත්වයක මන්දපෝෂණයෙන් අපේ රටවාසීන් පෙළෙත්දැයි මේ කරුණු වලින් මනාව පැහැදිලි වෙනවා. හාල් පොතකට පරිප්පු අවුත්ස තුනක් දෙන යුගයකදී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රාජා කුලතිලක මයා.]

ප්‍රොටීන් අතින් කොයි තරම් අබල දුබල තත්ත්වයකට අපේ ජනතාව වැටෙන්නට ඉඩ ඇද්දැයි ලාංකික අසරණ අහිංසක මනුෂ්‍යයා ගැන හොඳාකාර දන්නා තමුත් නාන්සේට මේ කරුණුවලින් පැහැදිලි වෙනවා ඇති. ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තු වලින් මහජනයාට රහස් හැටියට තබා ගෙන තිබෙන විස්තර මා ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි.

“මනා සෞඛ්‍යයට සමබර බෞද්ධක නිසිය යුතු දේ :

1. ශක්තිය ගෙන දෙන ආහාර වර්ග : මේවායේ ඇති කාබොහයිඩ්‍රේට්ස් සහ මේද සියලු වැඩ කට යුතුවලට සහ ශරීරයේ උෂ්ණත්වය රඳා පවත්වා ගැනීමට ශක්තිය ගෙන දේ :—

(අ) ධාන්‍ය, හාල්, පාන්, තිරිඟු පිටි හෝ වෙනත් ධාන්‍ය සහ කුරක්කන්, මෙනෝරි ආදිය.

(ආ) පොත්ත තද ගෙඩි වර්ග සහ ඇට වර්ග තල, පොල්.

(ඉ) සීනි හෝ හකුරු.

2. ශරීරයේ වැඩෙන ආහාර වර්ග : මේවායේ ඇති ප්‍රෝටීන්ස් ශරීරයේ සියලුම සෛලවල මූල ජීව ධාතුන් (ප්‍රාක්ෂ්ලාස්මයන්) වැඩීමට, නඩත්තුවට සහ අළුත්වැඩියා කිරීමට අවශ්‍යයි. කැල්සියම් සහ පොස්පරස් දත්වල සහ ඇට සැකිල්ලේ තද ගතිය ඇති කරයි. යකඩ හිමොග්ලොබින් වඩයි. හිමොග්ලොබින් වනාහි රුධිරයේ අම්ලකර ගෙන යන ධාතුව වේ :—

(අ) වැඩීමට : පියළි ඇට වර්ග (මාෂ හෝග) ; පියළි ඇට වර්ග(වියළි) : පරිප්පු (කහ පරිප්පු සහ මයිසුර් පරිප්පු), මුං ඇට, උළු, කඩල, මැඬ.

(ආ) කිරි සහ කිරි ආහාර වර්ග : කිරි (යොදය අස් කරන ලද කිරි හෝ කිරි පිටි හෝ මුද වාපු කිරි)

(ඉ) සත්වමය ආහාර : මස් (හරක් මස්, එළු මස් ආදිය) මාළු හෝ කරවල හෝ හාල්මස් සත් කරවල, බිත්තර.

3. ආරක්ෂක ආහාර වර්ග : මේවායේ ඇති විට මින්ස් මූල ජීවධාතුන් (ප්‍රාක්ෂ්ලාස්මයන්) වැඩීම, අළුත්වැඩියා කිරීම සහ ශක්තිය ලබාදීම සඳහා උදව් වීමට අවශ්‍ය වේ.

(සාමාන්‍ය වැඩීම, සෞඛ්‍යය සහ නිරෝගිකම, රෝග බෝවීම සාමාන්‍යයෙන් වලක්වාලීම.) ඔබේ සෞඛ්‍ය ආරක්ෂා කරයි.—

එළවළු කොළ වර්ග ; ගෙඩි එළවළු වර්ග ; අල වර්ග සහ ලබු පුහුල් වර්ග, පලතුරු (ඉදුනු) ”

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ තරම් කරුණු සොයමින් මේ දෙපාර්තමේන්තුව මෙතෙක් කල් කර තිබෙන්නේ මොනවාද ? ජනතාව

මුළාකර තිබෙනවා. ජනතාවගේ සල්ලි කාබා සිතියා කර තිබෙනවා. මනුෂ්‍යයාගේ එදි නෙදා ජීවිතයට දිනකට අවශ්‍ය ඒ ඒ ආහාර ප්‍රමාණයන් මෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය සභා සභාපතිතුමාගේ ආයතනික නියෝජිතයා)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

මන්ත්‍රීතුමාගේ වෙලාව අවසාන වන්නට කිව්වයි.

රාජා කුලතිලක මයා.

(ශ්‍රී ල. රාජා කුලතිලක)

(Mr. Raja Kulatillake)

වැඩිපුර වික වෙලාවක් ගැනීමට රජයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට දුන් වරප්‍රසාදය මටත් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය සභා සභාපතිතුමාගේ ආයතනික නියෝජිතයා)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

රාජා කුලතිලක මයා.

(ශ්‍රී ල. රාජා කුලතිලක)

(Mr. Raja Kulatillake)

ආහාර වර්ග පිළිබඳව නිකුත් කර ඇති ශාස්ත්‍රීය විස්තරයක මේ කරුණු සඳහන් වී තිබෙනවා : දිනකට ළමයකුට හාල් අවුන්ස 6 ක් නියම කර තිබෙනවා. ලොකු කෙනෙකුට අවුන්ස 9 ක් නියම කර තිබෙනවා. වැඩ කරන පිරිමි කෙනෙකුට අවුන්ස 10 ක් නියම කර තිබෙනවා. වැඩ නොකරන තමුත් නාන්සේලා අප වැනි අයට අවුන්ස 9 ක් නියම කර තිබෙනවා. ඒ අනුව වැඩ කරන පිරිමි කෙනෙකුට සතියකට දෙවේලටම හාල් අවුන්ස 140 ක් ලැබිය යුතුයි. එහෙත් දැන් ලැබෙන සලාකයෙන් අහිංසක මනුෂ්‍යයකුට කිසිම දිනක ඒ නියමිත ආහාර ප්‍රමාණය ලබා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ.

කිරි, බිත්තර, මස්, මාළු ආදිය පිළිබඳව නම් අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. තමුත් නාන්සේලාගේ පාලනය යටතේ මේ රට කිරි යෙන්, පැණියෙන් ඉතිරි තිබෙන නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් නම් අපේ පොදු ජනතාවට ප්‍රශ්නයක් නැහැ ! ඒ නිසා ඒ ගැන වැඩිපුර වර්ණනා කරන්නට මා අදහස්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

කරන්නේ නැහැ. මේ රජය ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ ගැන අප දොස් කියන්නේ නැහැ. තමුන්නාන්සේලා ගෙන යන පාලනයට නිසි උත්තරය අනාගතයේදී ජනතාව දෙනවා ඇති.

අහිතකර වර්තමාන ගිණුම් තත්ත්වය ගැන, අහිතකර වර්තමාන වැඩ පිළිවෙළ ගැන, අහිතකර ජීවන වියදම ගැන විශේෂ යෙන්ම කුඩා තේ වතු හිමියන්ගේ අහිතකර වර්තමාන තත්ත්වය ගැන මා දුක් වෙනවා.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයෙහි කුඩා තේවතු හිමියන් අප්‍රමාණ පිරිසක් සිටිනවා. ඔවුන් අනාථ වෙලා. ඔවුන්ට කිසිම පිළිසරණක් නැහැ. කුඩා තේ වතු හිමියන්ට ආධාර දීමේ පියවරක් වශයෙන් රජය විසින් 1967 ලීන් වර්ෂය සඳහා තේ පොහොර සහනාධාර ක්‍රමය නැවතත් ආරම්භ කරන්නට යෙදුණු බව අයවැය කථාවේ සඳහන් වෙනවා. එහෙත් අප නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයන්හි සිටින කුඩා තේ වතු හිමියන්ට ඔය සහන ලැබී නැහැ. තේ කර්මාන්තය පවත්වාගෙන යා නොහැකිව අතහැර දමන ලද තේ වතු සහ වසා දමන ලද කර්මාන්ත ශාලා නැව තත් ක්‍රියාත්මක වන තත්ත්වයක් මට නම් පෙනෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඒ උදවියට සහනයක් සලසන මෙන් ඉතා ඔනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

1966 වර්ෂයේ අවසාන භාගයේදී පමණ තේ මිළ ගණන්වල හදිසි පිරිහීමක් ඇති වූ බවත්, එය සියලුම තේ නිෂ්පාදකයන් වෙත බරපතළ ලෙස බලපෑ බවත් තව දුරටත් අයවැය ලේඛනයෙහි සඳහන් වෙනවා. පිං පඩි දෙන්නාක් මෙන් තේ කර්මාන්තකාරයන්ට ආධාර දීමෙන් නම් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය රැක ගන්නට බැහැ. ඒ අන්දමින් ඔවුන්ගේ තත්ත්වය රැක දෙන්නට යෑම කනගාටුවට කාරණයක්. ප්‍රශ්නය නියම වශයෙන් තේරුම් ගෙන එයට සරිලන විසඳුමක් ඇති කරන්නට වුවමනායි. එසේ කළහොත් පමණයි, සහනයක් සලසන්නට පුළුවන් වන්නේ.

කර්මාන්ත ගැනත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි. ඔරුවල වානේ කර්මාන්ත ශාලාව, කළණියේ ටයර හා රියුබ් කර්මාන්ත ශාලාව, යක්කල ලෝහ බඩු කර්මාන්ත ශාලාව,

—දෙවන වර කියවීම

මාන්ත ශාලාව, ගාල්ලේ සිමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාව හා පිළියන්දල පිහන් බඩු කර්මාන්ත ශාලාව යන මේවා ගැන අයවැය කථාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. එපමණක්ද? වාලව්වේ තේ කඩදාසි කර්මාන්ත ශාලාව, වේයන්ගොඩ රෙදිපිළි කර්මාන්ත ශාලාව හා ලුණු නිෂ්පාදනය ගැනත් සඳහන් කර තිබෙනවා. මේ කර්මාන්ත ආරම්භ කෙළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවයි; බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුවයි. ඒවා මේ ආණ්ඩුවේ වැඩ වශයෙන් ගෙනහැර දැක්වීම ගැන කනගාටු වෙනවා.

සමාජවාදී සංවර්ධන සැලැස්මක් ගැන කල්පනා කරන විට මෙම ආණ්ඩුව පෞද්ගලික අංශයේ කර්මාන්තවලට ධෛර්ය දීම සඳහා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ ගැන නම් අපේ අනුමැතිය දෙන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

ධීවර කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් එක්තරා වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන බව දන්නවා. එසේ වුවද ධීවර කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින දුප්පත් ජනතාවගේ ජීවිත ආර්ථික වශයෙන් නගාලීම සඳහා මෙම රජය සැලකිය යුතු වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය නොකිරීම ගැන කනගාටු වෙනවා. මා වැඩිපුර කාලය ගන්නට යන්නේ නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාත් දැන් මා දෙස රචා බලන නිසා මා වැඩිපුර කථා කරන්නේ නැහැ.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා :

(சுழங்ககளின் உப அங்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

මා එහෙම කෙළේ නැහැ.

රාජා කුලතිලක මයා.

(திரு. ராஜா குலதிலக்க)
(Mr. Raja Kulatilake)

කෙසේ වෙතත් අවසාන වශයෙන් එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. අපේ ආර්ථික තත්ත්වය උද්ධමනය වන බව මෙම අයවැය ලේඛනයෙහි සඳහන් කොට තිබෙනවා. ආර්ථික තත්ත්වය උස් පහත් වීම ස්වාභාවික වන්නට පුළුවනි. එහෙත් මා බෙහෙවින් කනගාටු වන්නේ මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය භයානකව අග්‍රස්ථානයට උග්‍ර වී තිබීම ගැනයි. මෙය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රාජා කුලතිලක මයා.]

උපමාවකින් පෙන්වා දෙන්නට පුළුවනි. මෙය භාද්‍යාබාධයකින් පෙළෙන රෝගියකු වාගෙයි. ලෙඩක් නැතිව සිටි තැනැත්තා හිටි හැටියේ ලෙඩ ඇදේ. පළමුවැනි දවසේ සනීපයෙන් සිටියා. දෙවැනි දවසේ ලෙඩ ඇදේ. තුන්වැනි දවසේ ඔහුට ඔක්ෂිපත් දෙන, සේලයින් දෙන තත්ත්වයක් උදා වෙලා.

මේ ආණ්ඩුව අර්ථයක් නැතිව නොමනා අන්දමට “ශ්‍රී ලංකා” යන වචනය පිළිකුල් කරනවා. කොතරම් පිළිකුල් කරනවාද කිවහොත් ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මුද්‍රණය කරගෙන ආ “ශ්‍රී ලංකා” නමැති පත්‍රිකාව දැන් “සේසත” බවට පත් කරලා. ජාතික ගියේ ඇති “ශ්‍රී ලංකා” යන වචන අයිත් කොට වෙන මොනවාදෝ යොදා තිබෙනවා. මේවා නොමනා ක්‍රියායි. එහෙත් අප මේවා ගැන උරණ වන්නේ නැහැ. අප කනගාටු වෙනවා පමණයි. මට මෙන්ම මේක කියන්නට සිදු වී තිබෙනවා. එනම්, මුහුණ සමග තරහට නාසය කපා ගන්නා සේ මහජනතාව කරගත් මෝඩකම ගැන දැන් ඔවුන් දුක් වෙනවා. එමෙන්ම මේ රජය මේ කරන ලද නොමනා වැඩ නිසා—“ශ්‍රී ලංකා” “සේසත” කළ නිසා—නුදුරු අනාගතයේ දීම තමුන් නාන්සේලාගේ මුළු සේසතම හෙල්ලුම් කා බිම ඇද වැටෙන බව කියමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසාන කරනවා. තමුන් නාන්සේලා බොහොම ස්තූතියි.

අ. හා. 6.25

අතපත්තු මයා.

(තිල. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධව වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට කලින් මට පෙර කථා කළ තෙල්දෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (රාජා කුලතිලක මයා.) කථාව සම්බන්ධවත්, එය විශේෂයෙන් අනුමත කිරීම් වස් දඹුල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.) පෙන්වන ලද ප්‍රසාදය සම්බන්ධ වත් වචන දෙක තුනක් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. තෙල්දෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කී විධියට මේ ආණ්ඩුවට පුදුම විධියේ අසනීප වශයක් සනීප කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ තේ වගාව සම්බන්ධව එතුමා

ගේ පළාතට බොහොම අමාරු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවාය, එයට නියම විධියේ ප්‍රතිකර්මයක් තවම මේ රජයෙන් සකස් කළේ නැත, කියා තෙල්දෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියනවා. එමෙන්ම ඒ පැත්තෙම සිටින හබරාදුව ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) කියනවා, තේ වගාව කියන එක අධිරාජ්‍යවාදී යුගයේ එකක්ය, ඒ නිසා තේ උදුරා දමා තණ කොළවත් වවන්නය කියා. ඔය ප්‍රකාශයන් දෙක අතර ඇති පරස්පර විරෝධය ඉතාම විශාලයි. [බාබා කිරීමක්] තෙල්දෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ ආණ්ඩුව විවේචනය කරගෙන ගොස් අන්තිමේදී යැදීමකුත් කළා. අපට “ශ්‍රී ලංකා” කියන නමත් නැති කළ මේ රජය නැති වේවා කියා යැදීමකුත් කරල එතුමා දිව්වා. තෙල්දෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කරමින් කීව්වා මේ රජය “ශ්‍රී ලංකා” කියන නමටත් අපහාස කරනවාය කියා. එහෙම කියනවා මිස එහෙම කර තිබෙන්නේ කොතැනද කියා පෙන්වන්නේ නැහැ. එතුමාට පමණක් නොවෙයි, විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින කෲර අදහස් ඇති කාටත් මෙන්න මේ කරුණ කියන්නට සතුටුයි. ශ්‍රී ලංකා කියන නමටත් එම පක්ෂයේ නායිකාවගේ නමටත් මේ පක්ෂය කවදා වත් අපහාසයක් කර නැහැ. එහෙත් විරුද්ධ පක්ෂයේ සමහර අය අයවැය ලේඛනය ගැන ගුණදෙස් විවේචනයක් කරන්නට ගියත් රට පිළිගත් නායකයින්ට නොනිසි විධියට කථා කරන එක ගැන බොහොම කණගාටුයි. ඒ විධියට අපහාස නොකර කථා කරන්නට බැරි දෙතුන් දෙනෙක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටිනවා.

මේ අවස්ථාවේදී කැළණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.) මෙහි නොසිටීම ගැන මට කණගාටුයි. එතුමාට කොහොමවත් ගුණදෙස් විවේචනයක් කරන්නට බැහැ අර ඉංග්‍රීසියෙන් “නිටිං බිලෝ ද බෙල්ට්” කියන එක නැතිව. අද මට කීව්ව කළු කෝටි එක කඩන්නය කියල. මා මේ සභායේ සිටියා නම් කඩන ඇටි පෙන්නන්නවා. මගේ කළු කෝටි එකේ තරම කැළණියේ මන්ත්‍රීතුමාවත් අනික් අයවත් දන්නේ නැහැ. මාත් කළු කෝටි එකෙන් තරමක් ටි ටි කළු කෙනෙක්. මා පුස් කළු කෝටි එකක් ඇඳගෙන සිටි කෙනෙක්ය කියා ඒ අය හිතනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඉතාමත්ම ශාන්තව ලක්ෂණව ගුණදෙසි විවේචනයක් කරන්නට පුළුවන් අයත් මේ විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටිනවා. අපේ බණ්ඩාර වෙල ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ආර්. එම්. අප්පු භාමි මයා.) කථාව ගැන මා බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. අපේ හිරියාලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. බී. හේරත් මයා.) කථා කරමින් කිව්වා “ගුණදෙසි විවේචනයක් කරන්න, බොරු කියන්න නම් එපා” කියලා. ඒ සම්බන්ධව රත්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඇස්. බී. යාලේගම මයා.) කියනවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දන්නේ නැහෙයි කියලා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අනුව පක්ෂ දෙකක් තිබෙනවාය, මෙවැනි විවාදයක් ඇති වූ විට විරුද්ධ පක්ෂය විසින් විවේචනය කරන්නට ඕනෑය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන්නේ ඒකය කියා උන්නැහේ කියනවා. උන්නැහේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උගන්වන්නට වෙන රටකට පිටත් කරන්නට හොඳයි. ඔය තරමට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නොදන්නා කෙනෙක් මේ ගරු සභාවේ තබා පාසලක ශිෂ්‍යයකු වශයෙන්වත් සිටිනවාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. හිරියාල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වේ “පි. සිදුවේවි ඕනෑම දෙයක් කියන්න, බොරු කියන්න එපා” කියලයි. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවේ මොනවාද? භාල් බුසල රූපියල් 12 ට දුන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බව එතුමා ප්‍රකාශ කළා. මේවා කවුරු රවටන්නට කියන කථාද? භාල් බුසල රූපියල් 12 ට දුන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බව එතුමා ප්‍රකාශ කළත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වග කිව්වුතු කිසිම කෙනෙක් ඊට සම්බන්ධ වේවියැයි මා සිතන්නේ නැහැ. මේ කථා බොරුවලින් පිරිල. හිරියාල ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණා කර බොරු කියන්න එපා, පව ගහන්න එපා, වෙන ඕනෑ දෙයක් කියන්නැයි ප්‍රකාශ කළේ එම නිසායි.

රාජ්‍ය ඇමතිතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට නැති නම් ජාතික රජයට ආපදාවක් සිදු වුණු හැම අවස්ථාවකදීම නැතිට සටන් කරන කෙනෙක් නමුත්, මෙදා එතුමා තම අමාත්‍යාංශය පිළිබඳව පමණක් කරුණු දක්වා තිකම්ම වාඩි වුණා යැයි ප්‍රකාශ වුණා. අප දන්නවා, මෙම විවාදය ආරම්භ කරමින් කථා කළේ කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඉලංගරත්න මයා.) බව. රාජ්‍ය කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා එතුමාට නියම

පිළිතුරක් දුන්නා. එතුමා කරුණු දක්වුයේ උවමනා කරන දේ සම්බන්ධයෙන් පමණයි. නුවුමනා දේ ගැන කීවේ නැහැ. එහෙත් පිළිතුරු දුන්නේ නැහෙයි කියනවා. මෙම රජයේ වරදින් ජීවන තත්ත්වය ඉහළ නැග තිබෙන බව කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා තම අය වැය ලෙඛනය ඉදිරිපත් කරද්දී එතුමාම ඊට නියම පිළිතුර දී තිබෙනවා. තව කීප දෙනෙක් මේ ගැන කියන්නට ඇතැයි මා සිතනවා. දෙනුත් පාරක් කරුණු ප්‍රකාශ කළත් පිළිගන්නේ නැති නම් වචන දෙකතුනක් ඒ වෙනුවෙන් මාත් කියන්නට කලපනා කරනවා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා 1964 දී මුදල් ඇමතිව සිටියා. එදා එතුමා සිය අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව කථා කරද්දී මෙසේ කියා තිබෙනවා :

“Only a few commodities and control prices were taken into the calculations.”

එතුමා අද කියන්නේ කොහොමද ?

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

මොකක්ද කියෙව්වේ ?

අනපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

මම මොකෙන් කීවම මොකද? හැන්සාඩ් එකෙන් කීවායයි සිතාගන්න. [බාධා කිරීමක්] “ඇත්ත” පත්‍රයෙන් නොවෙයි.

පී. බී. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. பி. பி. தென்னகோன்)

(Mr. T. B. Tennekoon)

නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කවදවත් ඉංග්‍රීසියෙන් කතා කළේ නැහැ.

අනපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

තමුත්තාත්සේත් එක්ක මගේ කථා වක් නැහැ. මා කතා කරන්නේ නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා සමගයි. [බාධා කිරීමක්] තමුත්තාත්සේත් එක්ක මගේ කතාවක් නැහැ. වාඩි වෙනව. [බාධා කිරීම].

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නව, “කරගෙන ගියාට කමක් නැහැ, හැබැයි ඇමෙරිකන් කාරයින්ගෙන් ටිකක් පරිස්සම් වෙන්න” කියා. සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කළාම, ඒවාට අනුබල දුන්නාම, රටේ අද පවතිනවාට වඩා නරක තත්ත්වයක් එක්තරා අංශයකින් ඇති වන්ට පුළුවන් යයි දෙහිඔව්ට ගරු මන්ත්‍රී තුමා කල්පනා කරනවා නම්, ඒ මන්ත්‍රී තුමාටත්, එසේ කල්පනා කරන තවත් අය සිටිනවා නම් ඒ අයටත් මා මතක් කරන්ට සතුටුයි, දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් ලංකාව ආදර්ශමත් ක්‍රියා මාර්ගයක් මේ රටේ ගෙන යන්ට අදහස් කරන බව.

අපි සමාජවාදී රටවල් සමග ගනු දෙනු කිරීම නිසා අපේ ද්‍රව්‍ය විකුණා ගන්න පුළුවන් වුණා යයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නිතර නිතර කියනව. සමාජවාදී රටවල් සමග පමණක් නොවෙයි, අද ලෝකයේ යම් තරමක් ශීලාවාර රටවල් තිබෙනව නම් ඒ සියල්ලක් සමග මේ රජය එකාකාරව සම්බන්ධකම් පවත්වන බව මේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නව. “තමුන්නාන්සේලා සමාජවාදී රටවල් අතහැර දමා අනෙක් රටවල් අල්ලා ගන්නවා” යි විරුද්ධ පක්ෂය අපට චෝදනා කරනවා. එක් රටක් අත හැර දමා වෙනත් රටක් අල්ලා ගැනීමේ ප්‍රතිපත්තියක්, සිරිතක්, අපට නැහැ. අප ඇමෙරිකාව, එංගලන්තය හෝ බටහිර ජර්මනිය වැනි රටවල් සමග කිසියම් විධියක සම්බන්ධකමක් ඇති කර ගැනීම සමාජවාදී රටවලට කරන වරදක්ය යන අදහසක් සමාජවාදය ගැන කථා කරන ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තුළ තිබෙනවා. ජාතියක් වශයෙන් අපගේ ප්‍රතිපත්තිය වී තිබෙන්නේ අප සමග හොඳින් සිටින හැම දෙනා එක්කම —යකා එක්ක වුවත්—අපත් හොඳින් සිටීමයි. එක් රටකට ජාතියකට විශේෂයක් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවක් අපේ නැහැ. විරුද්ධ පක්ෂයේ නායක නායිකාවන් නිතර නිතර සමාජවාදී රටවල ඍජුසරනවා. එහෙත් අපේ පක්ෂයේ නායකයින් සමාජවාදී රටවල පමණක් නොව මුළු ලෝකයේම, අපට ආරාධනා කරන ඕනෑම රටකට යනවා. එක් රටකට විශේෂත්වයක් නොපෙන්වා සමාජවාදී පක්ෂයෙන් අනෙක් පක්ෂයෙන් සියලුම රටවල් සමග එක හා සමානව ක්‍රියා කිරීමයි අපේ ප්‍රතිපත්තිය නැහැ.

විරුද්ධ පක්ෂය ඊළඟට විශාල ලෙස ගුණ දෝෂ විවේචනයක් කරන්නේ අපේ ආහාර වගාව පිළිබඳවයි. ආහාර වගාවල් බලන්නට ගරු අගමැතිතුමා යන්නේ මොකටදැයි දවසක් මැද කොළඹ තුන් වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. ජී. බී. කෙනමත් මයා.) මෙම ගරු සභාවෙහි නැගිටලා ඇහුවා. ඒවා බලන්නට වෙනත් නිලධාරීන් සිටියදී අගමැතිතුමා යන්නේ මොනවාටදැයි එතුමා ප්‍රශ්න කළා. ඒ ගැන මට පුදුම හිතුණා. කෘෂිකම් කටයුතු ගැන ගරු අගමැතිතුමා තුළ කිසියම් ආශාවක් උනන්දුවක් ඇති වී එතුමා ඒවා බලන්නට යාම ගැන මැද කොළඹ තුන්වැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඇති වී තිබෙන රුදාව මොකක්ද? අගමැතිතුමා කැමරාවක් අරගෙන ගිහින් පින්තූර ගැනීමත් තවත් චෝදනාවක්. ඒ ගැනත් විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට විශාල හිසේ කැක්කුමක් ඇති වී තිබෙනවා. ඇයි දෙවියනේ! ඔය ගැන ඔය තරම් හිසේ කැක්කුමක් හැදෙන්නට ඇති හේතුව මොකක්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පසුගිය දවස්වල ගාල්ලේදී බොහොම විශාල උත්සවයක්, ලක්ෂණ උත්සවයක් පවත්වා එහිදී ගන්නාලද එම පක්ෂයේ නායක නායිකාවන්ගේ පින්තූර පත්තරවල පළ වී කිසිම රුදාවක් හැදුණේ නැහැ. අප ඒ ගැන කිසිම රුදාවක් හැදුණේ නැහැ. අප ඒ ගැන කිසිම ගුණදෝෂ විවේචනයක් කළේත් නැහැ. අපේ අගමැතිතුමා ගිහින් ගොවි මහත්වරුන් මුණගැසී ඒ අය සමග කථා බස් කොට ඒ ඒ තැන්වල පින්තූර ගැනීම ගැන මේ විරුද්ධ පක්ෂයේ අයට ලොකු ඊර්ෂ්‍යාවක් ඇති වී තිබෙනවා. කැමරාවෙන් බැරිලි කුඹුරු වගා කරන්නට. පුළුවන්යයි කිව්වේ කවුද? හැබැයි, අගමැතිතුමා කැමරාව අරගෙන යාම නිසා කුඹුරු වගාවට පාඩුවක් වුණු බවක් නම් විරුද්ධ පක්ෂයේ කවුරුන්වත් කියන්නේ නැහැ. මේ සියල්ලටම හේතුව විරුද්ධ පක්ෂයට මේ ගැන හැදී තිබෙන ඊර්ෂ්‍යාවයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ එකම ගරු මන්ත්‍රීවරයකුවත් මේ අවස්ථාවේදී මෙහි නොසිටීම ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) සිටියත් එතුමාට මේවා කීමෙන් වැඩක්

අභ්‍යන්තර පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[අනපත්තු මයා.]

“උඹලා අගලවන්නට ගිහින් මොකද වුණේ? අනෙක් තැනදී මොකද වුණේ” ආදී වශයෙන් අපට තවත් වෝද්‍යාවක් එල්ල වුණා. මේ විවාදයට ඒවායින් ප්‍රයෝජනයක් තියෙනවාය? ආණ්ඩු පක්ෂය අර තැනින් පැරදුණාය, අනෙක් තැනින් පැරදුණාය කීම ගුණ දෝෂ විවේචනයක්ද? විරුද්ධ පක්ෂය කියන හැටියට නම් දැන් ආණ්ඩුව කඩා වැටී ඉවරයි. මගේ මිත්‍ර හමිඩ් මන්ත්‍රීතුමා කීවාක් මෙන්, දැන් මුදල් ඇමතිතුමාට තිබෙන්නේ “ටයිම් බෝම්බය” ප්‍රපුරවන්නට පමණයි. මේ රටේ මුදල් ඇමතිවරුන්ගේ ඉතිහාසයෙහි අයවැය ලේඛන 5 ක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් වන එකම මුදල් ඇමතිතුමා මේ වන්නිත්‍යයක ඇමතිතුමා බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්නට සතුටුයි.

රජයේ ලියන මහත්වරුන්ට රුපියල් 20 කිනුත් තවත් කොටසකට රුපියල් 10 කිනුත් පඩි වැඩි කර දීම ගැනත් විරුද්ධ පක්ෂය ලොකු සෝෂාලිස්ට් කරනවා. කිසිම දුප්පත් මනුෂ්‍යයකුට කිසිම බරක් පැටවෙන විධියේ මොනම බද්දක් වත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් පනවා නැහැ. මා නම් මේ ගැන විශේෂඥයකු නොවෙයි. රත්තරන් මොළයක් මට නැහැ. එහෙත් ගමේ මිනිසා මෙවැනි අවස්ථාවකදී බලන්නේ “අපේ ගිනි පෙට්ටියට තට්ටු වෙයිද, අපේ බුම් තෙල් ටික ගණන් වැඩි වෙයිද” යන කරුණු බව අපට තේරෙනවා. එදා බුම් තෙල් ටිකට ගිනි පෙට්ටියට තට්ටු කළ මිනිසුන්, අද මේ තරම් සාධාරණ අය වැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙන අවස්ථාවේදී මොනවාද කියන්නේ? මේ ආණ්ඩුව පෙරළන්නට මහජනයා දැන් තීරණය කරගෙන ඉවරලු. එහෙත් වාසනාවකට වගේ මේ රටේ ජනතාව දැන් මේ උදවිය කියන දේවල්, කියන තරමටම විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. මේ උදවිය ගම් වලට ගොස් ආහාර වගාව වැනි දේ සම්බන්ධයෙන් මේ විධියේ සෝෂාලිස්ට් උත්තරෝත්තරයට කොහු පාර නොකා එන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයට අයත් මගේ මිත්‍ර මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බී. වයි. තුඩාවේ මයා.) මේ අවස්ථාවේ නොසිටීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. හාල් සේරුවක මිල 1.25 දක්වා ඉහළ ගොස් තිබෙනවාය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒක වෙන්ත බැරි දෙයක්.

රජය වි අමුණක් ගන්නේ රුපියල් 72 ටයි. සියලු දෙනාටම ඒ ගණනට රජයට වි දෙන්නත් බැරි වෙනවා. එමනිසා ඕනෑ තරම් වි තිබෙනවා.

මා හඳුණන හාල් මොල්කරුවන් දෙදෙනකු හම්බන්තොට සිට සැම පෝය දිනකම මේ ජාතික පොළට හාල් ගෙනවුත් සේරුව ගත 85 බැගින් විකුණා ලාහත් අරගෙන යන බව මා පෞද්ගලිකව දන්නවා. එමනිසා මේව කියන්නට දෙයක් තැනිව කියන කථා පමණයි. අඩු වශයෙන් හාල් සේරුව 1.25 බැගින් එතුමන්ලා මිලදී ගත්තාය කියාවත් කිව්වා නම් අපට එය පිළිගන්නට තිබුණා. එහෙත් එහෙම කියන්නේ නැහැ. නිකම් මහජනතාව මුළු කරන්නට නොයෙක් දේවල් කියනවා. ඒ අය පෙන්වන්නේ රටේ පවතින තත්ත්වයක් නොවෙයි. බඩේ අමාරුවකට බොන්න සුදුලුණු ටිකක් වත් අද රටේ නැත කියා තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු කියන්නට යෙදුණා. එය අපේ අගමැතිතුමා දන්නේ නැතිලු. ඒ අය පමණයි මේවා දන්නේ. එතැනත් අගමැතිතුමාට කොණක් තැබුවා. අගමැතිතුමා පොඩි ලමයාගේ අමාරුව දන්නේ නැතිලු. විරුඩ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා කීප දෙනෙකු මේ ගරු සභාවට ඇවිත් ඒ විධියේ සෝෂාලිස්ට් කළාට පිටිසරබද කොයිම ප්‍රදේශයකවත් මිරිස්, සුදුලුණු, කොත්තමල්ලි හිඟයක් නැත කියා මා ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි. සමහර විට මේ නගරබද ප්‍රදේශවල හිඟයක් තිබෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් පිටිසරබද ප්‍රදේශවල ඕනෑම සමුපකාර කඩයකට ගියොත් මේ ද්‍රව්‍ය වුවමනා තරම් තිබෙන බව පෙනී යනවා ඇති. සමහර විට සමහර සභානවල අමාරුවක් ඇති. ඒ අමාරුව විදහා පා පත්‍ර වලින් ප්‍රචාරය කොට මේ ආණ්ඩුව අප්‍රසාදයට ලක් කරන්නට විරුද්ධ පක්ෂය උත්සාහ කරනවා විනා විරුද්ධ පක්ෂය මහජන මතයක් පෙන්වුම් නොකරන බව මා ප්‍රකාශ කරනවා.

මේ තාක් විරුද්ධ පක්ෂයෙන් කථා කළ එකම කපිකයකුවත් අයවැය ලේඛනය ගැන පුළුල් විවේචනයක් කළාද? පසුගිය අවුරුදු දෙකහමාරක කාලය තුළ රට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැටුණාය කියනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එපමණයි. සමහර මිනිසුන්ට අතීතය නිකම්ම මතක නැති වෙනවා. අවුරුදු තුනකට පෙර මේ රටේ තිබුණු තත්ත්වය දැන් සමහරුන්ට හොඳටම අමතක වී තිබෙනවා. 1965 මහා මැතිවරණයේ දී අප මහජනතාවට මොනවාද කිව්වේ? පස් කුළු බඩු ටික නැත, ටයරයක්, උදලු තල යක් නැත, සැතපුම් ගණන් ගිහින් පෝලිම් වල සිටියත් මේවා ලබා ගන්නට ක්‍රමයක් නැත යනාදී දේවල් තමයි අප කිව්වේ. දිනක් දහනායක ඇමතිතුමා අමුඩ ලේන්සු වක්වත් නැත කියා රෙදි කැබැල්ලක් ඇඳ ගෙන ආවා. ඒවා දැන් අමතක වී තිබෙනවා. ඒ කාලයේදී රුපියලකටවත් අමුඩ ලේන්සුවක් ගන්නට තිබුණේ නැහැ. ඒ අතින් බලන විට අද තත්ත්වය ගැන පුදුම විය යුතුයි. අමාරු තත්ත්වයක සිට ඒ අමාරු තත්ත්වයෙන් ගොඩ ආවාම ඒ කලින් තිබුණු අමාරු තත්ත්වය සමහරුන්ට නිකම්ම අමතක වෙනවා. එක විධියකින් එය හොඳ දෙයක්. එහෙත් ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලාට එය අමතක වීම පුදුමයට කාරණයක්. අද රටේ පවතින තත්ත්වය හදිසියේ ඇතිවුවක් නොවෙයි. කාලයක සිටම මේ තත්ත්වය පැවතුණා. 1963 සිටම මේ තත්ත්වය පැවතුණා. කොලොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එවකට මුදල් ඇමති වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ අයවැය ලේඛනය සතුවු නම් කියවා බලන්න. එදා එවැනි තත්ත්වයක් පවතින්නට හේතු මොන වාද කියා එහි දක්වා තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මා දීර්ඝ වේලාවක් ගන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. මේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව සාමාන්‍ය මහජනතාව තුළ විශාල ප්‍රසාදයක් ඇතිවී තිබෙන බව අප පත්‍ර මාර්ගයෙන් දුටුවා. පසු ගිය කාලයේ අපට ලොකු තර්ජනයක් තිබුණා. කඩාකප්පල් කාරී ව්‍යාපාර ගෙන ගොස් මේ රජය පෙරළනවාය කියා කිව්වා. විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු දැනටම කනගාටුවෙන් සිටින බව මා දන්නවා. ඒ මක්නිසාද? එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවන පරිද්දෙන් අප යම් යම් ප්‍රතිකර්ම යෙදූ නිසයි. වෘත්තීය සංගම්වල පටලා විල්ල ගැන පත්‍රවල තිබෙනවා. මුදල් ඇමතිතුමා රුපියල් විස්සක, දහයක පරිත්‍යාගයක් කර තිබෙනවා. එහි ආනුභාවය බලන්න.

“Many unionists against general strike move. Will oppose it at coalition talks.”

ඒකයි, තමුත්තාන්සේලාට තිබෙන අමාරුව. “කොයලිපත්” කියන්නේ, ඒ පක්ෂ තුනම එක් කරලයි. දැන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයක් නැති බව තමුත්තාන්සේලාට කියන්නට කැමතියි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට අප දොස් කියනවායැයි තෙල්දෙණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (රුජා කුලතිලක මයා.) කීවා. දේශපාලන පක්ෂයක් වශයෙන් අප කවදාවත් තවත් දේශපාලන පක්ෂයකට දොස් කියන්නේ නැහැ. මන්ත්‍රීතුමනි, අප කරන්නේ, ඒ ඒ පක්ෂවල දුර්වලකම් පෙන්වා දීම පමණයි. ඇයි දෙවියනේ, අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයක් නැ නොවැ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයක් තිබෙන්නටත් බැහැ. එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති අද නැහැ නේද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය අනුගමනය කරනවාය කියන මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අද කෝ? අද ඒ ප්‍රතිපත්ති තිබෙන්නේ කොහේද? සමහරු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට මුක්කු ගසා ඒ පක්ෂය කැවා. එය තමුත්තාන්සේලාට තේරෙන්නේ නැහැ.

කුලතිලක මයා.

(ති.රු. குலதிலக்க)

(Mr. Kulatillake)

අප කරන ඒවා බලාගෙන හිටියොත් තමුත්තාන්සේලාට තේරුම් යාවි.

අතපත්තු මයා.

(ති.රු. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

තමුත්තාන්සේලා කරන ඒවා අප බලාගෙන හිටියා. තමුත්තාන්සේගේ කථාවට මා බොහොම උනන්දුවෙන් ඇහුම්කන් දී ගෙන හිටියා. මා එකක් කියන්නම්. අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ඇටවී තිබෙන උගුල, මෙහේ පමණක් ඇටවුණු උගුලක් නොවෙයි. මේ අවස්ථාවේ බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා. එසේ උගුල් ඇටවීම එතුමන්ලාගේ දේශපාලනමය වෘත්තියක්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

තමුත්තාන්සේලා පෙඩරල් පක්ෂයන් සමග එකතු වී ඉන්නේ?

අතපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

එක්සත් ජාතික පක්ෂයන්, පෙඩරල් පක්ෂයන් යන පක්ෂ දෙකම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන පක්ෂ. අප මේ රට ප්‍රජාතන්ත්‍ර වාදීව ඉදිරියට ගෙන යනවා. තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂය ඒකාධිපතිවාදී අදහස් දරන පක්ෂයක්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය අනුගමනය කරන, නිදහස අගය කරන පක්ෂයක් හැටියට අප සලකාගෙන හිටියා. එහෙත් කියන්නට කණගාටුයි, තමුත්තාන්සේලාගේ පක්ෂය මෙහේ ඉගැන්වීම් අනුව කටයුතු කරන පක්ෂයක් නොවෙයි. තමුත්තාන්සේලා ජාත්‍යන්තර දේශපාලන ධර්මයක් අනුගමනය කරන පක්ෂයක්. දැන් තමුත්තාන්සේලා හොඳට දැල දාගෙන එනවා. දැනටමත් ඒ දැලට ලොකු ලොකු අයත් අසු වී සිටිනවා. යම් දවසක මේ අය ගිල ගන්නට පුළුවන් වේයැයි තමුත්තාන්සේලා හිතනවා ඇති. එහෙත් අප එයට ඉඩ දෙන්නේ නැති බව මේ අවස්ථා වේ දී කියන්නට කැමතියි.

අද ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට කපු මහතාගේ හුඟ දෙනෙකු ඉන්නවා. “අපට මාක්ස්වාදී පක්ෂ සමග එක් වන්නට බැරියයි” යම් කොටසක් කියන විට එයටත් ප්‍රතිකර්ම යොදන්නට සූදානම් කපු මහතාගේ පිරිසක් ඉන්නවා. ඒ වුණත්, අවසානයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගාලු සම්මේලනයේදී තමුත්තාන්සේලාගේ මාක්ස්වාදී පක්ෂවලට කීවා, “කරුණාකර පැත්තකට වී සිටින්න, මේ පැත්තට නම් එන්නට එපා” කියා.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எஸ். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

තමුත්තාන්සේද, ඒ පණිවුඩය ගෙනාවේ?

අතපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

නැහැ, මා නොවෙයි. මේවා අපට පෙනෙන්නට තිබෙන දේවල්. ඒ දවස්වල තමුත්තාන්සේලා කටයුතු කළේ කොහොමද? ඒ කාලයේ නම් නිලයි, රතයි, දෙකම එකට පෙරමුණ ගෙන පාරවල ගමන් කළා. එහෙත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගාලු සම්මේලනයේදී මාක්ස්වාදී පක්ෂවලට කීවා, “මෙහාට නම් එන්නට එපා; වුවමනා නම් අර පිට්ටනියට වී ඉන්න” කියා. පිට්ටනියේ නම් තමුත්තාන්සේලා කීප දෙනෙකු සිටි බව අප දන්නවා. ඒකයි, අද තත්ත්වය.

අද අප පෙඩරල් පක්ෂයන් සමග එක්ව ක්‍රියා කරනවා පමණක් නොව ඉදිරියටත් ඔවුන් හා එක්ව ක්‍රියා කරනවා. තමුත්තාන්සේලාගේත්, අපේත් වෙනසක් තිබෙනවා. අප දෙගොල්ලම—පෙඩරල් පක්ෂයන්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයන් යන පක්ෂ දෙකම—ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අදහස් දරන පක්ෂ. යම් දවසක අපේ මහා ජාතියට විරුද්ධව පෙඩරල් පක්ෂය යම් දෙයක් කරන්නට සූදානම් වුණොත්, එදාට පෙඩරල් පක්ෂය සමග අප සටන් කරනවා. එහෙම නැතිව අපත් සමග එකට ඉන්නා තුරු, ඒ සුළු ජාතියේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කර දෙමින් අපට එක්ව කටයුතු කරන්නට බැරි ඇයි? පෙඩරල් පක්ෂයේ කොමියුනිස්ට්කාරයන් ඉන්නවාද? තමුත්තාන්සේලා හය වෙන්තට එපා. බැණුම් අසා, බැට කා අපටත් හොඳට පුරුදුයි. අද ඕනෑම තැනකට ගියාම අපට කියනවා, දෙමළන් විසින් අප ගිලගෙනලු. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂික පහතරට හෝ උඩරට අයට අප කියන්නට කැමතියි, අපේ ඇගේ තිබෙන්නේත් සිංහල ලේ බව. සිංහල ජාතිය ආරක්ෂා කිරීමට සටන් කරන නියම සිංහල ලෙයක් අපටත් තිබෙනවා. අපේ රට අප කාටවත් විකුණන්නේ නැහැ. එහෙත් වේදිකාවලදී—විශේෂයෙන් දේශ පාලන වේදිකාවලදී—අපට හොඳටම බැට දෙනවා, අප පෙඩරල් පක්ෂයට යට වී කටයුතු කරනවාය කියා.

අයවැය ලේඛනයට අතිරේක වශයෙනුයි, මා මේවා සඳහන් කළේ. නියෝජ්‍ය සභා පනිතුවකි, ඒ ගැන මට සමා වන්න. අය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මෑය විවාදයකට වඩා අපේ ගුණ දොස් විවේචනයක් සිදු වුණු නිසයි, මටත් ඒ විධියට කථා කරන්නට සිදු වුණේ. මට මෙපමණ වේලා කථා කරන්නට ඉඩ දීම ගැන තමුන් තාන්සේට මගේ ප්‍රසාදය පළ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 6.53

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(කි.රු. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Mr. Deputy Chairman, it is a pleasure to follow the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of State. I personally have great respect for this Parliamentary Secretary. I do not propose to annoy him by replying to him direct.

අත්පත්තු මයා.

(கிரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

Any reply will be welcome. Do not worry.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(கிரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Mr. Deputy Chairman, we have, right from the inception of this Government held the view that this Government has been protecting and developing capitalist interests in this country. Budget after budget has brought us proof of this fact. As a matter of fact, I do not think there has been a budget presented to this House which has been such a big fraud as the present one. This is a budget in which the Hon. Minister of Finance has completely ignored the masses of this country.

Government Members tell us that the Hon. Minister has introduced a new rural credit scheme for the farmer which will help to promote the food drive that this Government has started. I am afraid this credit scheme has placed greater burdens on the farmer. The farmer, who was getting his agricultural loan at an

interest of 2 per cent from the Department of Agrarian Services, is now called upon to pay interest at 12 per cent for that same loan.

The Government has quietly passed on the burden of lending and collecting this money from the farmer to the Bank of Ceylon and the People's Bank. The loans are guaranteed by the Central Bank. The People's Bank is, in turn, passing the baby on to the Co-operative Movement. The Bank is now asking the co-operative societies to give an undertaking that the societies will pay the loan back within 270 days, and that they agree to the loan being deducted from any funds lying to their credit with the bank.

As you know, Sir, co-operative societies are engaged in various types of business in this country. There are certain co-operative societies which maintain a fairly good bank balance. Now, I ask you, what is the position of a co-operative society if it is unable to recover the money from the farmers to whom the money has been lent? What will happen under this scheme is that all the monies lying to the credit of the co-operative society will be taken by the bank in liquidation of the debts of the farmers.

I suppose the Hon. Minister will tell us that the societies will make representations if the money cannot be recovered from the farmers, and the Government will then give them time to pay. That would mean a time-lag, and for a couple of months at least the co-operative societies will have to run in circles trying to get their money back.

Therefore, I say that there is no reason whatever why the Government should pass the responsibility of lending and collecting from the farmers to the banks. The scheme in existence was working quite satisfactorily, and there was no reason why this responsibility should have been passed on to the banks and the farmer called upon to pay a higher rate of interest.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එල්. සී. ද සිල්වා මය.]

The Hon. Minister in his Budget speech boasted about their achievements in the food drive. As a matter of fact, he mentioned increased yields in certain commodities. He does not mention anything about the commodities which were meant to be grown by the large syndicates, the large capitalist concerns that were given 57,000 acres of Crown land. Some of the main items that were to be grown by them are chillies, Bombay onions, green gram and the like. There is not a word about them in his Budget speech. Of course, the Hon. Minister says that large extents have been opened up for the cultivation of chillies. It is two years since this Crown land was given. I remember that on the Floor of this House I said that this scheme would be a complete failure, that these subsidiary food-stuffs were not items that could be grown by large capitalist syndicates, and that they were labour intensified crops, essentially of family groups, that should be grown by village farmers.

Now 57,000 acres of Crown land and much foreign exchange has been given to these people. What have they achieved? All that has happened is that the 3 oz. ration of chillies is now being reduced to 1½ oz. according to your own press.

අත්පත්තු මය.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

It is not correct.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

I am told that it is not correct. We will have to wait and see. The press announced that the Government contemplates reducing the chilli ration of 3 ozs. to 1½. As a matter of fact, over the weekend at the Galle District Co-ordinating Committee meeting, the hon. Member for Ratgama (Mr. D. E. Tillekeratne) and the hon. Member for Ambalangoda (Dr. Saddhasena) moved a resolution

asking the Government not to reduce the ration. I pointed out to the hon. Gentlemen that it is pointless bringing that resolution there and that if they sincerely did not want the ration reduced they had one course of action, namely, to vote against this Budget. I understand that the hon. Member for Ambalangoda participated in this Debate this morning, but did not mention a word about his fears over the reduction of the chilli ration. Well, I suppose he dare not mention it here.

Anyway, after two years of this intensive food drive, I ask the Government, what have you been able to give us?

විමලා කන්නන්ගර මය. (සෞඛ්‍ය ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திருமதி விமலா கன்னங்கர—சுகாதார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Wimala Kannangara—Parliamentary Secretary to the Minister of Health)

Red onions.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(திரு. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Red onions? I would like to tell my hon. and fair Friend that red onions were given to us long before you assumed office.

When you were giving 57,000 acres to the capitalist undertakings, I mentioned that the Jaffna farmer was able to make the country self-sufficient in red onions and that there was no reason why the Sinhalese farmers of the Wanni could not make the country self-sufficient in the other subsidiary food crops if the Government gave the proper encouragement. The last Government, in the Budget introduced by the hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera), gave a guaranteed price for a number of commodities like chillies. Unfortunately, before that scheme was put into operation, the Government fell. You are still continuing to give that guaranteed price but today the position is that the village farmer is unable to cultivate. He is no longer an independent man. Large syndicates have opened up large acres of land and he has become a slave. He

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

has lost his independence. He is no longer an independent *goviya*. He has become a labourer in these undertakings.

I think the Hon. Prime Minister is already day-dreaming of seeing the country as a rice exporter. I read in the press some speech he had made somewhere that before long we would be exporting rice. I think he must be day-dreaming. As far as we are aware this food drive has completely failed. As a matter of fact, I personally feel that either the Hon. Minister is taking this whole country for a ride or he is being taken for a ride by his officials.

In this food drive there have been ample opportunities for various rackets to be operated. There have been foreign exchange rackets and import of personnel rackets. You will remember, a policy of Ceylonization was started in this country several years ago. But under the pretext of this food drive several foreigners have been brought into this country, and they have been passed on not to the food drive but to plantations, displacing Ceylonese planters. I know of several cases where Ceylonese planters were asked to go home to give room to the newly-brought-in Englishmen. I think the Hon. Minister should take some action in this respect. If he does not intervene we shall once again find this country flooded with personnel from abroad, when we ourselves are in a position to fill such posts.

I do not propose to deal with the land army. I think several hon. Members explained at length what this land army is. I think it would be proper for the land army to first think of fending for themselves because I understand they have to live on three meals of bread. This army which has been set up to produce rice for the consumption of the entire country is expected live on bread right throughout. That is probably the reason why they are quitting.

About the cost of living the Finance Minister in his Budget speech says:

"During the year, 1966, there were periodic scarcities in common consumer

goods such as chillies, onions, coriander and milk powder which caused some increase in their open market prices." [OFFICIAL REPORT, 25th July 1967; Vol. 73, c. 21.]

I think it would have been more appropriate for the Hon. Minister to have said: "During the year 1966, in a period of near starvation, there were occasional supplies of these commodities." The hon. Parliamentary Secretary to the Minister of State tried to make out that there is no shortage of food and that the prices are not high. As a matter of fact the question today is not one of prices but of the non-availability of the goods.

The hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) told us that there were no queues for *karavala* and for chillies. The hon. Second Member for Akurana has been more often out of the country than here and I think he has to be excused. His ignorance of conditions at home has to be excused. He seems to be completely unaware of the hardships that the people have to face—the non-availability of consumer goods, the non-availability of everything as a matter of fact.

With regard to this "revenue earner", tourism, the boast of not only the hon. Parliamentary Secretary but also his Minister, I do not know whether their expectations would materialize. But we can see one thing clearly. I know that right opposite the Hikkaduwa "Coral Islands Hotel" there are 67 fisher-families living in tenements. Now the Government proposes to acquire that entire area for a car park for that hotel. This Government considers a car park for that hotel more important than dwelling-houses for 67 innocent fisher-families.

When this matter was discussed at another place the Member for Ratgama (Mr. D. E. Tillekeratne)—Hikkaduwa is within his constituency—said that these people will be given alternative land. I suppose that will be at Walawe.

These people have been fishermen for generations, and they will continue to be fishermen. As a matter

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඵල. සි. ද සිල්වා මය.]

of fact with the new educational policy of the Government I think even their children will be fishermen. So it is very essential that they are housed where they are at present.

Somebody said at the same meeting that these fisherfolk will be paid compensation for their houses. I pointed out that the question of compensation does not arise because the land on which their dwelling-houses stand belongs to a wealthy landowner in that area. If any compensation is paid it will be paid not to these poor fishermen but to the landowner. So these 67 fisher-families will soon have to give way to the limousines of the tourists that come to that hotel.

On the Tourist Board and the department I do not want to dwell at length. My Colleague, the hon. Member for Dehiowita (Mr. Weerassekera), had occasion here to criticize a gentleman by the name of Chibb. I only wish to say that he is not the only person who merits criticism. There are some big rogues in that place. I know of another person—I do not want to mention his name just yet—who has got there from the Ministry of Defence and External Affairs, and he is up to the same rackets. I do hope he takes this as a warning. If he does not heed this warning I will not hesitate to mention his name on the very next occasion.

As a matter of fact I understand that the Permanent Secretary to the Ministry of Defence and External Affairs, is awaiting this person's return to the Ministry to have him charged.

I think the Minister of State and his Parliamentary Secretary should pay heed to the advice of the hon. Member for Dehiowita; otherwise they will be making themselves parties to very big frauds and rackets.

I have said on every occasion I have got up here that the trade policy of this Government is to bolster up the capitalist system. As a matter of fact

whatever trade was taken over by the last Government is being gradually given back to the private trade.

The hon. Member for Kolonnawa (Mr. Ilangaratne) had occasion to mention a number of concrete instances about agencies and monopolies held by the C. W. E. being given over to the private trade. It is going on; so much so that even very scarce commodities are in the hands of the private trade. That is one reason why these commodities are not available. Naturally there are no queues because the commodities are not at all available.

If the Government is sincere in its attempt to provide the people with essential consumer goods at fair and reasonable prices I think the Government must take over the import of all essential commodities and get the distribution done by the C.W.E. and the co-operatives. What is happening now is that the co-operative movement is being completely side-tracked. The Government does not want to trust that movement, and in preference to it they have started trusting their friends, the people who voted them into power, the people who spent on their elections. Those *mudalalis* are once again at their old game.

The Co-operative Department had been handling for over a decade the entire distribution of fertilizer to the farmer, but for the first time this Government has thought it fit to take it out of the co-operatives. They have appointed private distributors who are private traders, and these traders distribute the fertilizer that is given at subsidized rates to the *goviyas*. There is absolutely no need to hand this over to the private trade. I protested against this to the Government Agent, Galle. I told him that at least in my area the co-operative movement could handle the distribution, but my protests have not been heeded. In spite of my protests a private trader has been appointed and once again that trader is at his old game.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

Even paddy purchases under the guaranteed price scheme will slacken because the *goviyas* who obtain the fertilizer from private *mudalalis* will be given some sort of credit by the *mudalalis* who in turn will take over the paddy from the *goviyas* at a lower price than the guaranteed price.

Mr. Deputy Chairman, it is a well-known racket. The purchase of paddy below the guaranteed price has been in operation since the guaranteed price scheme was introduced. The step taken by this Government will only make it more feasible and more convenient for the trader to operate that racket.

The Government speaks of this Budget as a very popular budget. The hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) tried to tell us that not a single trade union or trade unionist nor a single local authority has so far protested against this Budget. As I said earlier, the hon. Second Member for Akurana must have returned to the Island only a couple of days back, and probably has not had the time to read the various statements that were made the day after the Budget speech was made. Trade unionists who were well known supporters of this Government have criticized this Budget. Mr. Wilfred Perera of the Postmasters' Union, for instance, called it 'a fraud'. I am just quoting one trade unionist.

The hon. Second Member for Akurana also said that not a single local authority had protested against this Budget. Well, local authorities are still meeting. I would like to ask the Government and the Hon. Minister of Finance whether a single local authority, even a single U. N. P. administered local authority, has up to now congratulated the Minister on the Budget. Well, I have seen press reports of what has transpired at meetings of local authorities, and I find that even bodies like the Municipal Council of Dehiwala-Mt. Lavinia, which is headed by the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Labour, Employment and

Housing, have passed resolutions asking the Government not to legalize bookies. I suppose they fear that when the Hon. Minister of Finance studies the proposals of the Taxation Commission he would think of legalizing the bookies, and they feel they should tell the Government not to do so. I think that not a single local authority, not even the one headed by my hon. Friend the Member for Wennappuwa, where all the members are from the United National Party, has congratulated the Government on this Budget. [Interruption]. He is not a member now. Now he has remote control !

The Hon. Minister of Finance talks of the Planning Department, the various advisory councils that have been formed and the planned development that is taking place. I think it is common knowledge that there is no co-ordination even among the departments under the same ministry, leave alone among the different ministries.

During the Prime Minister's visits to the various schemes in connection with the food drive we read press reports regarding complaints made by farmers about the non-availability of irrigation facilities. Hundreds of farmers who have undertaken the cultivation of large extents of land on the Government's guarantee that the necessary irrigation facilities would be provided, have been completely let down and their crops have failed, because the Irrigation Department has not been able to meet the requirements of those farmers. I do not know whether it is deliberate sabotage on the part of the Irrigation Department, but I dare say that they have completely failed in providing the necessary irrigation facilities.

I have said over and over again on the Floor of this House that if there is going to be any agricultural development in this country the Irrigation Department must come under the Ministry of Agriculture. The Minister of Land does not want to release this department from his control; he wants to hold all the departments that he now controls.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඵල. සි. ද සිල්වා මයා.]

But that should not be allowed to hinder the progress of the food drive. The Hon. Prime Minister should have enough courage to tell the Hon. Minister of Land that the Department of Irrigation is a department that must necessarily be under the Minister of Agriculture. Unless this is done, I say, year after year, season after season, crops will suffer the same fate that they have suffered in the past.

As you know, no cultivation can be done without proper irrigation facilities. This is particularly so in the dry zone. Even in the wet zone our problem today is the result of the blunders on the part of the Irrigation Department. In the south, all those paddy lands that depended on the Madu-ganga Scheme, Madampe-ela and Hikkaduwa-ela have suffered and their crops have failed. The recent rains have inundated the entire area but the Irrigation Department has done nothing. We were not able to get even a dredger from them to drain the flood waters out. Really, it is because of the blunders and bungling on their part that people in those parts of the country are today suffering.

The Hon. Minister of Land started what is called the Madu-ganga Scheme to prevent salt water getting into the Madu-ganga. After several lakhs of rupees had been spent on that scheme, today nothing grows in that river. Even things like *olu* that used to grow there do not grow there now. The breeding of prawns in that river has stopped because there is too much of sea water. The scheme designed to prevent the inflow of sea water has now resulted in the entire area getting inundated with sea water. The bund that has been constructed has become the biggest problem of the fisher-folk at Balapitiya. There have been as many as seven fatal accidents due to that bund. The sand bar created at that point prevents the fishermen from taking their boats across, and during periods of rough seas boats capsize at that point. Every year during the Budget Debate, in the Committee stage, I have been asking that this partly constructed

bund be completed or that it be completely demolished. Unfortunately my request has fallen on deaf ears and it continues to take toll of human life.

They talk so much of co-ordination, the Planning Secretariat and the Advisory Council, but what have they done? Let me give you an example. The Government proposes to install a second plywood factory at Avissawella. If it is in the national interest projects of this nature should be located at places where it is easy to obtain the raw material and where other connected facilities are freely available. I suppose those are the criteria by which the sites for projects of this nature are chosen. When Mr. William de Silva, the former Member for Devinuwara, was the Minister of Industries in the first M. E. P. Government, I as a constituent of his requested him to install the second cement factory at Akurana, but he very politely said that he had investigated the possibility of this project and that the experts had advised him that Puttalam was the better site. I as a constituent of his agreed to it in the national interest.

Now on the question of the siting of the second plywood factory at Avissawella I say the only suitability it has is that it is in the electorate of the Hon. Minister of Industries and Fisheries. There is no other reason why it should be located at Avissawella. As you know, Sir, the raw material for plywood is timber and Avissawella is not a timber growing area. There is no big waterway running through Avissawella by which timber could be brought down. I think the last Government selected a site somewhere along the bank of Kalu-ganga. At least the Kalu-ganga is running through large timber reservations and it should have been possible for the timber to be brought down to the Kalu-ganga and stored in the river itself. Timber storage has to be done in water. I ask these planners, the planners about whom the Government is boasting, on what criteria did they select Avissawella as the site for the second plywood factory?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

Because of the Kelani-ganga.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

My hon. Friend from Negombo does not know through which part of the country the Kelani flows.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

Very close to Avissawella.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Very close, but certainly not through Avissawella. It may be very close to Avissawella, but it does not flow through Avissawella.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

I never meant that it ran through Avissawella.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Then there can be more rivers like that!

This is the type of planning that is being done. During the Debate on the Throne Speech I said that this Government, which was critical of the last Government and which said that the last Government started *seenibola* industries, had again approved the manufacture of Delta toffee by one of the Government's greatest chums, the cousin of Mr. Ranjit Wijewardena. I suppose the only reason for it to be allowed was that the permit was sought by a supporter of this Government, a government that was criticizing the last Government for having established a number of *seenibola* industries. What is the defence? What are the reasons you can give for allowing a further *seeni-*

—දෙවන වර කියවීම

bola industry? If it is your policy that any industry is to be approved, if it is to be established by the "proper person", please tell us, but do not try to take us for a ride saying, "This is all done on a national scale, they are all planned out". This is the type of planning that is being done.

With regard to the industrial policy of the Government, we were told that a bureau of standards would be set up and prices of locally manufactured industrial products would be controlled. We have been told this a number of times. The hon. Parliamentary Secretary who has been very vociferous about these matters unfortunately is not in the House at the moment, but nothing has happened up to now. Industrialists are having a gay time. Nobody controls them. There is no price control on their products.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

They are controlled by an Act of Parliament.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

There is no control anyway. The only control is the demand. If there is no demand the prices come down. That is about the only control.

In regard to fisheries, the Government in its Throne Speech stated that they even contemplate exporting fish. As I said earlier, from my point of view, this was the biggest joke. We are talking of exporting fish to earn foreign exchange. I represent a fishing village. Even in my own constituency only a very small percentage can afford to eat fish. That is the position. The Government has failed to give any assistance to the people in the fishing industry. I ask this Government, since it assumed office—the hon. Member for Negombo will also know—how many boats, how many engines have been provided, what steps have been taken to provide housing and also

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඵල්. සී. ද සිල්වා මය.]

proper marketing facilities? Nothing has been done. This is an industry which the Government has completely forgotten.

They started a Fisheries Corporation and today I think the corporation is run by the St. John's Market mudalalis. That is the fact.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

You see what the National Government has done in Tangalla, Mirissa, Galle!

ඵල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. எல். சீ. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

What have they done? Both at Tangalla and Galle the fisheries harbours were planned not by the National Government but by the last Government.

ආගය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(අගලවත්ත)

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா—
அகலவத்த)

(Dr. Colvin R. de Silva—Agalawatta)

That is the national government he is referring to. He knows his Government is not national.

ඵල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. எல். சீ. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Not national. Oh I see!

The last Government had planned a number of fisheries harbours. Work had commenced on a number of them.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(තිරු. ධෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

Planning is not enough.

ඵල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිරු. எல். சீ. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

And this Government has completely done away with that scheme except in Tangalla, Galle and Beruwala. They have done away with those proposals and they now propose

to set up harbours in places not where they are necessary but in electorates that are represented by Government Members of Parliament. That is the planning.

Balapitiya was to have a first-class fisheries harbour. As a matter of fact land was acquired for this purpose. Balapitiya had been a harbour long ago. It is a harbour to which vessels had come. There was even a customs office in that place. It is more or less a natural harbour, and all that is necessary is to make certain improvements. Land was even acquired for an ice-making plant to be installed there so that fish could be stored till marketing arrangements were made. That entire scheme has been abandoned by this Government. I suppose they have abandoned it because the people of Balapitiya choose to elect as their representative in this House a person who was not supporting this Government. That seems to be the only reason. This is the type of planning they talk about.

The Hon. Minister of Home Affairs boasts that one thousand handloom centres will go into production soon. But today the handloom weavers are in utter distress. They cannot get yarn. The price of yarn has skyrocketed.

රු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

That is a yarn.

ඵල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිරු. எல். சீ. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

You can say that that is a yarn, but the fact remains that the price of yarn has sky-rocketed. The reason for this is that it is in private hands.

There is also difficulty in marketing the products. The Government must establish a number of finishing plants for these handlooms. Today the finishing is done by some private industries—I think the hon. Member for Moratuwa (Mr. Ruskin Fernando) has a virtual monopoly—and it is found that there is discrimination against certain weavers who are politically not with them. These

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

weavers are not entertained in the factories, and their products are not accepted for finishing. I know that this has happened even in the suburbs of Ambalangoda. I have had complaints from weavers in my electorate that their products have not been accepted by the factory owner for finishing because politically they were not with him. The Government must step in and see that a scheme is formulated, so that these poor handloom weavers will not be at the mercy of a few capitalists who control the industry. It is easy for you to shake your head.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. Denzil Fernando)

We are doing the good.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

You are doing the good! You speak so much about planning, but has the Government given its attention to the question of probing the C. T. B.? You promised to clean up the entire administration, to wipe out corruption and nepotism. But what has happened now? You have gone down to levels never reached before. You charged the last Government with appointing defeated candidates to the various boards and corporations, but today you are not only filling the directorates of boards and corporations with defeated candidates but you are also throwing qualifications to the winds and appointing unqualified persons to the Public Service and to the corporations.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. Denzil Fernando)

They are doing well.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

They are doing well only by your assessment.

Today, on the Floor of this House, I raised a question about a certain appointee to the C.T.B., a person who was dismissed from the Public Service for misappropriating public funds from the National Savings Movement.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

That is the best qualification under this Government.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

The hon. Member for Agalawatta says that is the best qualification under this Government to get a job. —[Interruption]. A person who was dismissed from the Public Service for misappropriating funds belonging to the National Savings Movement has been appointed to a post in the C.T.B. carrying a salary of Rs. 400 basic. The Hon. Minister admitted that.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. Denzil Fernando)

It is a small sum.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

He must be doing it on a larger scale now.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(තිரு. ධෙන්සිල් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. L. C. de Silva)

It is for that type of person that the C.T.B. has become a home—a place where that type of person is employed. It will be in the Government's interest—you need not tell us—to find out these things for their own information.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(திரு. டென்சில் பெர்னாண்டோ)

(Mr. Denzil Fernando)

Come on to this side.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

We will come there soon. At the rate you are going we will come on to that side sooner than expected.—
[Interruption].

ආමාය් කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I do not think we should always have evidence after the tea interval of the development of the *kasippu* industry in this country.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Mr. Deputy Chairman, it will be in the Government's own interest to probe these appointments in the C. T. B.

I understand that the C.T.B. is now running at a loss. We are not surprised at all because as Member for Balapitiya I know personally and I am also happy that there is hardly a person in my electorate who is unemployed now. They are all employed in the C.T.B. I should be happy about this, and I am happy.—[Interruption]. The unemployment problem in my electorate has been solved but that is not fair by the country. Qualifications have been thrown to the winds in making appointments in the C.T.B.

It will be interesting to find out for yourself how many drivers and conductors are available in the C.T.B. in relation to the number of buses. It is now common knowledge that buses that go into the garage for repairs never come out. Once every few months the chairman flies to London and comes back with a fleet of double-deckers. Every time that is what happens. He does a trip,

and comes back with a fleet of double-deckers.

The buses that go into the garages do not come back after repairs because the repairers are no longer those who have any knowledge of that subject. Those who knew and who had the knowledge have been sent away and now you have mere—
[Interruption]. It is a pity that every time we repeat these things you do not even bother to check up to see whether what we have stated is true.

We know a lot more about how and why the double-deckers are brought in periodically. We shall deal with that at the appropriate time.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා. (වෙන්නප්පුව)

(திரு. பெஸ்ற்றஸ் பெரேரா—வென்னப்புவு)

(Mr. Festus Perera—Wennappuwa)

To transport passengers.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(திரு. எல். சி. டி சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

Yes, to transport passengers !

About the tea market, the hon. Member for Teldeniya (Mr. Raja Kulatillake) mentioned certain matters. I do not want to repeat them. But the hon. Second Member for Akurana (Mr. Hameed) threw a challenge. He asked whether any Member of the Opposition could say that the fall in the prices of tea and rubber was due to any bungling on the part of the Government. We certainly say that the fall in tea prices has been due to the bungling of this Government, at least in respect of one major matter. Probably before long we will not be able to sell our low-grown teas at all. Perhaps that is why the Prime Minister is now thinking of tourism as an alternative revenue earner to tea.

The Government is now thinking of tourism with grand hotels, limousines and semi-naked tourists on our beaches. I wonder what will happen to the culture of this country. Already your own supporters in the Bentara and Hikkaduwa areas, big U. N. P. stalwarts, are waiting till you come back to seek their votes again. They

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

are fed up with your tourist industry. [Interruption]. The hon. Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando) comes from a place where this sort of thing has been tolerated for quite some time. So it is nothing new to him.

The hon. Member for Yatiyantota (Dr. N. M. Perera) when he was Minister of Finance introduced a scheme in his Budget whereby students entering the universities were afforded an opportunity of getting a loan of Rs. 3,000 on the guarantee of their parents, the loan to be liquidated by the students after they secured employment. Although it has not been stated that that scheme has been done away with, the Government has almost directed the banks to refuse such applications for loans.

As a matter of fact the People's Bank, which was giving small loans to the rural folk for things like farming, today requires guarantors, if they are public servants, with a basic salary of Rs. 520 a month, or if they are not public servants, income tax payers with an income of Rs. 6,000 a year. These were not requirements earlier. What happens under this scheme? There are no public servants in those rural areas with a basic salary of Rs. 520. Therefore the present requirement of the People's Bank in regard to guarantors virtually withdraws the facility that was previously available to the rural folk. This is a matter that should be gone into by the Hon. Minister of Finance. Today a villager who wants to get a Rs. 500 loan from the People's Bank has to get two income tax payers with an income of Rs. 6,000 or two public servants drawing a basic salary of Rs. 520 a month, as guarantors. Rs. 520 is a very high salary. Even an officer in the Ceylon Administrative Service, I think, would take three or four years to reach the salary point of Rs. 520. Earlier, such loans were guaranteed by public servants, like teachers. They were the people who guaranteed those loans. Today the rural peasant has no chance of getting a loan from the

People's Bank. As a matter of fact I would suggest to the Hon. Minister of Finance that if he does not alter this restrictive qualification for guaranteeing loans when he introduces the proposed amendment to the the People's Bank Act, he might as well rename this bank, "Some People's Bank" and not "The People's Bank", because it completely shuts out the poorer fellow. The poor folk who really were the constituents of that bank, for whom the bank was really meant, are no longer benefited, they are completely shut out. I would strongly urge the Hon. Minister to go into this matter and ask the board of directors of the People's Bank to completely review the credit scheme, both in regard to loans to farmers, where they want a guarantee from income tax payers with an annual income of Rs. 6,000 or public servants drawing Rs. 520 or more, as well as loans to university students.

I know that even in the branch of the People's Bank at Ambalangoda there are over fifty applicants for loans to university students which have been rejected for want of such guarantors.

You will appreciate that it is not possible for a village student to get this type of guarantor. The bank was meant for the ordinary people. It was in fact the proud boast of the last Government that this bank was set up to give relief to the rural folk, to relieve them of their indebtedness. But today the bank is fast becoming a commercial bank like any other bank.

I think the Hon. Minister should view this matter fairly seriously and try to restore these facilities, the facilities which the bank had made available earlier.

I made inquiries about this new system, and I understand that the reason for doing away with this facility was that the bank had sued a guarantor who happened to be a public servant whose salary was below this salary point and he had taken cover under the Public Servants Liabilities Ordinance. A public servant

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එල්. සී. ද සිල්වා මය.]

drawing a basic salary of Rs. 520 or more a month cannot take cover under that Ordinance. Just because one person had taken that step, I do not think it would be fair for the bank to have altered the entire scheme. On the one hand it is an insult to the entire Public Service, and on the other it is absolutely unfair by the rural peasantry.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මය.

(කි. රු. ධේන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

That is a privilege given to the Public Service.

එල්. සී. ද සිල්වා මය.

(කි. රු. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

That is the point. Merely because one public servant claimed that privilege under the Public Servants Liabilities Ordinance and sought refuge there, it does not mean that they should never be accepted as guarantors thereafter. That is an insult to the entire Public Service.

Therefore I would strongly urge that the Hon. Minister of Finance discusses this matter with the directors of the People's Bank and restores this facility.—[Interruption]. Mr. Deputy Chairman, if my hon. Friend from Wennappuwa wants to speak, certainly I will give way. Otherwise he should not interfere with my liberty to make my speech.

Then the other point is about housing. During the Debate on the Address of Thanks the Hon. Minister of Housing boasted about the number of flats the National Housing Department has built, the number of housing loans given, and so on. But, whatever his boast may be, the speed with which the Department of National Housing deals with applications for loans is not at all commendable. I know of a case in my constituency where the applicant has been waiting for the last three years to get the loan —[Interruption]. The hon. Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando)

says, "Only one", but that is the only case that has been brought to my notice; I know of a number of others. —[Interruption]. There are applicants in the House itself. I suppose it is that type of applicant that delays the applications of rural applicants!

The Housing Department has a scheme to construct houses and give them out on the rent-purchase basis. In the Ambalangoda Electorate—I do not think the hon. Member for Ambalangoda touched on this—and within my town council, the Town Council of Watugedera, the Housing Department constructed 20 houses. Out of these 20 houses only two have been given out so far; the other 18 have remained closed for the last two years. It is a crime, when there is such a housing shortage in the country, to keep 18 houses closed. The reason for this is that the rent is excessive: they want a rent of Rs. 40 a month for 20 years. It works out to almost Rs. 10,000. These are small houses and are not worth that amount. The Minister of Housing should go into this and try to reduce the rent. Maybe, the Government has spent that amount, and I understand the department fixes the rent on the basis of the amount spent. If they select bad sites and if they have to spend extra money on site-cutting and things like that, it is not fair to add that extra expenditure to the cost of the house. The very fact that these 18 houses have remained closed without anybody applying for them for as long as two years, is ample evidence, ample proof, that the rent fixed is excessive. Therefore, when the Housing Department fixes the rent they must consider the real value of the house and not what they spent on it. I hope something will be done to reduce the rent of these houses and give them out early.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(குழுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Will the hon. Member take much longer?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(ක්‍රි. ග්. ජී. ඩී. සිල්වා)

(Mr. L. C. de Silva)

If there is any other speaker I can wind up. Otherwise, the House will adjourn if I stop my speech.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(සුදුසුකම්ගෙන් උප අතිරේක අයවැන්න)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The hon. Member for Negombo is waiting to speak.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(ක්‍රි. ග්. ජී. ඩී. සිල්වා)

(Mr. L. C. de Silva)

Then I will not take long.

There is one other matter I wish to mention. The last Government had a scheme where co-operative labour societies and multi-purpose co-operative societies were given the privilege of undertaking government contracts up to a lakh of rupees without tender deposit. While this Government has not issued any instructions to the contrary, certain departments seem to have completely forgotten this scheme. The applications of co-operative societies for tender forms to apply for various works have been rejected and they have been asked to furnish a tender deposit and so on. It is time the Hon. Minister of Finance sent a reminder to all the departments stating that the decision of the last Government doing away with the tender deposit and allowing co-operative societies and multi-purpose co-operative societies to undertake work up to a lakh of rupees stands.

Sir, I thank you very much for having so kindly permitted me to speak at some length. I am sorry to state that for the reasons stated we cannot expect very much from this Government and that we are unable to support this Budget.

අ. භා. 8

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ක්‍රි. පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව පටන් ගන්නට පෙර ඔබතුමාට එක කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. දැන්මේ ගරු සභාව තුළ තද සිතලයක් දැනෙනවා. එසේ වී ඇත්තේ මෙතෙක් වේලා කියන ලද බොරු නිසා දැයි මා දන්නේ නැහැ. කෙසේ වෙතත් තද සිතලයක් දැනෙන නිසා ඔබතුමා ඒ ගැන ක්‍රියා කරනු ලබා දෙමුණි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැනුම් කළ දේහයක් ඇති එමෙන්ම තරුණ පෙනුමකින් යුත් ඔබතුමා ඉදිරියේ වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව සැලසීම මගේ භාග්‍යයක් කොට මා සලකනවා. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එල්. සී. ද සිල්වා මයා.) ගැන වැඩි වශයෙන් යමක් සඳහන් කරන්නට වුවමනාවක් ඇතැයි මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. එතුමා කෙරෙහි මගේ ලොකු ගෞරවයක් තිබෙනවා. කෙසේ වෙතත් එතුමා විසින් කියන ලද කාරණා කීපයක් ගැන මගේ අදහස් කියන්නට මා කල්පනා කරනවා. මෙය ධනපතිවාදය රකින ආණ්ඩුවක් බව එතුමා පළමුවෙන්ම කීවා. එහෙත් මා කියන්නේ ආණ්ඩු පැත්තේ සිටින සියලුම මැති ඇමතිවරුන්ගේ ධනය එකතු කළත් ඒ ධනය, කලින් දුප්පත්ව සිටි දැනට පොහොසත්ව සිටින කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) ධනයට අඩු බව මා මතක් කරනවා.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(සලාභිති කොල්වින් ආර්. ඩී. සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

මේ වේලාවේදී මෙම ගරු සභාව තුළ නැති කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඒ විධියට අපහාස කිරීම වටින්නේ නැහැ. ඒ කිවේ අමුලික බොරුවක්.

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(ක්‍රි. පෙරේරා)

(Mr. Festus Perera)

එක අපහාසයක් නොවෙයි. යම් තැනැත්තකු අද දුප්පත් වන්නට පුළුවනි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ඒෆ්සේටස් පෙරේරා මයා.]

එහෙත් හෙට ඔහු පොහොසත් වන්නට ඉඩ තිබෙනවා. ඒ වගේම අද පොහොසතකු හෙට දුප්පත් වන්නට පුළුවනි. මා ඒ කී දෙයෙහි වරදක් නැහැ.

අපේ ගරු අගමැතිතුමා දවල් හීන දකින බවත් බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සදහන් කළා. දැනට ගෙන යන කෘෂිකම් වැඩ පිළිවෙළ නිසා මෙරටින් හාල් පිටරට යවන්නටත් පුළුවනැයි ගරු අගමැතිතුමා කියා ඇති බවත් එය දවල් හීනයක් බවත් එතුමා සදහන් කළා. සිහින සැබෑ වන අවස්ථාත් තිබෙනවා. දුටුගැමුණු, පරාක්‍රමබාහු වැනි සිංහල රජදරුවන් දවස සහල් අතින් මේ රට ස්වයංපෝෂිතව තිබුණු බවත් මෙරටින් පිටරටට පවා සහල් යැවූ බවත් ඉතිහාසයෙහි සදහන් වී තිබෙනවා. අප කවුරුනුත් මේ කාරණය පිළිගන්නවා. අපේ වර්තමාන අගමැතිතුමා වැනි ශ්‍රේෂ්ඨ පුද්ගලයකු ලංකාවට පහළ වී සිටින්නේ නැවතත් එවැනි තත්ත්වයක් මේ රටෙහි ඇති කිරීමට බව මා මේ අවස්ථාවේදී කියනවා.

පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට අයුතු විධියට ලාභ ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීම සදහා මෙම රජයෙන් අනුබල දෙන බවත් බල බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රජය සමුපකාර ව්‍යාපාරයට ධෛර්ය දෙනවා වගේම පෞද්ගලික ව්‍යාපාරවලටත් ධෛර්ය දෙන බවත් එය මේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට ඉදිරිපත් කර තිබෙන බවත් කවුරුත් පිළිගෙන තිබෙන දෙයක්ය කියා මා හිතනවා. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කොහොම කීවත් පසුගිය රජය යටතේ අයුතු ලෙස පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින්ට ඒ වරප්‍රසාද දුන්නාය කියන එක එතුමාට මතක ඇත කියා මා හිතනවා. ඒවා ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී සදහන් කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ; එය මුළු රටම දන්නා කරුණක්. පසුගිය රජය යටතේ යම්කිසි ව්‍යාපාරිකයකුට ලක්ෂ ගණනක ණයක් බැංකුවෙන් දී ඒ වරප්‍රසාදය නොතිසි අන්දමට පාවිච්චි කළ හැටි කවුරුත් දන්නවා. [බාධාකිරීමක්] එය මුළු ලෝකයම දන්නා කරුණක්. ඒ නිසා ඒවා අමතක කර විදුරු ගෙවල්වල සිටගෙන අනුන්ට ගල් ගැසීම හරි නැති බව එතුමාට

මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. එමෙන්ම අකුරුණ දෙවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ඒ. සී. එස්. හමිඩ් මයා,) කථාවට පිළිතුරු වශයෙන් බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් සදහන් කරන්නට යෙදුණා මේ අයවැය ලේඛනයට විරුඬ යම් කිසි හැඟීමක් මහජනයා තුළ තිබෙනවාය, යම් යම් අවස්ථාවලදී එය ප්‍රකාශ කර තිබෙනවාය, ඉදිරියටත් ඒ අන්දමටම ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා. සමහරවිට වෘත්තීය සමිති මාර්ගයෙනුත් එය ප්‍රකාශ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා යයි කීවිවා. එහෙත් බල පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා එක කරුණක් මතක් කරන්නට කැමතියි.

1953 හර්තෘලය සදහා නායකයින් විසින් මහජනතාව පොළඹවන්නට අවශ්‍ය තාවයක් තිබුණේ නැහැ. මහජනතාව තමන් විසින්ම යම් හඬක් නැගුවා එදා රජය ගත් ඒ පියවර වැරදියි කියා. ඒ අනුව එදා භයානක සටනක් ගෙනගියේ මහජනතාවගේ ඒ ක්ෂණික කෝපය උඩ ගත් ඒ ක්ෂණික තීරණය අනුවයි. එහෙත් එවැනි තත්ත්වයක් අද මේ රටේ නැති බව ප්‍රකාශ කරන අතරම, අද වෘත්තීය සමිති හා මහජනතාව ඒ අන්දමට පොළඹවන්නට විරුද්ධ පක්ෂය වැයමක් දරන බව නම් කියන්නට ඕනෑ. මා එසේ කියන්නේ සාක්ෂි ඇතිවයි. අද විරුද්ධ පක්ෂය යම් යම් පළාත්වල විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකයින්ට දන්වා තිබෙනවා ආණ්ඩුවට විරුද්ධව රැස්වීම් තබා කලබල තත්ත්වයක් ඇති කිරීමට සංවිධානයක් ඇති කරන්නාය කියා. විරුද්ධ පක්ෂය ඒ අනුමත රටේ කැළඹීමක් ඇති කරන්නට යන බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට කැමතියි. ඒ නිසා කිසිම හේතුවක් නැතිව එවැනි පෙළඹීමක් කරන්නට විරුද්ධ පක්ෂය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් කිසිම සාධාරණත්වයක් නැතිව ඒ අනුමත පෙළඹීමක් කරන්නට ඉඩ නොදෙන ලෙස මා මේ අවස්ථාවේදී ඇමති මණ්ඩලයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. එමෙන්ම එවැනි පෙළඹීමකට විරුද්ධ පක්ෂය කටයුතු කරනවා නම් ඒවාට මුහුණ දෙන්නට අපත් සුදුනම් බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මේ රජය බිවර කර්මාන්තයට කිසිම සහනයක් සලසා නැත කියා බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් කියන්නට යෙදුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම බිවර කර්මාන්තයට කොයි අන්දමේ සහන දී තිබෙනවාද කියන එක ගැනත්, ඉදිරියට කොයි අන්දමේ සහන දෙන්නට බලා පොරොත්තු වෙනවාද කියන එක ගැනත් මා සාක්ෂි දරන්නට ලැහැස්තියි. පසුගිය ආණ්ඩුව යටතේ බිවර කර්මාන්තයේ දියුණුවට කොයි අන්දමේ ආධාර දී තිබෙනවාද කියා මා අහනවා. කිසිම ආධාරයක් දුන් බවක් අපට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කොටසාශයේ ස්වාභාවික වරායක් තිබෙනවාය කියා එතුමා විසින් සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. එහෙත් කණගාටුදායක කරුණ නම් බලපිටිය කොටසාශයේ ඇති ඒ ස්වාභාවික වරාය පසුගිය රජය මගින් දියුණු නොකළේ ඇයි කියන එකයි. එතුමා බලා පොරොත්තු වන්නේ මේ ආණ්ඩුවෙන් එය කරවා ගන්නටයි. ඒ කොයි හැටි වෙතත් එතුමා කපා කරද්දී ඒ ගැන මතක් කළේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවියට මේ රටේ ආණ්ඩු බලය තිබුණු කාලයේදී ඒ වැඩ කොටස කරන්නට සූදා නම් වී සිටි බව ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන නමුත් ඒ ගැන අප දන්නේ නැහැ.

පරාජිත අපේක්ෂකයන් යම් යම් ආයතනවලට අප විසින් පත් කරන ලදැයි කියා සිටි බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මා මේ අවස්ථාවේදී විදුරු ගෙවල් ඇතුළේ ඉදිමින් ඇදුම් මාරු නොකරන්නැයි කියනවා. අපේ ගරු අගමැතිතුමා සමග දැදි ගම ආසනයට තරඟ කළ දේශප්‍රිය සේනා නායක මහතා සමුපකාර නොග වෙළෙඳ සංස්ථාවේ නායකයා හැටියට පත් කළ බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අමතක කර සිටිත්දැයි අහන්නට කැමතියි. එතුමාගේ සුදුසුකම් මොනවා වුවත් ප්‍රධාන සුදුසුකම් හැටියට ගන්නට ඇත්තේ ගරු අගමැතිතුමා සමග මහා මැතිවරණයේදී තරඟ කිරීමයයි මා විශ්වාස කරනවා.

ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය ආදී ආයතනවලට අනිසි ලෙස පත්වීම් දී ඇතැයි බලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියා සිටියා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත්වීමෙන් පසු

සුදුසුකම් අනුවම පත්වීම් දී තිබෙන බව මට කියන්නට පුළුවනි. සුදුසුකම් නැති උදවියට දෙන ලද එක පත්වීමක්වත් ඔප්පු කරන ලෙස මා එතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

එල්. සී. ද සිල්වා මයා.

(කිතු. எல். சி. டி. சில்வா)

(Mr. L. C. de Silva)

රජයේ සල්ලි භාරකම් කර අසු වී සේවයෙන් තෙරපන ලද කෙනකුට දුන් පත්වීමක් ගැන මා කිව්වේ නැද්ද ?

ෆෙස්ටස් පෙරේරා මයා.

(කිතු. பெஸ்ஸ்டஸ் பெரேரா)

(Mr. Festus Perera)

ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ උදවිය පාලන බලය තිබුණු කාලයේ ඇමතිවරයකු හැටියට හිටපු අතිල් මුණසිංහ මහත්මයා පත්වීම් දුන්නේ කොහොමදැයි අහන්නට කැමතියි. එතුමා කාර් එකේ බොනටි එක උඩ ඉදගෙන ලියා දුන් පත්වීම් ගැන කියන්නේ මොනවාදැයි අහන්නට කැමතියි. ඒ නිසා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා අපට මඩ ගැසීමක් කර තොත් ඒ මඩ නැවතත් ආපසු හැරී තමන්ගේ ඇඟටම වදින්නට පුළුවන් බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධයෙන් වචනයක් දෙකක් කපා කරන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය ගැන මහජනයා තුළ තිබෙන හැඟීම කුමක්දැයි පෙන්වා දෙන්නට ඕනෑ. රටේ තිබෙන සෑම අඩුපාඩු වක්ම සම්පූර්ණ කරන්නට බැරි වුවත්, සෑම ප්‍රශ්නයක්ම විසඳන්නට බැරි වුණත්, රටවැසියාට අවශ්‍ය සෑම දෙයක්ම දෙන්නට බැරි වුණත්, මේ රටේ දුප්පත් ජනයාගෙන් කාටවත් හානියක් නොකරන අය වැය ලේඛනයක් හැටියට අද මහජනයා මෙය පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ බව මා මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ. සාධාරණව කල්පනා කර බැලුවොත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ උදවියත්—අවංකව සිය අදහස පළ කරතොත්—පක්ෂ දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති අනුව ක්‍රියා කරන නිසා නොවේ නම් මෙය කිසිම කෙනකුට පහරක් නොවදින අයවැය ලේඛනයක් හැටියට පිළිගනු ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. මේ අයවැය ලේඛනය ගැන කල්පනා කර බලන විට

[ඒෆ්සේට්ස් පෙරේරා මයා.]

අප විසින් අතීතයත්, වර්තමානයත්, අනා ගතයත් සැලකිල්ලට ගත යුතුව තිබෙනවා. අතීතය ගැන සලකා බලන විට මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වන අවස්ථාවේ, 1965 මුල් භාගයේ, රටේ තත්ත්වය කොයි අන්දමට තිබුණේදැයි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. අපට ලැබුණු උරුමය කුමක් වීදැයි අප කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. අප පාලන බලය අතට ගන්න අවස්ථාවේ මේ රටේ භයානක තත්ත්වයක් තිබුණු බවයි මතක් කරන්නට තිබෙන්නේ. බංකොලොත් භාවය පමණක් නොවෙයි, අප භාර ගත්තේ. අපට ආධාර ලබා ගන්නට පුළුවන් රටවලින් ආධාර නොලැබෙන තත්ත්වයකුයි එදා තිබුණේ. පසුගිය රජය පලිගැනීමේ වශයෙන් කළ වැඩ කටයුතු නිසා අපට ආධාර කරන විදේශීය රටවල් හා සම්බන්ධකම නැති කරගෙන තිබුණා. එවැනි තත්ත්වයකින් අප රට භාර ගන්නා විට අකුරුණ දෙවන මන්ත්‍රීතුමා (හම්ඩ් මයා.) කීවාක් මෙන් රටේ තිබුණේ කුණු කරවල පෝලීම්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ඊටත් වඩා වැදගත් කාරණයක් මතක් කරන්නට තිබෙනවා. දුනු ගෙඩිය නැති වුණත්, අර්තපල් නැති වුණත් අපේ ජනතාවට කන්නට පුළුවන්කම තියෙනවා. එහෙත් මේ රටේ ලුණු නැතිව කන්නට බැරි දේවල් රාශියක් තියෙනවා. පසුගිය රජය කාලයේදී මේ රටේ ලුණු පවා නැති වුණු බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අයත් පිළිගන්නවා ඇති. දිය ලුණු ටිකත් නැති කළ ඒ අය දැන් කැගහනවා, මේ රජය යටතේ අදුරු යුගයක් ඇති වුණාය රට ප්‍රජාතයට ඇද වැටුණාය කියා. එදා රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට ලුණු නැති වුණත් ඇමතිවරුන්ට නම් හොඳට සැප පහසුකම් තිබුණා. ඒ අයට එදා මැකාර්නි පාරේ තට්ටු ගෙවල්, ශත 50ට අප තට්ටු කළ බෙන්ස් කාර් තිබුණා. දුප්පතාට ලුණු පොල් කට්ට නැති වුණත් එදා රජය යටතේ ඇමති වරුන්ට සැම සැප පහසුවක්ම තිබුණු බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට අද අමතක වී තිබීම ඇත්තෙන්ම ඉතාමත්ම කණගාටුදයක දෙයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රජය යටතේත් යම් යම් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. හදිසියේ නැති කරන්නට බැරි අඩුපාඩු තියෙනවා. දුනු ගෙඩිය

දෙන්නට බැරි වෙලා තිබෙනවා. ඒක ඇත්ත බව අප පිළි ගන්නවා. එහෙත් පසුගිය රජය පාලනය කරන කාලයේදී රටේ තිබුණු තත්ත්වය කුමක්ද, මේ රජය පාලනය කරන කාලයේදී රටේ තිබෙන තත්ත්වය කුමක්ද යන්නයි අප කල්පනා කළ යුත්තේ. එදා තිබුණු තත්ත්වයත්, අද තිබෙන තත්ත්වයත් ගැන මා කෙටියෙන් තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්නට කැමතියි. පසුගිය පාලනය යටතේ ජනතාවගේ මානුෂික අයිතිවාසිකම් භුක්ති විදින්නට බැරි තත්ත්වයක් තිබුණා. එහෙත් මේ ජාතික රජය යටතේ සැම ජන කොට්ඨාශයකටම ඔවුන්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් නියම විධියට භුක්ති විදින්නට පුළුවන් වී තිබෙන බව මා මේ අවස්ථාවේදී නිර්භයව ප්‍රකාශ කරනවා. ජන කොට්ඨාශ කිමේදී මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට කැමතියි, සැම සුළු ජන කොට්ඨාශයකටම ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් නිසියාකාර භුක්ති විදින්නට මේ රජය අවස්ථාව සලසා තිබෙන බව.

පසුගිය රජය යටතේ එන්. කීවී. ඩයස් වැනි හිතුවක්කාර දුෂ්ට පාලකයන් රටේ ජනතාව තළා පෙළා විශේෂයෙන් සුළු ජන කොටස්වලට ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් නැති කළ බව තමුන්නාන්සේට මතක් කරන්නට සතුටුයි. එවැනි පාලකයන්ට මේ රජය ඉඩ නොදෙන බව රජයේ මන්ත්‍රී වරයකු වශයෙන් මා මතක් කරන්නට සතුටුයි. එන්. කීවී. ඩයස් වැනි හිතුවක්කාර දුෂ්ට පාලකයන් සමග සම්බන්ධකම් ඇති රජයේ නිලධාරීන් සුළු පිරිසක් තවමත් සිටින බව මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්නට සතුටුයි. ඒ උදවිය තවමත් දඟලනවා, මේ රජය යටතේත් ඒ දුෂ්ට ව්‍යාපාරයන් ගෙන යමින් මේ රජය මහජනයාගේ අප්‍රසාදයට ලක් කරන්නට. අපේ ඇමති මණ්ඩලය එවැනි ව්‍යාපාර යකට කොහෙත්ම ඉඩ නොදෙන විධියේ ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කර තිබෙන බව කියන්නට සිදුවී තිබෙනවා. එවැනි ව්‍යාපාරයක් පවත්වා ගෙන ගියොත් ඔවුන්ගේ අනාගත ඉරණම කුමකින් කුමක් වේද යන්න ඒ උදවියම කල්පනා කරන එක හොඳයි.

කරදර රාශියක් මැද අපේ මුදල් ඇමති තුමා රටේ සංවර්ධනය සඳහා විශාල

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මුදලක් වෙන් කර තිබෙන බව මේවර අය වැය ලේඛනය දෙස බලන විට පෙනී යනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපට පේනවා ණය බරින් මේ රට ලොකු කරදර තත්ත්වයකට පත්ව තිබෙන බව. ඒ ණය බරින් ඒදීම ගැන කල්පනා කරනවා නම් නොයෙකුත් විධියේ බදු පනවන්නට මුදල් ඇමතිවරයකුට සිදු වෙනවා. රට කොතෙක් ණය බරින් මිරිකුණත් රටේ දුප්පත් ජනතාවට ඒ ණය බර පටවන්නේ නැතුව එතුමා මෙම අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීම ගැන මා එතුමාට කෘතඥ වෙනවා. මේ රටේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර දියුණු කිරීම සඳහා එතුමා ඇති කළ වැඩ පිළිවෙල සාධාරණයි; යුක්තිසහගතයි. ඒවායේ ප්‍රතිඵල අපට ලැබෙන්නේ වර්තමානයේදී නොවෙයි; අත්ගතයේදීයි. විශේෂයෙන්ම පීඩිත ජනතාව ණය බරින් මුදු ගෙන ඔවුන්ගේ බර සිය කරට ගෙන ඉදිරි කාලයේදී මේ රට ආහාරයෙන් ස්වයං පෝෂිත කිරීමට, සෞභාග්‍ය සම්පන්න කිරීමට, එතුමා ගත් ක්‍රියා මාර්ගය ගැන මා තව දුරටත් සන්තෝෂ වෙනවා.

මා විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් අහනවා, මේ අරගෙන තිබෙන්නේ වැරදි සහගත යෝජනාද කියා. මේ යෝජනා කමකට නැති ඒවාද කියා මා තව දුරටත් අහනවා. මේවර අය වැය ලේඛනයෙන් රජයේ සේවකයන්ගේ පඩි වැඩි කර තිබෙනවා. එහෙත් සමහර අය එයින් පලක් නැහැ කියනවා. පඩි වැඩි නොකළා නම් හොඳය කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා ප්‍රකාශ කරනවාද? එසේ කියන එකක් නැතැයි මා සිතනවා. බැරිවෙලාවත් එසේ කීවොත් ඔවුන්ට අත්වන ඉරණම කමක්ද යන්න මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට වුවමනා නැහැ. [බාධා කිරීමක්] රජයේ සේවකයන්ට පමණද සහනය දිය යුත්තේ කියා මාගේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (තුඩාවේ මයා) අහනවා. රජයේ සේවකයන් ඉතා කරදර තත්ත්වයක සිටින නිසා ඔවුන්ට එවැනි සහනයක් දීමේ වරදක් කොහෙන්ම නැති බවයි, අපේ අදහස. ඒ සමගම, රටේ මහජනතාවට බරක් දැමීමේ නැති එක ගැනත් සඳහන් කරන්නට කැමතියි. මේ රටේ ගොවිතැන් කටයුතු වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා රජය මගින් විශේෂ ව්‍යාපාර ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව විරුද්ධ මතයක්ද?

පාර්ශ්වය තුළ තරමක කුතුහලයක් ඇවිස්සී තිබෙන බව පෙනෙනවා. මේ කරුණ උඩ මෙම ජාතික රජය ඉදිරියේදී කටයුත්තට වටිනාකම බැරිවේය කියන හැඟීම දැන් ඇති වී තිබෙන බව පෙනෙනවා. ඇත්තෙන්ම එය සත්‍යයෙනුත් සත්‍යයක්. සහල් අතින් කැම බිම අතින් ලංකාව නියමාකාරයට ස්වයංපෝෂිත වුණොත් මේ රජය අවුරුදු 5කට නොවෙයි, 10කට නොවෙයි, 100කට වත් වටිනාකම ලැබෙන්නේ නැත යන අදහසට විරුද්ධ පාර්ශ්වය වුවත් එකඟ වෙනවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පසුපස ආසනයක වාඩිවී සිටින මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කළේ අපක්ෂපාතවයි. සමහරවිට ඇමති මණ්ඩලයේ යම් කිසි වරදක් තිබුණත් ඒ වරද පෙන්වා දෙන්නට මේ වගේ පසු අසුන්වල වාඩිවී සිටින මන්ත්‍රීවරුන් මැලි නොවන බව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා ඇති. රජය ගෙන යන වැඩ පිළි වෙළේ යම් වරදක් තිබෙනව නම් ඒ වරද පෙන්වා දෙන්නට අපි කොයි අවස්ථාවක දීවත්, කොයි ස්ථානයකදීවත් මැලි වත් නෙ නැහැ. එහෙත් මේ අවස්ථාවේදී රජය කරගෙන යන ව්‍යාපාරවල හෝ රජය අනුගමනය කරන ප්‍රතිපත්තිවල හෝ වරදක් නැති නිසා අවංකව, භය නැතිව, අපක්ෂපාතව ප්‍රකාශ කරනවා. අයවැය ලේඛනයෙන් ඉතාම සාධාරණ යුක්තිසහගත යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව.

රජයටත්, ඇමති මණ්ඩලයටත් මේ අවස්ථාවේදී මා එක්තරා කාරණයක් මතක් කරන්නට කැමතියි. අයවැය ලේඛනය මගින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාවේ යෙදවීම පැවරී තිබෙන්නේ පාලක පක්ෂයටයි. ඒවා සාර්ථක ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම් භාරය තිබෙන්නේ පාලක නිලධාරීන් අතෙයි. මේ පාලක පක්ෂය ගැන මතක් කරන අවස්ථාවේදී ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව ගැනත් මතක් වෙනව. සම්පූර්ණයෙන් රජයේ මුදල් පරිහරණය ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව අතෙයි තිබෙන්නේ. අද ඒ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මට පෙනෙන හැටියට ආරෝග්‍ය ශාලාවක වාට්ටුවක් බවට පත් වෙලා තිබෙනව. මා එසේ කියන්නට හේතුව

දශක இஃரல் : இஃரல் வெவ்வேறு தினைகள் பற்றி ஆரம்பித்த உபயோகம் கிடைக்க 12-ம் ஆண்டு
 ரூ. 32.00. அச்சுப்படுத்திய பின்பு கட்ட வேண்டிய ரூ. 35.00. உபயோகம் 6 மாதங்களுக்கு
 கிடைக்க 30 சென்ட். நூல்களுக்கு 45 சென்ட். இஃரல், கைப்பிடி கட்டி இவ்வேறு, கைப்பிடி
 கட்டியவுடன் ரசீது கிடைக்க கட்டியவுடன் கட்டி கொடுக்க வேண்டிய பணம்.

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1